

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

26

YASAMA YILI

1

SIRA SAYISI: 411

Türkiye Varlık Fonu Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı (1/750) ve İstanbul Milletvekili Mehmet Akif Hamzaçebi'nin; 19.4.2012 Tarihli ve 6292 Sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi (2/571) ile Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Not: Bu Sıra Sayısına; elektronik ortamda

“http://www.tbmm.gov.tr/develop/owa/sirasayi_sd.sorgu_baslangic” internet adresindeki sorgu sayfası üzerinden erişilebilmektedir.

İÇİNDEKİLER

Sayfa

• 1/750 Esas Numaralı Tasarının

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı	4
- Genel Gerekçesi	5
- Madde Gerekçeleri	8

• 2/571 Esas Numaralı Teklifin

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı	25
- Katılma Yazısı	25
- Genel Gerekçesi	27
- Madde Gerekçeleri	28
- Metni	29

• Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu.....30

• Muhalefet Şerhleri.....54

• Tasarı Metni.....146

• Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin.....146

• Tasarı Metnine Ekli Krokiler ve Koordinat Çizelgeleri195

• Tasarı Metnine Ekli Listeler.....203

• Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metne Ekli Listeler206

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

1/8/2016

Sayı: 31853594-101-1310-3105

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Başkanlığımıza arzı Bakanlar Kurulu'na 27/6/2016 tarihinde kararlaştırılan "Türkiye Varlık Fonu Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Binali Yıldırım

Başbakan

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (1/750)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	Adalet Komisyonu İçişleri Komisyonu Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Tasarı ile Türkiye Varlık Fonunun kurulmasının yanısıra genel olarak vergi, enerji, kamulaştırma ve yatırımların teşviki gibi önemli alanlarda düzenlemeler yapılmaktadır.

Bu kapsamda aşağıdaki düzenlemelerin yapılması öngörülmektedir.

- Başlangıçta kamu kaynakları ve çeşitli fonlardan aktarmalarla oluşturulan Türkiye Varlık Fonu kaynakları, zamanla kendi kaynağını yaratan bir yapıya sahip olabilecektir. Bu çerçevede, ilk aşamada Devlete ait çeşitli fon ve gelirlerin belirli bir yüzdesi alınarak Türkiye Varlık Fonunun kaynaklarını oluşturması planlanmaktadır.

Ulusal Varlık Fonları, kamuya ait çeşitli varlıkların belirli kurumsal yönetim ilkelerine bağlı olarak yönetileceği şekilde düzenlenen özel amaçlı yatırım fonlarıdır. Söz konusu fonlar ile kalkınmanın lokomotifini olan reel sektör yatırımlarına, stratejik sektör, şirket ve projelere uzun vadeli kaynak sağlanması yoluyla kalkınmanın hızlandırılması, ekonomide sürdürülebilir büyüme oranlarının yakalanması ve ekonomik istikrarın sağlanması amaçlanmaktadır.

Sürdürülebilir büyüme ve finansal kalkınmayı sağlamak üzere son on yıllık süreçte Körfez ülkeleri, Norveç ve ABD'nin yanı sıra Çin Halk Cumhuriyeti, Rusya, Singapur gibi gelişmiş ülkelerde Ulusal Varlık Fonu (UVF) modeli ön plana çıkmaktadır. Ülkemiz, G-20 ülkeleri içerisinde Ulusal Varlık Fonu olmayan tek ülkedir.

Türkiye, özellikle Kamu otoritesi olarak oldukça çeşitli ve büyük bir varlık portföyüne sahiptir. Ayrıca verilen teşvikler ile emeklilik sistemi üzerinden büyüyen bir fon pazarı bulunmaktadır. Mevcut durumda kamuya ait gelir ve fon fazlalarının çeşitli yatırım araçlarına yönlendirildiği görülmektedir. Söz konusu fonların, reel sektöre uzun vadeli yatırım çerçevesine olanak sağlayacak bir üst fonda birleştirilmesi ile ülkemizin 2023 hedeflerine sağlıklı bir şekilde ulaşması sağlanacaktır. Söz konusu fon, bir çarpan etkisi ile sadece ülkemizde planlanan mega yatırımların finansmanını sağlamakla kalmayacak, aynı zamanda sermaye piyasalarının da gelişimine katkıda bulunacaktır. Bu yolla, bankacılık sisteminin finans sektöründeki hakim rolü azaltılarak, alt yapı ve gayrimenkul fonları gibi sermaye piyasası ürünleri de ön plana çıkarılabilecektir.

Diğer taraftan, yurtiçi ve yurtdışında finansal risklerin artmasıyla yaşanan ekonomik dalgalanma dönemlerinde, yabancı yatırımcıların gerçekleştirdikleri fon çıkışlarının varlık fiyatlarında sert düşümlere yol açması ve yerli yatırımcıların spekülatif döviz talebinin artması, piyasalarda likiditenin azalmasına ve finansal istikrara yönelik endişelere yol açmaktadır. Bu sorunların çözümü için, finansal stres ortamında piyasalarda stabilize edici bir görev üstlenecek, kamu fonlarının konsolide olarak yönetildiği, güçlü bir Ulusal Varlık Fonunun bulunması, ülke tasarruflarının büyüklüğünü ve gücünü görünür kılarak piyasalarda gerekli güven ortamını yaratacak ve ülkemizin uluslararası kredibilitésinin artmasını sağlayacaktır.

Ulusal Varlık Fonlarının dünyadaki örnekleri incelendiğinde, tasarrufların emeklilik sistemi aracılığıyla ulusal varlık fonlarına aktarıldığı, kamusal fonların konsolide edilerek uzun vadeli yatırım perspektifleri ile değerlendirildiği ve bu yolla büyümeye katkı sağlandığı, Ulusal Varlık Fonu yönetimlerinin Merkez Bankaları ile koordinasyonunun sağlanması ile finansal istikrarın gözetildiği görülmektedir.

Bu çerçevede, dünyadaki başarılı Ulusal Varlık Fonları esas alınarak yapılandırılacak olan Türkiye Varlık Fonunun (TVF) kurulmasıyla;

- ✓ Büyüme oranına gelecek on yıl içinde yıllık %1.5 oranında ilave artış sağlanması,
- ✓ Sermaye piyasalarının büyüme ve derinleşmesinin hızlandırılması,
- ✓ İslami finansman varlıklarının kullanımının yaygınlaştırılması,
- ✓ Yapılacak yatırımlarla yaklaşık yüzbinlerce kişilik ek istihdam sağlanması,

- ✓ Savunma, havacılık ve yazılım gibi teknoloji yoğun stratejik sektörlerdeki yerli şirketlerin sermaye ve proje bazında desteklenmesi, küresel oyuncu olmalarının sağlanması,
- ✓ Otoyollar, Kanal İstanbul, Üçüncü Köprü ve Havalimanı, Nükleer Santral gibi büyük altyapı projelerine kamu kesimi borcu arttırılmadan finansman sağlanması,
- ✓ Katılım finansmanı sektör payının artırılması,
- ✓ Arz güvenliğini sağlamak üzere, Türkiye için önem taşıyan doğal gaz ve petrol gibi yurt dışındaki stratejik sektörlerle yasal ve bürokratik kısıtlamalara bağlı olmadan doğrudan yatırım yapılabilmesi, hedeflenmektedir.

Bu fon, ekonomimizin yapısal sorunlarını aşmasında katkı sağlamasının yanı sıra, dış politikanın önemli bir enstrümanı olarak Türkiye'nin uluslararası arenada daha fazla söz sahibi olmasına da katkı sağlayacaktır.

Dünya örneklerinde görüldüğü gibi Ulusal Varlık Fonları, Devletin kontrolünde, Devlete ait kaynakların toplandığı bir çeşit havuzdur. Hâlihazırda, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı (ÖİB) kamu iktisadi teşebbüslerinin mevcut olduğu benzer bir havuzu yönetmekte, elde ettiği özelleştirme gelirlerini değerlendirerek portföyündeki kuruluşlara kaynak yaratmakta ve gelirin büyük bölümünü Hazineye aktarmaktadır. Bu çerçevede, Türkiye Varlık Fonunun, Ticaret Kanunu hükümlerine tabi ancak bir Devlet şirketi formunda, birçok konuda muafiyete sahip bir olarak yapılanması ve özel bir statüye sahip olması önem arz etmektedir.

- Ülkemizin uzun vadeli makroekonomik hedeflerine ulaşmasını, dünya ticaretinden aldığı payın artırılmasını, bilgi, teknoloji ve yenilik üretiminde söz sahibi ülkeler arasında yer almasını, Ar-Ge harcamalarının artırılmasını, tasarım ve markaya dayalı, katma değeri yüksek üretim yapısına geçişin hızlandırılmasını temin etmek üzere ihtiyaç duyulan yatırımların hızlıca hayata geçirilmesi amacıyla teşvik, indirim ve desteklere yönelik Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir.

- 5510 sayılı Kanunda yapılan değişiklikle kısmi süreli, çağrı üzerine veya ay içerisinde ücret karşılığı günün bazı saatlerinde çalışanların bakmakla yükümlülük statülerinin devam ettirilmesi sağlanmakta; bakmakla yükümlü statüsü bulunmayanlardan yirmi gün ve daha az çalışanların ise eksik günlerine ait genel sağlık sigortası primlerinin otuz güne tamamlanmasına ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

- Yatırım teşvik belgesi kapsamında bulunan yatırımlara ilişkin inşaat işleri nedeniyle katma değer vergisi istisnası için "stratejik yatırım" olma şartı kaldırılmakta ve 500 milyon Türk Lirası tutarındaki asgari yatırım şartının 50 milyon Türk Lirası tutarına kadar indirilmesi veya Kanunda belirlenen sınırın iki katına kadar artırılması konusunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir.

- Vergi Usul Kanununda yapılan değişiklikle Bakanlar Kuruluna, vergiye tabi işlemlere taraf veya aracı olanlara vergi kesintisi yaptırmaya ve belirli şartlar altında farklı kesinti oranları tespit etmeye ilişkin yetki verilmekte ve bu yetkinin kullanılmasına bağlı olarak Gelir Vergisi Kanunu ve Kurumlar Vergisi Kanununa da tevkifata ilişkin uyum bentleri eklenmektedir.

- Şehitlerin eş ve çocuklarının, eş veya çocukları bulunmaması durumunda ana veya babasından birinin özel tüketim vergisi ödemeksizin taşıt edinebilmesine imkan sağlanmaktadır.

- Şehir içi ticari yolcu taşımacılığında kullanılan taşıtlar ile yük taşımacılığında kullanılan taşıtların özel tüketim vergisi ödenmeksizin yenilenebilmesine imkan tanınmaktadır.

- Konut, işyeri, hastane, okul, ibadet yeri gibi yapılara terör örgütü mensuplarınca zarar verilmesi sebebiyle yaşanan mağduriyetlerin ivedilikle giderilmesi ile yeni yapıların yapımının bir an önce başlatılıp bitirilmesi amacıyla düzenleme yapılmaktadır.

- Gayrimenkul sahipleri tarafından yapılan ısı yalıtımı ve enerji tasarrufu sağlamaya yönelik harcamaların doğrudan gider olarak indirilebilmesine yönelik imkan sağlanmaktadır.

- Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün muhasebe hizmetlerinin Maliye Bakanlığı personeli tarafından geçici görevle yürütülmesine imkan veren düzenlemenin süresi, söz konusu hizmetlerde aksama yaşanmaması amacıyla beş yıl daha uzatılmaktadır.

- Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının açılış izni ile faaliyet gösteren özel kreş ve gündüz bakımevlerine de beş vergilendirme dönemi boyunca elde edilen kazançların gelir ve kurumlar vergisinden istisna tutulmasına yönelik düzenleme yapılmaktadır.

- 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununa tabi varlıkların korunması ve restore edilmesinde Kültür ve Turizm Bakanlığının mali olanaklarının geliştirilmesi, Kültür ve Turizm Bakanlığı ile diğer idareler arasındaki işbirliğinin güçlendirilmesi, yönetim alanları ile ilgili idari kapasitenin artırılması ile kamu düzeni veya güvenliğinin olağan hayatı durduracak veya kesintiye uğratacak şekilde bozulduğu ya da doğal afet yaşanan yerlerde özel mülkiyette bulunan korunması gerekli taşınmaz kültür varlıklarının onarımı ve restorasyonunun Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

- Maden İşleri Genel Müdürlüğünün koordinasyonunda Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü bünyesinde maden arama, araştırma ve üretimi esnasında kamu ve özel sektör tarafından üretilen verilerin, numunelerin, harita ve benzeri dokümanların arşivlenip kullanıcıların hizmetine sunulması amacıyla Türkiye Yerbilimleri Veri ve Karot Bilgi Bankası kurulmaktadır. Ayrıca Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Komisyonunun kuruluş ve işleyişine dair hususlar düzenlenmektedir.

- Anayasa Mahkemesi kararları dikkate alınarak Kamulaştırma Kanununa ilişkin düzenlemeler yapılmaktadır.

- 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanuna eklenmesi öngörülen düzenlemede, Hazineye ait tarım arazilerinin satın alınmasına ilişkin başvuru süresi, çok sayıda hak sahibi vatandaşımızın olduğu dikkate alınarak bir yıl daha uzatılmaktadır. Bir diğer düzenlemeyle de 26/4/2012 tarihinden sonra belediye ve mücavir alan sınırları dışına çıkarılan yerlerin de 6292 sayılı Kanun kapsamında değerlendirilebilmesine imkan tanınarak bu konuda uygulamada yaşanan ihtilafların ve tereddütlerin giderilmesi sağlanmaktadır.

- Atatürk Orman Çiftliği (AOÇ) arazisi içinde yapılmakta olan temapark ve hayvanat bahçesine gelecek ziyaretçilerin ihtiyaçlarını karşılayacak ticari ünitelerin kurulmasına olanak sağlanmakta ve bu yapıların yer aldığı alanın bedelsiz olarak Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığına yirmidokuz yıllığına tahsis edilmesine ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

- Kamu personelinin mali haklarına ilişkin kanun hükmünde kararnamele yapılan bazı düzenlemelerin Anayasa Mahkemesince iptali sonucu doğan boşluğun telafisi amacıyla düzenlemeler yapılmaktadır.

- Anayasanın 129 uncu maddesi ve Ceza Muhakemesi Kanununun 141 inci maddesi hükümleri dikkate alınarak denetim ve soruşturma elemanlarının görevlerini güven içinde yapabilmeleri amacıyla 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanunda bazı düzenlemeler yapılmaktadır.

- İki ilin kaldırılarak yeni iki ilin kurulması ve buna ilişkin teşkilatlanmaya dair düzenlemeler yapılmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Madde ile Türkiye Varlık Fonunun kurulması, yönetimi ve faaliyetlerine ilişkin esasların belirlenmesi Kanununun amacı olarak öngörülmektedir.

MADDE 2- Madde ile Türkiye Varlık Yönetimi Anonim Şirketinin kuruluşu, statüsü, özellikleri, tabi olduğu hukuk, kuruluş sermayesi, sermaye sahibi düzenlenmektedir. Ayrıca Şirketin faaliyet konuları belirlenmektedir.

MADDE 3- Madde ile Türkiye Varlık Fonu ile Türkiye Varlık Fonuna bağlı alt fonların Türkiye Varlık Yönetimi Anonim Şirketi tarafından kurulacağına dair düzenleme getirilmektedir.

MADDE 4- Madde ile Türkiye Varlık Fonunun kaynakları sayma suretiyle belirlenmiş, ayrıca maddede belirlenen kaynakların fona aktarılmasına karar verecek merci belirlenmiş ve bu kaynaklar haricinde Türkiye Varlık Fonuna gerek iç ve gerekse dış piyasalardan finansman sağlanması imkanı tanınmıştır.

MADDE 5- Madde ile Türkiye Varlık Fonuna devredilen varlıklar ve haklar ile Şirket tarafından gerçekleştirilen faaliyetler neticesinde elde edilen tescile tabi olabilen diğer her türlü değerın Türkiye Varlık Fonu adına ilgili siciline kayıt imkanı sağlanmış ve ayrıca ilgili sicili karşısında Türkiye Varlık Fonuna tüzel kişilik kazandırılması amaçlanmıştır.

MADDE 6- Madde ile Şirket, Türkiye Varlık Fonu ve kurulacak veya pay sahibi olunacak diğer şirket ve fonların denetimi 3/12/2010 tarihli ve 6085 sayılı Sayıştay Kanunu kapsamından çıkartılmış, Şirketin ve Türkiye Varlık Fonunun finansal tablolarının bağımsız denetçi tarafından denetleneceği hüküm altına alınmıştır.

MADDE 7- Madde ile Türkiye Varlık Fonunun mal varlığı güvence altına alınmış, Türkiye Varlık Fonunun mal varlığı Şirketin mal varlığından ayrılmıştır. Madde ile ayrıca, Türkiye Varlık Fonu hesabına olması şartıyla para ve sermaye piyasalarından finansman temin etmek dahil Türkiye Varlık Fonu ve alt fonların yapmaya yetkili olduğu faaliyetlere ilişkin iş ve işlemlere yönelik olarak Türkiye Varlık Fonunun mal varlığının teminat gösterilebileceği, bunların haricinde teminat gösterilemeyeceği gibi rehnedilemeyeceği, haczedilemeyeceği, başka bir amaçla tasarruf edilemeyeceği, ihtiyati tedbir konulamayacağı, iflas masasına dahil edilemeyeceği düzenleme altına alınmıştır.

MADDE 8- Kanun ile kurulacak olan Şirket ve Türkiye Varlık Fonunun ulusal ve uluslararası finansal piyasalarda faaliyet göstermesi hedeflenmektedir. Finansal piyasaların dinamik yapısı nedeniyle bu kuruluşların esnek bir yapıda oluşturulması zaruret arz etmektedir. Bu çerçevede madde ile Şirket ile bağlı ortaklıkları, iştirakleri ile Türkiye Varlık Fonu ve alt fonlarına muafiyet ve istisnalar sağlanmıştır.

MADDE 9- Aile hekimleri ve toplum sağlığı merkezi tabiplerinin defin ruhsatı verme görev ve yetkilerinin bulunmadığı yönündeki Danıştay kararı dikkate alınarak bunların defin ruhsatı verebilmelerine ilişkin kanuni görev ve yetki verilmektedir.

MADDE 10- Atatürk'ün çiftlikler ile ilgili; "... Çiftliklerin yerine göre arazi ıslah ve tanzim etmek, muhitlerini güzelleştirmek, halka gezecek, eğlenecek ve dinlenecek sıhhi yerler hilesiz ve nefis gıda maddeleri temin eylemek, bazı yerlerde ihtikarla fiili ve muvaffakiyetli

mücadelede bulunmak gibi hizmetleri de zikre şayandır.” şeklinde tavsiyelerine de uygun olarak Atatürk Orman Çiftliğinde temapark ve hayvanat bahçesi planlanmış ve madde ile 5659 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesinin üçüncü fıkrasında yapılan bu değişiklik ile de bu konuda ortaya çıkan ve yaşanan sorunların ortadan kaldırılması hedeflenmiştir. Ayrıca yapılan bu değişiklik; ülkemiz turizmi açısından kalıcı sonuçlar meydana getirebilmesi ve sürdürülebilirliğin sağlanması açısından temapark ve hayvanat bahçesi ile ilgili on yıllık tahsis süresi yirmidokuz yıla çıkarılmakta, sadece gelecek ziyaretçilerin ihtiyaçlarını karşılayacak ticari ünitelerin konulmasına fırsat verilmektedir.

MADDE 11- 6200 sayılı Kanunun geçici 9 uncu maddesinin dördüncü fıkrası hükmü uyarınca 2/11/2011 tarihinden itibaren Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün muhasebe hizmetleri Maliye Bakanlığı personeli tarafından geçici görevli olarak yürütülmekte olup, 6200 sayılı Kanundaki beş yıllık sürenin dolmak üzeredir. Madde ile muhasebe hizmetlerinde aksama yaşanmamasını teminen bu sürenin beş yıl daha uzatılarak söz konusu hizmetlerin Maliye Bakanlığınca yürütülmesinin devam ettirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 12- Evveliyatında tapuda gerçek ve tüzel kişiler adına tapuda tescilli olan ve üzerlerine eski malikleri tarafından fabrika veya ticarethane niteliğinde bina ve tesisler kurularak işletilen bazı taşınmazlar hakkında açılan davalar sonucunda mahkemelerce; bu taşınmazların orman sınırları içerisinde kaldığı gerekçesiyle kişiler adına olan tapularının iptaliyle Devlet ormanı vasfıyla Hazine adına tesciline ve ayrıca, üzerlerinde bulunan fabrika veya ticarethane niteliğindeki bina ve tesislerin de müsaderesine dair verilen kararlar gereğince Orman Genel Müdürlüğü sabit kıymetine alınan bu bina ve tesisler, üzerlerinde bulunduğu taşınmazların hukuken orman sayılmaması nedeniyle atıl hale gelmiş ve yıpranmıştır. Bu şekilde atıl bırakılmaları halinde kullanımları da zaman geçtikçe mümkün olamaz hale gelecektir. Diğer taraftan, esasen bu taşınmazlar fiiliyatta zaten hiçbir zaman orman olmamış veya orman vasfını yitirmiş yerlerdir. Bu yerlerin yeniden orman olarak ihyası da ancak, üzerlerindeki belirtilen bina ve tesislerin yıkılmasını, çok fazla emek ve masraf harcanmasını gerektirdiğinden; fiiliyatta bu da mümkün olamamakta, böylelikle de milli servet ve hazır bir kamu kaynağı olan bu yerler ve üzerlerindeki bina ve tesisler atıl kalmaktadır.

Açıklanan sebeplerle; milli servet ve hazır bir kamu kaynağı olan ve atıl durumda bulunan bu taşınmazlar ile üzerlerinde bulunan bina ve tesislerin değerlendirilerek aynen veya gerektiğinde kamu hizmetleri dahil başka amaçlarla kullanımlarının sağlanarak ülkemiz ekonomisine kazandırılması için, bu bina ve tesislerin üzerinde yer aldığı ormanların tapu sicilindeki vasfının hâlihazır durumuna uygun olarak tashih edilmesi ve orman tahdit sınırlarının da buna göre düzeltilmesi, bu yerlere karşılık, Hazinesinin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufunda bulunan taşınmazlardan orman kurmaya uygun olan iki katı yüzölçümündeki taşınmazların ise tapuda Devlet ormanı vasfıyla tescil ve orman olarak tahsis edilerek orman varlığımızın artırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 13- Madde ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının açılış izni ile faaliyet gösteren özel kreş ve gündüz bakımevlerinin; faaliyete geçtiği vergilendirme döneminden itibaren Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okul öncesi eğitim kurumlarında uygulandığı gibi beş vergilendirme dönemi süresince elde ettikleri kazançların gelir vergisinden istisna tutulmasına yönelik düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 14- Enerji tüketimimizin yaklaşık 1/3'ü ısıtma için kullanılmakta ve bu durum dışa bağımlılığımızı artırmaktadır. Isı yalıtımı, enerji verimliliğinde en hızlı sonuç

veren alandır ve binaların yalıtımı ile %25 ila %50 oranında yakıt tasarrufu sağlanabilmesi mümkün bulunmaktadır.

Ülkemizdeki binalarda birim alanı veya hacmi ısıtmak için harcanan enerjinin Avrupa ülkelerine göre çok fazla olması nedeniyle, yeni yapılan konutlarda ısı yalıtım kuralları standardı olan TS 825 Standardı kullanılmaktadır. Bu uygulamayla, yeni inşa edilecek binalarda yıllık ısı kayıplarının yarı yarıya azaltılması sağlanabilmektedir.

Fakat sadece yeni inşa edilecek binalarda bu zorunluluğun olması yeterli olmayıp, enerji kaybının çok büyük kısmının daha çok sayıda olan eski binalardan kaynaklanması nedeniyle mevcut binaların da ısı yalıtımı yapılması için teşvik edilmesi gerekmektedir.

İklim Değişikliği Eylem Planında binalarda enerji verimliliğinin artırılması için belirlenmiş hedeflerden birisi 2023 yılında en az bir milyon konut ile toplam kullanım alanı onbin metrekarenin üzerindeki ticari ve kamu binalarının tamamında belirlenmiş standartları sağlayan ısı yalıtımı ve enerji verimli sistemlerin oluşturulmasıdır.

Öngörülen düzenleme ile gayrimenkul sahibi tarafından, taşınmazın iktisadi değerini artıracak nitelikte yapılan ısı yalıtımı ve enerji tasarrufu sağlamaya yönelik harcamaların Vergi Usul Kanununun 313 üncü maddesine göre belirlenen tutarı aşması halinde de gider olarak indirilebileceği hükme bağlanmaktadır.

MADDE 15- Yapılan düzenlemeyle, Kanunla Vergi Usul Kanununun 11 inci maddesine eklenen yedinci fıkradaki yetkinin kullanılması durumunda, bu kapsamda tevkifat yapmakla sorumlu tutulanlar tarafından yapılan her türlü ödemeler üzerinden, tevkifat yapılmasına imkan sağlanmaktadır.

MADDE 16- Ekonomik işlemlerin teknolojik gelişmeyle birlikte gittikçe karmaşık bir hale gelmesi vergi kanunlarında bu ihtiyacı karşılayacak yeni bir vergi güvenlik müessesesi ihtiyacını doğurmuştur. Bu nedenle yapılan değişiklikle Bakanlar Kuruluna, vergiye tabi işlemlere taraf veya aracı olanlara vergi kesinti yaptırmaya ve belirli şartlar altında farklı kesinti oranları tespit etmeye ilişkin yetki verilmektedir.

Maddede öngörülen yetki sayesinde, başta internet üzerinden gerçekleştirilen ticari işlemler olmak üzere, bilgi işlem teknolojilerinin yaygın olarak kullanıldığı alanlarda kayıtlı ekonomiye geçişi hızlandırmak ve kayıt dışılıkla etkin mücadele etmek adına her türlü işleme karşı korunaklı bir yapı hızlı ve etkin bir biçimde oluşturulabilecektir.

MADDE 17- 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 5 inci maddesiyle değiştirilen 657 sayılı Kanununa ekli (IV) sayılı Makam Tazminatı Cetvelinin 8 inci sırasının (b) bendinin 24/5/2016 tarihli ve 29721 sayılı Resmî Gazetede yayımlanmış olan Anayasa Mahkemesinin 5/5/2016 tarihli ve E.: 2016/34, K.: 2016/30 sayılı Kararı ile anılan düzenlemelerin 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin dayanağını oluşturan 6/4/2011 tarihli ve 6223 sayılı Yetki Kanunu kapsamına girmediği gerekçesiyle kısmen iptal edilmesi ve iptal hükmünün Resmî Gazetede yayımlanmasından başlayarak bir yıl sonra yürürlüğe girmesine karar verilmiş olması nedeniyle, söz konusu hüküm yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 18- Gaziantep İli, Şahinbey İlçesi sınırları içerisinde maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce 775 sayılı Kanuna göre ilgili idarelerce yapılan arsa veya konut tahsis işlemlerinin gerçekleştirilmesi çeşitli sebeplerle fiilen imkansız hale gelmiştir.

775 sayılı Kanunda; belirtilen şartlara uymayanlara tahsis edilen arsa veya konutların hiçbir hüküm alınmasına lüzum kalınmaksızın geri alınacağına ilişkin düzenlemelere yer verilmesine rağmen, bu durumda, adına arsa veya konut tahsis edilen hak sahipleri tarafından ilgili idarelere ödenen bedellerin nasıl ve ne şekilde ilgililerine ödeneceğine ilişkin düzenlemeye yer verilmediği gibi ilgili idarelerce yapılan arsa veya konut tahsis işleminin

gerçekleştirilememesi halinde, yine hak sahipleri tarafından ilgili idarelere ödenen bedellerin nasıl ve ne şekilde ilgililerine ödeneceğine ilişkin düzenlemeye yer verilmemiştir.

Bu nedenle hak sahipleri tarafından ilgili idareler aleyhine tescil, ödenen bedellerin tahsili ve tazminat davaları açılmakta, açılan bu davalarda ise mahkemelerce birbirinden farklı kararlar verilmektedir. Bu durum hem hak sahiplerinin mahkemelerde uğraşarak mağduriyet yaşamalarına, hem yargının yükünün gereksiz yere artmasına, hem de ilgili idarelerin mağdur olmalarına ve öngörülemeyen maddi yük altında kalmalarına sebebiyet vermektedir.

Madde ile Gaziantep İli, Şahinbey İlçesi sınırları içerisinde maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce adına arsa veya konut tahsisi yapılanlar tarafından, ilgili idarelerce yapılan arsa veya konut tahsis işleminin gerçekleştirilememesi nedenleriyle arsaların veya konutların adlarına tescili, bedel veya tazminat ve benzeri taleplerle açılan ve henüz kesinleşmeyen her türlü davalarda da uygulanmasına yönelik geçiş hükümlerinin düzenlenmesi, bu meyanda, hak sahibi vatandaşlarımızın ve ilgili idarelerin mağdur olmaması için de bu hükmün mahkemelerce uygulanması nedeniyle reddedilen davaların yargılama giderlerinin davalı idare tarafından ödenmesi ve yine bu madde kapsamında kalan davalarda mahkeme harçları ile her türlü vekalet ücretlerinin maktu olarak belirlenmesi amaçlanmıştır.

MADDE 19- Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının temel amacı olan fiyat istikrarını sağlamada kullanabileceği para politikası araçlarından olan reeskont ve avans işlemlerinde, para politikası ilkeleri gözönünde bulundurularak günün koşullarına ve gereklerine göre işlem yapılabilmesini sağlamak amacıyla Bankaya asgari iki imza taşımak koşuluyla reeskonta ve avansa kabul edilecek ticari senet ve vesikaların türlerini ve uygulama ile ilgili diğer tüm hususları düzenleme yetkisi tanınmaktadır.

MADDE 20- 2547 sayılı Kanununun 13 üncü maddesinin (a) fıkrasının üçüncü paragrafında yeni göreve başlayan rektörlerin rektör yardımcılarını seçebilmesine imkan tanınmaktadır. Düzenlemeyle, rektör değişikliğinde yardımcılarının görev süresinin, tıpkı dekanlarda olduğu gibi, kendiliğinden sona ermesi öngörülmektedir.

MADDE 21- Madde ile; 2863 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra doğal siltler ve tabiat varlıkları ile ilgili yetkilerin Çevre ve Şehircilik Bakanlığına geçmesi doğrultusunda 2863 sayılı Kanunun cezaları düzenleyen 65 inci maddesinde bu doğrultuda gerekli düzenlemeler yapılmakta ve koruma, uygulama ve denetim bürosu kurulmamış yerlerde izinsiz müdahalelerle ilgili belirsizlik giderilmektedir.

MADDE 22- Madde ile yönetim alanları ile ilgili olarak idari kapasitenin geliştirilmesi amacıyla yönetim planlarının hazırlanması ve onaylanmasıyla ilgili yetkiler yeniden belirlenmekte, Kültür ve Turizm Bakanlığına yönetim planını hazırlama veya hazırlattırma konusunda yetki verilmektedir.

MADDE 23- Madde ile 2863 sayılı Kanuna iki ek madde eklenmiştir.

Ek 5 inci madde ile Kültür ve Turizm Bakanlığınca yapılan veya yaptırılan her türlü proje ve uygulamalarda koruma, uygulama ve denetim bürolarına ait olan görev ve yetkilerin koruma bölge kurulu müdürlükleri tarafından kullanılması, böylece Kültür ve Turizm Bakanlığının ihtiyaç duyduğu proje ve uygulamalara ilişkin iş ve işlemlerin hızlandırılması amaçlanmaktadır.

Ek 6 ncı madde ile; kamu düzeni veya güvenliğinin olağan hayatı durduracak veya kesintiye uğratacak şekilde bozulduğu ya da doğal afet yaşanan yerlerde özel mülkiyette bulunan korunması gerekli taşınmaz kültür varlıklarının onarımı ile restorasyonuna yönelik proje ve uygulama işlerinin malik ve diğer ilgililerin muvafakati aranmaksızın ve bedelsiz

olarak Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından gerçekleştirilebilmesi ile bu kapsamda yürütülen proje ve uygulama işlerinden bir mali yıl içinde tamamlanması mümkün olmayanlar için dört yılı geçmemek üzere gelecek yıllara yaygın yüklenmeye girişilebilmesi öngörülmektedir.

MADDE 24- 2863 sayılı Kanuna eklenen geçici 11 inci madde ile 2863 sayılı Kanunun alan yönetimi ile ilgili maddesinde yapılan değişikliğe uygun olarak alan başkanları, danışma kurulu üyeleri ile eşgüdüm ve denetleme kurulu üyelerinin yeniden belirlenmesi öngörülmektedir.

MADDE 25- Belediyelerce kendi bütçe kaynakları kullanılarak kurulmuş veya kurulacak elektronik sistemlerin Emniyet Genel Müdürlüğüne trafik ihlallerinin tespiti amacıyla kullanılması durumunda, trafik idari yaptırım karar tutanaklarında yer alan trafik idari para cezasının %30'u oranındaki tutar, Emniyet Genel Müdürlüğü bütçesinden ilgili belediyelere sistem kullanımı hizmet bedeli olarak ödenmektedir. Yapılan düzenleme ile belediyelere ödenecek hizmet bedelinin, sistemin yatırım maliyetine ulaştıktan sonra %5 olarak uygulanması, böylece kaynaklarda tasarruf sağlanması öngörülmektedir.

MADDE 26- Madde ile malik veya yetkili temsilcisi ile komisyon arasında düzenlenen tutanakta malikin kimlik bilgilerine ve taşınmazların tapuda tesciline veya terkinine dair kabul beyanlarının da yer alması sağlanarak düzenlenen tutanağın ferağ beyanı ve tapuda idare adına yapılacak tescilin hukuki sebebi sayılması temin edilmektedir.

Böylece idarenin talebi ile idarenin anlaşma tutanağı ve kamulaştırma öncesi taşınmaz üzerindeki tüm takyidat ve haklardan arındığını bildirir yazısına istinaden idare adına resen tescil veya terkin edilmesi sağlanmaktadır.

MADDE 27- Madde ile İçişleri Bakanlığının güvenlik gerekçesiyle ihtiyaç duyduğu, kamu kurum ve kuruluşları, belediyeler ve il özel idareleri dahil mahalli idareler ve diğer kamu tüzel kişilerine ait taşınmazların, kaynak veya irtifak haklarının, Bakanlar Kurulu kararıyla resen Hazine adına tescil ve İçişleri Bakanlığına tahsis edilmesi düzenlemektedir.

MADDE 28- Kamulaştırmaz el atma nedeniyle tazminat davalarında hak düşürücü sürenin düzenlendiği 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 38 inci maddesinin, Anayasa Mahkemesinin 4/11/2003 tarihli ve 25279 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 10/4/2003 tarihli ve E.: 2002/112, K.: 2003/33 sayılı Kararı ile iptal edilmesi üzerine, 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununa, 18/6/2010 tarihli ve 5999 sayılı Kanunla eklenen geçici 6 ncı maddede; 9/10/1956 ila 4/11/1983 tarihlerini kapsayan dönemde, kamulaştırma işlemleri tamamlanmamış veya kamulaştırması hiç yapılmamış olmasına rağmen fiilen kamu hizmetine ayrılan veya kamu yararına ilişkin bir ihtiyaca tahsis edilerek üzerinde tesis yapılan ya da kısmen veya tamamen veyahut irtifak hakkı tesis etmek suretiyle malikin rızası olmaksızın fiili olarak el konulan taşınmazlar veya kaynaklara ilişkin vatandaşlarımızın karşılaştıkları mağduriyetlerin giderilmesi amacıyla düzenlemeler yapılmıştır. Ayrıca, anılan geçici maddede daha sonra, 24/5/2013 tarihli ve 6487 sayılı Kanunla bazı değişiklikler yapılmıştır.

Daha sonra, Kamulaştırma Kanununun geçici 6 ncı maddesine 6487 sayılı Kanunla eklenen; 2981 sayılı Kanun hükümlerine göre yapılan imar uygulamalarından doğan ve ipotekle teminat altına alınanlar dahil idarelerin taraf olduğu her türlü alacak ve bedellerin ödenmesine ilişkin düzenlemeler içeren onikinci fıkra ile 4/11/1983 tarihinden sonraki kamulaştırmaz el koyma işlemlerinden kaynaklanan ödemeleri düzenleyen onüçüncü fıkranın, Anayasa Mahkemesinin 13/11/2014 tarihli ve E.: 2013/95, K.: 2014/176 sayılı

Kararı ile iptal edilmiş ve bu iptal kararı, 13/3/2015 tarihli ve 29294 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Anayasa Mahkemesinin bu iptal kararında belirtilen gerekçeler de dikkate alınarak 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununa eklenmesi öngörülen ek 1 inci madde ile;

-Uygulama imar planlarında umumi hizmetlere ve resmi kurumlara ayrılmak suretiyle mülkiyet hakkının özüne dokunacak şekilde tasarrufu hukuken kısıtlanan taşınmazlar hakkında, uygulama imar planlarının yürürlüğe girmesinden itibaren beş yıllık süre içerisinde imar programları veya imar uygulamaları yapılması ve bütçe imkanları dahilinde bu taşınmazların ilgili idarelerce kamulaştırılması veya imar planı değişikliği yapılması/yaptırılması zorunluluğu getirilerek bu konuda vatandaşlarımızın karşılaştıkları mağduriyetlerin giderilmesi,

- 4/11/1983 tarihinden sonraki dönemde kamulaştırma işlemleri tamamlanmamış veya kamulaştırması hiç yapılmamış olmasına rağmen fiilen kamu hizmetine ayrılan veya kamu yararına ilişkin bir ihtiyaca tahsis edilerek üzerinde tesis yapılan taşınmazların maliklerine yapılacak ödemelere ilişkin olarak da yeni bir düzenleme yapılmak suretiyle 4/11/1983 tarihinden bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar oluşan bu fiili durum nedeniyle vatandaşlarımızın karşılaştıkları mağduriyetlerin; bu kapsamda kalan taşınmazların bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç on yıllık süre içerisinde bütçe imkanları dahilinde ilgili idarelerce kamulaştırılması veya taşınmazların mevcut imar planı bulunup bulunmadığı veya plan yapılabilecek yerlerden olup olmadığı durumuna göre imar planı/imar uygulaması/toplulaştırma yapılmak/yaptırılmak suretiyle başka yerden mümkün ise müstakil, değilse hisseli parsel verilmesi veyahut taşınmazların tahliye edilerek kullanıma imkan verecek biçimde malikine iade edilmesi suretiyle karşılanması,

-Madde kapsamındaki taşınmazların malikleri tarafından idareler aleyhine açılan davaların sayısının çokluğu, ödemelerde uygulanacak faize ilişkin yerleşik hale gelen yargı içtihatları da dikkate alınarak, idareler aleyhine verilen kararlara istinaden yapılacak ödemelerin bütçeye getireceği yük ve bu yük nedeniyle ödemelerde yaşanacak sıkıntıların aşılmasını ve kamu hizmetlerinin aksamadan yürütülmesini teminen, ihtiyaç duyulması halinde ödemelerin taksitlendirme suretiyle yapılmasına da imkan verecek şekilde düzenleme yapılması,

-Kamulaştırma Kanununun geçici 6 ncı maddesinin sekizinci fıkrası uyarınca ayrılması gereken yüzde iki oranındaki ödeneklerin yüzde dört olarak ayrılması ve ilave olarak ayrılan bu ödeneğin münhasıran bu madde ile Kamulaştırma Kanununa eklenen geçici 11 inci ve geçici 12 ncı maddeler kapsamında yapılacak ödemelerde kullanılması suretiyle vatandaşların alacaklarının bir an önce ödenmesi,

-Tasarrufu hukuken kısıtlanan taşınmazlar hakkında beş yıllık süre içerisinde yapılması öngörülen işlemlerin yapılmaması halinde taşınmazların malikleri tarafından, Kamulaştırma Kanununun geçici 6 ncı maddesinde öngörülen uzlaşma süreci ile 3194 sayılı İmar Kanununda öngörülen idari başvuru ve işlemleri tamamlandıktan sonra taşınmazın kamulaştırmasından sorumlu idare aleyhine asliye hukuk mahkemesinde taşınmaz bedelinin tespiti ve tescilli davası açılabilmesi, daha önce idari yargıda görülen bu davaların, idari yargıda tescil kararı verilememesi nedeniyle adli yargının görev alınana alınması ve Kamulaştırma Kanunundaki dava usulü, bilirkişi incelemesi ve değer tespitine ilişkin hükümlerin bu davalar için de uygulanabilmesi,

-Kamulaştırma Kanununun geçici 6 ncı maddesindeki uzlaşma, dava, haciz yasağı ve nakdi ödemenin yanında; idareye ait taşınmazın trampasının yapılması, taşınmazı üzerinde sınırlı aynı hak tesis edilmesi veya imar hakkı transferi yapılması gibi yöntemler dâhil ödeme şekline ilişkin düzenlemelerin bu madde kapsamındaki davalar ve icra takipleri için de uygulanabilmesi,

amaçlanmıştır.

MADDE 29- Madde ile;

-2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun geçici 6 ncı maddesinin onikinci ve onüçüncü fıkralarının iptaline ilişkin Anayasa Mahkemesinin 13/11/2014 tarihli ve E.: 2013/95, K.: 2014/176 sayılı Kararında belirtilen gerekçeler doğrultusunda; tasarrufu hukuken kısıtlanan taşınmazlar hakkında Kamulaştırma Kanununa eklenmesi öngörülen ek 1 inci madde ile detaylı ve ayrı bir düzenleme yapıldığından; aynı Kanunun geçici 6 ncı maddesinin onuncu fıkrasında yer alan “Uygulama imar planlarında umumi hizmetlere ve resmî kurumlara ayrılmak suretiyle veya ilgili kanunların uygulamasıyla tasarrufu kısıtlanan taşınmazlar hakkında 3194 sayılı İmar Kanununda öngörülen idari başvuru ve işlemler tamamlandıktan sonra idari yargıda dava açılabilir.” yönündeki üçüncü cümlesinin yürürlükten kaldırılması ve Kamulaştırma Kanununa eklenmesi öngörülen ek 1 inci madde ile yapılması öngörülen düzenlemelere bağlı olarak, ek 1 inci madde kapsamında kalan ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tasarrufu hukuken kısıtlanan veya fiili olarak el konulan taşınmazlar hakkında ne şekilde işlem yapılacağına ilişkin düzenlemeler içeren geçici 11 inci maddenin Kanuna eklenmesi,

-2981 sayılı Kanun hükümlerine göre yapılan imar uygulamalarından doğan ve ipotekle teminat altına alınanlar dahil idarelerin taraf olduğu her türlü alacak ve bedel artırımı davalarında hak sahibine ödenecek taşınmazın değerinin tespiti ve güncellenmesine ve ayrıca, Kamulaştırma Kanununun geçici 6 ncı maddesinin dava ve ödeme şekline ilişkin düzenlemelerinin bu kapsamdaki davalar ve icra takipleri için de uygulanmasını ve devam eden dava ve icra takiplerinin de bu madde hükümlerine göre sonuçlandırılmasını sağlamaya yönelik düzenlemeler içeren geçici 12 nci maddenin Kanuna eklenmesi, amaçlanmıştır.

MADDE 30- Yatırım teşvik belgesi kapsamında bulunan yatırımlara ilişkin inşaat işleri nedeniyle yüklenilen ve takvim yılı sonuna kadar indirim yoluyla telafi edilmeyen katma değer vergisinin izleyen yıl talep edilmesi halinde iade edilmesini öngören geçici 30 uncu maddesinde yer alan “stratejik yatırım” olma şartı kaldırılmakta ve 500 milyon Türk Lirası tutarındaki asgari yatırım şartının 50 milyon Türk Lirası tutarına kadar indirilmesi veya 3065 sayılı Kanunda belirlenen haddin iki katına kadar artırılması konusunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir.

MADDE 31- 3213 sayılı Maden Kanununa eklenmesi öngörülen ek 13 üncü maddeyle; ülkemizde Maden İşleri Genel Müdürlüğünün sorumluluğu ve koordinasyonunda Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü bünyesinde Türkiye Yerbilimleri Veri ve Karot Bilgi Bankası kurularak maden arama, araştırma ve üretimi esnasında sondaj karotları, numuneler ve yerbilimleri verileri, haritaların arşivlenerek kullanıcıların hizmetine sunulması hedeflenmektedir. Ek 14 üncü maddede ise, kısa adı UMREK olan Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Komisyonunun kuruluş ve işlevine dair hususlar düzenlenmektedir.

MADDE 32- Devlet üniversiteleri ile Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşları arasında yürütülen işbirliği ve birlikte kullanım protokollerinin uygulanmasında ortaya çıkan ihtiyaç ve sorunlar çerçevesinde ilgili maddede değişiklikler yapılmaktadır. Bu çerçevede üniversite birimleri ile eğitim ve araştırma hastaneleri arasında döner sermayeleri birleşmeksizin yapılan protokoller işbirliği, döner sermayelerin birleştirilmesi suretiyle sağlık tesisinin Sağlık Bakanlığı tarafından işletildiği protokoller ise birlikte kullanım olarak ifade edilmekte ve buna ilişkin usul ve esaslar yeniden düzenlenmektedir. Ayrıca madde ile bugüne kadar öğretim üyelerine yasal açıdan ödenemeyen nöbet ücretlerinin ödenme imkanı getirilmektedir.

MADDE 33- 3359 sayılı Kanuna eklenen madde ile bünyesinde tıp ve/veya dış hekimliği fakültesi bulunan vakıf üniversitelerinin, Sağlık Bakanlığı ve Yükseköğretim Kurulunun onayı ile özel hastanelerle işbirliği yapabilmelerine imkan tanınmaktadır.

MADDE 34- Vakıf üniversitelerindeki eğitim ve öğretim hizmetlerinin aksamasına mahal verilmemesi için halen yürütülmekte olan protokollerin, sürelerinin sonuna kadar geçerliliği korunmaktadır.

MADDE 35- 4046 sayılı Kanununun 1 inci maddesiyle, genel bütçeli idarelerin sahip oldukları ticari amaçlı kuruluşlardaki hisseleri ile varlıklarının özelleştirme kapsam ve programına alınarak özelleştirilmesi gerçekleştirilmektedir. Bununla birlikte, özel bütçeli idarelerin ticari amaçlı kuruluşlardaki hisseleri ile varlıklarının özelleştirilmesi gerçekleştirilememektedir. Maddeyle, özel bütçeli idarelere ait ticari amaçlı kuruluşlardaki hisseleri ile varlıklarının özelleştirilmesi sağlanarak ekonomiye kazandırılması amaçlanmaktadır. Madde kapsamındaki idarelerin özel bütçeli olması nedeniyle, elde edilen özelleştirme gelirinden Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından yapılan özelleştirme giderleri ile elde edilen gelirin %5'i düşüldükten sonra kalan miktar ilgili özel bütçeli idareye aktarılacaktır.

MADDE 36- 4483 sayılı Kanunda, memurlar ve diğer kamu görevlilerinin görevleri sebebiyle işledikleri suçlara ilişkin ihbar ve şikayetler hakkında, yetkili merciler tarafından "ihbar ve şikayetin işleme konulmaması" kararı verilmesi halinde, bu karara karşı itiraz yolu düzenlenmemiştir. Esasen uygulamada, idari yargı içtihatlarına dayanılarak bu kararlara karşı itiraz edilebilmektedir. Bu düzenlemeyle, uygulamadaki mevcut duruma yasal dayanak getirilmektedir. Diğer yandan, izin vermeye yetkili merciler tarafından verilen işleme koymama kararlarına karşı başvurma imkânı, kişisel hukukunun söz konusu olması itibarıyla yalnızca şikayetçiye verilmektedir. Zira, "ön inceleme yapılmasını gerektiren bir ihbar ve şikayetin bulunmadığı, dolayısıyla da ortada suç şüphesinin mevcut olmadığı" tespiti anlamına gelen "ihbar ve şikayetin işleme konulmaması" kararının; memur yargılama hukukunda yetkili idari merci ile benzer işleve sahip olan Cumhuriyet Başsavcılıklarınca da ayrıca denetlenmesinde kamu yararı görülmemiştir.

MADDE 37- Denetim ve soruşturma elemanlarının işlemleri ile bunların raporlarına dayanarak tesis edilen karar ve işlemler nedeniyle haklarının muhtel oldukları iddiasıyla açılacak tazminat davalarında husumet ve rücu hususları düzenlenmiştir.

Düzenlemeyle, denetim ve soruşturma elemanlarının görevlerini, tazminat davası baskısı altında kalmadan güven içinde yapabilmeleri amaçlanmıştır. Zira, Anayasanın 129 uncu maddesi hükmüne göre bu tür davaların idare aleyhine idari yargıda açılması gerektiği halde; adli yargı mercileri, denetim ve soruşturma elemanlarının şahısları aleyhine açılan tazminat davalarını kişisel kusur gerekçesiyle kabul etmektedirler. Nitekim birçok denetim elemanı, özellikle de mülkiye ve polis müfettişleri bu tür davalara muhatap olmaktadır.

Bu tür koruyucu düzenlemeler hâkimler ve savcılar için de mevcut olup 4483 sayılı Kanunda bu hususta yapılması öngörülen değişiklik 5271 sayılı Ceza Muhakemeleri Kanununun 141 inci maddesi emsal alınarak hazırlanmıştır.

MADDE 38- 4483 sayılı Kanuna eklenen ek 1 inci madde hükümlerinin maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki davalar yönünden de uygulanmasına ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 39- 4490 sayılı Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde parantez içinde ifade edilen özel maksatlı ve özel yapılı gemiler için 4490 sayılı Kanunda herhangi bir tanım yapılmamış olması nedeniyle doktrinel tartışmalara konu olmuş, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığınca tipleri belirlenen bu gemilere, kanuni bir tanımlama yapılarak sınırlama getirilmesi konusunda müşterek bir anlayış oluşmuştur. Bu nedenle özel maksatlı ve özel yapılı gemi tanımı yapılarak anılan Kanunun kapsamına ilişkin tereddütlerin giderilmesi amaçlanmıştır.

Aynı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi, Kanunun hazırlanış gerekçesine uygun olarak ithal edilen tüm gemileri kapsamı için düzenlenmiştir. Ancak bu bentte bulunan “edilecek” ibaresi geleceğe yönelik bir ithal ibaresi gibi değerlendirildiğinden bazı tereddütlere neden olmuştur. Bu nedenle “edilecek” ibaresi “edilen” olarak değiştirilmiştir.

4490 sayılı Kanununun 12 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan hükmün, gemi ve yatların devir nedeniyle Türk Uluslararası Gemi Sicilinden terkin edilerek bir başka sicile geçişi aşamasında da uygulanmasına imkan sağlanmaktadır.

MADDE 40- 4490 sayılı Kanuna eklenen geçici madde ile, anılan Kanun kapsamında tescile tabi deniz araçları arasında bulunmadıkları halde, maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla, Türk Uluslararası Gemi Siciline tescil edilen gemi, yat, özel maksatlı ve özel yapılı gemi ile bunlar dışında bulunan her türlü deniz araçları dolayısıyla bunlarının malikleri adına, sicile kayıtlı olmasından dolayı bu araçlara ilişkin olarak Kanun kapsamında faydalandıkları vergi, harç veya fon istisnası, indirim, muafiyet ve diğer mali hükümlerle ilgili olarak geriye dönük cezalı tarhiyat yapılmaması, daha önce yapılmış olan tarhiyatlardan varsa açılmış davalardan feragat edilmesi kaydıyla vazgeçilmesi, tahakkuk eden tutarların terkin edilmesi sağlanmakta, tahsil edilen tutarların ise red ve iade edilmeyeceği hususu düzenlenmektedir.

MADDE 41- Madde ile, ilgili mevzuatı uyarınca Kültür ve Turizm Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı tarafından üzerinde konaklama amaçlı turizm tesisleri yapılmak üzere adlarına kamu arazisi tahsis edilenlerin yanında, Orman ve Su İşleri Bakanlığı tarafından ormanlık alanlar üzerinde kesin izin verilenler de dahil olmak üzere; kanunları uyarınca ilgili bakanlıklar tarafından üzerinde turizm tesisleri yapılmak üzere adlarına kamu arazisi tahsis edilen Kültür ve Turizm Bakanlığından belgeli yatırımcılar ve işletmecilerden 1/1/2016 tarihi ile 31/12/2016 tarihi arasındaki dönemde tahsil edilmesi gereken kira, kesin izin, kesin tahsis, irtifak hakkı, kullanma izni bedelleri ve hasılat paylarının ve ayrıca Kültür ve Turizm Bakanlığından belgeli turizm tesislerinin yatırımcıları ve işletmecilerinden sadece bu faaliyetleri dolayısıyla Hazine taşınmazlarını izinsiz kullanımlarından dolayı aynı dönemde tahsil edilmesi gereken ecrimisillerin ödeme sürelerinin, başvuru şartı aranmaksızın bir yıl ertelenmesi, bu sürenin sona erdiği tarihten itibaren üç yılda ve üç eşit taksitle herhangi bir zam veya faiz uygulanmadan tahsil edilmesi öngörülmektedir.

Diğer taraftan ertelenen kira, kesin izin, kesin tahsis, irtifak hakkı, kullanma izni bedelleri ile hasılat paylarından, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tahsil edilenlerin ilgililerince talep edilmesi halinde iade edileceğine ilişkin hüküm, uygulamada ortaya çıkan ve çıkabilecek idari veya hukuki ihtilafların ortadan kaldırılması bakımından yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 42- Madde ile Türkiye Varlık Fonunun yurtiçi ve yurtdışı borçlanmalarında kolaylık ve hız sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 43- Yapılan düzenlemeyle sosyal devlet olmanın bir gereği olarak, şehit eş veya çocuklarının, şehidin eş ve çocuğunun bulunmaması halinde ise anne veya babasının bir

defaya mahsus olmak üzere özel tüketim vergisi ödemeksizin araç alabilmelerine imkan sağlanmaktadır.

MADDE 44- Yapılan düzenlemeyle, şehit eş veya çocukları, şehidin eş ve çocuğunun bulunmaması halinde ise anne veya babası tarafından özel tüketim vergisi ödenmeksizin alınan aracın, beş yıllık süreden sonra elden çıkarılması halinde, vergi ödenmeksizin işlem yapılabilmesine olanak sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 45- Madde ile Bakanlar Kurulunun cep telefonlarındaki asgari maktu özel tüketim vergisi tutarına ilişkin yetki sınırları günün ekonomik koşullarına göre 160 TL esas alınacak şekilde yeniden belirlenmektedir.

MADDE 46- Yapılan düzenlemeyle, ülke genelinde trafik yoğunluğu içinde önemli bir paya sahip olan ve çok büyük bir kısmının model yılı ilerlemiş ve/veya yıpranmış olan şehiriçi taksi, dolmuş, minibüs, midibüs, servis, özel halk otobüsü ve belediye otobüsü taşımacılığında kullanılan taşıtlar ile ticari yük taşımacılığında kullanılan kamyon, kamyonet, tır gibi taşıtların yenilenmesi amaçlanmaktadır.

Böylelikle gündelik hayatta şehir içi ulaşımında kullanılan toplu taşıma araçları ile ticari taksilerin yeni teknolojilere uygun şekilde güvenlik ve konfor düzeyinin yükseltilmesi ve bu taşıtların şehiriçi ulaşımını kendi imkanlarıyla sağlayan vatandaşlar tarafından da tercih edilirliliğinin artırılması suretiyle şehir içi trafik yoğunluğunun azaltılması hedeflenmektedir. Aynı şekilde ticari yük taşımacılığında kullanılan kamyon, kamyonet ve tırların da yenilenmesi suretiyle hem ekonomik büyümeye bağlı olarak artan taşımacılık hacminin güvenli ve daha konforlu araçlarla karşılanması hem de eski araçların havaya ve karayollarına verdiği zararların azaltılması amaçlanmaktadır.

Bu kapsamda, maddede belirtilen şekilde maliki oldukları taşıtlarla ticari yolcu ve yük taşımacılığı faaliyetiyle işgal edenlerin, maliki oldukları taşıtla aynı cinsteki bir taşıtın bahse konu faaliyette kullanılması amacıyla, bu düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarihten 30/6/2017 tarihine kadar ilk iktisabının, Maliye Bakanlığınca belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde özel tüketim vergisinden müstesna tutulması amaçlanmaktadır.

Sadece düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ticari yolcu ve yük taşımacılığı faaliyeti dolayısıyla gelir veya kurumlar vergisi mükellefiyeti bulunanların düzenlemeden yararlanabilmesi öngörülmektedir. Bu kapsamda, kendi şahsının veya şirketinin çalışanını veya yükünü taşıyanlar, bu taşıtların yenilenmesi amacıyla bu istisnadan yararlanamayacaktır.

Düzenlemenin amacı eski ve yıpranmış araçların toplu taşıma ve ticari taksi taşımacılığı ile yük taşımacılığı faaliyetinden çekilerek yenilenmesi olduğundan, yenilemeye konu edilen taşıtın, istisnadan yararlanan tarihten itibaren iki tam yıl içerisinde satılması, devredilmesi veya sair suretle işletme aktifinden çıkarılması şartı öngörülmektedir. Aksi takdirde yeni alınan taşıta ilişkin zamanında tahakkuk ettirilmeyen vergiler, ziyaa uğramış sayılacaktır. Öte yandan söz konusu eski taşıtları satın alan kişilerin, taşıtları hangi amaçla kullanılacağına herhangi bir önemi bulunmamaktadır.

Maddede ayrıca yeni taşıtın, ilk iktisap tarihinden itibaren üç tam yıl geçmeden, veraset yoluyla intikaller hariç, devri halinde adına kayıt ve tescil işlemi yapılandı; ticari yolcu veya yük taşımacılığı faaliyetinden çekilmesi (hurdaya çıkarılması hariç) halinde ise bu madde hükmünden yararlandı, taşıtın ilk iktisabındaki matrah esas alınarak, devir veya ticari işletme faaliyetinden çekilme tarihindeki oran üzerinden hesaplanan özel tüketim vergisinin alınması öngörülmektedir.

MADDE 47- Madde ile 4924 sayılı Kanun hükümlerine göre çalışan sözleşmeli personelden kadroya geçenler sebebiyle iptal edilmiş sayılan 10.827 pozisyonun aynı usul ve

esaslar çerçevesinde yeniden kullanımına ve bu suretle eleman temininde güçlük çekilen yerlerde toplam 22.000'e kadar personelin istihdamına imkan sağlanmaktadır.

MADDE 48- Kamu idarelerinin yerine getirdiği faaliyetlerin güvenilir, hızlı, kesintisiz bir şekilde sürdürülebilmesi için internet ve data hizmeti sağlayıcıları ile teknik altyapı kurulum, bakım ve yedekleme ile ilgili alımların gelecek yıllara yaygın yüklenme suretiyle gerçekleştirilmesi ve böylelikle mali yükün de azaltılması amaçlanmaktadır. Ayrıca, ÖSYM tarafından gerçekleştirilen sınavlarda ihtiyaç duyulan özel nitelikli basım makine hizmetleri, elektromekanik kilit, nakliye, kamera kayıt gibi işlemler ile yeni teknoloji gerektiren mal ve hizmet alımlarının tek yıla yüklenmesi maliyetleri artırmakta olduğundan düzenleme ile kamu kaynaklarının daha etkin ve verimli kullanılması amaçlanmaktadır. Diğer taraftan, gelecek yıllara yaygın yüklenmeye girişilmesinde kamu kurum ve kuruluşlarının ihtiyaçları zamana ve yürütülen kamu hizmetinin özelliğine göre değişebilmektedir. İhtiyaçlar belirdiğinde, sürekli olarak Kanun değişikliği yapmak yerine, birden fazla yıla yaygın olması zorunluluğu bulunan veya ekonomik olan diğer mal ve hizmet alımlarını yüklenme süresi 3 yılı geçmemek üzere belirleme ve belirlenen süreleri beş katına kadar artırma konusunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 49- Madde ile 5233 sayılı Terör ve Terörle Mücadeleden Doğan Zararların Karşılanması Hakkında Kanununun 10 uncu maddesinde taşınmazlara verilen zararın giderilmesinde aynı ifaya öncelik verileceği düzenlenmiş olup, aynı ifanın gecikmeksizin yerine getirebilmesi amacıyla 5233 sayılı Kanuna geçici bir madde eklenmesi öngörülmüştür.

Ülkemizde son dönemde yaşanan terör ve şiddet olay ve eylemleri sebebiyle kamu düzeni ve güvenliğinin olağan hayatı durduracak veya kesintiye uğratabilecek şekilde bozulduğu yerlerde, 6306 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanununun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi uyarınca Bakanlar Kurulu kararı ile riskli alan ilan edilmekte ve bu alanlarda terör olayları sebebiyle hasar gören binaların ve altyapının bir an evvel yenilenebilmesi ve böylece terör örgütü mensuplarınca zarar verilen konut, işyeri, hastane, okul, ibadet yeri gibi yapılar sebebiyle yaşanan mağduriyetin ivedilikle giderilmesi için, taşınmazların tahliyesinin ve yıkımının ve akabinde yeni yapıların yapımının bir an önce başlatılması ve bitirilmesi önem arz etmektedir. Belirtilen sebeple, söz konusu alanlardaki uygulamaların önem ve aciliyeti gözetilerek yürütülecek uygulamaların hızlı ve kesintiye uğramadan yürütülmesi için düzenlemelerde bulunulmuştur.

Bu çerçevede bu alanlarda; imar planı, imar uygulaması, alt ve üstyapı projeleri, ruhsat ve yapım da dahil olmak üzere bütün iş ve işlemlerin Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından resen yapılacağı, yaptırılacağı ve onaylanacağı, yine bu alanlarda her tür ve ölçekteki meri imar planı, plan notları ve plan açıklama raporunda ilgili idarelere verilmiş görüş bildirme de dahil her türlü görev ve yetkilerin Çevre ve Şehircilik Bakanlığına geçeceği hükme bağlanmıştır. Böylece, birden çok idarede bulunan bazı yetkilerin tek bir idarede toplanarak yapılacak uygulamaya hız verilmesi amaçlanmaktadır.

Riskli alan olarak ilan edilen sınırlar içerisinde dönüşümün süratle gerçekleştirilebilmesi ve altyapı uygulamalarının bütüncül bir şekilde gerçekleştirilebilmesi için alan bütününde çalışma imkanının sağlanması gerekmektedir. Ancak, çoğu zaman alanda bulunan taşınmaz maliklerinin tamamı hemen tespit edilememektedir. Yine bazı maliklerin yurtdışında olması, kayıp ya da gaip olması veya ölmüş olmaları sebebiyle tapuda mirasçılara intikal yaptırılmadığından maliklerin tamamına ulaşılmasında ciddi problem yaşanmakta ve maliklerin tamamının muvafakatı olmadan yeni yapı yapılmasına başlanılamamaktadır. Sırf malike ulaşılabilmesi sebebiyle yapım işine başlanılamamasının yaratacağı mağduriyeti gidermek için düzenlemede bulunulması gerekmektedir.

Belirtilen sebeplerle, 5233 sayılı Kanununun 7 nci maddenin birinci fıkrasının (a) bendi uyarınca taşınmazlara verilen zararların aynı olarak karşılanmasının esas olduğu ve bu alanlarda yapılacak yapılardaki kat irtifakı veya kat mülkiyetinin; hak sahipleri tespit edilip bunların, mülkiyet haklarına ve/veya 5233 sayılı Kanun kapsamında oluşmuş olan zararlarına karşılık, bağımsız bölümlerin devri yapılmaya kadar Hazine adına kurulacağı, inşaat ruhsatının Hazine adına düzenleneceği ve bu alanlarda yapılacak uygulamalarda tüm tapu ve kadaströ işlemleri ile yıkım ve yapıma ilişkin her türlü izin ve ruhsat gibi iş ve işlemlerin ilgililerin muvafakati aranmaksızın Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından resen yapılacağı ve/veya yaptırılacağı düzenlenmiştir.

Bu bölgede yapılacak yeni uygulamalarda sağlıklı, güvenli ve yaşanabilir alanların oluşturulabilmesi için donatı alanlarının karşılanabilmesi ve uygulamalarda meydana gelecek adaletsizliğin giderilmesinin temini bakımından, evvelce yapılan parselasyon planlarında, meri mevzuatta öngörülen orandan eksik yapılmış olan düzenleme ortaklık payı kesintilerinin, gerekli görülmesi halinde sonradan yapılacak düzenlemede meri mevzuatta öngörülen orana tamamlanması amaçlanmıştır.

Ayrıca, yapılacak uygulamanın aciliyeti de gözetilerek planların askı ilan ve itiraz süreleri ile bu uygulamalara karşı açılacak davalardaki sürelerin bu işlere mahsus olmak üzere düzenlenmesi öngörülmüştür.

MADDE 50- Madde ile aile hekimleri ve aile sağlığı elemanlarına hizmet gerekleri ve ihtiyaca binaen nöbet görevi verilmesi amaçlanmakta ve asgari sekiz saat nöbet tutma mecburiyeti kaldırılmaktadır.

MADDE 51- 5393 sayılı Belediye Kanununun “Belediye başkanlığının boşalması hâlinde yapılacak işlemler” başlıklı 45 inci maddesinde yapılacak düzenleme ile belediye başkan veya başkan vekilinin ya da meclis üyesinin ülke güvenliğini ilgilendiren terör suçlarından birini işlemesi halinde, İçişleri Bakanı ya da valinin belediye başkan, başkan vekilliğine veya belediye meclis üyeliğine seçilme yeterliliğine sahip bir kişiyi görevlendirmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 52- Madde ile, terör veya terör örgütlerine yardım ve yataklık suçları kapsamında haklarında yürütülen soruşturma veya kovuşturma nedeniyle hâlihazırda görevden uzaklaştırılmış olan belediye başkanı, başkan vekili ve meclis üyelerinin yerine 5393 sayılı Kanununun 45 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine göre işlem yapılmış olsa bile onbeş gün içerisinde büyükşehir ve il belediyelerinde İçişleri Bakanı diğer belediyelerde vali tarafından aynı Kanununun 45 inci maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen usule göre görevlendirme yapılması öngörülmektedir.

MADDE 53- 5393 sayılı Belediye Kanununun “Hizmetlerde aksama” başlıklı 57 nci maddesinde yapılan düzenleme ile belediye ve bağlı idare hizmetlerinin aksatılmasının ortadan kaldırılması için İçişleri Bakanlığının talebi, sulh hukuk hakimi tarafından tespit yapılması, belediyenin asliye hukuk mahkemesine yapabileceği itirazın sonuçlandırılması, tespit kararının sonrasında İçişleri Bakanlığının belediyeye makul bir süre vererek aksaklığın giderilmesini istemesi ve aksaklık hala giderilmez ise valinin aksaklığı gidermesi için geçecek süre aksayan hizmetin türüne göre karla mücadele, terör ve şiddet olayları ve benzeri anlık müdahale gerektiren olaylarda hizmet verilmemesine neden olduğu için ve şimdiye kadar bu maddenin işletilmesinin bir örneği olmadığı için valilik tarafından hizmetlerde aksamanın tespit edilmesi halinde hizmetin en kısa sürede yerine getirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 54- 5510 sayılı Kanunda yapılan düzenleme ile kısmî süreli veya çağrı üzerine çalışanlar, ay içerisinde günün bazı saatlerinde çalışıp çalıştığı saat karşılığında ücret alanlar ve 5510 sayılı Kanunun ek 9 uncu maddesinin birinci fıkrasına tabi olarak çalışanların bakmakla yükümlülük statülerinin devam etmesi amaçlanmıştır.

MADDE 55- Maddede yapılan değişiklik ile Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamındaki sigortalıların prim borç yükünün azaltılması, primlerinin düzenli ödeme alışkanlığının sağlanması ve vadesi geçmiş prim borçlarının tahsili amaçlanmıştır.

MADDE 56- Bakmakla yükümlü olunan kişi statüsündekiler hariç, kısmî süreli veya çağrı üzerine çalışanlar, ay içerisinde günün bazı saatlerinde çalışıp çalıştığı saat karşılığında ücret alanlar ve 5510 sayılı Kanunun ek 9 uncu maddesinin birinci fıkrasına göre çalışanlardan ay içerisinde yirmi gün ve daha az çalışanların eksik günlerine ait genel sağlık sigortası primlerini otuz güne tamamlaması amaçlanmıştır.

MADDE 57- Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının açılış izni ile faaliyet gösteren özel kreş ve gündüz bakımevlerinin; faaliyete geçtiği vergilendirme döneminden itibaren Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okul öncesi eğitim kurumlarında uygulandığı gibi beş vergilendirme dönemi süresince elde edilen kazançlarının kurumlar vergisinden istisna tutulmasına yönelik düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 58- Yapılan düzenlemeyle, Kanunla Vergi Usul Kanununun 11 inci maddesine eklenen yedinci fıkradaki yetkinin kullanılması durumunda, bu kapsamda vergi kesintisi yapmakla sorumlu tutulanlar tarafından yapılan her türlü ödemeler üzerinden vergi kesintisi yapılmasına imkân sağlanmaktadır.

MADDE 59- Yapılan düzenlemeyle, 5520 sayılı Kanunun 32/A maddesi kapsamında hesaplanacak yatırıma katkı tutarına mahsuben, yatırım döneminde yatırıma başlama tarihinden itibaren kurumun diğer faaliyetlerinden elde edilen kazançlara indirimli kurumlar vergisi uygulamak suretiyle yatırıma katkı tutarını her bir il grubu, bölgesel, büyük ölçekli, stratejik ve öncelikli yatırımlar ile konusu, sektörü ve niteliği itibarıyla proje bazında desteklenmesine karar verilen yatırımlar için %100'e kadar kullandırma konusunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir.

MADDE 60- Madde ile, vakıflara yayın lisansı verilmesine ilişkin hususlar düzenlenmektedir.

MADDE 61- Radyo ve Televizyon Üst Kurulunun gelirleri arasında, radyo ve televizyon kuruluşlarının, (program destekleme gelirleri hariç) aylık brüt ticari iletişim gelirlerinden ayrılan paylar da yer almaktadır. Hâlihazırda; radyo ve televizyon kuruluşları aylık brüt ticari iletişim gelirlerinin yüzde üçünü Üst Kurul payı olarak Radyo ve Televizyon Üst Kuruluna ödemektedir. Düzenleme ile radyo ve televizyon kuruluşlarının katlandıkları mali mükellefiyetlerin azaltılması amacıyla Üst Kurul payı %1,5 olarak değiştirilmektedir.

MADDE 62- 6292 sayılı Kanunun 12 nci maddesinde; Hazineye ait tarım arazilerini, 31/12/2011 tarihi itibarıyla en az üç yıldan beri tarımsal amaçla kiralayan, kira sözleşmesi halen devam eden kiracıları veya bu arazileri aynı süreyle tarımsal amaçla kullanan ve kullanımlarının halen devam ettiği idarece belirlenen kullanıcıları ya da paydaşlarından, Kanunun yürürlüğe girdiği 26/4/2012 tarihinden itibaren iki yıl içerisinde bu arazileri bedeli

karşılığında doğrudan satın almak için idareye başvuran ve idarece bu maddede belirtilen şekilde tespit ve tebliğ edilen satış bedelini itiraz etmeksizin kabul edenlerin hak sahibi sayılacağı ve tarım arazilerinin bunlara doğrudan satılacağı öngörülmüş olup, maddede öngörülen iki yıllık başvuru süresi 26/4/2014 tarihinde sona ermiştir.

Daha sonra, 26/2/2014 tarihli ve 6527 sayılı Kanunun 22 nci maddesi ile, 6292 sayılı Kanuna eklenen geçici 2 nci maddeyle; Kanunun 12 nci maddesinde belirtilen ve 26/4/2014 tarihinde sona erecek olan iki yıllık başvuru süresi bir yıl daha uzatılmış olup, bu süre de 27/4/2015 tarihinde son ermiştir.

Ancak, 6292 sayılı Kanun hükümlerinden yararlanmak için belirtilen süreler içerisinde çeşitli sebeplerle bu Kanundan haberi ve bilgisi olmaması nedeniyle veya başkaca sebeplerle idareye başvuramayan çok sayıda vatandaşımızın da bulunduğu tespit edilmiştir.

Ayrıca, 6292 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte geçerli olan belediye ve mücavir alan sınırları içinde kalan yerler,” şeklindeki ibare uyarınca; Hazineye ait tarım arazilerinden belediye ve mücavir alan sınırları içerisinde kalması sebebiyle satılamayacak olanların belirlenmesinde, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte geçerli olan belediye ve mücavir alan sınırlarının esas alınması nedeniyle, belediye ve mücavir alanı sınırlarının, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra nüfus değişmesi gibi ilgili mevzuatından kaynaklanan sebeplerle değişmesi ve bazı yerleşim yerlerinin belediye ve mücavir alan sınırları dışına çıkarılarak köy statüsüne dönüştürülmesi durumunda, 6292 sayılı Kanun hükümleri uygulanmadığından, bu konuda vatandaşlarımız mağdur olabilmekte ve vatandaşlarımız ile Devletimiz arasında ihtilaflar ortaya çıkmaktadır.

Açıklanan sebeplerle, 6292 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen geçici 4 üncü madde ile;

- Bu Kanunun 12 nci maddesi kapsamında Hazineye ait tarım arazilerini satın alma başvuru süresi 27/4/2015 tarihinde sona ermiş olmakla birlikte, Kanunun uygulamasından haberi ve bilgisi olmaması nedeniyle veya başkaca sebeplerle bu Kanun hükümlerinden yararlanmak için idareye başvuramayan çok sayıda hak sahibi vatandaşımızın olduğu dikkate alınarak, bu vatandaşlarımızın mağdur olmaması ve bunların Kanunun 12 nci maddesinde tanınan haklardan yararlanabilmeleri bakımından, başvuru süresinin bir yıl daha uzatılması suretiyle hak sahibi vatandaşlarımızın mağduriyetlerinin giderilmesi ve ayrıca, 6527 sayılı Kanunla 6292 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinde yapılan düzenleme sonrasında 27/4/2015 tarihine kadar uzatılan başvuru süresinin de sona ermesi nedeniyle, 27/4/2015 tarihi ile bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih arasında idareye yapılan ancak değerlendirmeye alınamayan bu vatandaşlarımızın başvurularının da, yeniden başvuru alınmasına gerek olmaksızın geçerli kabul edilmesini sağlanması,

- Ayrıca, 6292 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte geçerli olan belediye ve mücavir alan sınırları içinde kalan yerler,” şeklindeki ibare uyarınca; Hazineye ait tarım arazilerinden belediye ve mücavir alan sınırları içerisinde kalması sebebiyle satılamayacak olanların belirlenmesinde, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte geçerli olan belediye ve mücavir alan sınırlarının esas alınması ve böylelikle, belediye ve mücavir alanı sınırlarının, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra nüfus değişmesi gibi ilgili mevzuatından kaynaklanan sebeplerle değişmesi ve bazı yerleşim yerlerinin belediye ve mücavir alan sınırları dışına çıkarılarak köy statüsüne dönüştürülmesi durumunda, 6292 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra belediye ve mücavir alan sınırları dışına çıkartılan bu yerlerin de Kanun kapsamında değerlendirilebilmesine imkan verecek şekilde düzenlemelerin yapılması ve böylece, bu konuda yaşanan mağduriyetlerin giderilerek vatandaşlarımız ile Devletimiz arasında ortaya çıkan ihtilafların ve tereddütlerin giderilmesi,

amaçlanmıştır.

Diğer taraftan, mülkiyeti Hazineye ait Antalya İli Aksu İlçesi Atatürk Mahallesi 13322 ada 2 parsel numaralı taşınmaz ile Döşemealtı İlçesi Kömürcüler Mahallesinde bulunan taşınmazlar 6831 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin ikinci fıkrasının (J) bendi kapsamında orman ve toprak muhafaza karakteri taşımayan funda veya makilerle örtülü yerler orman sayılmadığından; uzun yıllardan beri değişik kullanımlara konu olan bu yerlerin orman sınırları dışına çıkartılarak Kanun hükümlerine göre hak sahiplerine satışı mümkün olamamış ve bu durum bu yerlerin zilyedi veya kullanıcısı ya da bunların kanuni veya akdi halefleri olanların mağdur olmalarına neden olmuştur.

Aynı Kanuna eklenen geçici 5 inci maddeyle, mülkiyeti Hazineye ait Antalya İli Aksu İlçesi Atatürk Mahallesi 13322 ada 2 parsel numaralı taşınmaz ile Döşemealtı İlçesi Kömürcüler Mahallesinde bulunan, 6831 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin ikinci fıkrasının (J) bendi kapsamında orman sayılmayan ve tapuda Hazine adına tescil edilen ve uzun yıllardan beri değişik kullanımlara konu olan ve mülkiyet sorunu olan taşınmazların; tapu kütüğünün beyanlar hanesine göre kullanıcısı ve/veya üzerindeki muhdesatın sahibi olarak gösterilen ya da bunların kanuni veya akdi halefleri olanlara 6292 sayılı Kanunda yer alan 2/B alanlarında bulunan taşınmazların satış işlemleri ile ilgili hükümleri kıyasen uygulanarak doğrudan satılması suretiyle mağduriyetlerin giderilmesi ve bu şekilde oluşan mülkiyet problemlerinin çözülmesi amaçlanmıştır.

MADDE 63- 6331 sayılı Kanunda iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin sunulması için işverene çalışanları arasından iş güvenliği uzmanı, işyeri hekimi ve diğer sağlık personeli görevlendirme yükümlülüğü getirilmiş, belirlenen niteliklere sahip personel bulunmaması halinde, bu hizmetin ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden hizmet alarak yerine getirebilmesi hüküm altına alınmıştır. Bu hükümlerin yer aldığı 6 ncı ve 7 nci maddelerin; kamu kurumları ile elliden az çalışanı olan ve az tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için ilk olarak 1/7/2016 tarihinde uygulamaya konulması öngörülmüştür. Ancak kamu kurumlarında uygulamada yaşanan sorunların giderilmesi, ekonomik açıdan küçük esnafın da yer aldığı elliden az çalışanı olan ve az tehlikeli sınıfta yer alan yaklaşık 1 milyon işyeri ve 4.2 milyon çalışanın kapsama girmesiyle, işyerlerinin kendi çalışanları arasından görevlendirmelerine imkan sağlanması açısından zaman tanımama amacıyla 6331 sayılı Kanunun 6 ncı ve 7 nci maddelerinin; kamu kurumları ile elliden az çalışanı olan ve az tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için 1/7/2017 tarihinden itibaren yürürlüğe konulması hususu düzenlenmektedir.

MADDE 64- 6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanununun geçici 6 ncı maddesinin ikinci fıkrası değiştirilerek 2009 Temmuz istatistiğine göre toplu iş sözleşmesi yapma yetkisi alan sendikalar ile 2009 Temmuz istatistiğinin yayımından sonra 15/9/2012 tarihine kadar kurulmuş olan işçi sendikalarının bu maddenin yayımı tarihinden itibaren iki yıl süre içinde yapacakları yetki tespit başvuruları yüzde bir şartı aranmaksızın işyeri veya işletme çoğunluk şartına göre Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca sonuçlandırılması öngörülmektedir.

MADDE 65- Madde ile, Anayasa Mahkemesi kararı doğrultusunda, Sağlık Bakanlığının, kamu özel işbirliği modeliyle yaptıracağı işlerde yüklenicinin sözleşme kapsamına giren faaliyetlerini bütün aşamalarda denetleyeceği veya denetleteceğine ve yüklenicinin performans denetimi ile işin yönetimine ilişkin olarak bir denetim ve yönetim sistemi kurabileceğine yönelik düzenleme yapılmaktadır. Ayrıca denetim ile görevlendirileceklerde aranacak mali ve teknik yeterlilikler ile iş deneyimlerine yönelik olarak isteklilerden talep edilecek belgelere ilişkin düzenleme yapılarak sözleşmeye aykırılık halinde uygulanacak müeyyideler ile sorumluluklar belirlenmektedir.

MADDE 66- 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1 inci maddesiyle 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamaya eklenen ek 9 uncu maddenin üçüncü fıkrasının ikinci cümlesinin Anayasa Mahkemesinin 7/4/2016 tarihli ve E.: 2016/28, K.: 2016/25 sayılı Kararı ile 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu kapsamındaki idareler yönünden, anılan ek maddeyle söz konusu Kanun Hükmünde Kararnamaya eklenen (I) sayılı Cetvelde yer alan “müşavir” ibaresinin ise Anayasa Mahkemesinin 23/12/2015 tarihli ve E.: 2015/65, K.: 2015/120 sayılı Kararı ile anılan düzenlemelerin 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin dayanağını oluşturan 6/4/2011 tarihli ve 6223 sayılı Yetki Kanunu kapsamına girmediği gerekçesiyle iptal edilmesi nedeniyle söz konusu hükümler yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 67- 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1 inci maddesiyle 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamaya eklenen ek 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi ile anılan ek maddeyle söz konusu Kanun Hükmünde Kararnamaya eklenen (III) sayılı Cetvelin (1) numaralı sırasının, 24/5/2016 tarihli ve 29721 sayılı Resmi Gazetede yayımlanmış olan Anayasa Mahkemesinin 5/5/2016 tarihli ve E.: 2016/34, K.: 2016/30 sayılı Kararı ile anılan düzenlemelerin 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin dayanağını oluşturan 6/4/2011 tarihli ve 6223 sayılı Yetki Kanunu kapsamında bulunmadığı gerekçesiyle kısmen iptal edilmesi ve iptal hükmünün Resmi Gazetede yayımlanmasından başlayarak bir yıl sonra yürürlüğe girmesine karar verilmiş olması nedeniyle, söz konusu hükmün yeniden düzenlenmesi öngörülmektedir.

MADDE 68- Madde ile sunulan hizmetlerde kalitenin artırılması ve atamaların bir düzen dahilinde olması amacıyla Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu ve Spor Genel Müdürlüğünün taşra teşkilatlarında il ve ilçe düzeyinde görev yapan personel için, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 72 nci maddesi hükümleri çerçevesinde Gençlik ve Spor Bakanlığınca belirlenecek tüm bölgelerde yer değiştirme suretiyle rotasyona tabi olarak görev yapmaları konusunda düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 69- 31/12/2013 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan Anayasa Mahkemesinin E.: 2011/146, K.: 2013/11 sayılı Kararı ile 658 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin uzman olarak atanmaya ilişkin 10 uncu maddesinin dördüncü fıkrasının iptaline ve iptal hükmünün yürürlüğünün Kararın yayımlanmasından altı ay sonraya bırakılmasına karar verilmiştir. Bu minvalde, 658 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 10 uncu maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan ve Enstitüde uzman olarak atanabilmek için, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak aranacak diğer şartlar Enstitü tarafından çıkarılan yönetmelikle belirleneceğine dair hükmün, Anayasa Mahkemesi Kararının iptal gerekçesine uygun olarak yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 70- Ülkemizin uzun vadeli makroekonomik hedeflerine ulaşmasını, Dünya ticaretinden aldığı payın artırılmasını, enerji, hammadde ve arz güvenliğinin temin edilmesini, bilgi, teknoloji ve yenilik üretiminde söz sahibi ülkeler arasında yer almasını, Ar-Ge harcamalarının artırılmasını, tasarım ve markaya dayalı, katma değeri yüksek üretim yapısına geçişin hızlandırılmasını temin etmek üzere ihtiyaç duyulan yatırımların hızlıca hayata geçirilmesi gerekmektedir.

Maddenin birinci fıkrası ile Ekonomi Koordinasyon Kurulunun kararı ile proje bazlı olarak desteklenmesine karar verilen yatırımlara, %100'e kadar indirimli kurumlar vergisi uygulanabilmesi, yatırıma katkı oranının %200'ü geçmemek üzere belirlenebilmesi veya yatırımın işletmeye geçmesinden itibaren on hesap dönemine kadar, yatırımdan elde edilen kazançla sınırlı olmak üzere kurumlar vergisi istisnası tanınabilmesi, gelir vergisi stopajı teşviki sağlanabilmesi, gümrük vergisi muafiyeti tanınabilmesi, 49 yıl süreyle bedelsiz irtifak

hakkı tesisi veya kullanım izni verilmesi, yatırım kapsamında yaratılan yeni istihdam için ödenmesi gereken sigorta primi işveren hissesinin 10 yıla kadar varan sürelerde bütçeden karşılanabilmesi, yatırıma ilişkin enerji tüketim harcamalarının %50'sine kadarının en fazla 10 yıl süreyle karşılanabilmesi, kullanılan yatırım kredisi için 10 yıla kadar faiz veya kâr payı desteği sağlanabilmesi, ihtiyaç duyulması halinde hibe desteği verilebilmesi, nitelikli personel için 5 yılı geçmemek üzere asgari ücretin aylık brüt tutarının 20 katına kadar ücret desteği verilebilmesi, yatırım tutarının %49'unu geçmemek üzere ve edinilen payların 10 yıl içerisinde halka arz veya yatırımcıya satış şartıyla yatırıma ortak olunması konularında Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir.

Bakanlar Kurulu Kararı ile desteklerin tamamından veya belli bir kısmından yararlanılması söz konusu olabilecektir.

Maddenin ikinci fıkrası ile nakit desteklerin Ekonomi Bakanlığı bütçesinden karşılanacağı öngörülmektedir.

Maddenin üçüncü fıkrası ile uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirleme konusunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmekte, yatırımların belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde gerçekleştirilmemesi halinde uygulanacak cezai müeyyideler hükme bağlanmaktadır.

Maddenin dördüncü fıkrası ile de, yatırımın devri halinde, devralan kurumun, aynı koşulları yerine getirmek kaydıyla belirtilen istisna, muafiyet ve desteklerden yararlanabilmesi yönünde düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 71- Bölgenin coğrafi konumu, sosyal ve ekonomik yapısı, nüfusu dikkate alınarak ulaşım, haberleşme, emniyet ve asayiş hizmetlerinin daha etkin sunulması amacıyla Hakkari İlinin kaldırılması ve Çölemerik adıyla ilçeye dönüştürülmesi, Yüksekova adıyla bir il ve Derecik adıyla bir ilçe kurulması öngörülmektedir.

MADDE 72- Bölgenin coğrafi konumu, sosyal ve ekonomik yapısı, nüfusu dikkate alınarak ulaşım, haberleşme, emniyet ve asayiş hizmetlerinin daha etkin sunulması amacıyla Şırnak İlinin kaldırılması ve Nuh adıyla ilçeye dönüştürülmesi, Cizre adıyla bir il kurulması öngörülmektedir.

MADDE 73- Madde ile, il özel idareleri ile il ve ilçe merkezlerindeki belediyelerin durumları düzenlenmektedir.

GEÇİCİ MADDE 1- Madde ile, kaldırılan illerdeki kamu kurum ve kuruluşlarında görevli personelin durumu düzenlenmektedir. Ayrıca Kanun ile kurulan ilçenin kaymakamlığı için taşıt alımı ve Kanun ile kurulan il ve ilçelerde kamu kurum ve kuruluşlarının hizmet binası ve lojmanlarına ilişkin düzenlemeler öngörülmektedir.

MADDE 74- Yürürlük maddesidir.

MADDE 75- Yürütme maddesidir.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

19.4.2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi ve gerekçesi ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim.

M. Akif Hamzaçebi
İstanbul

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

2/571 Esas Numaralı, 19.4.2012 Tarihli ve 6292 Sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifine katılıyoruz.

Gereğini bilgilerinize saygıyla arz ederiz.

<i>Orhan Sarıbal</i>	<i>Veli Ağbaba</i>	<i>Nihat Yeşil</i>
Bursa	Malatya	Ankara
<i>Onursal Adıgüzel</i>	<i>Vecdi Gündoğdu</i>	<i>Ünal Demirtaş</i>
İstanbul	Kırklareli	Zonguldak
<i>Mehmet Göker</i>	<i>Candan Yüceer</i>	<i>Kadim Durmaz</i>
Burdur	Tekirdağ	Tokat
<i>İrfan Bakır</i>	<i>Mehmet Bekaroğlu</i>	<i>Mahmut Tanal</i>
Isparta	İstanbul	İstanbul
<i>Muharrem Erkek</i>	<i>Hüseyin Çamak</i>	<i>Mevlüt Dudu</i>
Çanakkale	Mersin	Hatay
<i>Yakup Akkaya</i>	<i>Kemal Zeybek</i>	<i>Özkan Yalım</i>
İstanbul	Samsun	Uşak
<i>Ömer Fethi Gürer</i>	<i>Ali Haydar Hakverdi</i>	<i>Ali Akyıldız</i>
Niğde	Ankara	Sivas
<i>Akif Ekici</i>	<i>Bülent Öz</i>	<i>Elif Doğan Türkmen</i>
Gaziantep	Çanakkale	Adana
<i>Nurhayat Altaca Kayışoğlu</i>	<i>Musa Çam</i>	<i>Kazım Arslan</i>
Bursa	İzmir	Denizli
<i>Barış Yarkadaş</i>	<i>Murat Emir</i>	<i>Okan Gaytancıoğlu</i>
İstanbul	Ankara	Edirne
<i>Erkan Aydın</i>	<i>Nurettin Demir</i>	<i>Niyazi Nefi Kara</i>
Bursa	Muğla	Antalya

<i>Çetin Arık</i>	<i>Mehmet Gökdağ</i>	<i>Ali Şeker</i>
Kayseri	Gaziantep	İstanbul
<i>Hüseyin Yıldız</i>	<i>Şafak Pavay</i>	<i>Akif Ekici</i>
Aydın	İstanbul	Gaziantep
<i>İlhan Kesici</i>	<i>Nihat Yeşil</i>	<i>M. Hüsnü Bozkurt</i>
İstanbul	Ankara	Konya
<i>Mazlum Nurlu</i>	<i>Vecdi Gündoğdu</i>	<i>Gülây Yedekci</i>
Manisa	Kırklareli	İstanbul
<i>Gaye Usluer</i>	<i>Haydar Akar</i>	<i>Haluk Pekşen</i>
Eskişehir	Kocaeli	Trabzon
<i>Serdal Kuyucuoğlu</i>	<i>Dursun Çiçek</i>	<i>Ali Yiğit</i>
Mersin	İstanbul	İzmir
<i>Turabi Kayan</i>	<i>Zeynep Altıok</i>	<i>Ceyhun İrgil</i>
Kırklareli	İzmir	Bursa
<i>Tahsin Tarhan</i>	<i>Barış Karadeniz</i>	<i>Oğuz Kaan Salıcı</i>
Kocaeli	Sinop	İstanbul
<i>İbrahim Özdiş</i>	<i>Hüseyin Yıldız</i>	<i>Bülent Y. Bektaşoğlu</i>
Adana	Aydın	Giresun
<i>Mustafa Tuncer</i>	<i>Didem Engin</i>	<i>Tekin Bingöl</i>
Amasya	İstanbul	Ankara
<i>Tur Yıldız Biçer</i>	<i>Melike Basmacı</i>	<i>Özcan Purçu</i>
Manisa	Denizli	İzmir
<i>Mustafa Ali Balbay</i>	<i>Sezgin Tanrıkulu</i>	<i>K. Enis Berberoğlu</i>
İzmir	İstanbul	İstanbul
<i>Erdin Bircan</i>	<i>Mehmet Gökdağ</i>	<i>Devrim Kök</i>
Edirne	Gaziantep	Antalya
	<i>Fatma Hürriyet</i>	
	Kocaeli	

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR
(2/571)

ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	Tarım, Orman ve Köyışleri Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Ülkemizde 1950’li yıllardan bu yana köyden kente yaşanan yoğun göç nedeniyle 2/B arazileri yasal olmayan bir şekilde yerleşime açılmıştır. Sonuçta bu araziler üzerinde çok büyük bir yerleşim meydana gelmiş, altyapı yatırımları ve kamu hizmet binaları yapılmış; mahalleler, ilçeler kurulmuş, şehirler oluşmuştur. Ancak bu alanlarda yerleşik insanlarımız uzun yıllardır mülkiyetten kaynaklanan sorunlarla iç içe yaşamaktadırlar. Konuya ilişkin olarak 19.04.2012 tarihinde 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun kabul edilerek yürürlüğe girmişse de düzenleme sorunları çözmede yeterli olmamıştır. Daha sonra anılan Kanunda 4.2.2013 tarih ve 6412 sayılı, 15.3.2013 tarih ve 6444 sayılı, 26.02.2014 tarih ve 6527 sayılı Kanunlar ile üç ayrı tarihte değişikliğe gidilmiş, koşulların değiştirilmesine ve hak sahiplerine verilen sürenin uzatılmasına rağmen halen 2/B arazilerinde evi bulunan veya bu arazileri kullanan vatandaşlarımızın sorunları tümüyle giderilememiştir. Kanunda öngörülen süreler içerisinde başvuru yap(a)mayan veya başvuru yaptığı ve kendisine tebligatta bulunduğu halde ödeme yap(a)mayan ya da belirlenen taksitleri zamanında öde(ye)meyen çok sayıda vatandaşımız vardır.

Ayrıca İstanbul’un Sultanbeyli ilçesi Hasanpaşa Mahallesiindeki bazı yerleşimler ile Türkiye’nin birçok yerleşim bölgesinde olduğu gibi yapılaşma olan kimi yerlerin bir kısmı 2/B arazisi, bir kısmı ise orman arazisi olabilmektedir. Yerleşim yeri olan bu yerler, hukuken orman vasfını taşımakla birlikte fiilen orman ormanla hiçbir ilgisi olmayan yoğun yapılaşmanın olduğu yerlerdir.

Teklif ile 2/B ve orman arazilerinin iç içe geçtiği yerlerdeki yapıların mülkiyet sorununun çözümünün sağlanması, ayrıca, 6292 sayılı Kanun uygulamasında 2/B arazilerinde hak sahibi olduğu halde süresinde başvuru yapmamış olanlara altı aylık, başvuru yaptığı halde ödeme yapmamış olanlar ile taksitleri zamanında ödememiş olanlara ise bir yıllık ek süre verilmesi öngörülmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1 – 19.4.2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun'un 4'üncü Maddesinin sonuna bir fıkra eklenerek yapılaşmanın 2/B ve orman arazilerinde iç içe geçtiği yerlerdeki mülkiyet sorununun çözümü öngörülmektedir.

MADDE 2- 19.4.2012 tarihli ve 6292 sayılı Kanuna geçici bir madde eklenerek 2/B arazilerinde hak sahibi olduğu halde süresinde başvuru yapmamış olanlara altı aylık, başvuru yaptığı halde ödeme yapmamış olanlar ile taksitleri zamanında ödememiş olanlara ise bir yıllık ek süre verilmektedir.

MADDE 3- Yürürlük maddesidir.

MADDE 4- Yürütme maddesidir.

19.4.2012 TARİHLİ VE 6292 SAYILI ORMAN KÖYLÜLERİNİN KALKINMALARININ DESTEKLENMESİ VE HAZİNE ADINA ORMAN SINIRLARI DIŞINA ÇIKARILAN YERLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ İLE HAZİNEYE AİT TARIM ARAZİLERİNİN SATIŞI HAKKINDA KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

MADDE 1 – 19.4.2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun'un 4'üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(7) Belediye ve mücavir alan sınırları içerisinde bulunan ve 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman vasfını kaybetmesine rağmen, 6831 sayılı Kanunun 3302 sayılı Kanunla değişik 2'nci maddesinin (B) bendi uygulaması ile Hazine adına orman sınırı dışına çıkartılma işlemi henüz yapılamayan yerlerin orman kadastro ve 6831 sayılı Kanunun 2'nci maddesinin (B) bendi uygulaması ile 3402 sayılı Kanunun ek 4 üncü maddesine göre kadastro çalışması bir yıl içinde tamamlanarak kadastro tutanakları düzenlenir. Bu yerler, bu Kanun hükümleri çerçevesinde hak sahiplerine satılır.”

MADDE 2- 19.4.2012 tarihli ve 6292 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 4- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla;

a) Kanunun 6'ncı maddesinin (3) numaralı fıkrası ile geçici 2'nci maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendinde belirtilen süreler içinde başvurmayanlara altı ay ek başvuru süresi,

b) Kanunun 6'ncı maddesinin (8) numaralı fıkrası gereğince yapılan tebligatta belirtilen bedeli üç aylık sürede ödemeyenler, Geçici 2'nci maddesinin (1) numaralı fıkrasının (b) bendinde belirtilen altı aylık ödeme süresinde ödemeyenler ile anılan maddede belirtilen diğer taksitleri süresinde ödemeyenlere bir yıllık ek süre,

verilir.

MADDE 3 –Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 –Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

15/8/2016

Esas No: 1/750, 2/571

Karar No: 17

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

1/750 esas numaralı “*Türkiye Varlık Fonu Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı*” ile 2/571 esas numaralı “*19.4.2012 Tarihli ve 6292 Sayılı Orman Köylülerinin Kalkanmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi*” İçtüzüğün 35 inci maddesi uyarınca birbirleriyle ilgili görülerek birleştirilmek ve 1/750 esas numaralı Kanun Tasarısı esas alınmak suretiyle Komisyonumuzun 9/8/2016, 10/8/2016, 11/8/2016 ve 12/8/2016 tarihlerinde yaptığı 36 ncı, 37 nci, 38 inci ve 39 uncu birleşimlerinde görüşülmüş ve kabul edilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere saygıyla arz olunur.

1. GİRİŞ

1/750 esas numaralı **“Türkiye Varlık Fonu Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükümünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”** 2/8/2016 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. Tasarı, Başkanlıkça 3/8/2016 tarihinde esas komisyon olarak Komisyonumuza, tali komisyon olarak Adalet Komisyonu, İçişleri Komisyonu, Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu ile Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna havale edilmiştir.

İstanbul Milletvekili Mehmet Akif HAMZAÇEBİ ve 63 Milletvekilinin 2/571 esas numaralı **“19.4.2012 Tarihli ve 6292 Sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazülerinin Satışı Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi”** ise 28/12/2015 tarihinde Başkanlığa sunulmuştur. Teklif, Başkanlıkça 3/8/2016 tarihinde esas komisyon olarak Komisyonumuza, tali komisyon olarak Tarım, Orman ve Köy İşleri Komisyonuna havale edilmiştir.

Komisyonumuzun 9/8/2016 tarihinde yaptığı 36 ncı birleşiminde 1/750 esas numaralı Kanun Tasarısının görüşmelerine başlanmış, verilen bir önerge doğrultusunda Komisyonumuzun portföyünde bulunan 2/571 esas numaralı Kanun Teklifi İçtüzüğü’nün 26 ncı maddesi uyarınca gündeme alınmış, İçtüzüğü’nün 35 inci maddesi gereği birbirleri ile ilgili görülerek 1/750 esas numaralı Kanun Tasarısı ile birleştirilmiş ve görüşmelerde 1/750 esas numaralı Kanun Tasarısının esas alınması kararlaştırılmıştır.

Tasarı; Komisyonumuzun 9/8/2016, 10/8/2016, 11/8/2016 ve 12/8/2016 tarihlerinde yaptığı 36 ncı, 37 nci, 38 inci ve 39 uncu birleşimlerinde; Hükümeti temsilen Maliye Bakanı Naci AĞBAL, Sağlık Bakanı Recep AKDAĞ, Kalkınma Bakanı Lütfi ELVAN, Gümrük ve Ticaret Bakanı Bülent TUFENKÇİ, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Süleyman SOYLU, Çevre ve Şehircilik Bakanı Mehmet ÖZHASEKİ, Gençlik ve Spor Bakanı Akif Çağatay KILIÇ, Orman ve Su İşleri Bakanı Veysel EROĞLU ile Maliye Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Orman ve Su İşleri Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Ekonomi Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Gençlik ve Spor Bakanlığı, Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Gelir İdaresi Başkanlığı, Hazine Müsteşarlığı, Sosyal Güvenlik Kurumu, Devlet Personel Başkanlığı, Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu, Kamu İhale

Kurumu, Sermaye Piyasası Kurulu, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü, Emniyet Genel Müdürlüğü, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı, Türk Standardları Enstitüsü, Toplu Konut İdaresi Başkanlığı, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü, Vakıflar Genel Müdürlüğü, Radyo ve Televizyon Üst Kurulu, Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı, Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu, Türkiye Belediyeler Birliği, Hak İşçi Sendikaları Konfederasyonu, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu, Müstakil Sanayici ve İşadamları Derneği ve Türk Tabipleri Birliği temsilcilerinin katılımıyla görüşülmüştür.

2. 1/750 ESAS NUMARALI KANUN TASARISINDA ÖNGÖRÜLEN DÜZENLEMELER

Tasarı ile genel olarak Türkiye Varlık Fonunun kurulmasının yanı sıra vergi, ulaştırma, enerji, kamulaştırma, orman vasfını kaybetmiş arazilerin satışında süre uzatımı ve yatırımların teşviki gibi önemli alanlarda düzenlemeler yapılmaktadır.

Bu kapsamda Tasarı ile;

- Reel sektör yatırımları ile stratejik sektör, şirket ve projelere uzun vadeli kaynak sağlanması yoluyla kalkınmanın hızlandırılması, ekonomide sürdürülebilir büyüme oranlarının yakalanması ve ekonomik istikrarın sağlanması çerçevesinde dünyadaki başarılı Ulusal Varlık Fonu uygulamaları da esas alınarak Türkiye Varlık Fonunun kurulması amaçlanmaktadır. Türkiye Varlık Fonunun kurulması ile;
 - Büyüme oranında gelecek on yıl içinde yıllık %1.5 oranında ilave artış sağlanması,
 - Sermaye piyasalarının büyüme ve derinleşmesinin hızlandırılması,
 - İslami finansman varlıklarının kullanımının yaygınlaştırılması,
 - Yapılacak yatırımlarla ilave istihdam sağlanması,
 - Savunma, havacılık ve yazılım gibi teknoloji yoğun stratejik sektörlerdeki yerli şirketlerin sermaye ve proje bazında desteklenmesi ile bu şirketlerin küresel oyuncu olmalarının sağlanması,
 - Otoyollar, Kanal İstanbul, Üçüncü Köprü ve Havalimanı, Nükleer Santral gibi büyük altyapı projelerine, kamu kesimi borcu arttırılmadan finansman sağlanması,

- Arz güvenliğini sağlamak üzere, Türkiye için önem taşıyan doğal gaz ve petrol gibi yurt dışındaki stratejik sektörlere yasal ve bürokratik kısıtlamalara bağlı olmadan doğrudan yatırım yapılabilmesi, hedeflenmektedir. Tasarı ile ayrıca;
- Ülkemizin uzun vadeli makroekonomik hedeflerine ulaşmasını, dünya ticaretinden aldığı payın artırılmasını, bilgi, teknoloji ve yenilik üretiminde söz sahibi ülkeler arasında yer almasını, Ar-Ge harcamalarının artırılmasını, tasarım ve markaya dayalı, katma değeri yüksek üretim yapısına geçişin hızlandırılmasını temin etmek üzere ihtiyaç duyulan yatırımların hızlıca hayata geçirilmesi amacıyla teşvik, indirim ve desteklere yönelik Bakanlar Kuruluna yetki verilmesine,
 - Kısmi süreli, çağrı üzerine veya ay içinde ücret karşılığı günün bazı saatlerinde çalışanların eksik günlerine ait genel sağlık sigortası primlerinin otuz güne tamamlanmasına,
 - Yatırım teşvik belgesi kapsamında bulunan yatırımlara ilişkin inşaat işleri nedeniyle katma değer vergisi istisnası için yatırımın "stratejik yatırım" olma şartının kaldırılması ve 500 milyon Türk Lirası tutarındaki asgari yatırım şartının da 50 milyon Türk Lirası tutarına kadar indirilmesi ya da Kanunda belirlenen sınırın iki katına kadar artırılması konusunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmesine,
 - Bakanlar Kuruluna, başta internet üzerinden yapılan ticari işlemlerin kayıt altına alınmasını sağlamak üzere; vergiye tabi işlemlere taraf veya aracı olanlara vergi kesintisi yaptırma ve belirli şartlar altında farklı kesinti oranları tespit etme hususlarında yetki verilmesi ve bu yetkinin kullanılmasına bağlı olarak Gelir ve Kurumlar Vergisi Kanunlarında gerekli düzenlemelerin yapılmasına,
 - Şehitlerin eş ve çocuklarının, eş veya çocukları bulunmaması durumunda ise ana veya babasından birinin özel tüketim vergisi ödemeksizin taşıt edinebilmesine imkan sağlanmasına,
 - Şehir içi ticari yolcu taşımacılığında kullanılan taşıtlar ile ticari yük taşımacılığında kullanılan taşıtların, 30/6/2017 tarihine kadar ilk iktisabında ve iktisap tarihinden itibaren en az 3 yıl kullanılmaları kaydıyla özel tüketim vergisi ödemeksizin yenilenebilmesine imkan sağlanmasına,
 - Terör ve şiddet olayları sebebiyle, Bakanlar Kurulu kararıyla riskli alan ilan edilen alanlarda; imar planı, imar uygulaması, alt ve üst yapı projeleri, ruhsat ve yapım da dâhil olmak üzere sayılan iş ve işlemlerin, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından resen yapılması suretiyle yürütülecek uygulamaların hızlı ve kesintisiz tamamlanmasına,

- Belediye Başkanı, başkan vekili ya da meclis üyesinin terör kapsamına giren bir suç işlemesi halinde, İçişleri Bakanı veya vali tarafından söz konusu makamlara kanunda sayılan şartları taşıyanlar arasından atama yapılabilmesi, yine hakkında görevden uzaklaştırma kararı verilenlerin yerine ise İçişleri Bakanı veya vali tarafından 15 gün içinde atama yapılabilmesine,
- Terör ve şiddet olaylarıyla mücadele kapsamında belediye ve bağlı idare hizmetlerinde aksaklık yaşandığının valilik tarafından tespit edilmesi halinde, valiliğin bu hizmetleri Yatırım İzleme ve Koordinasyon Başkanlığı, il özel idaresi veya ilgili kamu kurum ve kuruluşları aracılığı ile yerine getirebilmesine,
- Belediye ve bağlı idare imkânlarının terör ve şiddet olaylarında doğrudan veya dolaylı olarak destek amaçlı kullanıldığının tespit edilmesi halinde, söz konusu taşınırlara mahallin en büyük mülki idare amiri tarafından el konulabilmesine,
- Kiraya veren tarafından yapılan ve taşınmazların iktisadi değerini artırıcı nitelikte olan ısı yalıtımı ve enerji tasarrufu sağlamaya yönelik harcamaların 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 313 üncü maddesindeki tutarı aşması halinde de vergi matrahından gider olarak indirilebilmesine imkan sağlanmasına,
- Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı izni ile faaliyet gösteren özel kreş ve gündüz bakım evlerinin faaliyete başladığı dönemden itibaren 5 yıl süre ile elde ettikleri kazançların gelir ve kurumlar vergisinden istisna edilmesine,
- Büyükşehir belediyeleri, valilikler ile Kültür ve Turizm Bakanlığınca izin verilen belediyeler bünyesinde kültür varlıkları ile ilgili işlemleri yürütmek üzere kurulan koruma, uygulama ve denetim bürolarına ait görev ve yetkilerin, koruma bölge kurulu müdürlüklerine verilmesine,
- Kamu düzeni ve güvenliğinin bozulması ya da doğal afet yaşanması durumunda, özel mülkiyette bulunan kültür varlıklarının onarımı ve restorasyonuna ilişkin işlemlerin, bedelsiz ve maliklerinin muvafakati aranmaksızın Kültür Bakanlığı tarafından karşılanmasına,
- Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü bünyesinde maden arama, araştırma ve üretimi esnasında kamu ve özel sektör tarafından üretilen yerbilimleri verilerinin, numunelerin, harita ve benzeri dokümanların arşivlenip kullanıcıların hizmetine sunulması amacıyla Türkiye Yerbilimleri Veri ve Karot Bilgi Bankası kurulması ve bunlara ilişkin usullerin belirlenmesine,
- Anayasa Mahkemesinin iptal kararları doğrultusunda kamulaştırmaz el atmaya konu olan ve uygulama imar planlarında umumi hizmete veya resmi kurumlara ayrılmış olan

taşınmazların 5 yıl içinde imar uygulamalarının tamamlanması ve kamulaştırmalarının yapılması; 4/11/1983 sonrası kamulaştırması yapılmayan ancak devletin fiilen kullanımında olan taşınmazların ise 10 yıl içinde kamulaştırılarak hak sahiplerinin bu alandaki mağduriyetinin giderilmesine,

- 2/B alanlarında bulunan taşınmazların satış işlemlerine ilişkin başvuru ve ödeme sürelerinin 6 ay uzatılması ve 26/4/2012 tarihinden sonra belediye ve mücavir alan sınırı dışında kalan yerlerin de bu kapsama alınmasına,
- Atatürk Orman Çiftliği arazisi içinde yapılmakta olan temapark ve hayvanat bahçesine gelecek ziyaretçilerin ihtiyaçlarını karşılayacak ticari ünitelerin kurulmasına olanak sağlanması ve bu yapıların yer aldığı alanın bedelsiz olarak Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığına yirmidokuz yıllığına tahsis edilmesine,
- 666 sayılı KHK'nın dayanağı olan yetki kanununun Anayasa Mahkemesi tarafından kısmen iptal edilmesi neticesinde kamu personelinin ücret ve tazminat göstergeleri ile makam tazminatı cetvellerinin kanunla düzenlenerek Anayasaya aykırılığın giderilmesine,
- Denetim ve soruşturma elemanlarının işlemleri ve raporlarına dayanarak tesis edilen karar ve işlemler nedeniyle ancak idare aleyhine dava açılabilmesi; denetim ve soruşturma elemanlarının kusurlarının bulunması halinde kurumların bunlara rücu edebilmesine,
- Hakkari ilinin Çölemerik ilçesine dönüştürülmesi ve Yüksekova adıyla bir il kurulması, Şırnak ilinin Nuh ilçesine dönüştürülmesi ve Cizre adıyla bir il kurulmasına, yönelik düzenlemeler getirilmektedir.

3. 2/571 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİNDE ÖNGÖRÜLEN DÜZENLEMELER

2/571 esas numaralı Kanun Teklifi ile 31/8/1956 Tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi kapsamındaki alanlarda evi bulunan veya bu arazileri kullanan vatandaşların, mevzuatta yer alan başvuru ve ödeme sürelerini geçirmeleri nedeniyle oluşan mağduriyetin giderilmesi amaçlanmaktadır. Bu çerçevede 2/B arazilerinde hak sahibi olduğu halde satın almak için süresinde başvuru yapmamış olanlara altı aylık, başvuru yapmış olduğu halde ödeme yapmamış olanlar ile taksitlerini zamanında ödemiş olanlara bir yıllık ek süre verilmesi öngörülmektedir.

4. KOMİSYONUMUZDA TASARININ GENELİ ÜZERİNDE YAPILAN GÖRÜŞMELER

Kanun Tasarısının geneli üzerinde yapılan görüşmelerde Milletvekilleri tarafından;

- Birbirinden farklı çok çeşitli alanları düzenleyen Tasarının aynı zamanda Varlık Fonunun kurulmasına dair hükümleri de içerdiği; kamu kaynakları ve çeşitli fonlardan yapılacak aktarmalarla oluşturulması öngörülen ve çok kapsamlı sektörel ve makro düzenlemeler içeren Varlık Fonuna ilişkin maddelerin, daha derinlikli analiz edilebilmesi için Tasarıdan çıkarılarak müstakil bir düzenleme şeklinde Komisyona getirilmesi gerektiği,

- Tasarıda vatandaşın çeşitli alanlardaki sorunlarını çözüme kavuşturan düzenlemelerin yer aldığı, bunların olumlu karşılandığı ve hızlıca kabul edilmesinin uygun olacağı; ancak, Tasarıda yer alan bazı düzenlemeler üzerinde yeterince çalışılmadığı izleniminin ortaya çıktığı, bunlar hakkında düzenleyici etki analizlerinin de yapılmadığı; dolayısıyla bu düzenlemelerin daha kapsamlı çalışmalar yapılarak Komisyona getirilmesinin daha uygun olacağı,

- Yargı mercilerince sonuca kavuşturulmuş konularda, Parlamento tarafından yeniden kanuni düzenleme yapılmasının kuvvetler ayrılığı ilkesini zedeleyeceği, bunun yerine ilgili mevzuata bütüncül bir bakış açısıyla yaklaşarak, müstakil ve kapsamlı değişiklikler yapılmasının mevzuat kalitesini artıracacağı ve yargının iş yükünü hafifleteceği,

- Vakıflara yayın lisansı verilmesi ve vakıf kurucularının medya hizmet sağlayıcı kuruluş ortağı sayılabilmesine ilişkin bir düzenlemenin, ileriki dönemlerde uygulama açısından problemler doğurabileceği; vakıflara böyle bir yetki verilecekse dernek, oda ve benzeri diğer sivil toplum kuruluşlarına da verilmesi gerektiği; özellikle devletin el koyduğu medya kuruluşlarının satılarak devlete gelir elde edilmesinin daha doğru bir yaklaşım olacağı,

- Şehitlerimizin eş ve çocuklarının, eş veya çocukları bulunmaması durumunda ana veya babasından birinin özel tüketim vergisi ödemeksizin taşıt edinebilmesi imkanının harp malulü gazilerimize de sağlanması gerektiği,

- Şehir içi ticari yolcu taşımacılığında kullanılan taşıtlar ile yük taşımacılığında kullanılan taşıtların özel tüketim vergisi ödenmeksizin yenilenebilmesine imkan veren düzenlemenin yerinde olduğu, bu konunun daha da genişletilerek hurda araç teşviğinin de getirilmesi gerektiği; böylece otomotiv sanayiinin hareketlenmesine ve ekonomik büyümeye katkı sağlanabileceği,

- Belediye başkanı veya başkan vekili ya da meclis üyelerinin terör veya terör örgütlerine yardım ve yataklık suçları sebebiyle görevden uzaklaştırılması veya tutuklanmasına

ilişkin kararların siyasi saiklerle yapılabileceği endişesinin giderilmesi gerektiği; seçimlerle işbaşına gelen yöneticilerin görevden alınabilmesine imkan veren düzenlemelerin hassasiyetle ele alınması gerektiği;

- İhtiyaç duyulan yatırımların hızlıca hayata geçirilmesine yönelik teşvik, indirim ve desteklerin kapsamının geniş olduğu, prensip olarak ekonominin büyümesi ve dünya ekonomisinde önemli bir yer edinilmesi amacı sağlayan çalışmaların olumlu karşılandığı, ancak Tasarıda yer aldığı şekliyle bu desteklerin maddi boyutlarının ve muhtemel sonuçlarının net olarak anlaşılmadığı, bu konudaki belirsizliğin giderilmesi gerektiği,

- Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü (DSİ)'nin muhasebe hizmetlerinin Maliye Bakanlığı tarafından yürütülmesini devam ettiren düzenlemenin önceki dönemlerde de Komisyonumuzun gündemine geldiği; bu kapsamda yer alan işlemlerin mevzuat çerçevesinde ilgili kurumlar arasında halledilmesi gerektiği,

- Kamulaştırma işlemlerinin vatandaşları mağdur ettiği; kamulaştırma kanununda yapılması öngörülen değişikliklerle taşınmazlarına kamulaştırmaz olarak el atılan hak sahiplerinin sorunlarının çözüme kavuşturulmasının hedeflendiği, ancak düzenlemeyle devletin hak sahiplerine ödemeyi taksitle yapacak olmasının hak sahiplerini maddi anlamda mağdur edebileceği,

- Denetim ve soruşturma elemanlarının görevlerini baskı altında kalmadan yapabilmelerini kolaylaştırmak amacıyla sorumluluklarının azaltıldığı; yetkinin olduğu yerde sorumluluğun da gözardı edilmemesi gerektiği; aksi takdirde ileriki dönemlerde idarenin bu düzenlemeden olumsuz anlamda etkilenebileceği,

- Cep telefonlarındaki asgari maktu özel tüketim vergisi tutarının 40 TL'den 160 TL'ye çıkarılması suretiyle yapılan bir vergi artışının günümüz gerçekleriyle örtüşmediği; özellikle oligopol yapıya bürünen ve çoğunlukla yabancı firmaların yer aldığı iletişim sektöründe ödenen faturaların fahiş boyutlara çıkmasının ülkemiz tüketicilerinden yabancı firmalara büyük miktarda kaynak akışına neden olduğu; devletin bu hususu gözardı etmemesi gerektiği,

- Özel kreş ve gündüz bakımevlerine, beş vergilendirme dönemi boyunca elde edilen kazançların gelir ve kurumlar vergisinden istisna tutulması uygulamasının halihazırda faaliyet gösteren kreş ve gündüz bakımevlerini de kapsamı gerektiği; sadece yeni açılacak olanlara sağlanan bu muafiyetlerin kötüye kullanılabileceği; birçok firmanın istisnadan faydalanmak için el değiştirebileceği,

- Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu ile Spor Genel Müdürlüğü'nün taşra teşkilatlarında görev yapan personelin yer değiştirme suretiyle rotasyona tabi tutulacak

olmasının, çalışanların aileleri üzerinde olumsuz etkiler yaratabileceği; Gençlik ve Spor Bakanlığının rotasyonu merkezden fazla müdahil olmadan ve kişileri mağdur etmeyecek şekilde kanuni zeminde yürütmesi gerektiği,

- Hakkari ve Şırnak'ın ilçeye dönüştürülmesinin yörede sosyo ekonomik tahribat yaratacağı; il merkezinde kamu çalışanlarının yarattığı ekonomik alım gücünün bu şehirleri ayakta tutan önemli bir faktör olduğu; yapılmak istenen düzenleme konusunda kamuoyuna aydınlatıcı ve haklı gerekçelerin sunulmasının özellikle yöre halkının bu konuda ikna edilmesi açısından uygun olacağı,

şeklindeki görüş ve eleştirilerin ardından, Hükümet adına yapılan tamamlayıcı açıklamalarda;

- Teşvik sisteminde yapılması planlanan değişikliklerle teşvik unsurlarının özellikle Türkiye'nin 2023 vizyonu çerçevesinde öngörülen stratejik alanlarda genişletilmesinin amaçlandığı, bu kapsamda mevcut teşvik sisteminde var olmayan enerji harcamalarına destek, yatırım kredisi desteği, hibe desteği, nitelikli personel için ücret desteği, kamu alım garantisi verilmesi ve yüzde 49'unu geçmemek üzere şirketin hissesine ortak olunması gibi yeni bazı unsurların sisteme dâhil edildiği, bu anlamda düzenlemenin yatırımları olumlu yönde etkileyeceği,

- Varlık Fonunun kurulmasıyla yatırımların artırılması, ekonomide sürdürülebilir büyüme oranlarının yakalanması ve ekonomik istikrarın sağlanmasının amaçlandığı, bu bakımdan düzenlemenin yerinde olduğu ve bir an önce yapılması gerektiği; ancak kanun yapım tekniği ve konunun daha iyi analiz edilmesi gerekliliğinin de gözardı edilmemesi açısından ayrı bir düzenleme olarak TBMM'ye sunulmasında Hükümet olarak da yarar görüldüğü,

- Yatırımlar gerçekleştirilirken yatırımcıların büyük maliyetlere katlandığı; özellikle inşaat maliyeti yüksek olan ve uzun zaman alan yatırımlarda KDV tutarının yatırım üzerinde ciddi bir maliyet oluşturduğu, ancak geçtiğimiz dönemde stratejik yatırımlarla ilgili olarak KDV iadesi desteği getirildiği; bu düzenleme ile sadece stratejik yatırımların değil, proje bazlı yatırımların da teşvik edileceği; bu sayede yatırımlara hız kazandırılmasının öngörüldüğü,

- Hâlihazırda yeni açılan özel ilköğretim okullarına 5 vergilendirme dönemi boyunca istisna sağlandığı; bu düzenlemenin olumlu sonuç vermesi nedeniyle, bu istisnanın özel kreş ve gündüz bakımevlerine de uygulanmasının kararlaştırıldığı; bu destekler sayesinde özellikle kadın istihdamının artmasının öngörüldüğü; ayrıca gelişim çağındaki çocukların bu hizmetlerden daha fazla faydalanması sonucu sağlıklı nesiller yetiştirilmesine katkı sağlanacağı,

- Orman alanı dışına çıkarılan arazilerin vatandaşlara doğrudan satılmasına ilişkin düzenlemelerden yaklaşık 700 bin kişinin yararlandığı; ancak hak sahibi olduğu hâlde müracaatta bulunmamış olanlara da böylece müracaatta bulunma imkânının getirildiği; ayrıca, müracaatta bulunup satın alma işlemlerini gerçekleştiren ancak taksitlerini ödemeyenlerin de geçmişe dönük taksitlerini ödemeleri halinde, tekrar bu taşınmazları satın alma haklarını koruyacak şekilde düzenleme yapıldığı; bu haklardan yararlanmak için hak sahiplerine 6 ay süre verildiği,

- Büyükşehir belediye sınırları dışında kalan alanlardaki tarım arazilerinin, kullanıcı çiftçilere doğrudan satılmasına ilişkin düzenlemeden yaklaşık 250 bin kişinin faydalandığı; ancak yoğun talebin devam ettiği, başvuru tarihini kaçıran vatandaşlara bu düzenlemeden faydalanabilmeleri amacıyla ecri misil ödemek suretiyle bu taşınmazları doğrudan alabilmeleri için yeniden başvuru hakkı getirildiği,

- 2016 yılı başında, cep telefonu üzerindeki özel tüketim vergisine ilişkin tutarın Bakanlar Kurulu kararıyla 120 TL'den 160 TL'ye çıkarıldığı; burada yapılan düzenleme ile kanunen belirlenmiş tutarın üst sınırının enflasyonla güncellenebilmesine olanak sağlandığı, bu anlamda cep telefonları üzerinde herhangi bir vergi artışının söz konusu olmadığı,

- Özellikle öğrenciler gibi kısmi süreli çalışanların genel sağlık sigortasından faydalanmaları için çalışmadıkları günleri bir aya tamamlamak zorunda olmaları nedeniyle yaşanan mağduriyetin giderilmesine yönelik olarak kısmi süreli çalışanların anne baba gibi bakmakla yükümlü bir yakınının olması durumunda, primlerin tamamlanmasına gerek kalmadan genel sağlık sigortasından faydalanabilecekleri; bu sayede kayıt dışında çalışmayı tercih eden bu kesimin kayıt içine alınmasının hedeflendiği,

- Halihazırda işverenlerde uygulanan beş puanlık malullük, yaşlılık ve ölüm sigortası primi teşviğinin bu kanun ile bağımsız çalışanlara da uygulanmaya başlanacağı; bu kapsamda yüzde 34,5 olan prim oranının yüzde 29,5'a düşürüleceği; asgari ücret üzerinden hesaplandığında bağımsız çalışanların 568 lira yerine 485 lira prim ödeyeceği,

- DSİ, genel bütçeli kamu idaresi iken 2011 yılında özel bütçeli kamu idaresine dönüştürüldüğü; böyle olmakla birlikte, Maliye Bakanlığının genel bütçeli kamu idarelerinin saymanlık hizmetlerini yürüttüğü gibi bu beş yıllık bu geçiş sürecinde çalışanların görev yeri değiştirilmeksizin ve herhangi bir şekilde geçici görev yolluğu ödenmeksizin DSİ'nin saymanlık hizmetlerini de yürütmeye devam ettiği; önümüzdeki beş yıllık süreç içerisinde bu hizmetlerin artık Kurumun kendisi tarafından yapılmasının sağlanacağı,

- Tasarı ile Terörle Mücadele Kanunu kapsamında şehit olan kolluk kuvvetleri, görevleri başında şehit düşen tüm kamu görevlileri, er ve erbaşlar da dâhil olmak üzere harpte

veya iç güvenlikle ilgili çalışmaları esnasında hayatını kaybeden askerî personel ve emniyet teşkilatının emniyet hizmetleri sınıfında yer alan personelinin yakınlarından birisine, ÖTV'siz araç alma imkânının sağlandığı; bu kapsamda 15.210 şehit yakınının bu düzenlemeden faydalanmasının öngörüldüğü,

- Taşınmazlarına kamulaştırmazsız olarak el atılan hak sahiplerinin sorunlarının çözüme kavuşturulmasının elzem olduğu; umumi hizmetler ve resmi kurumların kullanımında olan yerlerde 5, fiili el atmalarda ise 10 yıllık sürede kamu ile vatandaşlar arasındaki ihtilafların giderileceği, diğer taraftan hukuki ve fiili el atmaya tamamıyla ortadan kaldırmaya yönelik kapsamlı bir kanun değişikliğinin önümüzdeki dönemde TBMM'ye sevk edilmesinin planlandığı,

- Kamulaştırma konusunda vatandaşlara kolaylık getirilmesi bağlamında işlemlerin daha hızlı yürütmesine yönelik adımlar atıldığı, bu sayede yargının ve bürokrasinin iş yükünün de azaltılacağı; ayrıca baraj, göl, içme suyu isale hattı gibi taşınmazları bölen birçok proje için gerekecek olan acele kamulaştırmaya gerek kalmayacağı,

- Hakkari ve Şırnak'ın ilçeye dönüştürülmesi kararı verilirken bölgenin coğrafi yapısı, sosyo ekonomik durumu, il ve ilçe merkezleri arasındaki gelişmişlik düzeyi farklılıkları gibi konuların detaylı biçimde ele alındığı, düzenleme sonrasında bölgenin sosyo ekonomik açıdan daha iyi bir seviyede olmasının öngörüldüğü, bu bakımdan yöre halkı mağdur edilmeksizin konunun nihayete erdirileceği,

ifade edilmiştir.

5. KOMİSYONUN MADDELER HAKKINDA KARARI

Tasarının geneli üzerindeki görüşmelerin ardından 1/750 esas numaralı Kanun Tasarısının maddelerinin görüşülmesine geçilmiştir.

Kanun Tasarısı, aşağıdaki değişiklikler yapılmak suretiyle kabul edilmiştir.

Madde 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8

Tasarıda yer alan Türkiye Varlık Fonu kurulmasına ilişkin 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 ve 8 inci maddeler; kanunların hazırlanmasındaki esas ve usuller doğrultusunda ve ayrıca bir kod kanun olarak sunulması düşüncesi ile Tasarı metninden çıkarılmıştır.

Çerçeve Madde 9

Tasarının çerçeve 9 uncu maddesi çerçeve 1 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 10

Tasarının çerçeve 10 uncu maddesi ve maddeye ekli (1) ve (2) numaralı krokiler Tasarı metninden çıkarılmıştır.

Çerçeve Madde 11

Tasarının çerçeve 11 inci maddesi çerçeve 2 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Yeni Çerçeve Madde

Yeni yapılacak erişme kontrollü yollar ve erişme kontrolü uygulanan karayollarındaki ulaştırma yapıları, bina, hizmet ve bakım işletme tesislerinin karayolunun müştemilatı sayılmasına ve bu bina ve tesislerin Devlet ormanları içerisinde bulunması halinde Karayolları Genel Müdürlüğüne bedelsiz devrine imkan tanıyan bir düzenleme Tasarıya yeni çerçeve 3 üncü madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 12

Tasarının çerçeve 12 nci maddesi, müsadereye konu olmaları nedeniyle kamu hizmetine sunulamayacak olan ve orman niteliğini kazanan taşınmaz üzerinde bulunan fabrika ya da ticarethanenin atıl kalmaması ve 49 yıllığına kiralanarak ekonomiye kazandırılmasını teminen maddenin değiştirilmesi suretiyle çerçeve 4 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 13

Tasarının çerçeve 13 üncü maddesi çerçeve 5 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 14

Tasarının çerçeve 14 üncü maddesi çerçeve 6 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 15

Tasarının çerçeve 15 inci maddesi çerçeve 7 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Yeni Çerçeve Madde

5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (I) bendi kapsamında kredi teminatı sağlayan kurumların, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun Geçici 67 nci maddesinin birinci ve dördüncü fıkraları kapsamındaki kazanç ve iratları üzerinden vergi

kesintisi yapılmamasını temin eden bir düzenleme Tasarıya yeni çerçeve 8 inci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 16

Tasarının çerçeve 16 ncı maddesi çerçeve 9 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Yeni Çerçeve Madde

210 sayılı Değerli Kağıtlar Kanununda yer alan değerli kağıt tanımına; elektronik imza kullanılarak manyetik ortamda ve elektronik veri şeklinde oluşturulan belgelerin de dahil edilmesiyle, değerli kağıt tanımını daha önce 1512 sayılı Noterlik Kanununda yapılan değişikliğe uygun hale getiren bir düzenleme Tasarıya yeni çerçeve 10 uncu madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 17

Tasarının çerçeve 17 nci maddesi çerçeve 11 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 18

Tasarının çerçeve 18 inci maddesi çerçeve 12 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 19

Tasarının çerçeve 19 uncu maddesi çerçeve 13 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 20

Tasarının çerçeve 20 nci maddesi çerçeve 14 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Yeni Çerçeve Madde

Kuruluş izni kaldırılan vakıf üniversitelerinde okuyan öğrencilerin Yükseköğretim Kurulu tarafından garantör üniversiteye ya da Devlet üniversitesine intikal ettirilmesi, faaliyet izni kaldırılan vakıf üniversitelerinin mal varlıklarının tasfiye edilmesi, kayyum tayin edilen ya da faaliyet izni kaldırılan yükseköğretim kurumu mütevelli heyet başkanı ve üyelerinin görevlerinin sona ermesi, faaliyeti geçici olarak durdurulanların idaresinin garantör üniversiteye veya belirlenecek devlet üniversitesine geçmesi gibi hükümlerle vakıf

üniversitelerinin yeniden eğitim ve öğretime kazandırılmasını temin eden bir düzenleme Tasarıya yeni çerçeve 15 inci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 21

Tasarının çerçeve 21 inci maddesi kanunların hazırlanmasındaki esas ve usuller doğrultusunda redaksiyona tabi tutulmak suretiyle çerçeve 16 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 22

Tasarının çerçeve 22 nci maddesi kanunların hazırlanmasındaki esas ve usuller doğrultusunda redaksiyona tabi tutulmak suretiyle çerçeve 17 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 23

Tasarının çerçeve 23 üncü maddesi kanunların hazırlanmasındaki esas ve usuller doğrultusunda bölünmek suretiyle çerçeve 18 ve çerçeve 19 uncu maddeler olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 24

Tasarının çerçeve 24 üncü maddesi çerçeve 20 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 25

Tasarının çerçeve 25 inci maddesi, belediyelerin; kendileri veya sermayesinin tamamı belediye şirketleri tarafından kurulacak elektronik denetleme sistemlerinden elde edilen gelirlerin yüzde 30'unu alabilmesine, sistemin hasılat paylaşımı yoluyla üçüncü kişilere ihale edilmesi durumunda sistemin yatırım maliyetine ulaşınca kadar bu gelirin yüzde 30'unu, ulaştıktan sonra da yüzde 15'ini alabilmesine imkân sağlayacak şekilde değiştirilmek suretiyle çerçeve 21 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 26

Tasarının çerçeve 26 ncı maddesi çerçeve 22 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 27

Tasarımın çerçeve 27 nci maddesi, Çevre ve Şehircilik Bakanlığının imar planı değişikliklerini yapmasına veya yaptırmasına olanak sağlayacak şekilde değiştirilmek suretiyle çerçeve 23 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 28

Tasarımın çerçeve 28 inci maddesi, tasarrufu hukuken kısıtlanan taşınmazlar hakkında uygulama imar planının yürürlüğe girmesinden itibaren beş yıllık sürede kamulaştırma yapılmaması halinde, kamulaştırmaya konu olan taşınmaz üzerindeki mülkiyet hakkının kullanılmasına engel teşkil eden tüm kısıtlamaların kaldırılmasını teminen değiştirilmek suretiyle çerçeve 24 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 29

Tasarımın çerçeve 29 uncu maddesi, maddede yer alan sürelerin maddenin yürürlük tarihinden itibaren başlamasını sağlayacak şekilde değiştirilmek; kanunların hazırlanmasındaki esas ve usuller doğrultusunda redaksiyona tabi tutulmak ve iki ayrı madde olarak düzenlenmek suretiyle çerçeve 25 ve çerçeve 26 ncı maddeler olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 30

Tasarımın çerçeve 30 uncu maddesi, Bakanlar Kuruluna; farklı sektörler itibariyle topluca veya ayrı ayrı asgari sabit yatırım tutarı belirlemesine ilişkin yetki verilmesi ve kanunların hazırlanmasındaki esas ve usuller doğrultusunda redaksiyona tabi tutulması suretiyle çerçeve 27 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 31

Tasarımın çerçeve 31 inci maddesi, kanunların hazırlanmasındaki esas ve usuller doğrultusunda bölünmek suretiyle çerçeve 28 ve çerçeve 29 uncu maddeler olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 32

Tasarımın çerçeve 32 nci maddesi çerçeve 30 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 33

Tasarının çerçeve 33 üncü maddesi, sağlık uygulama ve araştırma merkezinde yeterli kapasite ve eğitim altyapısı bulunmayan vakıf üniversitelerinin de özel hastanelerle işbirliği yapabilmesine imkân veren ve buna ilişkin usul ve esasların belirlenmesinde Yükseköğretim Kurulunun uygun görüş şartını kaldıran bir düzenlemeyi teminen çerçeve 31 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Yeni Çerçeve Madde

Yurtdışında görev yapmakta olan doçent ve profesör unvanına sahip tıp doktoru akademisyenlerin Türkiye’de en az üç yıl hizmet vermeleri şartıyla Devlet hizmeti yükümlülüğünden muaf tutulmasını sağlayan bir düzenleme Tasarıya yeni çerçeve 32 nci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 34

Tasarının çerçeve 34 üncü maddesi çerçeve 33 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Yeni Çerçeve Madde

Maddenin yürürlük tarihinden önce yurtdışında tabiplik veya tıpta uzmanlık eğitimini tamamlayan tıp doktorlarının altı ay içinde Türkiye’ye dönmeleri ve en az üç yıl mesleklerini icra etmeleri şartıyla Devlet hizmeti yükümlülüğünden muaf tutulmasını sağlayan bir düzenleme Tasarıya yeni çerçeve 34 üncü madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 35

Tasarının çerçeve 35 inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 36

Tasarının çerçeve 36 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 37

Tasarının çerçeve 37 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 38

Tasarının çerçeve 38 inci maddesi kanunların hazırlanmasındaki esas ve usuller doğrultusunda redaksiyona tabi tutulmak suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 39

Tasarının çerçeve 39 uncu maddesi, gemi tanımına uygulamadaki tereddütleri gidermek maksadıyla kabotaj ve/veya kabotaj harici sular ifadesi eklenerek değiştirilmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 40

Tasarının çerçeve 40 ıncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 41

Tasarının çerçeve 41 inci maddesi kanunların hazırlanmasındaki esas ve usuller doğrultusunda redaksiyona tabi tutulmak suretiyle kabul edilmiştir.

Yeni Çerçeve Madde

Türk Standartları Enstitüsünün 7/8/1991 tarihli ikraz anlaşmasından doğan Hazine alacaklarının, düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarih itibariyle ödenmeyen bakiye tutarının terkinine, Maliye Bakanı yetkili kılan bir düzenleme Tasarıya yeni çerçeve 42 nci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 42

Tasarının çerçeve 42 nci maddesi, Tasarı metninden çıkarılan Türkiye Varlık Fonu kurulmasına ilişkin hükümlerin devamı niteliğinde olduğundan Tasarı metninden çıkarılmıştır.

Çerçeve Madde 43

Tasarının çerçeve 43 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 44

Tasarının çerçeve 44 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 45

Tasarının çerçeve 45 inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 46

Tasarının çerçeve 46 ncı maddesi, Özel Tüketim Vergisi istisnasından yararlanma süresinin 30/6/2019'a kadar uzatılmasını teminen değiştirilmek suretiyle kabul edilmiştir.

Yeni Çerçeve Madde

Bakanlar Kuruluna, yakıt motorunun yanı sıra elektrik motoru da olan hibrit araçlar için farklı vergi oranı belirleme yetkisi verilmesi amacıyla 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli listede farklılaştırma yapan bir düzenleme Tasarıya yeni çerçeve 47 nci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 47

Tasarının çerçeve 47 nci maddesi çerçeve 48 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 48

Tasarının çerçeve 48 inci maddesi çerçeve 49 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 49

Tasarının çerçeve 49 uncu maddesi, rezerv yapı alanlarında gerçekleştirilecek her türlü mal ve hizmet alımları ile yapım işlerinin 4734 sayılı Kamu İhale Kanununa tabi olmadan yürütülebilmesini içeren bir fıkranın eklenmesi suretiyle çerçeve 50 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 50

Tasarının çerçeve 50 nci maddesi çerçeve 51 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 51

Tasarının çerçeve 51 inci maddesi çerçeve 52 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 52

Tasarının çerçeve 52 nci maddesi çerçeve 54 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 53

Tasarının çerçeve 53 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 54

Tasarının çerçeve 54 üncü maddesi, kanunların hazırlanmasındaki esas ve usuller doğrultusunda redaksiyona tabi tutulmak suretiyle çerçeve 55 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Yeni Çerçeve Madde

3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamına girmese dahi Türk Silahlı kuvvetlerinde ve emniyet teşkilatında görevlerini yaparken atış, tatbikat veya diğer ateşli silah yaralanmaları sebebiyle malul olan gazilerin ihtiyaç duydukları ortez, protez ile diğer iyileştirici araç ve gereçlerin Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından karşılanmasını temin eden bir düzenleme Tasarıya yeni çerçeve 56 ncı madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 55

Tasarının çerçeve 55 inci maddesi çerçeve 57 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 56

Tasarının çerçeve 56 ncı maddesi, kanunların hazırlanmasındaki esas ve usuller doğrultusunda redaksiyona tabi tutulmak suretiyle çerçeve 58 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 57

Tasarının çerçeve 57 nci maddesi çerçeve 59 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 58

Tasarının çerçeve 58 inci maddesi çerçeve 60 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 59

Tasarının çerçeve 59 uncu maddesi çerçeve 61 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 60

Tasarının çerçeve 60 ıncı maddesi kanunların hazırlanmasındaki esas ve usuller doğrultusunda redaksiyona tabi tutulmak suretiyle çerçeve 62 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 61

Tasarının çerçeve 61 inci maddesi çerçeve 63 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 62

Tasarının çerçeve 62 nci maddesi, Antalya İli Aksu İlçesi Atatürk Mahallesiindeki 13322 ada 1 parsel numaralı taşınmazın ifraz ve imar uygulaması ile oluşan 13322 ada 2 parsel numaralı taşınmaz ve diğer taşınmazların madde kapsamına dâhil edilmesini teminen değiştirilmek ve kanunların hazırlanmasındaki esas ve usuller doğrultusunda bölünmek suretiyle çerçeve 64 ve çerçeve 65 inci maddeler olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 63

Tasarının çerçeve 63 üncü maddesi çerçeve 66 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 64

Tasarının çerçeve 64 üncü maddesi, kanunların hazırlanmasındaki esas ve usuller doğrultusunda redaksiyona tabi tutulmak suretiyle çerçeve 67 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Yeni Çerçeve Madde

12/11/2012 tarihli ve 6360 sayılı Kanunla tüzel kişiliği kaldırılarak mahalleye dönüştürülen beldelerde içme ve kullanma suları için alınacak ücretin beş yıl süreyle en düşük tarifinin %50'sini geçmeyecek şekilde belirlenmesini temin eden bir düzenleme Tasarıya yeni çerçeve 68 inci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 65

Tasarının çerçeve 65 inci maddesi, Anayasa Mahkemesinin iptal kararı doğrultusunda tereddüde yer verilmemesini teminen yeniden düzenlenmek ve kanunların hazırlanmasındaki esas ve usuller doğrultusunda redaksiyona tabi tutulmak suretiyle çerçeve 69 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

Yeni Çerçeve Madde

Orta ve uzun dönemli sistem ve elektrik enerjisi arz güvenliğinin sağlanması amacıyla baz yük santrallerinin sürdürülebilirliğine yönelik gerekli tedbirlerin alınmasını temin eden bir düzenleme Tasarıya yeni çerçeve 70 inci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 66

Tasarının çerçeve 66 ncı maddesi çerçeve 71 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 67

Tasarının çerçeve 67 nci maddesi çerçeve 72 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 68

Tasarının çerçeve 68 inci maddesi çerçeve 73 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 69

Tasarının çerçeve 69 uncu maddesi çerçeve 74 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 70

Tasarının 70 inci maddesi, yatırım projelerinin incelenmesi ve değerlendirmesinin Ekonomi Bakanlığı tarafından yapılmasını teminen değiştirilmek suretiyle 75 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Madde 71

Tasarının 71 inci maddesi, maddeye ekli (1) sayılı listenin başlığındaki “Hakkari” ibaresinin, madde içeriği doğrultusunda “Yüksekova” şeklinde redaksiyona tabi tutulması suretiyle 76 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

Madde 72

Tasarının 72 nci maddesi 77 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 73

Tasarının 73 üncü maddesi 78 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Geçici Madde 1

Tasarının geçici 1 inci maddesi kanunların hazırlanmasındaki esas ve usuller doğrultusunda redaksiyona tabi tutulmak suretiyle kabul edilmiştir.

Madde 74

Tasarının yürürlüğe ilişkin 74 üncü maddesi; Tasarının çerçeve 55 inci maddesi ile yapılması öngörülen düzenlemenin 1/10/2016 tarihinde yürürlüğe girmesini teminen ve madde numaralarında yapılan değişiklikler doğrultusunda yeniden düzenlenmek suretiyle 79 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

Madde 75

Tasarının yürütme maddesi olan 75 inci maddesi 80 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Ayrıca; Tasarının başlığı, ilgili kanunlara işlenecek maddeler ayrı tutulduğunda, Tasarıda kalacak maddeler dikkate alınarak, **“YATIRIMLARIN PROJE BAZINDA DESTEKLENMESİ, İKİ İL MERKEZİNİN DEĞİŞTİRİLMESİ VE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI”** olarak değiştirilmiş; metnin tamamı kanun dili ve tekniği bakımından gözden geçirilmiş ve metinde redaksiyon mahiyetinde değişiklikler yapılmıştır.

6. ÖZEL SÖZCÜLER

İçtüzüğün 45 inci maddesi uyarınca Tasarının Genel Kuruldaki görüşmelerinde Komisyonumuzu temsil etmek üzere Balıkesir Milletvekili Kasım BOSTAN, Eskişehir Milletvekili Emine Nur GÜNAY, Gaziantep Milletvekili A. Nejat KOÇER, Giresun Milletvekili Cemal ÖZTÜRK, İstanbul Milletvekili Şirin ÜNAL, Kars Milletvekili Yusuf Selahattin BEYRİBEY, Kırşehir Milletvekili Mikail ARSLAN, Kocaeli Milletvekili Sami

ÇAKIR, Nevşehir Milletvekili Ebubekir GİZLİGİDER, Niğde Milletvekili Alpaslan KAVAKLIOĞLU, Ordu Milletvekili Ergün TAŞCI, Rize Milletvekili Hikmet AYAR, Şanlıurfa Milletvekili Mehmet Ali CEVHERİ, Trabzon Milletvekili Salih CORA ve Zonguldak Milletvekili Faruk ÇATUROĞLU özel sözcüler olarak seçilmiştir.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
<i>Süreyya Sadi Bilgiç</i>	<i>Mehmet Şükrü Erdiç</i>	<i>Abdullah Nejat Koçer</i>
Isparta	Adana	Gaziantep
		(Bu raporun özel sözcüsü)
Kâtip	Üye	Üye
<i>Emine Nur Günay</i>	<i>Bülent Kuşoğlu</i>	<i>İbrahim Aydın</i>
Eskişehir	Ankara	Antalya
(Bu raporun özel sözcüsü)	(Muhalefet şerhi)	
Üye	Üye	Üye
<i>Mehmet Günal</i>	<i>Mustafa Savaş</i>	<i>Kasım Bostan</i>
Antalya	Aydın	Balıkesir
(Muhalefet şerhi ektedir)		(Bu raporun özel sözcüsü)
Üye	Üye	Üye
<i>Şahap Kavcıoğlu</i>	<i>Nursel Aydoğan</i>	<i>Nimetullah Erdoğan</i>
Bayburt	Diyarbakır	Diyarbakır
	(Muhalefet şerhi ektedir)	(Muhalefet şerhi ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>Ejder Açıkkapı</i>	<i>İbrahim Aydemir</i>	<i>Utku Çakırözer</i>
Elazığ	Erzurum	Eskişehir
		(Muhalefet şerhimiz vardır)
Üye	Üye	Üye
<i>Cemal Öztürk</i>	<i>Mehmet Bekaroğlu</i>	<i>Aykut Erdoğan</i>
Giresun	İstanbul	İstanbul
(Bu raporun özel sözcüsü)	(Muhalefet şerhi ektedir)	(Muhalefet şerhi ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>Erkan Kandemir</i>	<i>Garo Paylan</i>	<i>Bihlun Tamaylıgil</i>
İstanbul	İstanbul	İstanbul
	(Muhalefet şerhi ektedir)	(Muhalefet şerhi ektedir)

Üye <i>Şirin Ünal</i> İstanbul (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Musa Çam</i> İzmir (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Hamza Dağ</i> İzmir
Üye <i>Zekeriya Temizel</i> İzmir (Muhalefet şerhimiz vardır)	Üye <i>İbrahim Mustafa Turhan</i> İzmir	Üye <i>Yusuf Selahattin Beyribey</i> Kars (Bu raporun özel sözcüsü)
Üye <i>Mikail Arslan</i> Kırşehir (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Sami Çakır</i> Kocaeli (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Mustafa Kalaycı</i> Konya (Muhalefet şerhi eklidir)
Üye <i>Ebubekir Gizligider</i> Nevşehir (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Alpaslan Kavaklıoğlu</i> Niğde (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Ergün Taşcı</i> Ordu (Bu raporun özel sözcüsü)
Üye <i>Hikmet Ayar</i> Rize (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Erhan Usta</i> Samsun (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Mehmet Ali Cevheri</i> Şanlıurfa (Bu raporun özel sözcüsü)
Üye <i>Kadim Durmaz</i> Tokat (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Salih Cora</i> Trabzon (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Faruk Çaturoğlu</i> Zonguldak (Bu raporun özel sözcüsü)

KARŞI OY

1/750 Esas numaralı “Yatırımların Proje Bazında Desteklenmesi, İki İl Merkezinin Değiştirilmesi ve Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”na karşı olmamızın nedenleri aşağıda belirtilmiştir.

I. TEKLİFİN BÜTÜNÜ HAKKINDA GÖRÜŞLERİMİZ

1- Anayasa’ya Aykırılık savlarımız değerlendirilmemiştir.

Kanun tasarısının geneli üzerindeki görüşmelere başlarken Tasarısının 12, 23, 75’inci maddelerinin Anayasa’ya aykırı olduğu görüşü ile sürülmüş, ancak lık savı söz konusu olup bu itirazımız Komisyon Başkanlık Divanınca dikkate alınmamıştır.

Oysa Meclis İç Tüzüğü’nün 38. Maddesi “ Komisyonlar, kendilerine havale edilen tasarı veya tekliflerin ilk önce Anayasanın metin ve ruhuna aykırı olup olmadığını tetkik etmekle yükümlüdürler.

Bir komisyon, bir tasarı veya teklifin Anayasaya aykırı olduğunu gördüğü takdirde gerekçesini belirterek maddelerin müzakeresine geçmeden reddeder. “ hükmünü taşımakta olup bu sorun bu madde uyarınca çözüme bağlanmadan tasarı görüşmelerine geçilemez.

Buna karşın Anayasa’ya aykırılık iddası karara bağlanmadan görüşmelere geçilmesi İctüzüğe aykırıdır.

Kaldı ki, söz konusu tasarı metninde Anayasa’ya aykırılıklar içeren maddeler Anayasa’mızın temel ilkesi olan kuvvetler ayrılığı ilkesinin yasama faaliyeti gerçekleştirilirken ihlal edilmesinden kaynaklanmaktadır.

Daha önceden idarece uygulanmış, yargı tarafından karara bağlanmış, sonuçlandırılmış olan herhangi bir işlem, yasa maddesiyle, yargı kararını ortadan kaldıracak şekilde ortadan kaldırılmakta, Kanun maddeleri ise aynen devam etmektedir.

Yasal bir düzenlemeyle sorunun parlamento çatısı altında o olaya özgü bir biçimde çözümlenmeye çalışılması kuvvetler ayrılığı ilkesinin ihlali niteliğindedir.

Bunun yanında, yürütmenin yapması gereken işlemleri toptancı bir zihniyetle yine Türkiye Büyük Millet Meclisine kanun yaptırarak çözüme yoluna gidilmesi de Anayasa Mahkemesinin bu tür düzenlemeler nedeniyle vermiş olduğu daha önceki kararlarda da olduğu gibi anayasada tanımını bulan kuvvetler ayrılığı ilkesine aykırıdır.

2- Bir biriyle ilgili olmayan ve bir çok yasayı ilgilendiren düzenlemelere aynı tasarıda yer verilerek bunu da genel kurulda Temel Yasa olarak görüşme alışkanlığı yaratılması iç tüzük aykırılığı olarak görülmektedir.

AKP hükümetleri döneminde içeriğinde birbiriyle hiç bir ilişki bulunmayan çok sayıda kanunda değişiklik yapılmasını öngören ve “Torba Kanun” olarak adlandırılan kanun tasarıları ve tekliflerinin gündeme getirilerek aceleyle yasalaştırılması yöntemi bir alışkanlık haline gelmiştir.

Kötü bir alışkanlık olarak değerlendirdiğimiz bu türden kanun hazırlama ve yapma tekniği, hem torba kanun teklif ve tasarılarında ele alınan konuların yürürlükteki mevzuatla uyumu açısından ciddi sorunlar yaratmakta hem de uygulama aşamasında öngörülemeyen sıkıntıların ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Bunun sonucunda, TBMM’den sıkıntılı olarak geçen çok sayıda düzenlemeden ülkemiz ve vatandaşlarımız doğrudan veya dolaylı olarak olumsuz etkilenerek mağdur olmakta ve aynı kanun maddesinin kısa süre içinde defalarca değiştirilmesi gereği doğmaktadır.

Devlet yönetimini ve toplumun geniş kesimlerini yakından ilgilendiren, bütçe dengesini, ekonomideki kaynak dağılımını ve ekonomik tercihleri etkileyen bu nitelikteki düzenlemelerin, torba kanun yöntemiyle yasalaştırılmak istenmesi demokrasimizin yerleşik teamüllerine de uygun değildir.

Bu yöntem, ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının hazırlık aşamasında görüşlerinin alınamamasına, getirilen düzenlemelerin ekonomik ve mali etkilerinin yeteri kadar anlaşılmasına ve tartışılmasına neden olmaktadır. Son dönemlerdeki kanun teklif ve tasarıları, düzenleyici etki analizleri yapılmadan TBMM’ye sunulmakta dolayısıyla söz konusu kanun değişikliklerinin yasal bir gereklilik olan bütçeye ve ekonomiye getireceği mali yükü hesaplanamamakta ve bu çerçevede bütçe dengesinin bozulması ve dolayısıyla da ülke ekonomisinin olumsuz yönde etkilenmesine neden olunmaktadır.

Oysa 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 14 üncü maddesi, kamu gelirlerinin azalmasına veya kamu giderlerinin artmasına neden olacak ve kamu idarelerini yükümlülük altına sokacak kanun tasarılarının getireceği malî yüke ilişkin

hesaplamalarla, Maliye Bakanlığı ile ilgisine göre Kalkınma Bakanlığı veya Hazine Müsteşarlığı'nın görüşlerinin de bu çalışmalara eklenmesi zorunluluğunu hüküm altına almıştır. 5018 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinde açıklanan düzenleyici etki analizlerine ilişkin hesaplamalar ile ilgili kamu idarelerinin görüşlerinin eksik olduğu hallerde öncelikle bu eksiklikler giderilmeli daha sonra kanun tekliflerinin ve tasarılarının Komisyonlarda görüşülmesine başlanması yasa yapma sürecinin etkin çalışması ve daha sağlıklı ve uzun ömürlü yasal düzenlemelerin yapılması açısından önemlidir.

Diğer taraftan, farklı komisyonların görev alanlarına giren düzenlemeleri içeren torba kanun tasarıları ve tekliflerinin ilgili komisyonlarda görüşülmesi yerine esas komisyon sıfatıyla sadece Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşülmesi ve esastan ilgili oldukları halde tali komisyon olarak belirlenen diğer komisyonlarda görüşülmemesi ve görüş bildirilmemesi, yasama faaliyetlerinin etkisizleştirilmesine yol açmaktadır. İktidar partisi bütün kararları hükümetin istediği doğrultuda alabilmek için yasama sürecinde diğer komisyonların yerine üye sayısı itibarıyla daha güçlü olduğu Plan ve Bütçe Komisyonunu esas komisyon olarak kullanmayı tercih etmektedir. Fakat Plan ve Bütçe Komisyonunun sağladığı sayısal avantajın iktidar partisince bu Komisyonu doğrudan ilgilendirmeyen işlerde de asıl komisyon gibi kullanması demokratik yasa yapma ilkelerine aykırıdır.

TBMM İçtüzük'ünün 23 üncü maddesinde "Tali komisyonların hangi yönden veya hangi maddeler hakkında görüş bildirecekleri havale sırasında belirtilmemiş ise, bu komisyonlar görüşlerini kendileriyle ilgili gördükleri hususlar üzerinde bildirirler" denilirken, yine İçtüzük'ün 34 üncü maddesinde "Bir komisyon, kendisine havale edilen tasarı veya teklifi, başka bir komisyonun ihtisası dahilinde görürse, gerekçeli olarak tasarı veya teklifin o komisyona havale edilmesini isteyebilir. Bir komisyon, kendisine havale edilen tasarı veya teklif yahut herhangi bir mesele için, bir başka komisyonun düşüncesini öğrenmeyi gerekli görürse, tasarı veya teklifin o komisyonda görüşüldükten sonra iadesini isteyebilir" denilmektedir. Yine, aynı maddenin bir başka paragrafında "Bir komisyon, başka bir komisyona havale edilmiş bir tasarı veya teklif yahut herhangi bir mesele için düşüncesini belirtmekte yarar görürse, o tasarı veya teklifin kendisine havale edilmesini isteyebilir" hükmüne yer verilmiştir.

Söz konusu Kanun Tasarısı (1/750) gündeme önce “Türkiye Varlık Fonu Kurulması ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” adı altında gelmiştir.

Söz konusu tasarı 01.08.2016 tarihinde T.B.M.M. Başkanlığına sunulmuş, T.B.M.M. Başkanlığı tarafından da 03.08.2016 tarihinde Esas Komisyon olarak Bütçe Plan Komisyonuna, tali komisyonlar olarak Adalet, İçişleri, Milli Eğitim, Gençlik ve Spor, Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonun Komisyonlarına sevk edilmiştir.

Söz konusu tasarı T.B.M.M. Başkanlığı tarafından 03.08.2016 tarihinde Esas Komisyon olarak Bütçe Plan Komisyonuna yine aynı tarihte tali komisyonlar olarak Adalet, İçişleri, Milli Eğitim, Gençlik ve Spor, Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonlarına sevk edilmiş olmasına rağmen kanun tasarısının Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşülmeye başlandığı 09.08.2016 tarihine kadar geçen yaklaşık altı günlük sürede tali komisyonlarda işlerin yoğunluğu gerekçe gösterilerek gündeme dahi alınmamıştır. Ancak söz konusu komisyonların gündemleri, komisyon toplantıları, komisyon tutanakları, komisyon raporlamalarına ilişkin veriler dikkate alındığında söz konusu yoğunluk gerekçesinin yerinde olmadığı anlaşılmaktadır. 75 (yetmişbeş) maddeden oluşan torba yasa niteliğindeki söz konusu kanun tasarısının Plan ve Bütçe Komisyonunun 09.08.2016 günlü birleşiminde gündeme alındığı Plan ve Bütçe Komisyonu üyelerine görüşmelerden sadece bir gün önce 08.08.2016 tarihinde bildirilmiş ve tasarı metni de aynı tarihte komisyon üyelerine gönderilmiştir.

09.08.2016 günlü birleşimde gündeme alınan yaklaşık 37 adet Kanun ve Kanun Hükmünde Değişiklik Yapılmasını öngören tasarıdaki 75 maddenin 21’ i Maliye Bakanlığını, 7’si Sağlık Bakanlığını, 7’si İçişleri Bakanlığını, 3’ü Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığını, 4’ü Orman ve Su İşleri Bakanlığını, 4’ü Kültür ve Turizm Bakanlığını, 5’i Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığını, Bakanlığını, 1’ i Çevre ve Şehircilik Bakanlığını, 1’i Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığını, 1’i Gençlik ve Spor Bakanlığını, 1’i Merkez Bankasını, 1’ i Yüksek Öğretim Kurumunu, 1’i Özelleştirme İdaresi Başkanlığını, 2’si Radyo ve Televizyon Üst Kurulunu, ilgilendiren hususlardan oluşmakta 9 Maddesi de yeni kurulması öngörülen Türkiye Varlık Fonu ile ilgili bulunmakta idi.

Komisyon görüşmelerinin daha başlangıcında Türkiye Varlık Fonu ile ilgili 9 madde ve Atatürk Orman Çiftliği Kanunu ile ilgili olan 1 madde ve 6831 sayılı Orman Kanunu ile ilgili 1 madde iktidar partisi milletvekilleri tarafından verilen önergelerle tasarıdan çıkartılmış ve Plan ve Bütçe Komisyonunda tasarıda geriye kalan maddelerin görüşülmesine başlanılmış, görüşmeler sırasında söz konusu tasarı metnine 11 ayrı madde ilave edilmiştir, İlave çıkarmalar sonucunda söz konusu tasarı görüşmeler sonucunda yürürlük ve yürütme maddeleri ile birlikte 80 maddeye ulaşmıştır.

Söz konusu tasarı metninde 24.04.1930 tarih ve 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıha Kanununun “Defin ruhsatları “ ile ilgili 216’ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yasa maddesi, 1211 sayılı Merkez Bankası Kanununda değişiklik yaparak reeskont işlemlerini kolaylaştırılmasını sağlayan yasa maddesi, tüm özel bütçeli kuruluşların ticari iştirak ve varlıklarının Özelleştirme İdaresi Başkanlığı marifetiyle satışına ilişkin yasa maddesi ile Hakkari ve Şırnak illerinin Kaldırılmasına dair yasa maddesi vb. gibi birbirleriyle ilintisiz her biri ayrı ihtisas komisyonunun çalışma alanına giren, detaylarıyla görüşülüp tartışılması gereken düzenleme konuları bulunmaktadır.

Komisyonlara üye seçilirken milletvekillerinin uzmanlık ve ilgili alanları göz önüne alınmaktadır. Plan ve Bütçe Komisyonu üyelerinin her konuda yetkin birer uzman olduğunu söylemek mümkün değildir. Bu nedenle özel uzmanlık alanı ve değerlendirme, tartışma gerektiren konuların öncelikle ilgili komisyonlarda görüşülmesi gerekmektedir. Plan ve Bütçe Komisyonunun ise bu konularda tali komisyon olarak görev yapması gerekmektedir. Plan ve Bütçe Komisyonunun asıl komisyon olduğu durumlarda da tasarı ve tekliflerin ilgili komisyonlarca düzenlenecek komisyon raporları dikkate alınarak Plan ve Bütçe Komisyonunda karara bağlanması hem doğru hem de İçtüzük’e uygun olacaktır.

AKP İktidarının demokratik gelenekleri yok sayarak ortaya koyduğu bu tutum, sayısal çokluğa dayanılarak yasama faaliyetlerinin ciddiye alınmadığı veya gereksiz bulduğunun ve yasa yapma sürecinde demokratik teamüllere olan inançlarının ne kadar zayıf olduğunun açık göstergesi olup, ayrıca 15 Temmuz Darbe girişiminden sonra Yüce Parlamento çatısı altında oluşan birlik, beraberlik, dayanışma ruhuna da aykırıdır.

Mevcut torba kanun tasarısı vergi, yeni il merkezlerinin kuruluşu, bazı il merkezlerinin ortadan kaldırılması, sağlık hizmetleri, kamulaştırma, orman alanlarında yapılaşma, özelleştirme, gemi sicil kayıtları, radyo ve televizyon şirketlerine ortak olma şartları gibi çok sayıda farklı alanı ilgilendiren düzenlemeler içermektedir.

Bu düzenlemelerin sağlıklı şekilde değerlendirilebilmesi kamunun yanında bu düzenlemelerden etkilenen özel kişi ve kurumların, sivil toplum örgütlerinin görüşlerinin alınmasını da gerekli kılmaktadır. Bu nedenle mevcut tasarı ve tekliflerin alt komisyon kurularak ayrıntılı olarak görüşülmesi ve yasama sürecinin katılımcı bir şekilde tamamlanması gerekmektedir.

Tasarıda yer alan tüm maddelerin direkt olarak sadece mali yükleri göz önüne alınarak Plan Bütçe Komisyonunda görüşülerek genel kurula sevk edilmesi yasa yapma tekniği açısından da sakıncalar içermektedir. Maddelerin yasal boyutunun en azından ilgili ihtisas komisyonlarında incelenmesi yönündeki Plan ve Bütçe Komisyonundaki önerilerimiz kabul görmemiştir.

Biri biriyle ilintisi bulunmayan yaklaşık 37 ayrı Kanunda ve bazı Kanun Hükmünde Kararnamelerde değişiklikler yapan veya ek madde ihdası ile mevcut sistemi değiştiren söz konusu maddelerin tali ihtisas komisyonlarında iş yoğunluğu(!) gerekçe gösterilerek değerlendirme yapılmadan hatta en azından Plan Bütçe alt komisyonunda ayrıntılı bir şekilde görüşmeye tabi tutulmadan yasalaştırılma gayretini uygun bulmuyoruz.

Biri biriyle ilgili bulunmayan 37 adet Kanun ve Kanun Hükmünde kararname metninde değişiklik yapan veya ek ve geçici madde ekleyen, komisyonunda kabul edilen söz konusu tasarı torba yasa tasarısı hüviyetindedir. Hukuk literatüründe gerçek bir yasa türüne karşılık gelmeyen son dönemde Türk siyaset ve hukuk dünyasında tartışılan ve “yasama kurnazlığı” suçlamalarıyla tepki toplayan bu yasa türü hukuk literatürümüz ve hukuk kalitesi açısından ciddi sıkıntılar doğurmaktadır. Çok sayıda Kanunda ve Kanun Hükmünde Kararnamede aynı anda torba yasa mantığıyla ilgili komisyonlarda detaylı olarak tartışma ve inceleme yapılmaksızın değişiklik yapılması veya yeni hükümler ihdası hem mevzuatta hem de uygulamada ciddi sorunlara neden olmaktadır.

Hızlandırılmış, vizyoner olmayan tepki temelinde dayalı yasa yapma mantığı, yetersiz, yeni sorun doğurucu kanunların çıkmasına neden olmakta, bir sonraki “torba yasa”daki bazı hükümler bir önceki “torba yasa” ile getirilen bazı hükümlerdeki yanlışlıkların düzeltilmesi veya bazı hükümlerin uygulanmasının ertelenmesini öngören hükümlerle ilintili olmaktadır.

Hükümetin direktifiyle hazırlandığı belli olan torba kanun teklif ve tasarılarının ilgili tarafların görüş ve önerileri alınmadan, hazırlık süreçleri atlanarak ve kanun yapma aşamaları tamamlanmadan TBMM’ye sunulması yukarıda da açıklandığı üzere ciddi sakıncalar içermektedir.

Bilindiği üzere torba yasalar içeriklerinin ilk bakışta ve kolayca anlaşılabilmesi, meclis komisyonlarında ve genel kurulda yapılan İttüdüğe aykırı eklemelerle metinlerinin her aşamada kalabalıklaşması ve bu eklemelerin yarattığı karmaşanın da Anayasa Mahkemesinin şekil denetimi kapsamı dışında kalması gibi nedenlerle hukuk tekniği açısından eleştirilmekte, TBMM’nin yasama etkinliğinde önemli bir sınırlama ve anayasal denetimsizlik hali yarattıkları savunulmaktadır.

Bu torba kanun tasarısı da birbirinden farklı ve farklı Komisyonların görev alanına giren hükümleri içermektedir. Öte yandan, bu kanun tasarısının komisyona apar topar getirilmesi, hazırlanışı ve birbiriyle ilgisiz yapıların bir araya getirilmiş olması gayriciddi bir yaklaşıma işaret etmektedir.

Hükümetin torba yasa hususundaki ısrarı ve aceleciliğinin nedeni tarafımızca anlaşılabilir değildir. Biri biriyle ilintisi bulunmayan yaklaşık 37 ayrı Kanunda ve Kanun Hükümünde Kararnamede mevcut hükümlerde ve sistemde büyük boyutlu değişiklikler yapan söz konusu maddelerin adına “torba yasa” adı verilen bir yöntemle acele ile yasalaştırılmasını doğru bulmuyoruz.

Ayrıca bu yasama döneminde diğer torba yasa görüşmelerinde gerçekleştiği üzere, torba yasaların Meclis İttüdüğü’nün 91’nci maddesine aykırı bir biçimde “temel yasa” olarak genel kurul gündemine getirilerek görüşülmesinin yukarıda özetlenen sakıncaları daha da artırdığı ve yasama faaliyetinin kalitesini esastan etkilediği gözlemlenmektedir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle olağan yasa yapma sürecinin dışına çıkılarak TBMM’de ilgili komisyonlarda yeteri kadar tartışılmayan torba kanunlarla sadece Plan ve Bütçe Komisyonundan geçirilerek yasa yapma alışkanlığının genel demokratik ilkelere ve TBMM geleneklerine aykırı olduğu kanaatiyle “Torba Kanun Tasarısının” bütününe karşıyız.

II. KANUN TEKLİFİNİN MADDELERİ ÜZERİNDEKİ GÖRÜŞLERİMİZ

1- Tasarının Başlığı hakkında değerlendirme:

Komisyon gündemine “Türkiye Varlık Fonu Kurulması ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” adı altında getirilen ancak komisyon görüşmelerinin başlangıcında ”Türkiye Varlık Fonu” ile ilgili dokuz maddesinin tasarı metninden çıkarılması neticesinde verilen redaksiyon ve yeni başlık belirleme yetkisi çerçevesinde Komisyon Başkanlığınca belirlenen “Yatırımların Proje Bazında Desteklenmesi, İki İl Merkezinin Değiştirilmesi ve Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” şeklindeki başlığı, ilgili kanun tasarısı metni içerisinde toplumun çeşitli kesimlerini ilgilendiren önemli ve çeşitli madde hükümleri olduğu halde demokrasi ve iç barış adına hatalı olarak gördüğümüz ve onaylamadığımız “iki ilimizin il statülerinin kaldırılması” ile ilgili hususu içerdiği için uygun bulmuyoruz.

2- Tasarının 2’nci maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının 2’nci maddesi ile 18/12/1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun geçici 9 uncu maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “beş” ibaresi “on” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde gerekçesinde; “6200 sayılı Kanunun geçici 9 uncu maddesinin dördüncü fıkrası hükmü uyarınca 2/11/2011 tarihinden itibaren Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün muhasebe hizmetleri Maliye Bakanlığı personeli tarafından geçici görevli olarak yürütülmekte olup, 6200 sayılı Kanundaki beş yıllık sürenin dolmak üzeredir. Madde ile muhasebe hizmetlerinde aksama yaşanmamasını teminen bu sürenin beş yıl daha uzatılarak söz konusu hizmetlerin Maliye Bakanlığınca yürütülmesinin devam ettirilmesi amaçlanmaktadır” denilmektedir.

Madde gerekçesindeki anlatımdan gerekse komisyon görüşmeleri sırasında verilen bilgilerden D.S.İ. Genel Müdürlüğü bünyesinde muhasebe hizmetlerinin 5 yıldır Maliye Bakanlığı elemanları tarafından verilmesine karşın, anılan kuruluşun halen kendi muhasebe sistemini kuramadığı bir nevi yönetsel zaaf içinde bulunduğu, problemlerin köklü çözümler yerine palyatif tedbirlerle giderilmeye çalışıldığı, hatta bu sorunun kesin çözümünün torba yasa içine yerleştirilen bir madde ile ötelenmesinin amaçlandığı anlaşılmaktadır. Söz konusu problemin çözümünün yasadaki süre sınırlamalarını uzatmakla değil kalıcı yöntemlerin devreye sokulması ile çözümlenmesi gerekmektedir.

3- Tasarının 3'üncü maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının 3. Maddesi komisyon görüşmelerinde hükümet tarafından verilen bir önerge ile tasarıya eklenmiştir. Söz konusu madde ile 6831 sayılı Orman Kanununa bir geçici madde eklenmektedir.

“Geçici Madde 10 – Bu maddenin yürürlük tarihinden önce Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından erişme kontrolü uygulanan karayollarında yapılan, işletilen, işletirilen veya yap-işlet-devret modeli esas alınarak yaptırılan ve işletirilen binalar ile hizmet tesisleri ve bakım işletme tesisleri, erişme kontrolü uygulanan karayolunun müstemilatı sayılır. Bu bina ve tesislerin devlet ormanlarında bulunması halinde Orman ve Su İşleri Bakanlığınca Karayolları Genel Müdürlüğüne devrine bedelsiz olarak izin verilir.”

Önergenin original halinde “Karayolları Genel Müdürlüğüne” ibaresi olmamasına karşın muhalefetin ısrarları üzerine madde metnine söz konusu ibare görüşmeler sonunda eklenmiştir.

Söz konusu düzenleme yürütme tarafından zamanında alınması gereken tedbirlerle çözümlenmesi gereken bir hususun yasama marifetiyle çözümlenmeye çalışılmasına bir örnek teşkil etmekle beraber, madde metni üzerinde yapılan görüşmelerde belirtilenin aksine, madde metninde yer verilen “işettirilen”, “yap islet devret modeli esas alınarak yaptırılan ve işletirilen” ibareleri nedeniyle söz konusu problemin sadece Karayolları bünyesinde bulunan bakım işletme tesisleri ile ilgili olmadığı, söz konusu düzenlemenin bunların dışında ticari işletme ve binaları da kapsayacağı yönünde bir algının oluşmasına neden olmuştur.

4- Tasarının 4'üncü maddesi hakkında değerlendirme:

Söz konusu madde tasarının orijinal metninde yer alan bilahare tasarı metninden çıkarılan 12'nci maddenin, anayasaya aykırılık teşkil eden biçiminin, uyarıların dikkate alınarak yeniden redakte edilmesi sonucu görüşmeler sırasında verilen bir önerge ile yeniden düzenlenmesi neticesinde tasarı metnine girmiş bulunmaktadır. Söz konusu madde ile 6831 sayılı Kanuna geçici 11'nci madde eklenmektedir.

“Geçici Madde 11 – Bu Kanunun 93 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına göre müsadere olunan tesis, 6762 sayılı Kanun kapsamında fabrika veya ticarethane ise ve Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kovuşturmaya yer olmadığına dair karar ya da yargılama sonucunda mahkeme tarafından beraat kararı verilmişse, müsadere olunan bu tesisler bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren dört yıl içinde Orman Genel Müdürlüğüne kırk dokuz yıllığına kiraya da verilebilir.”

Benzeri bir hüküm 31.03.2011 tarih ve 6217 sayılı “Yargı Hizmetlerinin Hızlandırılması Amacıyla Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Geçici3'üncü maddesinde de yer almıştır.

“Geçici Madde 3-Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar, 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 93 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına göre müsadere olunan tesisler 29/6/1956 tarihli ve 6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu kapsamında fabrika veya ticarethane ise ve Cumhuriyet başsavcılığı tarafından kovuşturmaya yer olmadığına dair karar ya da yargılama sonucunda mahkeme tarafından beraat kararı verilmiş ise, müsadere olunan bu tesisler bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl içinde Orman Genel Müdürlüğüne yirmidokuz yıllığına kiraya da verilebilir.”

Söz konusu yasa maddesinde yer alan hüküm iki yıl süre ile geçerli olmasına karşın, talipli çıkmaması ve diğer nedenlerle idare bu süre zarfında söz konusu kiralama işlemini gerçekleştirmediğinden bu kez benzeri hükümlerle 4 yıl süre alarak 49 yıllığına bu durumda bulunan taşınmazı kiralamak istemektedir.

Bu düzenleme de yürütme tarafından zamanında alınması gereken tedbirlerle çözümlenmesi gereken bir hususun yasama marifetiyle çözümlenmeye çalışılmasına,yasal ancak hukuki olmayan bir durumun yine palyatif bir yasa önlemiyle çözülmesi durumuna farklı bir örnek teşkil etmektedir.

5- Tasarının 5'nci ve 59'uncu maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının bu maddesi ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının açılış izni ile faaliyet gösteren özel kreş ve gündüz bakımevlerinin; faaliyete geçtiği vergilendirme

döneminden itibaren Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okul öncesi eğitim kurumlarında uygulandığı gibi beş vergilendirme dönemi süresince elde ettikleri kazançların gelir vergisinden istisna tutulmasına yönelik düzenleme yapılarak 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 20 nci maddesinin başlığı “Kreş ve gündüz bakımevleri ile eğitim ve öğretim işletmelerinde kazanç istisnası:” şeklinde ve aynı maddenin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “Okul öncesi eğitim” ibaresi “Özel kreş ve gündüz bakımevleri ile okul öncesi eğitim” şeklinde değiştirilmekte ve aynı fıkranın ikinci cümlesine “İstisna,” ibaresinden sonra gelmek üzere “kreş ve gündüz bakımevleri ile” ibaresi eklenmektedir.

Gelir Vergisi Kanunundaki düzenlemeye paralel olarak tasarı metninin 59’uncu maddesinde benzeri bir düzenleme kurumlar vergisi mükellefleri açısından da yapılmaktadır.

Söz konusu düzenlemeler tarafımızca da desteklenmiş, ancak bazı açılardan eksik ve hatalı bulunmuştur. Söz konusu düzenlemeler mevcut ve faaliyette bulunan gündüz bakımevi ve kreşleri kapsamamakta, 01.01.2017 tarihinden sonra faaliyete başlayan özel kreş ve gündüz bakımevlerinin kazançlarına 5 yıllık istisna tanımaktadır. Komisyon görüşmeleri sırasında dile getirilen haksız rekabet, vergide adalet ve eşitlik prensiplerine aykırı olan bu düzenlemenin düzeltilmesi ve faaliyette bulunan mükellefler için de bu hakkın tanınması veya sürekli muafiyet getirilmesi yönündeki ısrarlı önerilerimiz hükümet tarafından kabul görmemiştir. Mükellefleri bu tür tesisleri kapayıp yeniden açma gibi kanun maddelerini arkadan dolanma yoluna sevk ve teşvik eden bu tür düzenlemelerden kaçınılması gerekir.

Ayrıca Türkiye’de gelişen ekonomik ve sosyal koşullar, nüfusun demografik yapısındaki değişimler dikkate alınarak geriatri hizmetlerindeki ihtiyaç genişlemesi söz konusu istisnanın belli kural ve koşullarla gece-gündüz farkı olmaksızın tüm yaşlı bakımevlerine yaygınlaştırılması gerektiğini ortaya koymaktadır.

6- Tasarının 6’ncı maddesi hakkında değerlendirme:

Öngörülen düzenleme ile gayrimenkul sahibi tarafından, taşınmazın iktisadi değerini artıracak nitelikte yapılan ısı yalıtımı ve enerji tasarrufu sağlamaya yönelik harcamalar8 Vergi

Usul Kanununun 313 üncü maddesine göre belirlenen tutarı aşması halinde de maliyet olarak dikkate alınabilir) gayrimenkul sermaye iratlarından indirilebileceği hükme bağlanmaktadır,

Enerji tasarrufunu ve ısı yalıtımını teşvik edici bu tür vergisel düzenlemeler tarafımızca olumlu karşılanmış ve desteklenmiştir. Ancak söz konusu düzenlemenin sadece gayrimenkul sermaye iradı elde eden ve bunları beyan eden mükellefleri kapsamaması, gayrimenkul sermaye iradı elde etmeyen ancak kendi konutunda oturan mükellefleri içermemesi nedeniyle söz konusu düzenleme vergide eşitlik ve adalet ilkeleri açısından düeltilmeye muhtaç bulunmaktadır. Komisyon görüşmeleri sırasında bu konunun ortak çözümüne yönelik arayış ve önerilerimiz hükümet kanadından gerekli desteği görmemiştir.

7- Tasarının 9'uncu maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarı metnine yer bu madde ile Vergi Usul Kanununun 11. Maddesine aşağıdaki bent eklenmektedir.

“Bakanlar Kurulu, ödeme yapılan kişilerin mükellef olup olmamasına, ödeme yapan veya ödemeye aracılık edenlerin vergi kanunlarına göre vergi kesintisi yapmak zorunluluğu bulunup bulunmamasına, ödemenin konusunun mal veya hizmet alım satımı olup olmamasına, elektronik ortamda gerçekleştirilip gerçekleştirilmemesine, ödeme yapılanın bu tutarı vergi matrahının tespitinde indirim konusu yapıp yapmamasına bakılmaksızın, vergiye tabi işlemlere taraf veya aracı olanlara vergi kesintisi yaptırmaya, iş grupları, iş neveleri, sektörler ve emtia grupları itibarıyla, vergiye tabi işlemle ilgili, vergi kanunlarında belirtilen alt ve üst limitler arasında olmak şartıyla, farklı kesinti oranları tespit etmeye yetkilidir.”

Söz konusu maddenin gerekçesinde bu değişikliğin; Ekonomik işlemlerin teknolojik gelişmeyle birlikte gittikçe karmaşık bir hale gelmesi vergi kanunlarında bu ihtiyacı karşılayacak yeni bir vergi güvenlik müessesesi ihtiyacını doğurduğu belirtilerek, bu nedenle yapılan değişiklikle Bakanlar Kuruluna, vergiye tabi işlemlere taraf veya aracı olanlara vergi kesinti yaptırmaya ve belirli şartlar altında farklı kesinti oranları tespit etmeye ilişkin yetki verilmekte olduğu ifade edilmekte, bu yetki sayesinde, başta internet üzerinden gerçekleştirilen ticari işlemler olmak üzere, bilgi işlem teknolojilerinin yaygın olarak kullanıldığı alanlarda kayıtlı ekonomiye geçişi hızlandırmak ve kayıt dışılıkla etkin mücadele etmek adına her türlü işleme karşı korunaklı bir yapı hızlı ve etkin bir biçimde oluşturulabileceği belirtilmektedir.

Madde gerekçesinde ve madde ile ilgili olarak komisyon görüşmeleri sırasında bu madde ile alınan yetkinin eass olarak internet üzerinden gerçekleştirilen işlemler ve bilgi işlem teknolojilerinin kullanıldığı alanlardaki iş ve işlemlerle ilgili olduğu belirtilmesine karşın Bakanlar Kuruluna bu fıkra ile verilen yetkinin sınırlarının iyice tanımlanması gerekir.

8- Tasarının 11’nci maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının 11’nci maddesiyle getirilen düzenleme ile 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 5 inci maddesiyle değiştirilen 657 sayılı Kanununa ekli (IV) sayılı Makam Tazminatı Cetvelinin 8 inci sırasının (b) bendinin 24/5/2016 tarihli ve 29721 sayılı Resmi Gazetede yayımlanmış olan Anayasa Mahkemesinin 5/5/2016 tarihli ve E.: 2016/34, K.: 2016/30 sayılı Kararı ile anılan düzenlemelerin 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin dayanağını oluşturan 6/4/2011 tarihli ve 6223 sayılı Yetki Kanunu kapsamına girmediği gerekçesiyle kısmen iptal edilmesi ve iptal hükmünün Resmi Gazetede yayımlanmasından başlayarak bir yıl sonra yürürlüğe girmesine karar verilmiş olması nedeniyle, söz konusu hüküm yeniden aşağıdaki şekilde düzenlenmektedir.

“14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa ekli (IV) sayılı Makam Tazminatı Cetvelinin 8 inci sırasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“b) En az dört yıl süreli yükseköğrenim veren fakülte veya yüksekokulları bitirmiş ve birinci dereceli kadroya atanmış olmak kaydıyla, 152 nci maddenin “II- Tazminatlar” kısmının “A- Özel Hizmet Tazminatı” bölümünün (ğ) bendinde yer alanlardan merkez teşkilatına ait uzman unvanlı kadrolarda bulunanlar 2.000”

Söz konusu düzenleme 06.04.2011 tarih ve 6223 sayılı Yetki kanunu kapsamına girmeyen bir konuda Anayasal zorunluluklara uymadan ve anayasal çerçevede dışında yürütmenin Kanun Hükmünde Kararname ile değişiklik ve düzenleme yapma ısrarının sonucudur. Anayasa Mahkemesinin iptal kararı sonrası yapılmak zorunda kalınan bu yasal düzenleme yürütmenin Kanun Hükmündeki Kararnamelede uyması gereken anayasal sınırlamalar konusunda iyi bir örnek teşkil etmektedir.

Ayrıca söz konusu madde üzerindeki tartışmalar sırasında Anayasa’mıza göre idare bir bütün olduğundan bir uzmanın merkezde veya taşrada görev yapması uzmanlık vasfını değiştirmeyeceğinden kariyer uzmanlıklar arasında merkez-taşra ayırımının kaldırılmasına yönelik öneri ve ısrarlı talepler hükümet kanadından olumlu karşılık bulmamıştır.(Söz konusu problemin bazı bakanlıklarda aynı işi yapan ancak merkez ve taşrada görev yapma ayırımı dışında herhangi bir farklılık bulunmayan unvan sahipleri açısından (Örneğin; Maliye Bakanlığında Gelir Uzmanları, Devlet Gelir Uzmanları) iş barışını bozucu noktalara ulaşan problemin idarenin diğer yatay ve dikey kadrolarında görev yapan değişik unvanlı personelin durumları da dikkate alınarak bir an önce çözümlenmesinde yarar bulunmaktadır.

9- Tasarının 12'nci maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının bu maddesiyle 775 sayılı Gecekondu Kanununa aşağıda belşrtilen geçici madde eklenmektedir.

“GEÇİCİ MADDE 10- Gaziantep İli, Şahinbey İlçesi sınırları içerisinde bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce bu Kanuna göre ilgili idarelerce yapılan arsa veya konut tahsis işleminin gerçekleştirilememesi halinde; arsa veya konut tahsisi için ödenen bedeller, ilgili idarece yapılacak tebligatı müteakip en geç üç ay içerisinde, ödeme gününden itibaren hesaplanacak kanuni faizi ile birlikte hak sahiplerine veya kanuni mirasçılara ödenir. Hak sahipleri bunun dışında ilgili idareden herhangi bir hak, bedel ve tazminat talebinde bulunamazlar.

Bu maddenin birinci fıkrası hükmü; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce hak sahipleri tarafından, ilgili idarelerce yapılan arsa veya konut tahsis işleminin gerçekleştirilememesi nedenleriyle arsa veya konutların adlarına tescili, bedel veya tazminat ve benzeri taleplerle açılan ve henüz kesinleşmeyen her türlü davada da uygulanır. Bu hükmün mahkemelerce uygulanması nedeniyle reddedilen davaların yargılama giderleri davalı idare tarafından ödenir. Bu madde kapsamında kalan davalarda mahkeme harçları ile her türlü vekâlet ücreti maktu olarak belirlenir.”

Bu maddenin gerekçesi ise,” Gaziantep İli, Şahinbey İlçesi sınırları içerisinde maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce 775 sayılı Kanuna göre ilgili idarelerce yapılan arsa veya konut tahsis işlemlerinin gerçekleştirilmesi çeşitli sebeplerle fiilen imkansız hale gelmiştir.

775 sayılı Kanunda; belirtilen şartlara uymayanlara tahsis edilen arsa veya konutların hiçbir hüküm alınmasına lüzum kalınmaksızın geri alınacağına ilişkin düzenlemelere yer verilmesine rağmen, bu durumda, adına arsa veya konut tahsis edilen hak sahipleri tarafından ilgili idarelere ödenen bedellerin nasıl ve ne şekilde ilgililerine ödeneceğine ilişkin düzenlemeye yer verilmediği gibi ilgili idarelerce yapılan arsa veya konut tahsis işleminin gerçekleştirilememesi halinde, yine hak sahipleri tarafından ilgili idarelere ödenen bedellerin nasıl ve ne şekilde ilgililerine ödeneceğine ilişkin düzenlemeye yer verilmemiştir.

Bu, nedenle hak sahipleri tarafından ilgili idareler aleyhine tescil, ödenen bedellerin tahsili ve tazminat davaları açılmakta, açılan bu davalarda ise mahkemelerce birbirinden farklı kararlar verilmektedir. Bu durum hem hak sahiplerinin mahkemelerde uğraşarak mağduriyet

yaşamalarına, hem yargının yükünün gereksiz yere artmasına, hem de ilgili idarelerin mağdur olmalarına ve öngörülemeyen maddi yük altında kalmalarına sebebiyet vermektedir.

Madde ile Gaziantep İli, Şahinbey İlçesi sınırları içerisinde maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce adına arsa veya konut tahsisi yapılanlar tarafından, ilgili idarelerce yapılan arsa veya konut tahsis işleminin gerçekleştirilememesi nedenleriyle arsaların veya konutların adlarına tescili, bedel veya tazminat ve benzeri taleplerle açılan ve henüz kesinleşmeyen her türlü davalarda da uygulanmasına yönelik geçiş hükümlerinin düzenlenmesi, bu meyanda, hak sahibi vatandaşlarımızın ve ilgili idarelerin mağdur olmaması için de bu hükmün mahkemelerce uygulanması nedeniyle reddedilen davaların yargılama giderlerinin davalı idare tarafından ödenmesi ve yine bu madde kapsamında kalan davalarda mahkeme harçları ile her türlü vekalet ücretlerinin maktu olarak belirlenmesi amaçlanmıştır” şeklinde izah olunmaktadır.

Anayasal sistemimiz, demokratik sistemimiz “kuvvetler ayrılığı” ilkesine dayanmaktadır. Bir idarenin, Gaziantep Şahinbey Belediyesinin 775 sayılı Kanun uygulaması çerçevesinde yapmış bulunduğu arsa dağıtım faaliyetini yasal zeminde ve zamanında yerine getirememesi nedeniyle ilgili idare ve vatandaş arasında ortaya çıkan bir kısma yargının da dahil olduğu sorunların çözümlenmesi için söz konusu madde hükmüyle çözümlenmeye çalışılmaktadır. Bu noktada yasama ile yargı karşı karşıya getirilerek söz konusu problemin Gecekondu Kanununa konulan özel bir hükümlerle çözümlenmeye çalışılması Anayasaya aykırıdır. Bu durum kanunlarımızın genel olması gerekliliği ilkesini göz ardı etmek anlamına gelmektedir. Bu yasa maddesi ile vatandaşın bütün yargı yollarını kanunla tıkanmak istenmektedir. O nedenle de genel olması gereken kanunların tamamen özele kadar indirgenerek, “kuvvetler ayrılığı” ilkeleri çerçevesinde başka organlar tarafından yapılmış hataların yine aynı organlar tarafından hukukun üstünlüğü ilkesi çerçevesinde çözülmesi gerekirken onların yerine geçerek T.B.M.M.’de toptancı bir anlayışla çözümüne çalışılması anayasaya aykırı bulunmaktadır.

10- Tasarının 13’üncü maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının 13’üncü maddesinde yer alan hükümlerle 1211 sayılı Merkez Bankası Kanununun 45’inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmektedir.

“Banka, muteber saydığı asgari iki imzayı taşımak şartıyla kendi belirleyeceği esaslar dâhilinde bankalar tarafından verilecek ticari senet ve vesikaları reeskonta kabul edebilir. Reeskonta kabul edilecek ticari senet türleri ve diğer tüm hususlar Bankaca tespit edilir. Bu madde gereğince verilecek kredilerin en yüksek sınırı ve kredi türlerine göre limitleri, para politikası ilkeleri göz önünde tutulmak suretiyle Bankaca belirlenir.”

Söz konusu değişikliğin gerekçesi tasarı metninde;” Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının temel amacı olan fiyat istikrarını sağlamada kullanabileceği para politikası araçlarından olan reeskont ve avans işlemlerinde, para politikası ilkeleri gözönünde bulundurularak günün koşullarına ve gereklerine göre işlem yapılabilmesini sağlamak amacıyla Bankaya asgari iki imza taşımak koşuluyla reeskonta ve avansa kabul edilecek ticari senet ve vesikaların türlerini ve uygulama ile ilgili diğer tüm hususları düzenleme yetkisi tanınmaktadır” şeklinde açıklanmaktadır.

Madde üzerinde yapılan görüşmelerde yapılan düzenlemenin amacı; dengeli büyümeyi desteklemek ve cari açıkla ilgili finansman erişimini sağlamak amacıyla oluşan mekanizmanın üç imzalı senetle gerçekleştirildiği takdirde oluşan maliyet yükünü azaltmak olarak sunulmuştur. Üçüncü imza;krediyi kullanan firma, krediye aracılık eden banka ve üçüncü bir garantör devreye girdiğinden dolayı ,tabana yaygın bir ihracat kredisi erişiminin maliyet tarafından kısıtlandığı için bu üçüncü garanti mekanizması firmalara ilave olarak bir teminat ücreti yüklediği dile getirilmiştir.

Bu yılın Temmuz ayı sonunda Merkez Bankası reeskont kredisi imkanının daha fazla kullanılması ve döviz rezervlerine katkının artması amacıyla üç yeni düzenleme açıklamıştır,.Reeskont kredisi limitini 17 milyar ABD Doları'ndan 20 milyar ABD dolarına yükseltmiştir.Bu tutarın 17 milyar ABD dolarlık bölümünün Türk Eximbank'a, 3 milyar ABD dolarlık bölümü ise ticari bankalara tahsis edilmiştir.Toplam kredi limitindeki artışa bağlı olarak firma bazında kredi limitleri Dış Ticaret Sermaye Şirketleri için 300 milyon ABD dolarından 400 milyon ABD dolarına, diğer firmalar için 250 milyon ABD dolarından 350 milyon ABD dolarına yükseltilmiştir. Merkez Bankası limit artışları çerçevesinde reeskont kredisi imkânının daha fazla kullanılacağı ve döviz rezervlerine katkının artış göstereceği öngörülmektedir.

Bankacılık sistemi açısından uygulama alanı genişletilerek tabana yaygınlığı hedeflenirken, BDDK 'nın bu konudaki değerlendirmesi alınmamıştır. Teminatın azaltılmasından dolayı oluşacak riskin oluşturacağı sonuçlar için projeksiyon yeterince dikkate alınmamaktadır. Kredi garanti fonundan alınan aval olmadığı takdirde risk sorgusu artmaktadır.Üçüncü imza olarak Eximbankın teminatının kalkması ile hazine garantörlük yükünün azalacağı beklenirken, Merkez Bankası nezdinde risk yönetimi açısından sorgulama ihtiyacı artacaktır. Kredi imkanının artması ihracatın

desteklenmesinin yanısıra , para politikası aracı olarak kullanılması sonucunu getirecektir. Geçmiş yıllarda gerçekleşen uygulamaların sonuçlarının etkilerinin dikkate alınması önem arz etmektedir

Türkiye bu düzenleme ile yeniden yirmi beş yıl sonra farklı bir reeskont kredisi uygulamasına geçmektedir. Bu değişikliği yaparken 1980'deki reeskont kredisi uygulamalarının kötü anılarının da dikkate alınması gerekir. Merkez Bankası reeskont kredileri kullanımındaki yaygın olan yanlışlıkları ve siyasi otoritenin bu kredilere müdahalesindeki isabetsizlikleri de dikkate alarak 1991 yılında radikal bir karar alarak bu uygulamaya son vermiş, o tarihten sonrada zamandan sonra da sadece Eximbankın üzerinden ihracata yönelik reeskont kredisi kullanırmıştır. Geçmiş dönemlerin hatalı uygulamalarının yani yanlış bir şekilde piyasaya finansman sağlanmasının sonuçlarını Türkiye 1994 kriziyle çok net olarak görmüştür.

Reeskont kredisi iyi kullanıldığı zaman stratejik yatırımların, özellikle de Türkiye'nin ithal ikamesine dönük ama dışarıya açık yatırımlarıyla ilgili projelere dayalı olarak doğru dürüst denetlenerek verilmesi hâlinde uygun bir tercih olabilir. Ancak bankaların finansmanı için, bankaların likidite temini için kullandıkları bir araç hâline getirilmesi halinde risk sinyalleri ortaya çıkabilir. İlkelerinin çok net bir şekilde ortaya konulması gerekir. Merkez Bankasının hızla basın duyurularıyla, reeskont kredilerinde değişikliğe gittiğine ilişkin duyuruları bir pazarlama arayışının istekliliğini vurgulamaktadır. Vadedeki uzama ile, kısa vadeli reeskont kredileri birden bire uzun vadeye doğru yaygınlaşmaya başlamaktadır. Tanımını değiştirmeden, nerede kullanıldığını değiştirmeden vadelerle ilgili bu oynamanın herhangi bir anlamı yoktur. 240 günlük süre şimdiye kadar gayet iyi işlediği pek fazla bir sorunla karşılaşmadığı gözlemlenmektedir. İlkeler belirlenmeden gerekli seçim kriterleri belirlenmeden vadelerin artırılması para ve kredi piyasası açısından ilave sorunları gündeme getirebilir. olmamıştır. Şimdi 360 gün oldu. Yarın iki yıla çıkacak, üç yıla çıkabilecektir Bu nedenle özellikle 1980'li yılların kötü anılarının kesin olarak unutulmaması ve iyi değerlendirilmesi gerekir.

Türkiye'deki bu olayların hepsi unutulmaması gereken olaylar, öyle sıradan olaylar falan değil. Çünkü eğer bu sakıncaları daha önceden yaşanan olayların hepsini unutarak sanki bu olay bütün dünyada çok iyi oluyor, özellikle 2008 krizinden sonra bütün dünya

bunu kullandı, finansman gereksinimini bundan karşıladı dersiniz eğer, onlar açısından da hâlâ bu durumu toparlamak için kararsızlıklar yaşadıklarını, belki de krizin bu nedenle hâlâ devam ettiği gerçeğini o zaman yeniden masaya yatırmanız gerekir.

Merkez Bankasının reeskont kredileri kullandırma konusunda şimdiye kadar bir riski olmamıştır, olması da mümkün değildir. Söz konusu kredi bankalar üzerinden kullanıldığından Bankalar gereken teminatları almaktaydı. Dolayısıyla mevcut uygulamada her hâlükârda banka, bankaların kendisinde tuttıkları rezervler nedeniyle garanti altındadır. Maliyet azaltımı gerekçesiyle bankaların teminatlarını zayıflatılması hususu dikkatle izlenmelidir.

Bu düzenlemenin 1211 sayılı Yasa'nın 45'inci maddesindeki "3" olan imza sayısını "2" ye indirdik, aradaki teminatla ilgili kısmını kaldırarak üçüncü imzayı ortadan kaldırdık şeklinde sıradan bir düzenleme olarak asla tanımlanmaması gerekir. O nedenle kurallarının konulması, ilkelerinin belirlenmesi, Merkez Bankasının bu konuda nasıl bir politika değişikliğine gittiğini işte bu güvenceler ve bu güven içerisinde bu sistemi yürütmeye başladığını şeffaf bir şekilde duyurulması ve denetim sisteminin de tam anlamıyla ilkelerin uygulanması şeklinde harekete geçirilmesi gerekir.

Reeskont kredileri özellikle ülkenin stratejik yatırımları açısından çok önemli bir araçtır. İhracat kredileri açısından da önemlidir, iyi de işlemiştir zaten ama bundan sonra nereye yaygınlaştırılacağı konusunun iyice planlanması, ekonominin finansman gereksinmesini sağlayacak salt bir araç gibi görülmemesi gerekir.

11- Tasarının 15'nci maddesi hakkında değerlendirme:

2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanununun ek 11 ve 15. Maddelerinde değişiklik öngören söz konusu madde metni kanun tasarısının komisyondaki görüşmeleri sırasında verilen bir önerge ile tasarı metnine ilave edilmiştir.

Söz konusu madde metnindeki düzenleme;Yapılan denetimler sonucu faaliyet izninin kaldırılmasını gerektiren durumlar tespit edilen vakıf yükseköğretim kurumları ile kurucu vakıflarına kayyım atanan vakıf yükseköğretim kurumları ile faaliyeti geçici olarak durdurulmasına karar verilen Vakıf Yüksek Öğretim Kurumları ile ilgili olarak yapılması gereken işlemlere ilişkin hususları içermektedir.

Bu konuda yapılacak işlemlere esas olacak denetimlerin hakkaniyet esaslarına, objektif kriterlere dayalı olarak ve bir oldu bittiye getirilmeksizin yapılması kamuoyu ile de şeffaf bir şekilde paylaşılması gerekmektedir.

12- Tasarının 16, 17, 18 ve 19’uncu maddeleri hakkında değerlendirme:

Tasarının bu maddesi ile 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 65 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “koruma bölge kurullarından” ibaresi yürürlükten kaldırılmış ve dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Taşınmaz kültür ve tabiat varlıkları ile bunların koruma alanları ve sit alanlarında, 3194 sayılı İmar Kanununun 21 inci maddesi kapsamına giren ruhsata tabi olmayan tadilat ve tamiratları, kültür varlıkları yönünden bünyesinde koruma, uygulama ve denetim büroları kurulmuş yerlerde yetkili idarelerden, koruma, uygulama ve denetim büroları kurulmamış yerlerde koruma bölge kurulu müdürlüklerinden; tabiat varlıkları ve doğal sit alanları yönünden ise çevre ve şehircilik il müdürlüklerinden izin almaksızın ya da izne aykırı olarak yapanlar veya yaptıranlar, altı aydan üç yıla kadar hapis veya adli para cezası ile cezalandırılır”

Söz konusu değişikliğin gerekçesi “2863 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra doğal sitler ve tabiat varlıkları ile ilgili yetkilerin Çevre ve Şehircilik Bakanlığına geçmesi doğrultusunda 2863 sayılı Kanunun cezaları düzenleyen 65 inci maddesinde bu doğrultuda gerekli düzenlemeler yapılmakta ve koruma, uygulama ve denetim bürosu kurulmamış yerlerde izinsiz müdahalelerle ilgili belirsizlik giderilmektedir.” şeklinde açıklanmıştır.

Madde metni üzerindeki tartışmalardan “koruma Bölge Müdürlükleri” nin yetkisinin kaldırılarak Çevre ve Şehircilik il müdürlüklerine verildiği anlaşılmaktadır.

17’nci madde ile 2863 sayılı Kanunda yapılan değişiklikle yönetim alanları ile ilgili olarak idari kapasitenin geliştirilmesi amacıyla yönetim plânlarının hazırlanması ve onaylanmasıyla ilgili yetkiler yeniden belirlenmekte, Kültür ve Turizm Bakanlığına yönetim planını hazırlama veya hazırlattırma konusunda yetki verilmektedir. Belediyelerin bu konuda yetkileri ellerinden alınmaktadır. Değişiklikten önce arkeolojik sit alanlarında alan başkanı atama yetkisi Kültür ve Turizm Bakanlığında, kentsel sit alanlarında ilgili belediyede bulunmakta iken getirilen bu değişiklikle, yeni değişiklik tasarısıyla alan başkanlarının tamamının Bakanlıkça atanması,

ayrıca Eşgüdüm Denetleme Kurulu ile Danışma Kurulu üyelerinin de Bakanlıkça atanması sağlanmaktadır. Bu düzenlemelerden yetkilerin Belediyelerin elinden alınıp, Kültür ve Turizm Bakanlığı bünyesine geçirildiği anlaşılmaktadır.

18'nci madde ile 2863 sayılı Ek:5'nci madde eklenmektedir.

Ek 5 inci madde ile Kültür ve Turizm Bakanlığınca yapılan veya yaptırılan her türlü proje ve uygulamalarda koruma, uygulama ve denetim bürolarına ait olan görev ve yetkilerin koruma bölge kurulu müdürlükleri tarafından kullanılması, böylece Kültür ve Turizm Bakanlığının ihtiyaç duyduğu proje ve uygulamalara ilişkin iş ve işlemlerin hızlandırılması amaçlandığı belirtilmektedir.

19'uncu madde ile 2863 sayılı Ek:6'ncı madde eklenmektedir.

Ek 6 ncı madde ile; kamu düzeni veya güvenliğinin olağan hayatı durduracak veya kesintiye uğratacak şekilde bozulduğu ya da doğal afet yaşanan yerlerde özel mülkiyette bulunan korunması gerekli taşınmaz kültür varlıklarının onarımı ile restorasyonuna yönelik proje ve uygulama işlerinin malik ve diğer ilgililerin muvafakati aranmaksızın ve bedelsiz olarak Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından gerçekleştirilebilmesi ile bu kapsamda yürütülen proje ve uygulama işlerinden bir mali yıl içinde tamamlanması mümkün olmayanlar için dört yılı geçmemek üzere gelecek yıllara yaygın yüklenmeye girişilebilmesi öngörülmektedir

19'uncu madde ile 2863 sayılı geçici 11'nci madde eklenmektedir.

Bu maddenin yayınıp yürürlüğe girdiği tarihte kanunun mevcut alan başkanlarının ve diğer kurulların üyeliklerinin görevi sona erecektir. Mevcut alan başkanları Bakanlık tarafından yeniden atanacaktır.

Söz konusu maddeler ilgisiz olmasına rağmen Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğine gönderilip görüşü alınmamıştır. Bu maddeler son derece teknik konular olmasına, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğini ve onlara bağlı odaları ilgilendiren çok önemli maddeler olmasına rağmen bunların bilgi görüşlerine başvurulmamıştır. Konunun direkt tarafı olan peyzaj mimarları, çevre mühendislerini, jeoloji mühendisleri, mimarları komisyona da davet edilip görüşlerine başvurulmamıştır.

Bünyesinde koruma, uygulama ve denetim büroları kurulan idarelerden 57'nci maddenin (7)'nci fıkrası uyarınca izin almaksızın veya izne aykırı olarak tamirat ve tadilat

yapanlar ile izinsiz inşaa ve fiziki müdahale yapanlar ve yaptırınlar altı aydan üç yıla kadar hapis veya adli para cezasıyla cezalandırılır.” denilmektedir.

Ancak burada tarihsel çevrelerde KUDEB'e veriliyor görevi kabul edilebilir ama doğal sit alanlarında, çevre ve şehircilik il müdürlükleri devreye sokularak koruma bölge kurulları devre dışı bırakılmaktadır.

Bu düzenlemelerle Çevre ve Şehircilik il müdürlükleri devreye sokuluyor ve koruma bölge kurulları devre dışı bırakılmış, doğal sit alanları ile ilgili koruma önlemlerinin zaafa uğrama olasılıkları doğmuştur. Yine 22'nci maddede söz konusu madde değişikliği ise bu işlemlerde ve yetki dağılımında tüm ağırlığın artık merkezîleşme yönünde olduğunun açık kanıtıdır.

“Kentsel sitlerde belediye ve diğer yerlerde” ibaresinin kaldırılması yerelin hak ve sorumluluklarının tamamen merkezî hükûmete devrinin yapılması kesinlikle antidemokratik uygulamalara neden olacaktır. Yani bu düzenlemeyle yereldeki belediyelerin imkânları, olanakları kanun ve yetkilerinin kullanılması tamamen ortadan kaldırılmakta ve merkezî hükûmete verilmektedir. Alan başkan atamasının belediye tarafından yapılmaması ise yine antidemokratik bir uygulama olacaktır.

Yine alan başkanlarının görev süresinin üç yıl olması doğru bir yaklaşımdır, bir itiraz yok, uzatılması da uygun, ona da bir itiraz yok, süreç devam ederken değiştirilmemesi, o da doğru, ancak belediyeler ve yerel yönetime bu planı yapabilmeyetkisi verilmeli ve yerel yönetimler bu planın dışında tutulmamalıdır, burada yerel yönetim tamamen tasfiye edilmiştir.

Hazırlanan taslağın karara bağlanması ve uygulanması konusunda önerilerde bulunmak amacıyla alanda mülkiyet hakkı bulunanlar, “alanda mülkiyet hakkı bulunanlar”, meslek odaları ve sivil toplum örgütleriyle üniversitelerin ilgili bölüm temsilcilerinden oluşan bir danışma kurulunun kurulması ve bunların da mutlaka bir söz ve yetkisinin olması gerekir. diye düşünüyorum.

18'inci maddede KUDEB yetkililerin iptal koruma kurullarının görevleri artacak, belediyenin yetkisi azalacaktır, burada da bir merkezîleşme eğilimi görüyoruz.

KUDEB'e büyük bir yetki veriliyor, belediyeler tamamen devre dışı bırakılmaktadır.

19'uncu madde ile getirilen Ek 6'ncı madde ise mülkiyet hakkına aykırı düzenlemeler içermektedir. Bu düzenlemenin Diyarbakır ve Sur'la ilgili daha çok mülkiyetlerin belli olmadığı yerlerde ve olağanüstü hâllerde kullanılabilmek için düzenlendiği anlaşılmaktadır.

Söz konusu düzenlemenin vatandaşın mülkiyet hakkına dokunmadan yapılması gerekmektedir. Olganüstü durumlarda aslında zorunlu olarak görülen bu düzenlemenin genel olarak mülkiyet sahibi ile anlaşılabilir sürdürülmesi gerekmektedir.

Bu düzenlemelere ilişkin uygulamaların evrensel hukuka aykırı olmadan gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

13- Tasarının 23'üncü maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının bu maddesinde yer alan hükümlerle 2942 sayılı Kanunun 30 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İçişleri Bakanlığının güvenlik gerekçesiyle ihtiyaç duyduğu, kamu kurum ve kuruluşları, belediyeler ve il özel idareleri dahil mahalli idareler ve diğer kamu tüzel kişilerine ait taşınmazlar, kaynak veya irtifak hakları, Bakanlar Kurulu kararıyla resen Hazine adına tescil ve İçişleri Bakanlığına tahsis edilir. Taşınmazın bedeli, tescil işleminden itibaren altmış gün içinde bu Kanunun 11 inci maddesinde belirtilen kriterler de dikkate alınmak suretiyle valiliklerce resen tespit edilir. Bedele ilişkin itirazlar Danıştaya yapılır. İtirazlar tescil işlemini durdurmaz. Mahkemelerce ihtiyati tedbir ve yürütmenin durdurulması kararları verilemez, 3533 sayılı Kanun hükümleri uygulanmaz. Bu taşınmazlara ilişkin olarak ihtiyaç duyulan imar planı değişiklikleri Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca resen yapılır veya yaptırılır.”

Maddenin gerekçesinde; *“İçişleri Bakanlığının güvenlik gerekçesiyle ihtiyaç duyduğu, kamu kurum ve kuruluşları, belediyeler ve il özel idareleri dahil mahalli idareler ve diğer kamu tüzel kişilerine ait taşınmazların, kaynak veya irtifak haklarının, Bakanlar Kurulu kararıyla resen Hazine adına tescil ve İçişleri Bakanlığına tahsis edilmesinin düzenlendiği”* belirtilmektedir.

2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun *“Bir idareye ait taşınmaz malın diğer idareye devri başlıklı 30'uncu maddesinde:*

“Madde 30 – (Değişik: 24/4/2001 - 4650/17 md.)Kamu tüzelkişilerinin ve kurumlarının sahip oldukları taşınmaz mal, kaynak veya irtifak hakları diğer bir kamu tüzelkişisi veya kurumu tarafından kamulaştırılmaz.

Taşınmaz mala; kaynak veya irtifak hakkına ihtiyacı olan idare, 8 inci madde uyarınca bedeli tespit eder. Bu bedelesas alınarak ödeyeceği bedeli de belirterek mal sahibi idareye yazılı olarak başvurur. Mal sahibi idare devire muvafakat etmez veya altmış gün içinde cevap vermez ise anlaşmazlık, alıcı idarenin başvurusu üzerine Danıştay ilgili idari dairesince incelenerek iki ay içinde kesin karara bağlanır.

Taraflar bedelde anlaşamadıkları takdirde; alıcı idare, devirde anlaşma tarihinden veya Danıştay kararının tebliği tarihinden itibaren otuz gün içinde, 10 uncu maddede yazılı usule göre mahkemeye başvurarak, kamulaştırma bedelinin tespitini ister. Bu durumda yapılacak yargılamada mahkemece, 29/6/1938 tarihli ve 3533 sayılı Kanun hükümleri uygulanmaz.

Mahkemece, 10 uncu maddede öngörülen usule göre kamulaştırma bedeli olarak tespit edilen miktarın, peşin ve nakit olarak mal sahibi idareye verilmek üzere belirleyeceği bir bankaya yatırılması ve yatırıldığına dair makbuzun ibraz edilmesi için alıcı idareye onbeş gün süre verilir. Gereken hallerde bu süre bir defaya mahsus olmak üzere uzatılabilir. Alıcı idare tarafından kamulaştırma bedelinin mal sahibi idare adına bankaya yatırıldığına dair makbuzun ibrazı halinde mahkemece, taşınmaz malın alıcı idare adına tesciline ve kamulaştırma bedelinin mal sahibi idareye ödenmesine karar verilir ve bu karar, tapu dairesine ve paranın yatırıldığı bankaya bildirilir. Tescil hükmü kesin olup tarafların bedele ilişkin temyiz hakları saklıdır.

Bu suretle devir alınan taşınmaz mal, kaynak veya irtifak hakkı, sahibinden kamulaştırma yolu ile alınmış sayılır ve devir amacı veya devreden idarenin izni dışında başkaca bir kamusal amaçla kullanılamaz. Aksi takdirde devreden idare, 23 üncü madde uyarınca taşınmaz malı geri alabilir. Bu husus tapu kütüğünün beyanlar hanesine şerh verilir.” hükmü bulunmaktadır.

Söz konusu hüküm mevcut uygulamada, kamu kurumlarının birbirlerinin taşınmazlarına ihtiyaç duymaları halinde izleyecekleri prosedürü düzenlemekte olup, nlaşamama hali dahil her hal ve karda yapmaları gereken işlemleri belirlemektedir.

Ancak mevcut kanun tasarısı ile bu maddeye eklenen hükümle farklı bir prosedür getirilmektedir.

İçişleri Bakanlığının güvenlik gerekçesiyle ihtiyaç duyduğu, kamu kurum ve kuruluşları, belediyeler ve il özel idareleri dahil mahalli idareler ve diğer kamu tüzel kişilerine ait taşınmazlar, kaynak veya irtifak hakları, Bakanlar Kurulu kararıyla resen Hazine adına tescil ve İçişleri Bakanlığına tahsis edilecek, taşınmazın bedeli, tescil işleminden itibaren altmış gün içinde bu Kanunun 11 inci maddesinde belirtilen kriterler de dikkate alınmak suretiyle valiliklerce resen tespit edilecek, bedele ilişkin itirazlar Danıştaya yapılacak, ancak itirazlar tescil işlemini durdurmayacaktır.

Mahkemelerce ihtiyati tedbir ve yürütmenin durdurulması kararları da verilemeyecektir., 3533 sayılı Kanun hükümleri uygulanmayacak ve u taşınmazlara ilişkin olarak ihtiyaç duyulan imar planı değişiklikleri Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca resen yapılır veya yaptırılacaktır.

Bu bir nevi İçişleri Bakanının Bakanlar Kurulunu ikna ederse, gerçekten belediyelere, özel idaresine, mahalli idarelere ve diğer kamu tüzel kişilerine ait taşınmazlara güvenlik gerekçesiyle bir şekilde el koyabilme maddesidir.

Mahkemelerce ihtiyati tedbir ve yürütmenin durdurulması kararları verilemez.” denilmesi, yargının işlevini sınırlama anlamındadır. Bu Anayasa’ya aykırıdır. Yasama yargının yetkisini bu şekilde kısıtlayamaz. Hukuk devletinde yasama bir kanun çıkararak, yargıya “Sen bu kararı veremezsin.” diyemez,

Kanunlarla yapılan düzenlemenin Anayasa’ya, amaca uygun olması mevcut hukuk sistemi içerisinde çelişkiler taşımaması gerekir. İdarenin hiçbir eylem ve işlemi yargı kararlarının dışında bırakılamaz. Yargının “Şu aşamasını istemiyorum, şu aşamasını yasaklıyorum” denilmesi de Anayasa’ya aykırıdır.

Bu nedenlerle söz konusu düzenlemenin tasarı metninden çıkarılması yönündeki grubumuzca verilen önerge hükümet kanadı tarafından tasvip görmemiştir.

14- Tasarının 28’inci maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının 28’inci maddesinde yer alan hükümlerle 3213 sayılı Maden Kanununa Ek:13’üncü madde eklenmekte, Maden arama, araştırma ve üretimi sırasında kamu ve özel sektör tarafından üretilen yerbilimleri verileri, sondajlara ait karot, kırıntı, el örneği ve benzeri numuneler ile harita, kesit, stratigrafi ve benzeri dokümanları arşivlemek, yayımlamak, kullanıcıların hizmetine sunmak ve numunelerin yurtdışına çıkarılması ile

ilgili işlemleri yapmak amacıyla Maden İşleri Genel Müdürlüğünün koordinasyonunda ve Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü bünyesinde Türkiye Yerbilimleri Veri ve Karot Bilgi Bankası kurulmaktadır.

Ülke olarak ihtiyacımız olan bir konu olan Türkiye Yerbilimleri Veri ve Karot Bilgi Bankası kuruluşu bu kanun ile gerçekleşmektedir. Ancak düzenlemede bazı eksiklikler bulunmaktadır. Yapılan düzenlemede sadece özel sektör ve kamu tarafından gerçekleşen maden arama ve araştırma üretimi sırasındaki karotların veri bankasında toplanması amaçlanmaktadır. Ancak bugün ülkemizde yüz binlerce metre jeotermal amaçlı sondajlar yapıldığı dikkate alınmalıdır. Bunun dışında, mühendislik projeleri ve su aramaları için de yine bu tür sondajlar gerçekleştirilmektedir.. Burada en azından jeotermal sondajlara ilişkin karot ve verilerin de bu veri bankasında toplanması konusunda bir düzenleme yapılırsa yerinde olacaktır.

Ayrıca bu düzenleme Maden Kanunu içerisinde yapılmıştır.Aslında MTA Genel Müdürlüğünün kuruluş kanununa böyle bir madde ilave edilmesi daha yerinde olacaktır.

15- Tasarının 29'uncu maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının 29'uncu maddesinde yer alan hükümlerle 3213 sayılı Maden Kanununa Ek:14'üncü madde eklenmekte, Uluslararası standartlar ile bilimsel ve teknik esaslara göre yetkin kişi ve/veya yetkilendirilmiş tüzel kişiler tarafından, madenlerin aranması, araştırılması ve üretilmesi ile ilgili açık, güvenilir, uygulanabilir kaynak ve rezerv bilgilerini oluşturmak, bunlarla ilgili raporlama standartları ve kriterler belirlemek, sistem kurmak, uygulamak, geliştirmek ve yayımlamak, bu faaliyetler ile ilgili strateji ve hedefler oluşturmak, yetkin kişi ve/veya yetkilendirilmiş tüzel kişilerde aranan nitelikleri belirlemek, bunlara eğitim vermek, sertifikalandırmak, sicil ve sicil kayıtlarını tutmak, denetlemek, ihtar vermek, belgeleri askıya almak veya iptal etmek, uluslararası benzeri kuruluşlara üye olmak veya bunlarla işbirliği yapmak, görev alanına giren konularda eğitim, araştırma ve yayın faaliyetlerinde bulunmak ve bu faaliyetler ile ilgili düzenlemeleri yapmak ve yayımlamak amacıyla, kısa adı UMREK olan Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Komisyonu kurulmaktadır.

Madencilik alanında uluslararası düzenleme ve sistematige bakıldığında yetkin kişilere ilişkin tüm düzenleyici iş ve işlemler ve belgeler ulusal meslek örgütleri tarafından yapılmaktadır. Madencilik konusunda uzman ve bu konuda düzenleyici konumundaki ülkelerin düzenlemelerine bakıldığında, örneğin Kanada 'da CRISCO. Standartları incelendiğinde maden, jeoloji ve jeofizik alanında örgütlenmiş bağımsız meslek örgütleri ile kişilerin düzenlediği raporların ilgili kişi, kuruluş, banka ve borsalar tarafından kabul edildiği bilinmektedir. Ülkemizde bu örgütlerin muadili Jeoloji mühendisleri, maden mühendisleri, jeofizik mühendisleri ve bunların da örgütlü oldukları Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği CRISCO'nun muadilidir ancak görülmektedir ki, jeoloji mühendislerini, maden mühendislerini, jeofizik mühendislerini onların üst örgütü olan Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği muadil olarak kabul edilmemektedir.

Türkiye'nin üniversitelerinde yetişmiş olan son derece kaliteli, bilgi, beceri ve yeteneğe sahip maden mühendisi, jeofizik mühendisi, jeoloji mühendisleri vardır .Madencilik sektöründe üretilen rapor, bilgi ve belge niteliğinin ve güvenilirliğinin sağlanması UMREK kısa adlı bir komisyona bırakılmakta.Bu düzenlemeyle sorunsuz ve kalıcı çözüm üretmek yerine yeni sorunlara yol açan bir uygulamaya gidilmektedir.Yapılan düzenlemeyle oluşturulan komisyonun koyacağı kriterler sonucu belirlenen mühendisler iş yapmaya yetkili olacaktır yani UMREK'le birlikte onların belirleyeceği mühendisler iş yapmaya yetkili olacaktır. Diğer mühendislerin sektörün dışına itilme tehlikesi bulunmaktadır.

Bu tasarının anlayışına göre üniversitemizimizin mühendislik bölümlerinden mezun olmaya hak kazanmış, meslek ve mühendislik eğitiminin gerektirdiği tüm derslerden başarılı olmuş ve gerek üniversite sistemi gerekse 3458 sayılı Mühendislik Kanunu'nda tanınmış diplomaya sahip olan mühendisler madencilik alanında belge ve rapor üretemeyecek ve hazırlayıp imzalayamayacaklardır. Örneğin Amerika'da, İngiltere'de, İrlanda'da, Avustralya'da, Kanada'da mezun olan ve ilgili meslek örgütlerine üye olan mühendisler bu alanda faaliyet gösterme yetkileri olmasına rağmen ülkemiz. üniversitelerinden mezun olan jeoloji ve maden mühendisleri sistemin dışına itilmektedir.

Ayrıca 3213 sayılı Maden Kanunu'na göre belirlenmiş olan yetkilendirilmiş tüzel kişilerle ilgili partimiz geçen yıllarda Anayasa Mahkemesinde iptal için dava açtı ve bu

dava hâlâ devam ederken, Anayasa Mahkemesinde bir karar verilmemişken şimdi arkadan dolanarak bu düzenlemenin yapılmış olması ister istemez bazı kaygıları ve endişeleri de beraberinde getirmektedir. Bu nedenle bu düzenlemenin özellikle bizim ülkemizdeki üniversitelere ve bu ülkenin yetiştirmiş olduğu jeoloji mühendislerine, maden mühendislerine ve jeofizik mühendislerine karşı yapılmış olan büyük bir haksızlık olduğunu düşünülmektedir.

İlgili madde sorunları çözmek yerine, aslında, daraltılmış bir sistem oluşturmaktadır. Atamasının idare tarafından yapıldığı, huzur hakkının idare tarafından düzenlendiği, atamasının Bakanlık tarafından yapıldığı bir yapının bağımsız olacağı düşünülemez. Meslek örgütlerinden tane görüş alınmadan, Yükseköğretim Kurulundan görüş alınmadan mesleki yetkinlik ile ilgili düzenleme yapılması doğru değildir .

16- Tasarının 35’nci maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının 35’nci maddesinde yer alan hükümlerle 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmektedir.

“EK MADDE 6- Özel bütçeli idarelere ait ticari amaçlı kuruluşlardaki hisseler ile varlıklardan bu idarelerce Özelleştirme İdaresi Başkanlığına bildirilenler; bu Kanun hükümleri çerçevesinde özelleştirilir. Elde edilen özelleştirme gelirinden Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından yapılan özelleştirme giderleri ve elde edilen gelirin %5’i düşüldükten sonra kalan miktar ilgili idareye aktarılır.”

Söz konusu maddenin gerekçesi ise aşağıdaki gibidir.

“4046 sayılı Kanununun 1 inci maddesiyle, genel bütçeli idarelerin sahip oldukları ticari amaçlı kuruluşlardaki hisseleri ile varlıklarının özelleştirme kapsam ve programına alınarak özelleştirilmesi gerçekleştirilmektedir. Bununla birlikte, özel bütçeli idarelerin / ticari amaçlı kuruluşlardaki hisseleri ile varlıklarının özelleştirilmesi gerçekleştirilememektedir. Maddeyle, özel bütçeli idarelere ait ticari amaçlı kuruluşlardaki hisseleri ile varlıklarının özelleştirilmesi sağlanarak ekonomiye kazandırılması amaçlanmaktadır. Madde kapsamındaki idarelerin özel bütçeli olması nedeniyle, elde edilen özelleştirme gelirinden Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından yapılan özelleştirme giderleri ile elde edilen gelirin %5’i düşüldükten sonra kalan miktar ilgili özel bütçeli idareye aktarılacaktır.”

4046 sayılı Özelleştirme Kanununun maç ve kapsam başlıklı 1’nci maddesi;

“Madde 1 – Bu Kanunun amacı;

A) Bu maddede belirtilen ve Kanunun uygulanmasında "kuruluş" adı ile anılacak olan;

a) İktisadi devlet teşekküllerinin, bunların müessese, bağlı ortaklık, işletme, işletme birimleri ile varlıklarının ve iştiraklerindeki kamu paylarının,

b) Kamu iktisadi teşebbüsleri statüsü dışında kalmakla beraber sermayesinin tamamı veya yarısından fazlası devlete ve/veya diğer kamu tüzelkişilerine ait olan ticari amaçlı kuruluşlardaki kamu payları ile bu kuruluşlara ait müessese, bağlı ortaklık, işletme, işletme birimleri ve varlıklarının, iştiraklerindeki kamu paylarının,

c) Devletin diğer iştiraklerindeki kamu payları ile Hazineye ait payların,

d) Genel ve katma bütçeli idareler ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşların ve kamu iktisadi teşebbüslerinden kamu iktisadi kuruluşlarının gördükleri kamu hizmetleri ile doğrudan doğruya ilgili olmayan varlıklarının ve iştiraklerindeki paylarının,

e) Belediye ve il özel idarelerine ait ticari amaçlı kuruluşlar ile pay oranlarına bakılmaksızın her türlü iştiraklerindeki paylarının,

f) Genel ve katma bütçeli idarelerle bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşların, mal ve hizmet üretim birimleri ve varlıkları (baraj, gölet, otoyol, yataklı tedavi kurumları, limanlar ve benzeri diğer mal ve hizmet üretim birimleri) ile bu Kanunun 35 inci maddesinin (B) fıkrasında belirtilen kamu iktisadi kuruluşlarının temel kuruluş amaçlarına uygun mal ve hizmet üretim birimlerinin işletilmesi haklarının,

Ekonomide verimlilik artışı ve kamu giderlerinde azalma sağlamak için özelleştirilmelerine ilişkin esasları düzenlemektir.....”

hükmünü içermektedir.

Söz konusu madde hükmünün içeriğinden de anlaşılacağı üzere;

-Genel ve katma bütçeli idareler ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşların ve kamu iktisadi teşebbüslerinden kamu iktisadi kuruluşlarının gördükleri kamu hizmetleri ile doğrudan doğruya **ilgili olmayan varlıklarının ve iştiraklerindeki paylarının,**

- Genel ve katma bütçeli idarelerle bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşların, mal ve hizmet üretim birimleri ve varlıkları (baraj, gölet, otoyol, yataklı tedavi kurumları, limanlar ve benzeri diğer mal ve hizmet üretim birimleri) ile bu Kanunun 35 inci maddesinin (B) fıkrasında belirtilen kamu iktisadi kuruluşlarının temel kuruluş amaçlarına uygun mal ve hizmet üretim birimlerinin işletilmesi haklarının,Ekonomide verimlilik artışı ve kamu giderlerinde azalma sağlamak için özelleştirilmelerine ilişkin esasları düzenlemek.....” bu kanunun amaçları olarak belirlenmiş iken Kanuna eklenen Ek:6’ncı madde ile söz konusu madde metninde yer alan katma bütçeli kuruluş ibaresine karşılık gelen ve 5018 sayılı Kamu Mali yönetimi ve Kontrol Kanunu kapsamında yer alan “Özel Bütçeli Kuruluş” kavramı da aşılıarak kamu kesiminde “özel bütçeli kuruluş” statüsüne giren veya kuruluş kanunlarında “özel bütçeli kuruluş” ibaresi bulunan tüm kamu idare, kurum ve kuruluşlarına ait ticari amaçlı kuruluşlardaki hisseler ile varlıklardan bu idarelerce Özelleştirme İdaresi Başkanlığına bildirilenlerin özelleştirilme işlemleri Özelleştirme İdaresi Başkanlığına verilmektedir.

Komisyon görüşmelerinde üyelere dağıtılan kapsam listesinde; Kalkınma Ajansları, Kıyı Emniyeti Genel Müdürlüğü, Merkezi Kayıt Kuruluşu, Milli Piyango İdaresi Başkanlığı, Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası Başkanlığı, TRT, Türkiye İsan Hakları Kurumu gibi statüsü birbirinden farklı **110 adet** kurum ve kuruluş yer almaktadır.

Bu kurumlar mevcut uygulamada kendilerine ait varlıkları 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu ve/veya kuruluş kanunlarında yer alan bazı özel hükümler çerçevesinde belli yasal prosedürleri uygulayarak satış ve devretme işlemlerini yürütmektedirler. Bu düzenlemeye karşın tüm özel bütçeli kuruluşların ticari amaçlı kuruluşlardaki hisseler ile varlıklarının özelleştirilmesi işlemlerinin topluca Özelleştirme İdaresi Başkanlığına devrinin amacı tam olarak anlaşılammamaktadır.

4046 ayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun uyarınca özelleştirmede amaç ekonomide verimlilik artışı ve kamu giderlerinde azalma sağlamaktır. Bu amaç doğrultusunda hareket edilirken kanun koyucunun benimsediği ilkelere biri de mülkiyetin yaygınlaştırılmasıdır. 14 yıllık AKP iktidarları sonunda varılan noktada sermayenin tabana yayıldığını söylemek imkansızdır. AKP özelleştirmeyi kamu rantı ve tekelinin dünya görüşü olarak kendisine yakın dar bir özel girişimci grubuna peşkeş çekme aracı olarak görmektedir.

AKP, özelleştirme uygulamalarına başlanılan 1986 yılından 2015 yılısonuna kadar yapılan yaklaşık 67 milyar dolarlık özelleştirmenin %88'inin kendi iktidarları döneminde olduğuyla övünmektedir. 2003-2014 yılları arasında gerçekleştirilen 54 milyar dolarlık özelleştirmelerin 30 milyar dolardan fazlası tesis-varlık satış veya devrinden elde edilen gelirlerden oluşmaktadır. Belirtilen tarih aralığında gerçekleştirilen 1715 özelleştirme işlemi incelendiğinde mülkiyetin yaygınlaştırılması bir yana, belirli sermaye gruplarının kamu rantı ve kamu tekelinin değişmez sahipleri olarak tescillendiği görülecektir.

Gerçekten de AKP 2003-2014 yılları arasındaki 54 milyar dolarlık özelleştirmenin 35 milyar dolarını (%63) 10 şirketle, 45 milyar dolarını (% 81) sadece 20 şirketle yapmıştır. AKP'nin yaptığı özelleştirmelerin %93'ü ise 50 şirketle yapılmıştır. Söz konusu çarpıklık TOKİ veya 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu hükümleri uyarınca yapılan kamu ihalelerinde açık biçimde görülmektedir. Mülkiyetin yaygınlaştırılmamakta, tam tersine sermaye giderek daha az sayıda kişide toplanmaktadır.

Madde ile; bir bakanlığa bağlı veya ilgili olarak belirli bir kamu hizmetini yürütmek üzere kurulan, kendisine gelir tahsis edilmiş, bu gelirlerden harcama yatkısı verilmiş, yarı kamusal nitelikte mal ve hizmet üreten idareler olarak tanımlanan özel bütçeli kuruluşların ticari amaçlı kuruluşlardaki hisse ve varlıklarının Özelleştirme İdaresi eliyle özelleştirilmesi amaçlanmaktadır.

14 yıllık tecrübe göstermiştir ki AKP'nin özelleştirme uygulamalarında sermayeyi tabana yaymak, mülkiyeti yaygınlaştırmak, hizmeti kaliteli ve ucuza halka sunmak gibi bir kaygısı bulunmamaktadır. Genel bütçeli kuruluşlar gibi özel bütçeli kuruluşların büyük bölümü de ellerinde tuttıkları taşınmazlar için satılacaktır.

AKP müflis tüccar zihniyetiyle mal satarak açık yamamaya çalışmaktadır. Elektrik dağıtım özelleştirmeleri sonrasında ortaya çıkan ve kamu vicdanını ciddi biçimde yaralayan kaçak elektriğin bedelinin dürüst tüketiciye ödetilmemesine hükmeden yüksek yargı kararlarını kanun çıkartarak engellemeye çalışan AKP'nin özelleştirme konusunda halka bakış açısı gözönünde tutulduğunda tasarıyla getirilmek istenen değişikliğin halka bir yarar sağlayacağı düşünülmektedir.

17- Tasarının 39'uncu maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının 39'uncu maddesi ile 16/12/1999 tarihli ve 4490 sayılı Türk Uluslararası Gemi Sicili Kanunu ile 491 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede değişiklik Yapılmıştır.

Söz konusu değişikliğin gerekçesi;" 4490 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde parantez içinde ifade edilen özel maksatlı ve özel yapılı gemiler için 4490 sayılı Kanunda herhangi bir tanım yapılmamış olması nedeniyle doktrinel tartışmalara konu olmuş, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığınca tipleri belirlenen bu gemilere, kanuni bir tanımlama, yapılarak sınırlama getirilmesi konusunda müşterek bir anlayış oluşmuştur. Bu nedenle özel maksatlı ve özel yapılı gemi tanımı yapılarak anılan Kanunun kapsamına ilişkin tereddütlerin giderilmesi amaçlanmıştır.

Aynı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi, Kanunun hazırlanış gerekçesine uygun olarak ithal edilen tüm gemileri kapsamı için düzenlenmiştir. Ancak bu bentte bulunan "edilecek" ibaresi geleceğe yönelik bir ithal ibaresi gibi

değerlendirildiğinden bazı tereddütlere neden olmuştur. Bu nedenle "edilecek" ibaresi "edilen" olarak değiştirilmiştir." şeklinde izah olunmaktadır.

4490 sayılı Kanununun 12 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan hükme yapılan ilave ile, gemi ve yatların devir nedeniyle Türk Uluslararası Gemi Sicilinden terkin edilerek bir başka sicile geçişi aşamasında da uygulanmasına imkan sağlanmaktadır.

1999 yılında 4490 sayılı kanun ile Türk Uluslararası Gemi Sicili Kanunu uygulamaya konmuştur Bu Kanun'la Türk deniz ticaret filusunun geliştirilmesi, Türk bayraklı gemilerin rekabet şartlarının artırılması hedeflemiş , Türk vatandaşlarımızın gemilerini uluslararası bir sicil niteliğinde olan bu sicile kaydettiler Türk filusunun sayısının daha da artması sağlanmaya ,çalışılmıştır. Bu kanun içeriğinde yer alan özel maksatlı ve özel yapılı gemi tanımı net yapılmadığından bu sicil içerisinde bulunmaması gereken deniz araçları yanlış tescil edilmiştir.. Bu tescil işlemlerinin sağladığı istisnalar dikkate alındığında ,yapılan kayıtların sadece yorum hatasına bağlı olarak değerlendirilmemesi gerektiği açıktır.

18- Tasarının 40'nci maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının 40'incimaddesi ile 16/12/1999 tarihli ve 4490 sayılı Türk Uluslararası Gemi Sicili Kanununa geçici bir madde eklenmektedir.

Madde 40 da ihdas edilen Geçici madde 2 ile birlikte değerlendirme yapıldığında; yorum hatasına dayandırılan yanlış tescilden doğan istisnaları kullananlardan vergi, harç veya fon istisnası ile indirim, muafiyet ve diğer mali hükümlerle ilgili tarhiyat yapılmayacağı, daha önce yapılmış olan tarhiyatlardan varsa açılmış davalardan feragat edilmesi kaydıyla vazgeçileceği belirtilmektedir. Yanlış tescilin iyiniyet ve yanlış yorum sorgulaması yapılmadan düzeltilecek olması ve istisnaların sağladığı avantajların bu sorgulama yapılmadan tamamen kullanıcıya bırakılması eşitlik ve adalet kavramları ile örtüşmemektedir.

19- Tasarının 42'nci maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının komisyondaki görüşmeleri sırasında verilen önerge ile tasarı metnine eklenen 42'nci madde ile; 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 27 – Türk Standartları Enstitüsünün 7/8/1991 tarihli ikraz anlaşmasından doğan Hazine alacaklarının bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödenmeyen bakiye tutarını terkinde Bakanın teklifi üzerine Maliye Bakanı yetkilidir.”

Söz konusu düzenleme ile ilgili olarak komisyon görüşmeleri sırasında kurum yetkililerinin verdiği bilgilerden, hazine ile davalık olup davasını na yargıda kaybeden Türk Standartları Enstitüsünün bu problemini T.B.M.M. ne taşıyarak çözümlenmek istediği anlaşılmaktadır. Aslında iki kamu müessesesi arasındaki borç- alacak probleminin çözümünün bu tür bir düzenlemeye konu edilmesi yasama tekniği açısından da hatalı sonuçlara neden olabilir.

Genel olması gereken kanunların tamamen özele kadar indirgenerek, “kuvvetler ayrılığı” ilkeleri çerçevesinde başka organlar tarafından yapılmış hataların yine aynı organlar tarafından hukukun üstünlüğü ilkesi çerçevesinde çözülmesi gerekirken onların yerine geçerek T.B.M.M.’de toptancı bir anlayışla çözümüne çalışılması anayasaya aykırı bulunmaktadır.

20- Tasarının 43’üncü maddesi hakkında değerlendirme:

Söz konusu maddede yer alan hükümlerle 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasına bent eklenmiştir. Yapılan düzenlemeyle sosyal devlet olmanın bir gereği olarak, şehit eş veya çocuklarının, şehidin eş ve çocuğunun bulunmaması halinde ise anne veya babasının bir defaya mahsus olmak üzere özel tüketim vergisi ödemeksizin araç alabilmelerine imkan sağlanmaktadır. Söz konusu düzenleme tarafımızca da desteklenmiştir.

Ancak söz konusu düzenlemeden Kore savaşında, Kıbrıs Barış Harekatında ve terör olaylarında gazi kalan vatandaşlarımızın eş ve çocuklarının da yararlandırılması ile ilgili önerimiz hükümet tarafından red edilmiştir.

21- Tasarının 46’ncı maddesi hakkında değerlendirme:

Söz konusu madde ile ülke genelinde trafik yoğunluğu içinde önemli bir paya sahip olan ve çok büyük bir kısmının model yılı ilerlemiş ve/veya yıpranmış olan şehiriçi taksi, dolmuş, minibüs, midibüs, servis, özel halk otobüsü ve belediye otobüsü taşımacılığında kullanılan taşıtlar

ile ticari yük taşımacılığında kullanılan kamyon, kamyonet, tır gibi taşıtların yenilenmesi, bu kapsamda, maddede belirtilen şekilde maliki oldukları taşıtlarla ticari yolcu ve yük taşımacılığı faaliyetiyle işgal edenlerin, maliki oldukları taşıtla aynı cinsteki bir taşıtın bahse konu faaliyette kullanılması amacıyla, bu düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarihten 30/6/2017 tarihine kadar ilk iktisabının, Maliye Bakanlığınca belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde özel tüketim vergisinden müstesna tutulması amaçlanmakta, 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununa Geçici 7'nci madde eklenmektedir.

Söz konusu düzenleme grubumuzca uygun bulunmuş, ancak bu düzenlemede "ésürücü Kursları"nın da yararlandırılması için bir ortak çalışma yapılması yönündeki önerimiz hükümet tarafından kabul görmemiştir.

Ayrıca madde düzenlemesinin uluslararası ticaret kuralları da dikkate alınarak farklı yöntemlerle yerli otomotiv sanayiine ağırlık veren bir biçime dönüştürülmesi yönündeki önerimiz hükümet tarafından kabul görmemiştir.

22- Tasarının 52, 53 ve 54'üncü maddeleriyle ilgili değerlendirme:

Tasarının 52. Maddesiyle 5393 sayılı Belediye Kanununun 45'nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmektedir.

“Ancak belediye başkanı veya başkan vekili ya da meclis üyesinin terör veya terör örgütlerine yardım ve yataklık suçları sebebiyle görevden uzaklaştırılması veya tutuklanması ya da kamu hizmetinden yasaklanması veya başkanlık sıfatı veya meclis üyeliğinin sona ermesi hallerinde 46 ncı maddedeki makamlarca belediye başkanı veya başkan vekili ya da meclis üyesi görevlendirilir. Görevlendirilecek kişinin seçilme yeterliğine sahip olması şarttır. Görevden uzaklaştırılan veya tutuklanan belediye meclisi üyesinin istifa etmesi halinde de bu fıkra hükümleri uygulanır. Bu fıkra gereğince belediye başkanı veya başkan vekili görevlendirilen belediyelerde bütçe ve muhasebe iş ve işlemleri valilik onayı ile defterdarlığa veya mal müdürlüğüne gördürülebilir. Bu belediyelerde belediye meclisi, başkanın çağrısı olmadıkça toplanamaz. Meclisin, encümenin ve komisyonların görev ve yetkileri 31 inci maddede belirtilen encümen üyeleri tarafından yürütülür.”

Söz konusu maddenin gerekçesinde ise;” 5393 sayılı Belediye Kanununun "Belediye başkanlığının boşalması hâlinde yapılacak işlemler" başlıklı 45 inci maddesinde yapılacak düzenleme ile belediye başkan veya başkan vekilinin ya da meclis üyesinin ülke güvenliğini

ilgilendiren terör suçlarından birini işleme halinde, İçişleri Bakanı ya da valinin belediye başkan, başkan vekilliğine veya belediye meclis üyeliğine seçilme yeterliliğine sahip bir kişiyi görevlendirmesi amaçlanmaktadır.” denilmektedir.

Tsarinın 53. Maddesiyle 5393 sayılı Kanununun 57 nci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Ancak belediye veya bağlı idarelerde; hizmetlerin aksatılmasının terör veya şiddet olaylarıyla mücadeleyi olumsuz etkilediğinin veya etkileyeceğinin valilik tarafından belirlenmesi halinde, valilik söz konusu hizmeti Yatırım İzleme ve Koordinasyon Başkanlığı, il özel idaresi veya kamu kurum ve kuruluşları aracılığıyla yapar veya yaptırır. Valiliğinin talebi üzerine, yapılan veya yapılacak harcamalar karşılığı tutarlar, Maliye Bakanlığı veya İller Bankası Anonim Şirketince ilgili idare payından kesilerek ilgili kurum ve kuruluşa gönderilir. Merkezi yönetim bütçesi kapsamındaki kamu idarelerine aktarılan tutarlar bu idarelerin bütçeleriyle ilişkilendirilir. Bu fıkra kapsamındaki ihtiyaçlar; parasal ve bütçe sınırlamasına tabi olmaksızın 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 22 nci maddesinde belirtilen usule göre temin edilir.

Belediye ve bağlı idare imkanlarının terör veya şiddet olaylarına dolaylı ya da doğrudan destek sağlamak amacıyla kullanıldığının valilik tarafından belirlenmesi durumunda, terör ve şiddet olaylarına destek olmak amacıyla kullanılan belediye veya bağlı idare taşınurlarına mahallin en büyük mülki idare amiri tarafından el konulur. Bu fıkra kapsamında sorumluluğu tespit edilen belediye veya bağlı idare personelinin vali veya kaymakam tarafından görevden uzaklaştırılması halinde göreve iade işlemi ancak uzaklaştırma işlemi yapan makam tarafından yapılır.”

Tsarinın 54’üncü maddesi ile 4393 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmektedir.

“GEÇİCİ MADDE 9- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce terör veya terör örgütlerine yardım ve yataklık suçları kapsamında haklarında yürütülen soruşturma veya kovuşturma nedeniyle görevden uzaklaştırılan belediye başkanı, başkan vekili ve meclis üyelerinin yerine 45 inci maddenin birinci fıkrasının (b) bendine göre işlem yapılmış olsa bile onbeş gün içerisinde 46 ncı maddedeki yetkili makamlarca 45 inci maddenin ikinci fıkrasında belirtilen usule göre görevlendirme yapılır.”

5393 sayılı Belediye Kanunu Belediye Başkanları ve Belediye Meclis üyelerinin görevden uzaklaştırılması veya tutuklanması halinde yapılacak işlemleri düzenlemiştir. Yasanın ruhu anayasaya uygun olarak zorunlu hallerde seçilmişlerin görev yapamaması halinde bu görevlerin yine seçimle seçilmişlere devir edilmesini öngörür.

5393 sayılı yasaya göre Belediye Başkanları’nın görevden uzaklaştırılması veya tutuklanması halinde yasanın 45. maddesine göre Belediye Meclislerinde seçim yapılmasını öngörmektedir. Yapılan düzenlemeyle bu yetki fiilen belediye meclislerinden

alınarak Vali ve İç İşleri Bakanı'na verilmektedir. Aynı durum görevden uzaklaştırılan belediye meclis üyeleri içinde geçerlidir.

Tasarının 54. maddesinde "Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce..." ibaresiyle ceza niteliği taşıyan hak sınırlandırıcı düzenlemeler geçmişe yürür (makale şamil) hale getirilmektedir.

Üstelik bu işlemlere esas teşkil edecek "terör veya terör örgütüne yardım ve yataklık..." suçlaması yargısal bir karara ihtiyaç duymaksızın idari kararlarla yapılabilecek niteliktedir. Üstelik alınan idari kararların yargı denetimine tabi tutulması da tasarıda yer alan hükümlerle sınırlandırılmıştır.

Yapılan düzenlemelerden sonuçta belediyelerin çalışamaz hale geleceği öngörülmüş ve belediyelerce verilen hizmetlerin merkezleştirilmesine yönelik hükümlere yer verilmiştir.

Belediyelerle ilgili yapılan bu düzenlemeler anayasa ve insan hakları evrensel beyannamesinde sayılan ilkelere, aykırıdır.

Yapılan bu düzenlemelerle terörle etkin mücadele amaçlandığı belirtilmiştir. Ancak bu düzenlemelerin yasalaşması halinde terörle mücadeleye değil terörün daha geniş toplumsal kesimlerde meşruiyet kazanması gibi bir sonuç gerçekleşebilir. Terörle hukuk ve insan hakları çerçevesinde mücadele edilmelidir.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasasınının 127. Maddesinde

"Mahallî idareler; il, belediye veya köy halkının mahallî müşterek ihtiyaçlarını karşılamak üzere kuruluş esasları kanunla belirtilen ve karar organları, gene kanunda gösterilen, seçmenler tarafından seçilerek oluşturulan kamu tüzelkişileridir." denilmektedir..

Aynı madde içeriğinde "Mahallî idarelerin kuruluş ve görevleri ile yetkileri, yerinden yönetim ilkesine uygun olarak kanunla düzenlenir."

"Mahallî idarelerin seçilmiş organlarının, organlık sıfatını kazanmalarına ilişkin itirazların çözümü ve kaybetmeleri, konusundaki denetim yargı yolu ile olur. Ancak, görevleri ile ilgili bir suç sebebi ile hakkında soruşturma veya kovuşturma açılan mahallî

idare organları veya bu organların üyelerini, İçişleri Bakanı, geçici bir tedbir olarak, kesin hükme kadar uzaklaştırabilir." hükümleri de mevcuttur.

Görüldüğü üzere belediyeler anayasal güvence altında ,yerinden yönetim ilkesinde yönetilir. Demokrasinin gerçekleşmesi için en önemli yöntem olan seçmenler tarafından seçilerek oluşturulan kamu tüzel kişiliği kimliğini taşırlar.

Yine suç sebebi ile geçici uzaklaştırma tanımlanmış, kesin hüküm oluşana kadar ve sonrası yapılacak uygulamalar ilgili yerel yönetimler yasası içeriğinde belirtilmiştir.

Farklı terör örgütlerinin ,ülkemizde yaşattığı acı kayıplar yıllar içinde toplumsal birlik ve beraberliğimize ağır sonuçlar yaşatmıştır. Terörle mücadele ve etkin çözüm yollarının bulunması büyük önem taşımaktadır.Bu süreç gerçekleşirken hukuk devleti ilkelerinin uygulanmasına bağlı kalmak gerekmektedir.

Yerel yönetimlerin yönetsel kademeleri ile ilgili idari karar mekanizmalarını ,yargı kararları kesinleşmeden idari kararların sonuçlarına göre işletmek seçmenler tarafından ortaya konan kendi kendini yönetme hakkını ortadan kaldırma sonucunu ortaya çıkartacaktır.Mer'i kanun maddelerinin uygulanmasını ortadan kaldıran ve yargı kararlarının önüne geçecek idari karar mekanizmaları objektif kriterler ile desteklenmediği durumda hukuk devleti yapısını zedeleyebilecektir.Olağanüstü şartlarda ortaya çıkan tedbirlerin kalıcı kanun hükmü haline getirilmesi demeokrasi ve hukuk devleti ilkelerinin uygulanmasında engeller ortaya çıkarabilecektir.

23- Tasarının 62'nci maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının bu maddesiyle 15/2/2011 tarihli ve 6112 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayın Hizmetleri Hakkında Kanununun 19 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan "vakıflar," ibaresi madde metninden çıkarılmakta ve aynı fıkranın (d) bendine dördüncü cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmektedir.

"Vakıf kurucuları bu Kanunun uygulanması açısından medya hizmet sağlayıcı kuruluş ortağı kabul edilir."

Bu düzenleme ile vakıflara yayın- lisansı verilmesinin önü açılmaktadır.

Hükümet tasarısında bu tür önemli bir değişikliğin gerekçesi konusunda yeteri ölçüde açıklamada bulunulmamıştır.

Bu nedenle bu konuda bir yasaklama kalkıyorsa bunun belediyeleri, sendikaları, diğer sivil toplum kuruluşlarını da içermesi gerekmektedir.

Bu düzenleme ile iktidar partisinin kendisine yakın vakıflara bir yol açtığını, birtakım vakıflara özel olarak bir ayrıcalık tanıyacağı konusunda yoğun endişeler bulunmaktadır. Türkiye’de haber alma özgürlüğünü sağlayacak ise Türkiye’de bulunan siyasi partiler başta olmak üzere sendikalar, meslek örgütleri, esnaf ve sanatkârlar odaları, TOBB, TÛSİAD, MÛSİAD dâhil olmak üzere bütün kurum ve kuruluşlardan isteyen herkes özgürce radyo ve televizyon kurma lisansını elde etmesi gerekir.

24- Tasarının 63”üncü maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının bu maddesinde yer alan hükümlerle; Hâlihazırda; radyo ve televizyon kuruluşları aylık brüt ticari iletişim gelirlerinin yüzde üçünü oluşturan Üst Kurul payının radyo ve televizyon kuruluşlarının katlandıkları mali mükellefiyetlerin azaltılması amacıyla %1,5’ a düşürülmesi teminen etmek maksadıyla; 6112 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayın Hizmetleri Hakkında Kanununun 41 inci maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinde yer alan “yüzde üç” ibaresi “yüzde birbuçuk” olarak değiştirilmektedir.

Söz konusu düzenleme grubumuzca da desteklenmiştir. 15 Temmuz Gecesi gerçekleşen darbe teşebbüsü sırasında dördüncü büyük kuvvet olduğunu bir kez daha gösteren medya üzerindeki vergi ve benzeri yüklerin bir sistem dahilinde azaltılması, idari para cezaları ile ilgili yükümlülüklerinin de hafifletilmesi gerekmektedir.

25- Tasarının 65”inci maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının bu maddesi ile **6292 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.**

“GEÇİCİ MADDE 5- (1) 6831 sayılı Kanununun 1 inci maddesinin ikinci fıkrasının (J) bendi kapsamında orman sayılmayan ve tapuda Hazine adına tescil edilen Antalya İli Aksu İlçesi Atatürk Mahallesinde bulunan 13322 ada 1 parsel numaralı taşınmazın ifraz ve imar uygulamasından oluşan 13322 ada 2 parsel numaralı taşınmaz ve diğer taşınmazlar ile Döşemealtı İlçesi Kömürcüler Mahallesinde bulunan taşınmazların, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihteki zilyetleri veya fiili kullanıcıları tespit edilmek ve varsa üzerindeki muhdesatın kime veya kimlere ait olduğu ve kim veya kimler tarafından kullanıldığı kadastro tutanağının beyanlar hanesinde gösterilmek suretiyle 3402 sayılı Kanununun ek 4 üncü maddesi hükümlerine göre kadastrosu yapılır. Kadastro tutanağının

beyanlar hanesindeki bilgiler tapu kütüğünün beyanlar hanesine de aynen aktarılır. Bu taşınmazlar; tapu kütüğünün beyanlar hanesine göre kullanıcısı ve/veya üzerindeki muhdesatın sahibi olarak gösterilen kişilere ya da bunların kanuni veya akdi haleflerine bu Kanununun 2/B alanlarında kalan taşınmazların hak sahiplerine satışına ilişkin hükümleri kıyasen uygulanmak suretiyle doğrudan satılır.”

Söz konusu maddenin gerekçesinde;” Diğer taraftan, mülkiyeti Hazineye ait Antalya İli Aksu İlçesi Atatürk Mahallesi 13322 ada 2 parsel numaralı taşınmaz ile Döşemealtı İlçesi Kömürçüler Mahallesinde bulunan taşınmazlar 6831 sayılı Kanununun 1 inci maddesinin ikinci fıkrasının (J) bendi kapsamında orman ve toprak muhafaza karakteri taşımayan funda veya makilerle örtülü yerler orman sayılmadığından; uzun yıllardan beri değişik kullanımlara konu olan bu yerlerin orman sınırları dışına çıkartılarak Kanun hükümlerine göre hak sahiplerine satışı mümkün olamamış ve bu durum bu yerlerin zilyedi veya kullanıcısı ya da bunların kanuni veya akdi halefleri olanların mağdur olmalarına neden olmuştur.

6292 sayılı Kanuna eklenen geçici 5 inci maddeyle, mülkiyeti Hazineye ait Antalya İli Aksu İlçesi Atatürk Mahallesi 13322 ada 2 parsel numaralı taşınmaz ile Döşemealtı İlçesi Kömürçüler Mahallesinde bulunan, 6831 sayılı Kanununun 1 inci maddesinin ikinci fıkrasının (J) bendi kapsamında orman sayılmayan ve tapuda Hazine adına tescil edilen ve uzun yıllardan beri değişik kullanımlara konu olan ve mülkiyet sorunu olan taşınmazların; tapu kütüğünün beyanlar hanesine göre kullanıcısı ve/veya üzerindeki muhdesatın sahibi olarak gösterilen ya da bunların kanuni veya akdi halefleri olanlara 6292 sayılı Kanunda yer alan 2/B alanlarında bulunan taşınmazların satış işlemleri ile ilgili hükümleri kıyasen uygulanarak doğrudan satılması suretiyle mağduriyetlerin giderilmesi ve bu şekilde oluşan mülkiyet problemlerinin çözülmesi amaçlanmıştır” açıklaması yer almaktadır.

Söz konusu düzenleme de genel olması gereken kanunların tamamen özele kadar indirgenerek, “kuvvetler ayrılığı” ilkeleri çerçevesinde başka organlar tarafından yapılmış hataların ve ihmallerin yine aynı organlar tarafından hukukun üstünlüğü ilkesi çerçevesinde çözülmesi gerekirken onların yerine geçerek T.B.M.M.’de toptancı bir anlayışla çözümüne çalışılmasına bir örnek teşkil etmektedir.

26- Tasarının 66’ncı maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının bu maddesi ile 20/6/2012 tarihli ve 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun 38 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (1) numaralı alt bendinde yer

alan “1/7/2016” ibaresi “1/7/2017” şeklinde değiştirilmiştir. Tasarı maddesinin gerekçesinde;

“6331 sayılı Kanunda iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin sunulması için işverene çalışanları arasından iş güvenliği uzmanı, işyeri hekimi ve diğer sağlık personeli görevlendirme yükümlülüğü getirilmiş, belirlenen niteliklere sahip personel bulunmaması halinde, bu hizmetin ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden hizmet alarak yerine getirebilmesi hüküm altına alınmıştır. Bu hükümlerin yer aldığı 6 ncı ve 7 nci maddelerin; kamu kurumları ile elliden az çalışanı olan ve az tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için ilk olarak 1/7/2016 tarihinde uygulamaya konulması öngörülmüştür. Ancak kamu kurumlarında uygulamada yaşanan sorunların giderilmesi, ekonomik açıdan küçük esnafın da yer aldığı elliden az çalışanı olan ve az tehlikeli sınıfta yer alan yaklaşık 1 milyon işyeri ve 4.2 milyon çalışanın kapsama girmesiyle, işyerlerinin kendi çalışanları arasından görevlendirmelerine imkan sağlanması açısından zaman tanınması amacıyla 6331 sayılı Kanunun 6 ncı ve 7 nci maddelerinin; kamu kurumları ile elliden az çalışanı olan ve az tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için 1/7/2017 tarihinden itibaren yürürlüğe konulması hususu düzenlenmektedir” denilmektedir.

Söz konusu düzenleme yine bir torba yasa niteliğinde bulunan 6331 sayılı yasadaki İş sağlığı ve İş Güvenliği ile ilgili önemli bir hususun; hızlandırılmış, vizyoner olmayan acele ile bütün sonuçları öngörmeden ve tartışmadan yasalaştırılmasının sonucu olan bir düzenlemeye örnek teşkil etmektedir. Söz konusu yeni düzenleme bir önceki torba yasadaki acele ve düşünülmeden yasalaştırılmış bir hükmün uygulanmasının ertelenmesini öngören bir düzenlemedir.

27- Tasarının 69’uncu maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının bu maddesi ile 21/2/2013 tarihli ve 6428 sayılı Sağlık Bakanlığınca Kamu Özel İş Birliği Modeli ile Tesis Yapıtılması, Yenilenmesi ve Hizmet Alınması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki değiştirilmiştir.

Değişikliğin gerekçesinde; *“Anayasa Mahkemesi kararı doğrultusunda, Sağlık Bakanlığının, kamu özel işbirliği modeliyle yapıtacağı işlerde yüklenicinin sözleşme kapsamına giren faaliyetlerini bütün aşamalarda denetleyeceği veya denetleteceğine ve yüklenicinin performans denetimi ile işin yönetimine ilişkin olarak bir denetim ve yönetim sistemi kurabileceğine yönelik düzenleme yapılmaktadır. Ayrıca denetim ile görevlendirileceklerde aranacak mali ve teknik yeterlilikler ile iş deneyimlerine yönelik olarak isteklilerden talep edilecek belgelere ilişkin düzenleme yapılarak sözleşmeye aykırılık halinde uygulanacak müeyyideler ile sorumluluklar belirlenmektedir”* denilmiştir.

Komisyona görüşmeleri sırasında hükümet tarafından getirilen madde metninin Anayasa Mahkemesi iptal kararında belirtilen hususları tamamen kapsamadığı anlaşıldığından grubumuzun uyarısı ile tekriri müzakere açılarak madde metnine ilave ibareler konulmuştur. Bu tür projelerin denetiminin özel esaslara yaptırılması, bu denetim işlevini üstlenecek kurum ve kuruluşların sorumluluklarının özel yasa maddeleri ile belirlenmesi Türkiye ekonomisinde şimdiden sorun olmaya başladığının işaretlerini gösteren KOİ (Kamu Özel İşbirliği) Projelerin bir kez daha gözden geçirilmesi zorunluluğunu ortadan kaldırmamaktadır.

Kamu yatırımlarının dünyanın hemen bütün ülkelerinde bütçe olanakları ile yapılması esastır. Kamu yatırımlarının bütçe dışı yöntemlerle yapılması mali disipline ve bütçe prensiplerine aykırı kabul edilmektedir. Ülkemizde ilk olarak enerji ve ulaşım alanlarında uygulamaya konulan kamu-özel işbirliği modellerinin AKP döneminde eğitim ve sağlığı da kapsayarak giderek yaygınlaştığı ve mali portresinin yükseldiği gözlenmektedir.

Bu durumun temel nedeni, geçmişte kamunun yaptığı fiziki ve sosyal altyapı yatırımlarının kamu-özel işbirliği (KOİ) modeliyle gittikçe artan bir biçimde özel sektöre devredilmesidir. Özellikle fiziki ve sosyal altyapı yatırımlarının kamu yatırım programı çerçevesinde yapılmasının olanakları mevcut olduğu halde kamunun altyapı yatırımlarından hızlı bir biçimde çekildiğini göstermektedir.

Diğer taraftan, kamu altyapı yatırımlarının KOİ modeliyle gittikçe artan bir biçimde özel sektöre yaptırılmaya başlanması, Türkiye ekonomisinin makroekonomik dengeleri ve orta-uzun dönem büyüme potansiyelleri açısından da ciddi problemler ortaya çıkarmaktadır. Özel sektörün esas itibarıyla “dış ticarete konu olan sektörler” dediğimiz üretim ve ihracatı artıracak imalat sanayi sektörlerinde yoğunlaşması beklenirken, ülkemizde kamunun altyapı yatırımlarından çekilmesi sonucu bu alana özel sektörün girmesi ciddi bir zafiyet oluşturmaktadır. Bu açıdan da kamunun kendi asli görevine dönmesine ve özel sektörün kamu sektörü ile bir ikame ilişkisi içinde değil, tamamlayıcılık ilişkisi içinde çalışmasına ihtiyaç vardır.

Öte yandan, AKP döneminde yap-işlet, yap-işlet-devret ve yap-kirala yöntemlerinin uygulandığı kamu-özel işbirliği modelinin kullanımının, ilgili kanunda da yer alan, ileri teknoloji gerektiren veya hizmetin istisnai özelliklerinden kaynaklanan tercihlerin çok ötesine taşındığı ve adeta belli sermaye gruplarına kaynak aktarım mekanizmaları olarak kullanıldığı görülmektedir.

Türkiye ekonomisinin bütçe açıkları verdiği hepimizin malumudur. Bu çerçevede, söz konusu altyapı yatırımlarının KOİ modeli yerine bizzat kamu tarafından yapılması doğal olarak bütçe açığını artıracak ve bu kapsamda Hazine daha fazla borçlanacaktır. Bununla birlikte, özellikle dış borçlar açısından, Hazinenin bizzat borçlanması ile KOİ modeli çerçevesinde özel sektör tarafından borçlanılmasının getireceği yükün ülke ekonomisi açısından karşılaştırılması uygun olacaktır. Hazinenin daha düşük faizlerle ve daha uzun vadelerle borçlanma imkânlarına sahip olduğu düşünüldüğünde bu konu büyük önem kazanmaktadır.

Diğer taraftan, kamu-özel işbirliği modeli ile yapılan yatırımlar geleceğe yönelik bir koşullu hükümlülük yaratmaktadır. Bu koşullu yükümlülük, KOİ modeli ile yapılan yatırımlar için sözleşmelere konulan Hazine garantisi imkânı ile ortaya çıkmış bulunmaktadır. Diğer bir ifadeyle, KOİ modeli ile yapılan yatırımlarda, işletme veya kira süresi içinde bazı koşullar oluştuğu zaman, özel sektör dış borcu Hazine tarafından yüklenilecektir. Bu durumun Türk mali sistemi üzerinde ciddi bir mali risk yaratacağı açıktır. Böyle bir durumda hazinenin borcu-üştlenmesi ve kamu borcunun artabilecek olması nedeniyle hazinenin riski yükselecektir.

Diğer bir deyişle, ülkemizde giderek yaygın bir biçimde birçok kamu hizmeti alanında uygulanan KOİ modelleri, koşullu yükümlülükler olarak kısa dönemde bütçe açığının düşük görülmesine neden olurken, yükümlülüklerin uzun vadeye yayılmasına yol açmaktadır. .

Bu belirsizliklerin yanı sıra Hazine garantisinin kullanılmasına yol açacak koşulların gerçekleşmesi, borç yönetimi ve kamu finansmanı açısından Orta Vadeli Program, Orta Vadeli Mali Plan ve Merkezi Yönetim Bütçesinin hazırlık safhasında öngörülemeyen ek mali yüklerin doğmasına neden olarak ekonomideki mali disiplini bozucu yönde bir etki yapacaktır.

KOİ modeline ilişkin olarak ortaya çıkan başka bir sorun da, bir yatırımın kamu yatırım programı kapsamında ilgili Bakanlık tarafından yapılmasının maliyetleri ile Yap-İşlet Devret, Yap-İşlet ve Yap-Kirala yöntemlerinden birini kullanarak KOİ modeli çerçevesinde yüklenici firma tarafından yapılmasının maliyetlerinin karşılaştırmalı olarak görmek mümkün olamamaktadır.

Diğer taraftan, KOİ modeli, sadece bir yatırım finansman modeli olmayıp, yatırımın gerçekleşmesi sonrasında kamu hizmetinin nasıl ve kimler tarafından sunulacağından, hizmet

alanların hizmetlerden ne şekilde ve hangi koşullarda yararlanacağına kadar birçok alanı yeniden şekillendiren bir modeldir. Bu model ile kamu hizmeti sunumunda AKP döneminde hızla yaygınlaşan taşeron çalışma ilişkileri sürecine de hız kazandırılacak ve böylece ‘kamu hizmetlerinin kamu görevlileri eliyle gördürülmesi’ anlayışı ortadan kaldırılacaktır. Bunun sonucunda, çalışanların iş güvencelerinin olmadığı, çalışma koşullarının ve ücretlerin taşeron şirketler tarafından belirleneceği, sürekliliği olmayan, güvencesiz ve sömürüye açık bir çalışma ilişkisi temel kamu hizmeti alanlarında daha da yaygınlaşacaktır.

Bu nedenlerden ötürü bu modelin fayda ve zararlarının bir kez daha gözden geçirilmesinde yarar bulunmaktadır.

28- Tasarının 70’nci maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarı metnini komisyonda görüşmeleri sırasında tasarı metnine eklenen 70’nci madde ile; “14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 20 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Arz güvenliğinin temini için gerekli yedek kapasite de dâhil olmak üzere yeterli kurulu güç kapasitesinin oluşturulması ve/veya sistem güvenliğinin temini için güvenilir kurulu güç kapasitesinin korunması amacıyla yerli kaynaklara öncelik veren kapasite mekanizmaları oluşturulur. Bu mekanizmalar kapsamında TEİAŞ tarafından yapılması gereken ödemeler iletim tarifesi hesaplamalarında dikkate alınır. Kapasite mekanizmalarının oluşturulmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlık görüşü alınarak Kurum tarafından düzenlenir.”

Maddeye ilişkin önerge açıklamaları sırasında bu düzenlemenin elektrik iletim sistemleri güvenliğinin sağlanabilmesi için baz yük santrallere ihtiyaç duyulduğu, ihtiyaç duyulan bu baz yük santrallerde öncelikle yerli kaynakla çalışan, yani yerli kömür, hidroelektrik gibi santrallere öncelik verilerek kapasite kiralaması yapılabilmesinin amaçlandığı, Kanunun mevcut hâlinde kapasite mekanizmaları enerji arz güvenliği için öngörülmüşken, değişiklikle ilave olarak elektrik iletim sisteminin güvenliğinin de sağlanmasının temin edileceği, yani mevcut santrallerde bu tip bir güvenlik arzı varken, bu özelleştirildiği için o iletim alanındaki baz yük santrallerinde buna ihtiyaç duyulduğu ifade edilmiştir.

Ancak kapasite mekanizmaları arz güvenliği ile ilgili olan, ülke enerji ihtiyacının en önemli girdisi olan doğalgaz ile ilgili “Tuz Gölü Doğal Gaz Depolama Alanı” na ilişkin yatırım sürecinin uzamakta olduğunu buraya not etmek istiyoruz.

29- Tasarının 71, 72, 74'üncü maddeleri hakkında değerlendirme:

Madde 71 ile getirilen düzenleme; 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1 inci maddesiyle 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen ek 9 uncu maddenin üçüncü fıkrasının ikinci cümlesinin. Anayasa Mahkemesinin 7/4/2016 tarihli ve E.: 2016/28, K.: 2016/25 sayılı Kararı ile 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu kapsamındaki idareler yönünden, anılan ek maddeyle söz konusu Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen (I) sayılı Cetvelde yer alan "müşavir" ibaresinin ise Anayasa Mahkemesinin 23/12/2015 tarihli ve E.: 2015/65, K.: 2015/120 sayılı Kararı ile anılan düzenlemelerin 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin dayanağını oluşturan 6/4/2011 tarihli ve 6223 sayılı Yetki Kanunu kapsamına girmediği gerekçesiyle iptal edilmesi nedeniyle söz konusu hükümlerin yeniden düzenlenmesi ile ilgilidir.

Madde 72'ile getirilen düzenleme; 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1 inci maddesiyle 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen ek 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi ile anılan ek maddeyle söz konusu Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen (III) sayılı Cetvelin (1) numaralı sırasının, 24/5/2016 tarihli ve 29721 sayılı Resmi Gazetede yayımlanmış olan Anayasa Mahkemesinin 5/5/2016 tarihli ve E.: 2016/34, K.: 2016/30 sayılı Kararı ile anılan düzenlemelerin 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin dayanağını oluşturan 6/4/2011 tarihli ve 6223 sayılı Yetki Kanunu kapsamında bulunmadığı gerekçesiyle kısmen iptal edilmesi ve iptal hükmünün Resmi Gazetede yayımlanmasından başlayarak bir yıl sonra yürürlüğe girmesine karar verilmiş olması nedeniyle, söz konusu hükmün yeniden düzenlenmesi ile ilgilidir.

Madde 74 ile getirilen düzenleme; 31/12/2013 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan Anayasa Mahkemesinin E.: 2011/146, K.: 2013/11 sayılı Kararı ile 658 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin uzman olarak atanmaya ilişkin 10 uncu maddesinin dördüncü fıkrasının iptaline ve iptal hükmünün yürürlüğünün Kararın yayımlanmasından altı ay sonraya bırakılmasına karar verilmiştir. Bu minvalde, 658 sayılı Türkiye Süt Enstitüsünün Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 10 uncu maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan ve Enstitüde uzman olarak atanabilmek için, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak aranacak diğer şartlar Enstitü tarafından çıkarılan yönetmelikle belirleneceğine dair hükmün, Anayasa Mahkemesi Kararının iptal gerekçesine uygun olarak yeniden düzenlenmektedir.

Söz konusu düzenlemeler 06.04.2011 tarih ve 6223 sayılı Yetki kanunu kapsamına girmeyen bir konularda da Anayasal zorunluluklara uymadan ve anayasal çerçeve dışında yürütmenin Kanun Hükmünde Kararname ile değişiklik ve düzenleme yapma ısrarının sonucudur. Anayasa Mahkemesinin iptal kararı sonrası yapılmak zorunda kalınan bu yasal düzenlemeler yürütmenin Kanun Hükmündeki Kararnamelede uyması gereken anayasal sınırlamalar konusunda iyi bir örnek teşkil etmektedir.

30- Tasarının 75'nci maddesi hakkında değerlendirme:

Söz konusu madde ile Bakanlar Kurulu kalkınma planları ve yıllık programlarda öngörülen hedefler doğrultusunda ülkemizin mevcut veya gelecekte ortaya çıkabilecek ihtiyaçlarını karşılama, arz güvenliğini sağlama, dışa bağımlılığını azaltma, teknolojik dönüşümü sağlama, yenilikçi, Ar-Ge yoğun ve katma değeri yüksek olma niteliklerine ayrı ayrı ya da birlikte sahip olan ve proje bazında **Ekonomi Bakanlığı** tarafından desteklenmesine karar verilen yatırımlar için bir dizi teşvik vermek için yetkilendirilmektedir. Söz konusu madde;

“(1) Bakanlar Kurulu; kalkınma planları ve yıllık programlarda öngörülen hedefler doğrultusunda ülkemizin mevcut veya gelecekte ortaya çıkabilecek ihtiyaçlarını karşılama, arz güvenliğini sağlama, dışa bağımlılığını azaltma, teknolojik dönüşümü sağlama, yenilikçi, Ar-Ge yoğun ve katma değeri yüksek olma niteliklerine ayrı ayrı ya da birlikte sahip olan ve proje bazında **Ekonomi Bakanlığı** tarafından desteklenmesine karar verilen yatırımlar için;

a) 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 32/A maddesine göre kurumlar vergisi oranını %100'e kadar indirimli uygulamaya ve yatırıma katkı oranını %200'ü geçmemek üzere belirlemeye veya yatırımın işletmeye geçmesinden itibaren 10 hesap dönemine kadar, yatırımdan elde edilen kazançla sınırlı olmak üzere kurumlar vergisi istisnası tanımaya,

b) 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun geçici 80 inci maddesinde yer alan gelir vergisi stopajı teşvikinden yararlandırmaya,

c) Gümrük vergisi muafiyeti tanımaya,

ç) Yatırımın Hazine taşınmazı üzerinde yapılması halinde, belirlenecek yatırımcı lehine doğrudan, hasılat payı alınmaksızın, 49 yıl süreyle bedelsiz irtifak hakkı tesisi veya kullanma izni verilmesine ve yatırımın tamamlanması ve öngörülen istihdamın 5 yıl sağlanması şartıyla Hazine taşınmazının talep edilmesi halinde bedelsiz devredilmesine,

d) 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesinde yer alan prime esas kazanç alt sınırına bağlı kalınmaksızın 10 yıla kadar sigorta primi işveren hissesinin karşılanmasına,

e) İşletme döneminde yatırıma ilişkin enerji tüketim harcamalarının %50'sine kadarının en fazla 10 yıla kadar karşılanmasına,

f) Sabit yatırım tutarının finansmanında kullanılan yatırım kredisi için 10 yıla kadar faiz veya kâr payı desteği ya da hibe desteği sağlanmasına,

g) Yatırım için özel önem taşıyan belirlenen sayıda her bir nitelikli personel için 5 yılı geçmemek üzere, asgari ücretin aylık brüt tutarının 20 katına kadar ücret desteği verilmesine,

ğ) Yatırım tutarının %49'unu geçmemek üzere ve edinilen payların 10 yıl içerisinde halka arz veya yatırımcıya satış şartıyla yatırıma ortak olunmasına,

karar vermeye ve yukarıdaki desteklerden bir veya birden fazlasını uygulamaya yetkilidir.

(2) Birinci fıkra kapsamındaki destekler Ekonomi Bakanlığı bütçesinden karşılanır.

(3) Proje bazlı yatırım konusu ürüne, süresi ve miktarı Bakanlar Kurulunca belirlenecek alım garantisi verilebilir.

(4) Proje bazlı yatırımlara diğer kanunlarla getirilen izin, tahsis, ruhsat, lisans ve tesciller ile diğer kısıtlayıcı hükümler için Bakanlar Kurulu kararı ile istisna getirilebilir veya yatırımları hızlandırmak ve kolaylaştırmak amacıyla yasal ve idari süreçlerde düzenleme yapılabilir.

(5) Projenin gerekli kıldığı hallerde Bakanlar Kurulu kararı ile her türlü altyapı yatırımının yapılması kararlaştırılabilir.

(6) Uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir. Yatırımların belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde gerçekleştirilmemesi halinde, birinci fıkranın (a) ve (b) bentlerinde yer alan indirimli kurumlar vergisi veya istisna uygulaması ile gelir vergisi stopajı teşviki nedeniyle zamanında tahakkuk ettirilmemiş vergiler vergi ziyai cezası uygulanmaksızın gecikme faiziyle birlikte, diğer destekler ise 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri çerçevesinde geri alınır.

(7) Yatırımın devri halinde, devralan kurum, aynı koşulları yerine getirmek kaydıyla belirtilen istisna, muafiyet ve desteklerden yararlanır.”

hükümünü taşımaktadır.

2010 Yılında yapılan referandumunun ardından, yönetimde keyfilik ve hukuk devletinden uzaklaşmaya dönük adımların artması ülkemizde hukuk devletini ve güven ortamını hızla aşındırmıştır. Yıpranan hukuk sistemi ve kurumsal yapı, yok sayılan güçler ayrılığı ülkemizde ekonomik ve sosyal istikrarın önündeki en büyük tehdit haline gelmiştir. Nitekim bu gelişmelerin de etkisiyle ülkemizde özel kesimin yatırım iştahı kesilmiştir. Özel kesimin yatırımları sabit fiyatlarla 2016'nın ilk üç ayı itibariyle halen 2011 seviyesinin altındadır. Oysa ülkemizin üretim kapasitesini artırmak, teknolojik gelişmeyi sağlayabilmek ve istihdam yaratmak için özel kesimin yatırımlarını artırılması gerekmektedir

Ancak özel kesim yatırımlarının önündeki dar boğazlara doğru ve net teşhis koymadan sorunu çözmek olanaklı değildir. Bugün ülkemizde yatırımcıyı kaçıran nedenlere teşvik sistemini gözden geçirmekle çözüm bulunamayacağı açıktır. Nihayetinde teşvik sistemi kaynak tahsis tercih ve önceliklerinde değişiklikten başka bir şey değildir. Bu tercihlerdeki değişiklik yaparak ne kaybolan hukuki istikrara, ne aşınan kurumsal yapıya ne de yitirilen güven ortamına çözüm bulunabilir. Ülkemiz tüm bu sorunlara çözüm bulabilmek ve yatırımcıların iştahını yeniden artırabilmek için daha kapsamlı bir strateji izlemek zorundadır. Bizim önerimiz bu stratejinin dört saç ayağı üzerine inşa edilmesidir.

İlk olarak ülkemizdeki yönetim ve devlet krizine bir son verilmesi gerekmektedir. Bunun için katılımcı demokrasiyi, saydamlığı, hesap verebilirliği ve hukukun üstünlüğünü yeniden ayağa kaldırmamız şarttır. Bunun yolu ise tüm kuvvetlerin birbirini dengelediği, denetlediği güçlendirilmiş parlamenter sistemdir. Bu konuda toplumun önüne gerekli uzlaşma konulmak zorundadır. Böyle bir uzlaşma toplumdaki karamsarlığı giderilmesine de büyük bir katkı sunacak, toplumsal istikrarı sağlayacak, yatırımcının ufkunu açacaktır.

İkinci olarak ülkemizin küresel yarışma gücünü tahkim eden ve üreten bir ekonomiyi gerçekleştirecek adımları koordineli bir şekilde atmak zorundayız. Gençlerimize nitelikli iş ve istihdam sunacak, onlara umut verecek ekonomik koşulları oluşturmak zorundayız. Ancak özellikle son dönemde Hükümet kanadından bu konuda tutarlı bir yaklaşım ortaya konulamamaktadır. Bir yandan ülkede iç tasarruf yetersizliğinden ve bunun yarattığı kırılganlıklardan şikayet edilmekte, diğer yandan ailelerin borçlanma koşullarını yeniden rahatlatmaya ve tüketimi özendirmeye dönük adımlar atılmaktadır. Böyle bir kafa karışıklığıyla yatırımcılara güven verilmesi mümkün değildir.

Üçüncü olarak ekonomide yaratılan nimetlerin en adil şekilde paylaşıldığı, devletin tüm vatandaşlarını kucakladığı bir yapıyı oluşturmamız gerekmektedir. Bu ülkede yoksulluk babadan evlada miras kalmamalı, kimse geride bırakılmamalıdır. Satın alma gücü geniş kitlelere yayılmalıdır. Vatandaşını zenginleştiren, herkesi kucaklayarak sosyal barışı güçlendiren devlet yatırımcılara da güven verir.

Stratejinin dördüncü saç ayağında ise elde edilen ekonomik, sosyal kazanımları ve çevreyi koruyacak, bu kazanımları sürdürülebilir kılacak tedbirleri ele almamız gerekmektedir. Ancak bu şekilde gelişmeyi ve kalkınmayı sürdürülebilir kılmamız mümkün olacaktır.

Atılacak adımlar böyle kapsamlı bir strateji dahilinde tutarlı bir şekilde atılmalıdır. Teşviklerle oynayarak, kaynak tahsis sürecine müdahale etmeye dönük adımlarla ülkemizde yatırım ikliminin yeniden canlanması, özel kesimin kaybolan yatırım iştahının yeniden yerine konması mümkün değildir. Geçmişteki örnekler bunu açıkça ortaya koymaktadır.

Madde ile; ülkemiz için önem arz eden yatırımların çeşitli yöntemlerle teşvikinde herhangi bir sakınca görülmemekle birlikte madde metninde gösterildiği şekilde muğlak ve sınırı tam olarak belirtilmemiş ifadelerle Bakanlar Kuruluna olağanüstü yetkiler istenmektedir.

Vergi ve gümrük mevzuatının olağan işleyişi dışına çıkılarak Bakanlar Kurulu'na olağanüstü yetkiler isteniyorsa bunun gerekçesi, kapsamı ve yetkinin zaman bakımından da sınırının gösterilmesi önemlidir. Aksi taktirde Anayasa'nın Vergi ödevi başlıklı 73üncü maddesinin son fıkrası hükmüyle amaçlanan kolaylığın ötesine geçilerek Bakanlar

Kurulu'nun fiilen yasama organı yerine geçmesi gibi bir sonuca ulaşmak kaçınılmaz olacaktır.

Maddenin bu haliyle yasalaşması durumunda dışa bağımlılığı azaltacak her yatırım projesinin Ekonomi Bakanlığı tarafından maddeyle önerilen teşviklerden yararlanmasının önü açılmış olacaktır. Diğer taraftan maddede sayılan teşviklerden yararlandırılacak yatırım projeleri için açık bir ölçek, kıstas sayılmamıştır. Sadece Ekonomi Bakanlığının seçimi teşvikten yararlanmak için yeterli olacaktır. Burada da teşvik kapsamına alıp almama kararı Bakanlar Kuruluna değil, niteliği itibariyle Ekonomi Bakanlığına bırakılmaktadır. Halbuki vergi oranlarını indirimli olarak uygulama yetkisi Anayasa ile Bakanlar Kuruluna tanınmıştır. Burada Bakanlar Kurulu yetkisini Ekonomi Koordinasyon Bakanlığına devretmiş olmaktadır. Zira idare sektörü değil projeyi teşvik etmekte, hangi projenin teşvik edileceğine de Ekonomi Bakanlığı karar vermektedir.

Yatırımın Hazine arazisi üzerinde yapılması halinde, 49 yıllığına bedelsiz irtifak hakkı tesis edilmesi ve kullanma izni verilmesi bir yürütme tercihi olmakla birlikte sadece bu kanun kapsamına girecek yatırımlara uygulanmak kaydıyla kullanımına izin verilen ve üzerinde yatırım yapılan taşınmazın yatırımın tamamlanması ve 5 yıl süreyle öngörülen istihdamın sağlanması koşuluyla ve yatırımcı tarafından talep edilmesi durumunda yatırımcıya bedelsiz devredilmek istenmesi hiçbir koşulda anlaşılabilir bir durum değildir. Sadece bu hükme bakarak dahi bu maddenin belirli bir proje için özel olarak yazılıp yazılmadığı sorusunu da beraberinde getirmektedir.

Hangi yatırımcı kendisine bedelsiz teklif edilen Hazine arazisini geri çevirecektir! Hangi yatırımcı araziyi bedelsiz devralma hakkına sahipken bunu talep etmeyecektir! Üzerindeki yatırımın devamı isteniyorsa irtifak hakkı ve kullanma izninin süresini uzatılması tek mantıklı ve ekonomik tasarruf olacaktır.

Tasarıyla getirilmek istenen teşvik rejiminden mevcut projelerin yararlandırılmayacağı, yeni projelerin bu teşvik paketi kapsamına gireceği Komisyon'da tasarı üzerindeki görüşmeler sırasında bizzat Sayın Bakan tarafından dile getirilmiş olsa da kanunun metninden bu anlaşılmamaktadır. Bu bağlamda, devam eden ve başarısı ülkenin büyüme potansiyeliyle yakından ilgili olan Yap-İşlet-Devret modelli kamu özel işbirliğiyle finanse edilen bazı büyük altyapı projelerinin de teşvik kapsamına alınma

olasılığı vardır. Halihazırda sıkıntılı ve şaibeli ihale süreçleriyle soru işaretleriyle başlamış bu projelerin ihale sonrasında teşvik kapsamına alınması yasal bir adım olmayacaktır.

Maddeyle verilmesi düşünülen teşviklerin hangi kurum bütçesinden karşılanacağı belirtilmiş olmakla birlikte teşviklerin maliyeti için ayrıntılı bir üst sınır belirlenmemekte, ucu açık bırakılmaktadır. Amaç, ülke için önemli bir projenin desteklenmesi ise teşvik için ayrılmış kaynakları projelerin ne ölçüde kullanacağına dair de bir yasal çerçeve bulunması gerekir ki maddede bu açıkça belirtilmemektedir. Her bir teşvik kalemi için ayrılan kaynağın belirli olmaması tek bir projenin çok sayıda projenin kaynağını tüketmesi riskini de beraberinde getirebilecektir.

Yatırıma %49'u geçmemek üzere ortak olunabileceği, yatırım konusu ürüne alım garantisi verilmesine ile diğer bazı teşvik hükümlerinin Akkuyu Nükleer Santral projesindeki yükümlülüklerimizle ilgili olduğu düşünülmeyle birlikte, bu ve diğer hükümler birlikte ele alındığında, bu tasarının özel sermayeli, özel hukuk hükümlerine tabi kamu ayrıcalıklarına sahip yeni yarı KİT görünümlü şirketlerin kurulmasına yol açabileceği düşünülmektedir.

AKP, bir yandan devletin ekonominin her alanından çekilmesi gerektiğini belirtmekte diğer taraftan da özel sektörün kamu tekel ve rantına hizmet eden kanunlar getirmektedir. Bu madde de bunlardan biridir.

Maddenin diğer kanunlarla getirilen izin, tahsis, ruhsat, lisans ve tesciller ile diğer kısıtlayıcı hükümlerin Bakanlar Kurulu kararıyla engellenebileceğine dair hüküm tümüyle hukuk dışı, teşvik edilmesi istenen proje lehine ancak açıkça ülke düzeninin aleyhine sonuçlar içeren bir yetki maddesidir. Bu hüküm de haklı biçimde kitlesel tepki ve muhalefete yol açan, çevreye karşı hoyrat, sürdürülebilir olmayan, standartları karşılamayan, ülke mevzuatını hiçe sayan projelere de yol verecek son derece tehlikeli bir yetkiyi içermektedir.

“Diğer kanunlarla getirilen izin, ruhsat vesairelerin Bakanlar Kurulu kararıyla kaldırılması.” Hukuken Kabul edilebilir bir düzenleme değildir.

Kanunun, kanunda getirilmiş olan bir hükmün Bakanlar Kurulu kararıyla kaldırılması söz konusu olamaz. Bu yasama yetkisinin yürütmeye açıkça devri anlamına gelir, anayasaya aykırı bir düzenlemedir.

Eğer başka yasalarda bu tür yatırımları sınırlandıran, engelleyen hükümler varsa bunları kaldırmak ayrı bir süreç gerektirir, Bakanlar Kuruluna verilecek genel bir yetkiyle bu sağlanamaz.

Bir ülke yatırımlarını hızlandırmak ve özellikle de dünya konjonktürüne uygun rekabet olanaklarını bulamayan kendi yatırımcılarına destek sunmak istiyorsa burada attığı adımların daha sonradan başka ülkelerde ve diskriminasyon yaratacak bir şekilde ortaya konulmaması gerekir; Yapıldıktan sonra yatırımların yüzde 49'una ortak olunması oldukça muğlak bir ifadedir. Bu yüzde 49'luk oranı belirlerken hangi hesaplardan veya yatırımın hangi maliyetlerinden hareket ederek yüzde 49'u belirlenecektir?

Türkiye'de yatırımların teşviki amacıyla çıkarılmış olan bir yasada bu kadar muğlak ifadelerin bulunmaması gerekir. Bu tür muğlak ifadeler yabancı yatırımcılar açısından da anlaşılabilir değildir.

“Proje bazlı yatırım konusu ürüne, süresi ve miktarı Bakanlar Kurulunca belirlenecek alım garantisi verilebilir.” hükmü de değerlendirilmesi gereken ancak sınır ve ilkeleri de çizilmesi gereken bir husustur. Dünyada böyle bir garanti hükmü olan yere dünyanın bütün yatırımcıları yatırım yapar çünkü ürün alım garantisinin olması yabancı yatırımcıları cezbeden bir olanaktır. Ancak fiyatlandırmanın nasıl olacağı, baz fiyatınız ne olacak? Eşik fiyatının ne olacağı, bu alınan ürünün değerlendirilmesiyle ilgili temel ilkelerin ne olacağının belirlenmesi gerekir.

Yatırımlarla ilgili olarak bu tür teşvikler düzenlenmesi konusunda elbette ki gerekli ve heyecan verici de buluyoruz ama buradaki bütün sorun, sürekli olarak dile getirildiği ve eleştirildiği üzere, bu konular üzerinde yeteri kadar çalışılmadan, üzerinde tartışılmadan, hatta iktidar, muhalefet, bürokrasi tam kadro olarak, üzerinde uzun çalışma olanağı yaratılmamasından kaynaklanmaktadır. Bunların üzerinde biraz daha zaman ayrılması, çalışılması ve üstelik de uluslararası kuruluşlarla bu detayların paylaşılması oradaki deneyimlerden de yararlanılması gerekir. Ayrıca uluslararası rekabet konusunda çıkması muhtemel sorunların da düzenlemeler yapılırken gözönüne alınması gerekir.

31- Tasarının 76, 77 ve 78'nci maddeleri ile ilgili değerlendirme:

Tasarıda yer alan 76'ncı madde ile Hakkari İlinin idari statüsü değiştirilmekte, Eski Hakkari İl merkez ilçesinde Çölemerik adıyla ilçe kurulmakta, Yüksekova İlçesi merkez

olmak üzere Yüksekova adıyla il kurulmakta, Derecik Beldesi merkez olmak üzere Yüksekova İlinde Derecik adıyla bir ilçe ve aynı adla belediye kurulmakta, Yüksekova İline Çölemerik, Çukurca, Derecik ve Şemdinli İlçeleri bağlanmaktadır.

Tasarıda yer alan 77'inci madde ile Şırnak İlinin idari statüsü değiştirilmekte, Cizre İlçesi merkez olmak üzere Cizre adıyla il kurulmakta Eski Şırnak İl merkez ilçesinde Nuh adıyla ilçe kurulmaktadır.

Tasarıda yer alan 78'nci madde ile de; Hakkari Belediyesi Çölemerik adıyla, Şırnak Belediyesi Nuh adıyla ilçe belediyesine; Yüksekova ve Cizre Belediyeleri de il belediyesine,Hakkari İl Özel İdaresi Yüksekova İl Özel İdaresine, Şırnak İl Özel İdaresi Cizre İl Özel İdaresine dönüştürülmektedir.

Söz konusu değişikliklere gerekçe olarak da bölgenin coğrafi konumu, sosyal ve ekonomik yapısı, nüfusu dikkate alınarak ulaşım, haberleşme, emniyet ve asayiş hizmetlerinin daha etkin sunulması gösterilmektedir.

Türkiye İdari Haritasına bakıldığı zaman pekçok il ve ilçe açısından aynı gerekçelerle değerlendirme yapma imkanı sözkonusudur.Yasama gerçekleştirilirken objektif olun- ması son derece önemlidir. Etki analizi çok detaylı yapılmak zorundadır. Sınırlı çerçeveden bakarak yapılacak değerlendirmeler yaşanan olağanüstü dönemin hassasiyeti ile beraber değerlendirildiğinde olumsuz sonuçları da beraberinde getirebilecektir. Sosyolojik, ekonomik, tarihsel, kültürel,coğrafi ve psikolojik etkiler iyi ölçülmeden yapılacak yasal düzenleme yanlış olacaktır. Söz konusu düzenlemelerde güvenlik nedeni dayanak olarak sunulmakta ancak bir ilin ilçe olmasının güvenliğe nasıl bir katkı sağlayacağıının açıklaması ortaya konulamamaktadır.

Karar alırken ortaya çıkabilecek sonuçların sağlıklı olarak değerlendirilmesi gerekir. Kırgınlık,haksızlığa uğrama duyguları yaşatılmamalıdır. İl içinde göç hareketi oluşturacak bu tercih ,varlık ve ekonomik dengeler açısından da kayıpları beraberinde getirebilecektir.

Yeteri kadar huzursuzluk yaratılan bir bölgenin içerisinde Hakkari ve Şırnak illerinin il statülerinin kaldırılması gibi bölge insanının direkt olarak ekonomik çıkarlarına dokunacak olan büyük bir eylemin gerçekleştirilmesinin bölgede yeni travmalara neden olacağı unutulmamalıdır.

1954 yılında gerçekleşen seçimler sonrasında Kırşehir ilimizde yaşanan tepkiye dayalı ilçeleştirme tercihinin tarihsel hikayesi zihinlerdedir.Tarihi tekerrür ettirmeden söz konusu olaydan alınması gereken dersler bulunmaktadır.

Hakkari’de ve Şırnak illerimizde yaşayan vatandaşlarımızın ,sivil toplum kuruluşlarının,meslek örgütlerinin birarada dile getirdikleri kararlarını görmezden ve duymazdan gelmek demokrasiye dayalı yönetim anlayışı ile uyum göstermemektedir.Milli iradenin tercihinin hiçe saymak, illerini ilçe yapmak ve adlarında silerek Hakkari iline Çölemerik,Şırnak iline Nuh adlarını vermek doğru olmayacaktır.

Yüksekova ve Cizre ilçelerimizin gerekçelendirilen ,il yapılma şartlarına haiz olması dikkate alındığında,bu ilçelerimizin il statüsünü kazandırmak için mevcut iki ilin statüsünü kaldırmak yerine iki yeni il kuruluşunu gerçekleştirmek daha doğru bir tercih olacaktır.

Bu düzenlemelerle yeni illerimiz il olma hakları ve gelişmişlik hedeflerini gerçekleştirme imkanlarına kavuşmuş olacak aynı zamanda Hakkari ve Şırnak illerimiz ve orada yaşayan vatandaşlarımızın kazanmış oldukları statülerinin korunması da sağlanmış olacaktır..

Sonuç olarak I nci Bölümde açıklanan nedenlerle “torba kanun” şeklinde hazırlandığı için tasarının bütününe; II nci bölümde ayrı ayrı açıklanan nedenlerle de “Yatırımların Proje Bazında Desteklenmesi, İki İl Merkezinin Değiştirilmesi ve Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”nın bu şekilde kanunlaşmasına karşı olduğumuzu bildiririz.

Zekeriya Temizel
İzmir

Bülent Kuşoğlu
Ankara

Bihlun Tamaylıgil
İstanbul

Musa Çam
İzmir

Aykut Erdoğan
İstanbul

Utku Çakarözer
Eskişehir

Mehmet Bekaroğlu
İstanbul

Kadim Durmaz
Tokat

MUHALEFET ŞERHİ

1/750, 2/571 esas numaralı “Yatırımların Proje Bazında Desteklenmesi, İki İl Merkezinin Değiştirilmesi Ve Bazı Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”na ilişkin muhalefet şerhimiz aşağıdaki gibidir.

Bilgilerinize sunarız.

Usul Açısından Değerlendirme

Torba Yasa Uygulaması

Komisyonumuzda görüştüğümüz 1/750 esas numaralı “Türkiye Varlık Fonu Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”; isminden de anlaşılacağı üzere, birçok farklı kanunda değişiklik barındıran; yasama literatürüne AKP döneminde giren ve AKP’nin 14 yıllık iktidarı döneminde yasama ciddiyetini ayaklar altına alan, Plan ve Bütçe Komisyonu’nun ihtisas alanına girmeyen çok sayıda farklı düzenlemeyi içeren ve ‘çorba’ haline gelmiş bir torba tasarı şeklindedir.

Bu çorba şeklindeki Hükümet tasarısı; Umumi Hıfzıssıhha Kanunu, DSİ Kanunu, Orman Kanunu, Gelir Vergisi Kanunu, Vergi Usulü Kanunu, 657 Devlet Memurları Kanunu, Gecekondu Kanunu, Merkez Bankası Kanunu, YÖK Kanunu, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu, Karayolları Trafik Kanunu, Kamulaştırma Kanununda Yapılan Değişiklik, KDV Kanunu, Maden Kanunu, Sağlık Hizmetleri Kanunu, Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun, Memurlar ve Kamu Görevlilerinin Yargılanması Kanunu, Türk Uluslararası Gemi Sicili Kanunu, Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve KDV Kanunu, Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Kanunu, ÖTV Kanunu, Eleman Temin Edilmeyen Yerlerde Sözleşmeli Sağlık Personeli Çalıştırılması Hakkında Kanun, Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu, Terör ve Terörden Doğan Zararların Karşılanması Kanunu, Aile Hekimliği Kanunu, Belediye Kanunu, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu, Kurumlar Vergisi Kanunu, RTÜK Kanunu, 2B Kanunu, İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu, Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu, Sağlık Bakanlığınca Kamu-Özel İşbirliği Modeli, 375 Sayılı KHK, Gençlik ve Spor Bakanlığının Teşkilat Kanunu, Türkiye Su Enstitüsünün Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun, Bakanlar Kurulu’na Birçok Kanunda Yatırımlar için Yetki Veren Düzenleme, Hakkâri ile Şırnak’ın İl Statüsünden Çıkarılması ve Yüksekova ile Cizre’nin İl Olmasına İlişkin Düzenlemeler gibi toplamda 40 kanun ve kanun hükmünde kararnamede değişiklik öngörmekteydi. Tamamı birbirinden alakasız ve neredeyse tamamı köklü ve çok olumsuz sonuçlar doğuracak bu değişikliklerin muhalefetin ısrarıyla, tasarıya ismini veren Varlık Fonu’nun kurulmasıyla ilgili düzenlemeler ve AOÇ Kanununda değişiklik öngören değişiklik tasarı metninden çıkarılmıştı. Tabi AKP

iktidarının her zaman yaptığı gibi, bu bir uzlaşma ve geri adım değil, geçici bir vazgeçme durumu şeklinde karşımıza çıkmıştır. Zira geri çekildiği söylenen Varlık Fonu ile ilgili düzenlemeler, ayrı bir kanun teklifi olarak yeniden komisyona sevk edilmiş ve gündeme alınmıştır.

Bugüne kadar torba düzenlemelere dair komisyonumuzdaki itirazlar, kamuoyundaki tepkiler ve torba yasaların uygulamada yarattığı sorunlardan ötürü, AKP'nin bir daha torba düzenleme yapmayacağı 24. Yasama Dönemi'nde de, 26. Dönemin başında da; hem Başbakan, hem Kabine üyeleri tarafından defalarca kez açıklanmıştı. Ancak bugün yeniden yasama faaliyetini ayaklar altına alan birçok farklı konuda değişiklik öngören ve ciddi olumsuz sonuçlar doğuracak düzenlemeler, ilgili ihtisas komisyonlarından hiçbir görüş alınmadan, üstelik Anayasa'ya aykırılık teşkil eden düzenlemeleri de içeren bu torba tasarısı, bütün itirazlarımıza rağmen AKP'nin el kaldırı, indir mantığıyla komisyonumuzdan geçmiştir.

Getirilen ve 40 kanunda değişiklik öngören düzenlemeler, ilgili ihtisas komisyonlarında teknik çalışmalar yapılarak komisyonumuza getirilen düzenlemeler değildir. Bu durum, kanun koyucu olarak yaptığımız yasama faaliyetlerinin ruhuna uygun olmamakla birlikte, yasama organı olarak topluma karşı üstlendiğimiz ağır sorumluluk ile de bağdaşmamaktadır. Zira özellikle AKP döneminde yasama faaliyetlerinin ciddiyetine denk düşmeyen "torba kanun" mantığıyla yapılan yasama faaliyetleri sonucunda, idarede oldukça yanlış uygulamalar ortaya çıkmış ve bu yanlışları düzeltmek için yeniden bir yasa yapma zorunluluğu çok kısa sürede parlamentonun gündemine gelmiştir. İçerisinde çok tartışmalı ve yakın gelecekte çok büyük problem alanları yaratacak düzenlemeler olan bu torbada ayrıca çok sayıda teknik değişiklik yapılmaktadır. Ancak meclis ihtisas komisyonlarında, detaylı ve teknik incelemeler yapılmadan, tamamen mevcut iktidarın "günü kurtarayım" mantığıyla yaptığı değişiklikler de benzer şekilde uygulamada birçok sorunu ortaya çıkaracak ve yeniden düzenleme yapmayı zorunlu kılacaktır. Bu durum, yasa koyucu olarak bizlerin de, toplumsal yaşama dair kanunları yaparken ciddi yanlışların içerisine sürüklemektedir.

Özellikle bu torbada yer alan ve adeta halkın kaderiyle oynayan Hakkari ve Şırnak'ın il statüsünden çıkarılması ve darbecilerin yapmaya çalışıp da yapamadığı halkın iradesine darbe vurmaya hedefleyen belediyelere kayyım atanması gibi düzenlemelerin muhtemel sonuçları hiçbir şekilde hesaba katılmamıştır. Bütün ısrarlarımıza karşın, tasarıda yer alan özellikle seçilmiş iradeye doğrudan bir darbe niteliğindeki belediyelere kayyım atanması ve belediyelerin yetkilerinin elinden alınmasına dair düzenlemeler ile üç muhalefet partisinin uyarıları, eleştirileri ve gerekçe taleplerine rağmen Hükümet tarafından hiçbir açıklama

getirilemeyen ve adeta halka idam kararı niteliğindeki Hakkâri ve Şırnak'ın il statusünden çıkarılması düzenlemeleri tasarı metninden çıkarılmamıştır.

Anayasa'ya ve Hukuka Aykırı Düzenlemeler

Torba Tasarı'da yer alan Belediye Kanunundaki değişiklikler, Türkiye'nin bir hukuk devleti olduğu gerçeğine ve bu çerçevede Anayasa'da tanımlanan birçok temel ilkeye aykırılık teşkil etmektedir. Tasarıda yer alan, belediyelerin seçilmiş belediye başkanı ve organlarını tamamen yok sayıp yerine kalıcı olarak atama yapmak Anayasanın Yerinden Yönetim ilkesine tamamen aykırıdır. Anayasa 127. maddeye göre; “*Mahallî idarelerin kuruluş ve görevleri ile yetkileri, yerinden yönetim ilkesine uygun olarak kanunla düzenlenir.*” Yine Anayasa Mahallî idarelerin yönetim organlarının seçimle oluşturulabileceğini düzenlemektedir. Mahallî idarelerin seçilmiş organlarının, organlık sıfatını kazanmalarına ilişkin itirazların çözümü ve kaybetmeleri konusundaki denetim, yargı yolu ile olur. Oysaki tasarıdaki düzenlemeler eliyle; görevleri ile ilgili bir suç sebebi ile hakkında soruşturma veya kovuşturma açılan mahallî idare organları veya bu organların üyelerini, yargı kararı ile kesin bir hüküm verilmeden, İçişleri Bakanı veya Vali'nin keyfi bir biçimde görevden alması ve yerine seçilmiş organın görevi olan yeni başkanı atama açık bir Anayasa ihlalidir. Ayrıca bu durumda, hukukumuzdaki en temel ilkelerden biri olan “masumiyet karinesi” yok sayılmaktadır. Hakkında “terör ile ilişkili bir suç işlediği iddiası” olan bir kişinin, kesin bir biçimde yargı hükmü olmadan, o suçu işlediği gerçeğine ulaşmak hukukun en temel ilkelerine aykırıdır. Kişi, cezası sabit oluncaya kadar masumdur. Masumiyet karinesini yok sayıp, hakkında sadece iddia veya soruşturma olan belediye başkan veya üyelerinin terör suçu işlediği şeklinde tanımlamak ve bütünüyle görevden almak hukuk tanımazlıktır.

Tasarıdaki Anayasa ve hukuk devleti ilkelerinin ihlali, sadece bu düzenleme ile bitmiyor. Yine belediye kanundaki değişiklik ile hukukun en temel ilkelerinden biri olan “***kanunlar geriye yürümez***” ilkesi ihlal ediliyor. Mevcut kanunda ve uygulamada; belediye başkanları, görevleri ile ilgili suç işledikleri iddiasıyla içişleri bakanlığınca geçici olarak görevden alınabiliyor. Ancak yargı sürecinin ardından görevlerine geri dönebilmek söz konusu... Görevden uzaklaştırılma iki ayda bir gözden geçirilir. Belediye başkanının ceza alma durumu ortaya çıktığında ve bu nedenle görevine dönemeyeceği anlaşıldığında, belediye meclisi tarafından belediye kanununun 45. maddesi uyarınca yeni başkan seçilmektedir. Bu mevcut kanuna göre işlem yapılan ve buna göre seçilmiş hâlihazırda birçok belediye başkanı

mevcuttur. Ancak torba tasarıda belediye kanunda yapılan değişiklik ile; mevcutta “teröre yardım ve yataklık” gerekçesiyle görevden alınan belediye başkanı yerine mevcut kanuna göre belediye meclisi tarafından seçilmiş belediye başkanının da 15 gün içerisinde görevden alınması öngörülmektedir. Yani, mevcut Belediye Kanunu’na göre yapılan bir işlem, hükümsüz kılınmakta, yani çıkarılacak bu kanun ile eski kanuna göre yapılmış bir işlem yok sayılacaktır. Oysaki **mevcut kanuna göre yapılmış bir işlemi yok saymak ve yeni çıkan kanunu geriye işletmek; hukukta en temel ilkelere biri olan; “kanunlar geriye yürüyemez” ilkesini ihlal etmektedir.** Kanunların geriye yürütmezliği ilkesi, bir hukuki eylem ya da davranışın, bir hukuki ilişkinin vuku bulduğu ya da meydana geldiği dönemdeki kanun hükümlerine tabi kalmakta devam edeceğini ifade eder. Sonradan çıkan kanun, kural olarak yürürlüğünden önceki olaylara ve ilişkilere uygulanmaz. Bu torba ile hukukun en temel ilkelerinden biri olan ve Anayasa mahkemesi kararları, Yargıtay içtihatları ve Danıştay kararları ile sabit olan bir ilke hükümsüz kılınmaktadır. Bu yönüyle bu düzenleme de Anayasa’ya, hukuka açıkça aykırıdır.

Yine belediye kanundaki değişikliklerden biri ile “Terör” kavramı ile ilişkilendirilen personellerin valilik veya kaymakamlıklarca görevden alınacağı hüküm altına alınmaktadır. Yapılan düzenlemede, bu doğrultuda görevden alınan personelin **ancak görevden alan makam tarafından** iade edilebileceği yasalastırılmak istenmektedir. Yani Vali veya Kaymakam tarafından görevden alınan personel yargıya başvurup, yargı kararıyla göreve dönebileceği hüküm altına alınsa bile, geri dönebilmesinin kararının, onu görevden alan makam tarafından mümkün olacağı ifade edilmektedir. Bu açıkça yargıya bir müdahale ve Türkiye’nin hukuk devleti olma ilkesini ihlal etmekte ve Anayasaya aykırılık teşkil etmektedir. Belediye personelinin keyfi bir biçimde “terör” bahane edilerek çıkarılan Vali veya Kaymakam, yargı kararı olsa bile istemediği sürece, o personelin görevine dönmeye izin vermeyecektir. Bu durum yargıyı yok saymaktır. AKP bu düzenlemelerle hukuk devleti ilkesini ayaklar altına almaktadır. Üstelik bu düzenleme, AKP’nin kendi arka bahçesi haline getirdiği yargıya bile güvenmediğinin resmidir.

Bütün bu yönleriyle, önemle vurgulanması gereken husus; İçtüzük 38’e göre; *“Komisyonlar, kendilerine havale edilen tasarı veya tekliflerin ilk önce Anayasanın metin ve ruhuna aykırı olup olmadığını tetkik etmekle yükümlüdürler. Bir komisyon, bir tasarı veya teklifin Anayasaya aykırı olduğunu gördüğü takdirde gerekçesini belirterek maddelerin müzakeresine geçmeden reddeder.”* İfadelerinde belirtildiği gibi, komisyonlar tarafından, Anayasa’ya uygunluk denetiminin yapılması ve aykırılık teşkil eden teklif veya tasarıların

gerekçe belirtilerek müzakere edilmeden reddedilmesi gerekir. Komisyon Başkanlığı'nın, yukarıda gerekçeleriyle ifade ettiğimiz ve "Anayasa'ya aykırılık teşkil eden" düzenlemeleri görüşmesi ve kabul etmesi, İçtüzük 38'e aykırıdır. Bu yönleriyle, komisyonumuz yanlış bir işlem yapmış ve İçtüzük açıkça komisyon başkanlığı tarafından ihlâl edilmiştir. Komisyon Başkanlığı'nın söz konusu tutumu hakkında, Anayasa'ya aykırı düzenlemelerin olduğu tasarının, Meclis Başkanlığı tarafından komisyonda yanlış bir işlem yapıldığının tespitinin yapılarak komisyonumuzda kabul edilen bu düzenlemeye sıra sayısı vermemesi ve Genel Kurul'da görüşülmesinin reddedilmesi gerekir.

Maddelere Dair Değerlendirme

✚ Umumi Hıfzısıhha Kanununda Değişiklik – Madde 1

Yapılan düzenleme ile aile hekimleri ve toplum sağlığı merkezlerine de defin ruhsatı verme yetkisi tanınmaktadır. Daha evvel aile hekimi ve toplum sağlığı merkezlerinin defin ruhsatı verme yetkisini Danıştay iptal etmiş ve bu mercilerin defin ruhsatı veremeyeceğine hüküm kılmişti. Şu an Danıştay'ın yetkisi olmadığını belirttiği merciler, bu düzenleme ile yetki sahibi oluyor. AKP'nin yargının verdiği kararlara saygısının (!) göstergesi bir düzenlemedir.

✚ DSİ Kanununda Değişiklik - Madde 2

6200 Sayılı DSİ Kanunu'nda yapılan düzenleme ile 2011 yılından itibaren geçici olarak DSİ Muhasebe Hizmetlerini yürüten Maliye Bakanlığı personelinin aksama yaşanmaması amacıyla görev sürelerinin 5 yıl daha uzatılması amaçlanmaktadır. Burada vurgulanması gereken husus, AKP iktidarı boyunca, çalışanların, işçi ve emekçilerin sürekli olarak geçici bir biçimde, iş güvencesi olmaksızın çalıştırılmasıdır. Kalıcı düzenlemeler yapmak yerine, torbalara mevcut haklar adeta müjde diye sunulmakta ve pragmatik bir yaklaşım sergilenmektedir.

✚ Orman Kanununda Değişiklik - Madde 4

6831 sayılı Orman Kanun'a getirilen geçici madde düzenlemesi ile hazineye ait orman arazileri peşkeş çekilmektedir. Orman arazileri üzerine kurulduğu için dava konusu olan bir takım fabrika ve ticarethaneler önceki yıllarda davalık olmuş ve bu işletmelerin ruhsatları iptal edilmişti. Bu düzenleme ile "atıl hale geldiği" düşünülen bu fabrika ve ticarethanelerin işlerlik kazanmasının yolu açılmaktadır. "Fabrikayı kur, kurduğun yer önemli değil. Nasılsa kanunu çıkar" anlayışıyla hareket edenleri cesaretlendirecek bu uygulama orman arazilerinin

giderek azalmasına neden olan uygulamalardan biridir. Müsadere olunan tesislerin Orman Genel Müdürlüğü tarafından 49 yıllığına şirketlere, doğa katliamcılarına verilmesi ve böylece Ormanların talan edilmesi daha da mümkün hale gelecektir.

✚ 657 Devlet Memurları Kanununda Değişiklik - Madde 11

Madde Bakanlıkların Merkez birimlerinde görevli uzmanların Özel Hizmet Tazminatlarını yeniden düzenlemektedir. Bu düzenleme mevcut yasadaki ile birebir aynıdır. Yeniden bu maddeyi kanunlaştırılmasının amacı ise Anayasa Mahkemesinin 5/5/2016 tarihli ve E.: 2016/34, K.: 2016/30 sayılı Kararı ile, bu bentte yer alan "...nün (ğ) bendi..." ibaresi ve "... merkez teşkilatına ait..." ibaresini iptal edilmiş olmasıdır. Danıştay on birinci dairesi 2011 yılında 666 sayılı KHK ile 657 Sayılı Devlet Memurları Kanununda yapılan bu düzenlemenin Anayasanın 91'inci maddesine aykırı olduğu gerekçesi ile Anayasa mahkemesine başvurmuş. Anayasa mahkemesi de söz konusu maddenin Anayasanın Kanun Hükmünde Kararnameleri düzenleyen 91'inci maddesine aykırı olduğu gerekçesi ile yukarıda belirtilen ibareleri iptal etmiştir. Çok önemli hayati bir düzenleme olmamakla, teknik bir düzenleme olmakla birlikte Anayasa Mahkemesi kararına rağmen neden tekrar aynı düzenlemenin getirildiği AKP'nin yasama pratiğinin bir geleneği haline gelmiştir.

✚ YÖK Kanununda Değişiklik - Madde 14

Yapılan düzenleme ile 2547 Sayılı YÖK Kanununda yapılan bu değişiklik yapılmakta ve rektör yardımcılarının görev süresi rektörün görev süresi ile sınırlandırılmaktadır. Kanunda belirtildiği üzere Rektörler kendisine yardım etmek üzere aylıklı profesörlerden en çok üçünü rektör yardımcısı olarak seçer. Mevcut yönetim sistematüğinde rektörün kendi ekibini kurması ve bu ekibin rektörün görev süresi herhangi bir nedenden dolayı sona erdiği zaman bir bütün olarak görevlerinin son bulması anlaşılabilir. Fakat burada sorgulanması gereken ekip mantığı ve rektör yardımcılarının belirlenme şeklidir. Bu yönetimde kadrolaşmadır. Ekipçiliğın önüne geçmek, yönetimde denge denetleme açısından rektör yardımcılarının belirlenmesinin şekli değiştirilmelidir. Rektör yardımcıları ikili ilişkiler üzerinden rektör tarafından değil üniversite senatoları tarafından seçimle belli bir süreliğine belirlenmesi sağlanmalı ve görev süreleri rektörün görev süresi ile sınırlandırılmamalıdır. Bu nedenle ilgili bendin "*Rektöre,*

çalışmalarında yardım etmek üzere, üniversite senatoları tarafından aylıklı profesörler arasından en çok üç rektör yardımcısı olarak seçimle belirlenir. Ancak, merkezi Açıköğretim yapmakla görevli üniversitelerde, gerekli hallerde beş rektör yardımcısı seçilebilir. Rektör yardımcılarının görev süresi üç yıldır” şeklinde değiştirilmesi daha makul olacaktır

✚ **Kültür ve Tabiat Varlık. Koruma Kanun. Değişiklik – Madde 16, 17, 18, 19, 20**

16. Maddede yapılan düzenleme ile doğal sit alanları ve tabiat varlıkları ile ilgili yetkilerin Çevre Şehircilik Bakanlığı’na geçmesinden sonra izinsiz müdahaleleri denetleyecek büroların olmadığı yerlerde belirsizlik durumu ortaya çıkmıştı. Düzenleme ile izinsiz bir biçimde tadilat yapanlar veya yaptıran kişi ve kurumlara, 6 aydan 3 yıla kadar hapis ve adli para cezasıyla cezalandırılması öngörülmektedir. Esasen doğal sit alanları ve tabiat varlıklarının Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’na devri zaten mevcut durumda sit alanlarının tahribatını beraberinde getirmiş ve rant kapılarının açılmasına neden olmuştur. Bu yetkileri Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’ndan alıp, tabiat varlıkları ve sit alanlarını koruma altına almak yerine, “izin alarak ekolojiyi katledebilirsiniz, almazsanız şu kadar ceza var” anlayışı, bu doğa katliamını çözmeye ilişkin değil, sadece göstermelik samimiysiz bir düzenleme niteliğindedir.

17. Maddede yapılan düzenleme ile kentsel sitlerde belediyelerin yükümlülüğü bakanlığa devrediliyor. Yönetim alanlarında büyükşehir ve ilçe belediyesi saf dışı bırakılıyor. Sivil toplum kuruluşları, meslek odaları, üniversitelerin değerlendirmeleri bir koşul olmaktan çıkarılmaktadır. Düzenleme ile ekolojik tahribata daha da yol açacak bir süreç işletilmek istenmekte ve yetkiler daha da merkezileştirilerek yerel yönetimler ve kamu denetimi yok edilmeye çalışılmaktadır.

18. Maddede yapılan düzenleme ile 2863 sayılı yasaya Geçici bir madde eklenmekte ve Bakanlıkça yapılan veya yaptırılan her türlü proje ve uygulamalarda; koruma, uygulama ve denetim bürolarına verilmiş olan görev ve yetkilerin, koruma bölge kurulu müdürlükleri tarafından kullanılması öngörülmektedir. Yani kamu denetimi bütünüyle engellenmekte, koruma alanında yetkisi olan bürolar ve diğer yetkili kurumların yerine, yetki sadece bölge kurulu müdürlüklerinde toplanmaktadır.

19. Maddede yapılan düzenleme ile Taşınmaz kültür varlıklarına onarım amaçlı dört yıla kadar el konulabilecek. Kanuna eklenmesi öngörülen Ek madde 6 ile kamu güvenliği bahanesi

ile mülkiyet haklarının gaspı söz konusudur. Böylesi bir durumda neden bakanlığın yenileme yaptığı da ilginçtir. Restorasyon biçimi de bir muamma olacaktır. Bu düzenlemenin arka planında; Unesco'nun kültürel mirası olan ve yakın zamanda tarihte görülmemiş şekilde yakılan, yıkılan Sur'da mevcut durumda fiilen maliklerin rızası olmadan el koyma işlemi, hukuki bir zırha bürünmektedir. Yani yakıldığı, yıkıldığı yetmemiş gibi, kültürel mirasa, sit alanına Bakanlık tarafından el konulup, yeni sermaye kesimlerine bu varlıkların peşkeş çekilmesi planlanmaktadır.

20. Maddede yapılan düzenleme ile Kültür ve Tabiat koruma kurullarında görev yapan başkan, danışma kurulu üyeleri, denetleme kurulu üyelerinin görevleri sona erdirilmekte ve Bakanlıkça 6 ay içerisinde yeni görevlendirme yapılması amaçlanmaktadır. Bu düzenlemenin yapılma gerekçesi çok belirsizdir. Öyle görünüyor ki iktidar; özellikle sit ve tarihi alanlarla ilgili mevcut yetkililerden memnun değil. Bu kişilerin hangi niyetle görevlerine son verildiğinin açıklaması yapılmamıştır. Ancak açıkça biliniyor ki; Diyarbakır Kalesi Ve Hevsel Bahçeleri Kültürel Peyzajı Alan Yönetiminin de içinde bulunduğu alan yönetimlerinin görevine son verilmesi, buralarda iktidarın bütünüyle denetiminde olan ve muhalif bir ses çıkarmadan, teknik bir değerlendirme yapmadan ekolojik talan uygulamalarına ses çıkarmayacak bir sistemin inşası hedeflenmektedir.

✚ **Karayolları Trafik Kanununda Değişiklik - Madde 21**

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'ndaki ek 16. Maddede değişiklik yapılmıştır. Mevcut madde, trafik acımasını kolaylaştırmak için Belediyelerin bütçesi ile kurulan elektronik sistemlerin Emniyet Müdürlüğü tarafından kullanılması durumunda kesilen trafik cezalarının %30'u Belediyeye aktarılmasını içermektedir. Yapılan düzenlemede bu %30'un sistemin maliyeti karşılancaya kadar ödenmesi sonra %15'e düşmesi öngörülmektedir. Böylelikle Emniyet bütçesinin artmasının sağlanması amaçlanmaktadır.

Bu sistemi kullanan Türkiye'de çok fazla belediye olmasa da, özellikle büyük şehirlerde zaten mevcutta büyük bütçeleri olan Emniyet yerine, bu kaynağın belediyelere aktarılmasının, belediye gelirleri ve hizmet açısından daha sağlıklı olacağını belirtmek gerek. Bu karardan en çok İstanbul Büyükşehir Belediyesi etkilenecektir. Bu değişiklikten sonra özellikle büyükşehir belediyeleri bu yatırımlarını tekrar gözden geçirmek durumunda kalacaktır.

✚ **Kamulaştırma Kanununda Yapılan Değişiklikler - Madde 22, 23, 24, 25, 26**

23. Maddede yapılan düzenleme ile İçişleri Bakanlığı'nın güvenlik gerekçesiyle ihtiyaç duyduğu il özel idareleri ve belediyeler dâhil olmak üzere, kamu kurum ve kuruluşları ile diğer kamu tüzel kişilerine ait bütün taşınmazları, Bakanlar Kurulu resen Hazine adına tescil edip, İçişleri Bakanlığı'na tahsis edebilecektir. Düzenleme ile bedele ilişkin itirazların, tescil işlemini durdurmayacağı ve Mahkemelerce ihtiyati tedbir ve yürütmenin durdurulması kararlarının verilemeyeceği öngörülmektedir. Ayrıca düzenleme ile 3533 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanmayacağı ve bu taşınmazlara ilişkin olarak ihtiyaç duyulan imar planı değişikliklerinin Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca resen yapılması veya yaptırılması planlanmaktadır. Bu durum özellikle Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı kentler ve diğer muhalif kentsel alanlardaki bütün kamu kuruluşlarının taşınmazlarının İçişleri Bakanlığı'na tahsisi ve İçişleri Bakanlığı'nın karakol yapmasını yasalaştırmak istemektedir. Esasen, bugün yıkılan kentlerde diğer kamu kurumlarına gayri yasal şekilde el koyma pratiğini yasalaştırma gayesidir. Bunun sonucu, ülkedeki bütün örgütlü, muhalif kentsel alan, sokaklardaki; sağlık ocağı, hastaneler, okullar, diğer kamu kurumlarının bütünüün karakola dönüştürülmesi ya da soylulaştırma eliyle TOKİ veya başka AKP müteahhitleri eliyle AKP yandaşlarına peşkeş çekileceği şeklinde vuku bulacaktır. Sözde güvenlik gerekçesiyle içişleri bakanlığına tescil yetkisi getiren bu düzenleme ile belki de DBP'li belediyelerin mülkiyetindeki bütün varlıklara el konulması planlanmaktadır. Ayrıca bu düzenleme ile sadece bedele ilişkin hukuki itiraz tanımlanmış, işlemin esasına ilişkin yargı yolu da kapatılmıştır. Bu da hukuksuzdur. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na da plan yapma yetkisi tanınmış bu düzenlemeyle. Böylece hızlıca alan kullanım kararlarını değiştirebilmeleri ve bu alanları kendi yandaşlarına peşkeş çekmelerine olanak tanınıyor.

24. Maddede yapılan düzenleme ile kamulaştırmada yaşanan sorunların plan değişikliği ile çözülmeye çalışılması gibi şehircilik, planlama anlayışından oldukça uzak bir düzenleme yapılmıştır. Plan değişikliği kamulaştırma hususunda bir çözüm değil, aksine sadece vatandaş üretilecek rant üzerinden ikna amaçlı bir yaklaşımın ürünüdür. Oysaki üretilecek ranttan vatandaşın değil, büyük sermaye kesimlerinin ve yandaşların fayda göreceği, AKP'nin 13 yıllık pratiğinden oldukça açıktır. Dolayısıyla düzenleme yeni rant projelerine gerekçe oluşturmak amacıyla düzenlenmiştir. Ayrıca maddede, sadece bedel mevzusuna itirazın yargı yolu tanımlanmıştır. Kamulaştırma kararının esası/işlemin kendisinin iptali için hukuki haklar sınırlandırılmıştır. Bu da açık şekilde mülkiyet gaspıdır.

✚ **KDV Kanununda Değişiklik – Madde 27**

Yapılan düzenleme ile yatırım teşvik belgesi kapsamında yapılan yatırımların inşaat işlerinde yıl içerisinde indirilemeyen KDV'nin izleyen yıl iade edilmesinde “stratejik yatırım” olma koşulu kaldırılıyor. Bu maddeden yararlanacak yatırımlar için aranana asgari 500 milyon liralık yatırım tutarının da 50 milyon liraya kadar indirilmesi için Bakanlar Kurulu'na yetki verilmektedir. Bu düzenleme, yakın zamanda komisyonumuzdan AKP çoğunluğu ile geçirilen ve Genel Kurul'da yasalaşan yatırım teşvik kanunu ile paralel bir düzenlemedir. Buradaki amaç AKP'nin ekonomik sıkışmışlığını, içerde ve dışarda yürütülen politikalar sonucunda büyük bir krizin yaklaştığı korkusunun; sermaye kesimlerine, yandaşlara teşvik yapılması ve çeşitli muafiyetler, istisnalar getirmek suretiyle, emekçileri daha fazla sömürme ve ortaya çıkacak maliyetlerin emekçilerin sırtına yüklemeyi hedeflemektedir.

✚ **Maden Kanununda Değişiklik – Madde 28, 29**

Yapılan düzenlemeler ile 3213 Maden Kanununa ek maddeler eklenmektedir. **29. Maddede** 3213 sayılı kanuna ek madde getirilerek Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv ve Raporlama Komisyonu (UMREK)'in kuruluş ve işleyişine dair hususlar düzenlenmektedir. Bu komisyon ile Bilgi Bankası kurulması amaçlanmaktadır. 29 Madde ile 3213 sayılı kanuna eklenen Ek 14. Madde ile Anayasanın 135. Maddesine dayanılarak kurulmuş, 6235 ve 3458 sayılı kanunlarla görev yetkileri belirlenmiş Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) ve bağlı odalarının meslek üyeleri üzerindeki “kayıt, aidat, mesleki denetim, eğitim ve mesleki uzmanlık alanlarına göre takibi” gibi konularda yapması gereken görev ve yetkilerinin tamamının bakanlık tarafından belirlenen kurallar çerçevesinde oluşturulan ve kısa adı UMREK olan Ulusal Maden Kaynakları ve Rezerv Raporlama Komisyon tarafından yerine getirilmesinin hedeflendiği görülmektedir.

Üniversitelerin mühendislik fakültelerini tamamlayarak bir mesleki uzmanlığı elde etmiş, yüksek lisans veya doktora yaparak kendisini geliştirmiş ve yetkin hale getirmiş, TMMOB'a bağlı odalardan birine üye olmuş ve ürettiği mesleki hizmet ürünlerini sicillerine işleterek kendi uzmanlık alanına ilişkin çalışmaları dokümanete eden bir kişinin, Bakanlık tarafından atama ile oluşturulmuş bir komisyonun belirlediği kriterlere göre ikinci kez yetkilendirilmek istenmesi hem hukuken, hem vicdanen doğru olmadığı gibi hiçbir ülkede benzerine rastlanan bir durum değildir. Ayrıca, 6235 sayılı yasa ile TMMOB ve bağlı odalarına verilen “*üyelerin mesleki sicillerin tutulması, kayıt, üye aidatı, mesleki uzmanlık alanına ilişkin düzenleyici ve denetleyici faaliyetlerin*” tamamına ilişkin görevlerin kimlerden oluşacağı bilinmeyen ve Bakanlık tarafından atanacak bir komisyona verilmesi de doğru olmadığı gibi, başta

TMMOB'a bağılı Maden, Jeoloji ve Jeofizik Mühendisleri Odaları gibi meslek odalarını, işlevsiz hale getirmeyi amaçlamaktadır.

29. Maddede yer alan Ek Madde 14 ile Mühendislik hizmetlerinde kamu denetimi yok edilmiş olacaktır. Yetkin mühendis olarak belgelendirilerek, tecrübe ve yetkinliğe sahip olduğu varsayılan kişilerin her yaptığı iş ve hazırladığı her rapor doğru kabul edilerek işin ve hizmetin yerinde denetim ve kontrolü ciddi zafiyete uğrayacaktır. Bu düzenleme, mühendislik hizmetlerinin daha acımasız koşullarda daha kalitesiz gerçekleştirilmesine yol açacaktır. Bundan en çok zararı ise, genç, işsiz ve yoksul mühendisler görecektir. Eğitim öğretim alt yapısı ve kadroları yeterli olmayan üniversitelerde, eşit koşullarda eğitim şansı olmayan ve ancak kendilerine sunulan imkânlarla mühendis unvanını alabilen genç mühendisler yeniden bir değerlendirmeye tabii tutulacak ve bu unvanı da kullanamaz hale gelecektir.

✚ Sağlık Hizmetleri Kanununda Değişiklik – Madde 30, 31, 32, 33, 34

Yapılan düzenlemelerle büyükşehir olan iller dışındaki illerde Sağlık Bakanlığına bağılı eğitim araştırma hastaneleri ile üniversite hastanelerinden yalnızca birisinin eğitim ve araştırma faaliyeti yürüteceğı, bu tesislerin birlikte kullanılacağı belirtilmiştir. Oysa söz konusu düzenleme hem Anayasa'ya hem de 2547 Sayılı Yükseköğretim Kanunu aykırılık teşkil etmektedir.

Zira getirilmek istenen düzenleme içerisinde Bakanlık tarafından atanacak yöneticiler ile mevcut sağlık tesislerinin işletileceğı belirtilmiştir. Eğitim, Dekanlıklara bağlanmakta ancak hizmet sunumuna ilişkin başka bir Bakanlık tarafından atanmış yöneticiler ile yine Başhekimlikler aracılığıyla bu hastanelerin işletileceğı belirtilmektedir. Bu düzenleme aslında bir bakıma üniversite hastanelerinin Sağlık Bakanlığına bağlanması anlamına gelmektedir. Bu durum hem Anayasa'da hem de 2547 Sayılı Yükseköğretim Kanun'da tanımlanan **“Üniversitelerin bilimsel özerkliği”** diye başlayan hükmün tümüyle ihlali niteliğinde olacaktır. Bu bağlamda **“Bilimsel özerklik”** her türlü siyasi yapının ve baskı gruplarının üniversite kapsamında yürütülen çalışmalara müdahalesini ortadan kaldırmak amacıyla ortaya konmuş bir durumdur ve bu durum aynı zamanda üniversite çatısı altında yürütülen çalışmaların yalnızca bilimsel gereklilik ve ülke gereksinimlerinin dikkate alınarak yürütülmesi gerektiğine işaret etmektedir. Bu aynı zamanda Anayasa Mahkemesi kararlarında yer alan bir durum olarak karşımıza çıkmaktadır. Yine bilimsel özerklik ortadan kaldırılırken aynı zamanda döner sermaye hesapları da birleştirilerek mevcut mali özerklik de ortadan

kaldırılmak istenmektedir. Bu durum tahmin edileceği üzere özerkliği ve bilimselliği ortadan kaldıracığından üniversitenin varlığını da anlamsızlaştıracaktır.

Sonuç itibarıyla bu düzenleme sermayenin ihtiyaçlarına göre hazırlanmıştır. Bu anlamda Tıp Eğitimi ve sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesi ve piyasalaştırılması sürecinin parçası olan bu düzenlemeler kabul edilebilir düzenlemeler değildir. Kamusal hizmetler olan tıp eğitimi ve sağlık hizmeti kamu eliyle verilmeli ve bu yanlıştan vazgeçilmelidir.

✚ **Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun – Madde 35**

Bu düzenleme ile Özel bütçeli idarelere ait ticari amaçlı kuruluşlardaki hisseler ile varlıklardan bu idarelerce, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'na bildirilenler, Özelleştirme Yasası kapsamında özelleştirilecek. Düzenleme ile Özel bütçeli kuruluşların ticari amaçlı kuruluşlardaki hisseleri ve varlıklarının özelleştirilmesinin önü açılarak; gelir, özelleştirme giderleri ve yüzde 5'i düşüldükten sonra ilgili kuruluşa aktarılması hedeflenmektedir. AKP iktidarının yaptığı en iyi şey kamu malını özelleştirmektir, artık buna özel bütçeli kuruluşlar da eklenecek. Böylece AKP iktidarı darbe eseri 82 Anayasası'na bile aykırı olacak şekilde bütün kurumları topyekün satmaya ve 14 yıllık iktidar uygulamaları ile gerçekleşecek derin bir ekonomik krizi BES yasası ve cep telefonlarına eklenen 160 lira ve yine kamu zararına olan birçok uygulama ile ertelemeye, ötelemeye çalışmaktadır.

Özel bütçeli kuruluşların Özelleştirme İdaresi Başkanlığına kapsamında özelleştirilmeye çalışılması, Hükümetin ucuz yaklaşımının ürünüdür. Bu açıdan AKP'nin özelleştirme politikalarıyla kamu gelirlerinde büyük payı olan kurumları yıllık karına sattığı pratikler orta yerde dururken, özelleştirme için Özelleştirme İdaresi'ne başvurulmasının sonuçlarını çok yakında bütün kurumların satılığa çıkarılması şeklinde göreceğiz. Düzenleme ile Özelleştirme İdaresi'ne çok geniş yetkiler veriliyor ve hiçbir hükümet döneminde olmayan bir biçimde, çok geniş bir alan özelleştirme kapsamına alınıyor. Burada temel husus, Özelleştirme İdaresinin plan yapma yetkisidir. Savunma Sanayii Müsteşarlığı, PTT, TRT, İller Bankası, TÜBİTAK, Milli Piyango, TPAO, DSİ, GAP Başkanlığı, DHMİ, YURTKUR, Karayolları Genel Müdürlüğü, Türkiye Bilimler Akademisi, Türkiye Adalet Akademisi, Spor Genel Müdürlüğü gibi özel bütçeli kurum ve kuruluşların özelleştirme idaresine verilmesi demek, Özelleştirme idaresi aracılığıyla, imar planı değişiklikleri ve buradan üretilecek büyük rantların AKP yandaşlarına dağıtılması sonucu ortaya çıkacaktır.

✚ **Kamu Görevlilerinin Yargılanması Kanununda Değişiklikler – Madde 36, 37, 38**

Yürürlükte olan 4483 sayılı Memurlar ve Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkındaki Kanun gereğince, göreve ilişkin konularda memurlara karşı başlatılacak soruşturmalar için kurumundan izin alınması gerekmektedir. Yetkili kurum soruşturma izni verdiği takdirde hakkında soruşturma izni verilen memur idare mahkemesine itiraz yoluna gidebilmektedir. Yine ilgili kurumca soruşturma izni verilmezse de memur hakkında şikâyetçi olan kimse idare mahkemesine itiraz edebilmektedir. Ancak uygulamada kimi zaman kurum yetkilileri her iki yolun dışında “işleme koymama kararı ” şeklinde bir yol izlemektedirler ve bu karara karşı yargı yolu da kapalı durumdadır.

36. Maddeyle yapılan düzenleme ile “işleme koymama kararına” karşı da yargı yolu açılmıştır. Böylelikle kurum yetkililerinin keyfi işleme koymama kararlarına karşı yargı yolu mümkün kılınmıştır.

37. maddeyle yapılan düzenleme ile idari soruşturmaları yapmakla görevli teftiş ya da denetim elemanlarına **kısmi koruma zırhı** getirilmiştir. Müfettişler ve denetim elemanlarının yaptığı soruşturmalar neticesinde yargıya taşınan işlemlerin iptal edilmesi ya da haksız bulunması neticesinde başvuru müfettiş ya da denetmen değil bizzat idarenin kendisinden tazminat talebinde bulunabilecektir. Eğer ki; müfettiş ya da denetmen yasa dışı sayılı kin, garez, baskı vs sebeplerle soruşturma yürütmüş ve neticelendirmiş ise idare, müfettiş ya da denetmene karşı rücu yoluna gidebilecektir. Madde ile amaçlanan müfettiş ve denetmenlerin hiçbir baskıya maruz kalmaksızın karar vermelerini sağlamaya çalışmanın yanı sıra hem keyfilikliğini engellemek hem de tamamen dokunulmaz kılmamaktır.

38. Maddeyle yapılan düzenleme; daha evvel şahıslara karşı varsa açılmış olan davaların 37. madde düzenlemesi gereği idareye yöneltilmesi usul ve prosedürü düzenlenmiştir.

✚ **ÖTV Kanununda Değişiklikler – Madde 43, 44, 45, 46**

Bu düzenleme ile 43'üncü maddesiyle Özel Tüketim Vergisi Kanunu'nun 7'nci maddesine (1)'nci fıkrasına 8'inci bent olarak bir istisna maddesi eklenmiş ve Terörle Mücadele Kanunu kapsamında olan yaşamını yitiren güvenlik güçlerinin yakınlarına ÖTV'den istisnalı olarak araç almalarına imkân verildiği görülmektedir.

Bu çerçevede Kürt sorunun çözümsüzlüğünden kaynaklı olarak yürütülen barış süreci yerini ne yazık ki yeniden bir çatışma zeminine bırakmış ve geçtiğimiz bir yılı aşkın süre içerisinde, sayısı binleri aşan başta siviller olmak üzere çok sayıda insanımız yaşamını yitirmiştir.

AKP iktidarının yapması gereken; bu çatışmaları, bu ölümleri bütünüyle bitirecek politikalar geliştirmek iken; milliyetçi histerileri besleyecek ve ölümü kutsayan açıklama ve politikalar geliştirilmekte, bu politikaların yasa yapma biçimine dönüş şekli uygulamaya konmaktadır. Önemle vurgulamak gerekir ki; yaşamını yitirmiş güvenlik güçleri de, diğer bütün vatandaşlara da benzeri düzenlemeler yapılmasına elbette ki karşı değiliz. Burada, iktidarın bu politikalarındaki ısrarı ve ölümü, öldürmeyi kutsayan yaklaşımı ve bu yaklaşımdaki ısrarın muhtemel sonuçlarını engellemeye dönük pragmatik ve popülist anlayışa karşı çıkıyoruz. Dolayısıyla ailelere verilecek en büyük hediye, onların çocuklarını korumak ve sağ salim geri dönmesini mümkün kılmakla sağlanır. Bunu da ancak toplumsal barışı tesis etmekle, diyalog ile ve sürdürülen çatışma politikalarından uzak durarak sağlamak mümkündür.

45. Madde ile Cep telefonlarından alınan 40 TL'lik asgari maktu özel tüketim vergisi tutarının, 160 TL'ye çıkarılması öngörülmektedir. Bu tasarıda ve önceki torbalarda, sermaye kesimlerine, yandaşlara milyarlarca lira aflar, istisnalar ve muafiyetler getirilirken, yaşamını açlık sınırının altında idame ettirmeye çalışan vatandaşlara layık edilen ancak bunun gibi daha da yoksullaştırma ve emeğini sömürmedir. Düzenleme ile halk adeta hortumlanmakta ve Darbe girişimi sonrası yaşanması muhtemel ekonomik krizi, iktidar emekçileri, işçileri, öğrencileri, kadınları daha da sömürerek önlemeye çalışmaktadır.

✚ **Terör ve Terörden Doğan Zararların Karşılanması Kanun. Değişiklik – Madde 50**

Düzenleme ile Bakanlar Kurulu tarafından Riskli Alan ilan edilen yerlerde; taşınmazların yıkılması, tahliye edilmesi, yeni imar planı yapılması, altyapı-üstyapı projeleri, ruhsat ve yapım da dâhil, bütün süreçlerde mülkleri zarar gören maliklerin rızası alınmadan, mülklere dair bütün bu süreçlerde Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın tek başına yetki sahibi olması ve yerel yönetimlerinin bütünüyle devre dışı kalması düzenlenmektedir. Üstelik bunu yaparken, kamu ihale kanununa tabii olmayacağı düzenlenmiştir. Ayrıca yıkılan veya yıkılması planlanan taşınmazların maliklerine ulaşılmadığı takdirde, mevcut kanundaki maliklerin muvafakati alınmadan yapıma başlanamayacağı düzenlemesi ortadan kaldırılarak, maliklerin muvafakati aranmadan da yapıma başlanabileceği öngörülmektedir. Ayrıca imar planlarındaki askı ve itiraz sürelerinde değişikliğe gidilerek, maliklerin kendi mülklerine dair mevcut itiraz süreleri kısaltılarak büyük bir hukuksuzluğa adım atılmaktadır. Yani düzenlemenin neresinden tutarsanız tutun, büyük bir hukuksuzluk, vicdansızlık ve adaletsizlik mevcuttur. Bu düzenleme mülkiyet hakkının gaspı niteliğindedir. Bir yılı aşkındır süren şehirlerdeki yıkımı

ve orada yaşayan halka yaşatılan zulmü daha da derinleştirmeye dönüktür. Bu düzenlemenin kati suretle tasarıdan çıkarılması gerekmektedir.

✚ **Aile Hekimliği Kanununda Değişiklik – Madde 51**

Bilindiği üzere 2013 yılında getirilen Aile Hekimlerine nöbet uygulaması Türk Tabipler Birliği başta olmak üzere tüm kesimler tarafından tepkiyle karşılanmış ve bu kapsamda hukuki bir mücadele yürütülmüştür. Bu yasa hükmüne dayanılarak aile hekimleri ve aile sağlığı çalışanlarına aylık 8'er saatlik nöbet zorunluluğu getirilmiştir. Sendikal örgütlenmeye dâhil olan ve yine Aile Hekimliği Dernekleri tarafından alınan kararlar üzerine aile hekimleri ve aile hekimliği personeli hafta sonu nöbetlerine gitmemiştir. Bu durum gerekçe gösterilerek aile hekimleri ve aile hekimliği personelleri, ihtar puanları ile cezalandırılmış ve sözleşme feshi tehdidi ile sindirilmeye çalışılmıştır. Ancak tüm bu haklı ve örgütlü mücadeleye rağmen kısmen iyileştirmeye gidilmiş gibi ifade edilen bu düzenleme ile öğretim üyelerine de nöbet tutma düzenlemesi getirilmek istendiği görülmektedir. Burada da öğretim üyelerinin asli görevinin yine eğitim vermek ve bilimsel araştırma, yayın yapmak olduğu gerçeği göz-ardı edilmiştir. Bu düzenleme ile akşam nöbeti tutması öngörülen öğretim üyelerinin ertesi gün nasıl ders planlaması yapabileceği de büyük tartışmalara gebe iken yine verimsiz bir eğitim sisteminin dayatılması söz konusudur. Son olarak bu düzenleme ile 8 saatlik zorunlu nöbet uygulaması her ne kadar kaldırılmaktaysa da 1. Basamak sağlık hizmetinin gereği olmayan, çalışma koşullarının esnekleştirilmesi anlamına gelen nöbet uygulamasına devam edildiği görülmektedir.

✚ **Belediye Kanununda Değişiklikler – Madde 52, 53, 54**

52. Maddede yapılan düzenleme ile belediye başkan, başkan vekili veya meclis üyelerinin “terör suçlarından birini işlemesi durumunda”, İçişleri Bakanı veya Vali tarafından, söz konusu belediyeye başkan, başkan vekili veya meclis üyeliğine, seçilme yeterliliğine haiz herhangi birini ataması düzenlenmiştir. Yani seçilmiş belediye başkan, başkan vekili veya meclis üyeleri, Anayasayı ihlal etmek suretiyle, terör bahanesiyle görevden alınıp, yerine seçilmemiş herhangi birinin atanabilmesi mümkün kılınmaktadır.

53. Maddede yapılan düzenleme ile “karla mücadele, terör ve şiddet olayları ile benzeri anlık müdahalelerin gerektiği hususlarda” belediyelerde hizmetlerin aksaması durumunda, İçişleri Bakanlığı'nın talebi, sulh hukuk hâkimi tarafından tespit yapılması, belediyenin asliye hukuk mahkemesine itirazının sonuçlandırılması, tespit kararının sonuçlandırılmasının akabinde, belediyeye makul bir süre verilerek, aksaklığın giderilmesi, halen aksaklık devam ediyorsa da,

Valilik tarafından hizmetin en kısa sürede yerine getirilmesine dair bir düzenleme yapılmaktadır. Yani özetle, terör ve aciliyet gereken ucu açık gerekçelerle, belediyelerin Anayasa tarafından verilen görevlerinin, Valilik tarafından gerçekleştirilmesi sağlanmaya çalışılmaktadır. Terör kavramı ile ilişkilendirildiği sürece valilik ve kaymakamlıklarca belediyelerin hem taşınırlara hem taşınmaz mallara el konulabilecek. Belediye hizmetlerinin aksaması bahanesiyle, keyfi bir biçimde belediye hizmetleri; büyükşehirlerde YİKOB’larca diğer yerlerde merkezi idareye bağlı kurumlarca yapılabilecek. Üstelik bu hizmetlerin bütçesi de, belediyelerin bütçesinden kesinti yapmak suretiyle yerine getirilecek. Yani hem belediyenin yetkisi alınacak, hem bu yetkisini alan kurum, belediyenin parasını kullanacak. Dolayısıyla belediyelerin hakkı olan mali imkânları da kaynağında kesilmiş olacaktır. “Terör” kavramı ile ilişkilendirildiği sürece personelin valilik veya kaymakamlıklarca görevden alınacağı hüküm altına alınmaktadır. Bu doğrultuda görevden alınan personelin **ancak görevden alan makam tarafından** iade edilebileceği yasalaştırılmaktadır. Bu açıkça yargıya bir müdahale ve Türkiye’nin hukuk devleti olma ilkesini ihlal etmektedir. Bu hüküm, seçilmişlerin de ötesinde, belediyelerde çalışanlara bile tahammül edilemeyeceğini ve bütün çalışanlara, bir cadı avı başlatılması sonucunu doğuracak, belediyelerde bütün emekçileri işten çıkarmanın bir yöntemi olarak kullanılacak.

54. Maddede yapılan düzenleme de 52. Maddeyi tamamlayan bir düzenleme olarak karşımıza çıkmaktadır. Düzenleme ile mevcutta “teröre yardım ve yataklık” gerekçesiyle görevden alınmış belediye başkan, başkan vekili ve meclis üyelerinin yerine, mevcutta işlem yapıлып meclis tarafından seçilmiş olsa dahi, 15 gün içerisinde büyükşehir ve illerde İçişleri Bakanı tarafından, diğer belediyelerde de Vali tarafından atama yapılması düzenlenmektedir.

Belediye Kanunu’ndaki yukarıda ifade edilen bu düzenlemeler, seçilmişlere dönük açık bir darbedir. 15 Temmuz’da darbe girişiminde bulunanların başarıya ulaşması durumunda uygulayacakları durumun aynısı, belki de ötesinde düzenlemelerdir. Bu düzenlemeler, mevcutta belediye başkanlarının görevden alınması durumunda, meclis içerisinde yeni bir başkanın seçilmesi uygulamasını engellemeye ve hâlihazırda DBP’li seçilmişlere dönük baskı, gözaltı ve görevden almanın bile AKP’ye yetmediği ve bütünüyle, AKP’li olmayan belediyeleri, AKP’li yapma ve diğer partilerden halkın iradesiyle seçilmiş DBP’li belediyeleri DBP’sizleştirme ve teslim alma girişimidir. Öte yandan keyfi sebeplerle, belediyelerin Anayasal ve yasal görevlerini yapmalarının önüne geçilerek, bu görevlerin Hükümete bağlı atanmış memurlar (Valilik) tarafından yerine getirilmesi gibi büyük bir hukuksuzluk ve halk

iradesine darbe içermektedir. Düzenlemelerin Anayasanın 127. Maddesine açıkça aykırı olduğu ve 5393 sayılı Belediye Kanunu’nu açıkça askıya aldığı ifade etmek gerekiyor.

Bu düzenlemelerin ne içerdiği ve sonuçlarını yeniden ifade edecek olursak;

Belediye Başkanının Görevden Alınması

Mevcut uygulamada belediye başkanları, görevleri ile ilgili suç işledikleri durumlarda içişleri bakanlığınca geçici olarak görevden alınabiliyor. Ancak yargı sürecinin ardından görevlerine geri dönebilmekteler. Görevden uzaklaştırılma iki ayda bir gözden geçirilir. Başkanın görevine dönemeyeceği anlaşıldığında (ceza alması vs) yeni başkanın belediye meclisi tarafından belediye kanununun 45. maddesi uyarınca seçilmektedir. Terör kavramının geçtiği bir gerekçe ile görevden alınma sürecinin ardından belediye başkanının belediye meclisi tarafından seçilmeyeceği hüküm altına alınmaktadır. Daha doğrusu belediye başkanının belediye meclisince seçiminin yapılamadığına karar verilmekte ve belediye kanununun 46. maddesine göre yerine atama yapılmaktadır. Atanan belediye başkanının çağrısı olmadan da belediye meclisinin toplanamayacağı da hüküm altına alınmakta ve atanmış belediye başkanının tek başına bir kayyım gibi belediyeyi yönetmesi sağlanmaktadır.

Yasa Geriye Doğru da İşletilecek

Belediye kanununa geçici bir madde eklenmiş ve kanunun yürürlüğe gireceği tarihten önce terör kavramı ile ilintili bir nedenle görevden uzaklaştırılan belediye başkanlarının yerine kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra 15 gün içinde atama yapılacağı düzenlenmiştir. Yeni başkan meclis tarafından seçilmiş olsa bile bu işlemin uygulanacağı belirtilmektedir. Bu durumda 30 civarında DBP’li belediyeye (görevden alınmış belediye başkanı yerine belediye meclisi tarafından seçilmiş belediye başkan vekili göz önünde bulundurulduğunda) bu kanun geriye dönük uygulanacaktır.

Başkan Vekilleri ve Meclis Üyelerinin Görevden Alınması ve Yok Sayılması

Atama yapılan belediyelerde belediye meclisi, belediye başkanının çağrısı olmadan toplanamaz hükmü getirilmektedir. Bu durumda meclis görevden alınmamış olsa bile fiilen görev yapamayacak hale gelmektedir.

Belediye başkanları için izlenen görevden alma prosedürü başkan vekilleri ve belediye meclis üyeleri için de uygulanacaktır. Belediye meclislerinin Danıştay tarafından görevden alınması uygulaması Diyarbakır Sur Belediyesi örneğinde yaşanmıştı. Bu kanunun uygulanması ile DBP’li belediyelerde aynı uygulamaya başvurulacağı beklenmelidir. “Terör” gerekçesi gibi

keyfi bir sebeple gerçekleşecek uygulamanın ardından yedek üyeler de görev alamayacak ve meclis üyelerinin yerine de atama yapılacaktır.

Encümenin Yok Sayılması ve Encümen Üyelerin Atama ile Gelmesi

Atama yapılmış belediyelerde belediyece encümenin belediye kanununun 31. Maddesine göre çalışacağı hükmü getirilmektedir. Bu maddeye göre belediye meclisinin Danıştay tarafından feshi veya meclis toplantılarının ertelenmesi, Meclis üye tam sayısının yarıdan fazlasının tutuklanması, yedek üyelerin getirilmesinden sonra da meclis üye tam sayısının yarısından aşağı düşmesi, geçici olarak görevden uzaklaştırılması hâllerinde, meclis çalışabilir duruma gelinceye veya yeni meclis seçimi yapıncaya kadar meclis görevi, belediye encümenin memur üyeleri tarafından yürütüleceği düzenlenmektedir.

Kısaca söylemek gerekirse atama yapılan belediyelerde belediye encümeni sadece memur üyelerden oluşturulacaktır. Memur encümen üyelerin bir tanesi belediye mali biriminin yöneticisi diğerleri de belediye başkanının birim amirlerinden seçtiği üyelerden oluşmaktadır. Bu üyeler bir yıllığına seçilmektedir. Atanan belediye başkanının birim amirliklerine de atama yapacağı varsayıldığında encümenlerin de hükümet veya valiliklerce atanacağı sonucu doğacaktır.

Belediye Personelinin Görevden Alınması

“Terör” kavramı ile ilişkilendirildiği sürece personelin valilik veya kaymakamlıklarla görevden alınacağı hüküm altına alınmaktadır. Bu doğrultuda görevden alınan personelin ancak görevden alan makam tarafından iade edilebileceği yasalştırılmaktadır. Mahkeme kararlarının bile uygulanamayacağı düzenlenmiştir. Belediye personeli için bir cadı avı başlatılması ve hukukun yok sayılması düzenlemesi burada da karşımıza çıkmaktadır.

Belediyelerin Taşınır ve Taşınmazlarına El Konulması

Terör kavramı ile ilişkilendirildiği sürece valilik ve kaymakamlıklarla belediyelerin hem taşınırlara hem taşınmaz mallara el konulabilecek.

Belediye Hizmetlerinin Merkezi İdareye Aktarılması ve Mali Kaynağın Kesilmesi

Torba tasarıda atama yapılan belediyelerin muhasebe işlemlerinin defterdarlıklarla yapılabileceği hüküm altına alınmıştır. Diğer taraftan belediye hizmetlerinin büyükşehirlerde YİKOB’larla diğer yerlerde merkezi idareye bağlı kurumlarla yapılabileceği ve hizmetler

karşılığında maliye bakanlığında ve iller bankasında belediyelerin bütçesinden kesinti yapılarak hizmeti yerine getiren kurumlara aktarılabileceği hüküm altına alınmaktadır.

Bu madde ile belediyelerin hakkı olan mali imkânları da kaynağında kesilmiş olacaktır. Maliye nüfusu on binden küçük olan belediyelere denkleştirme ödeneği vermekte ve büyükşehir belediyelerine maliye payı olarak bilinen il sınırları içerisinde toplanan vergiden doğan paylarını aktarmaktadır. Unutmamak gerekir ki; il sınırları içerisinde toplanan vergiden büyükşehirlere pay verileceği hükmü 12 Eylül askeri darbesini yapan cunta yönetimi tarafından verilmiştir. Darbecilerin belediyelere tanıdığı mali kaynağı AKP hükümeti kesmektedir. Bu uygulama darbe yönetimini aratacak niteliktedir.

Hukuka Uygunsuzluk

Kanunun geriye yürümeyeceği ilkesi hukukun en temel ilkesidir. Türkiye hukuk sistemine göre de kanunların geriye yürümeyeceği Anayasa mahkemesi kararları, Yargıtay içtihatları ve Danıştay kararları ile sabittir. Örnek olarak;

Anayasa mahkemesi 2009/148 sayılı kararında gelir vergisi kanununda yapılan bir düzenlemeyi iptal ederken “Hukuki güvencenin ilk ve en basit şartı ise aleyhteki kanunların geriye yürümemesidir.” cümlesini gerekçeye eklemiştir. Anayasa kararı gerekçesinde şu cümleler yer almaktadır. “Geriye yürümezlik” ilkesi, uygulamada Danıştay tarafından da hiçbir duraksamaya meydan vermeyecek şekilde benimsenmiştir. Nitekim Danıştay, bir içtihadı birleştirme kararında geriye yürümeye müsaade etmemiştir. Kanunların geriye yürümezliği ilkesi, bir hukuki eylem ya da davranışın, bir hukuki ilişkinin vuku bulduğu ya da meydana geldiği dönemdeki kanun hükümlerine tabi kalmakta devam edeceğini ifade eder. Sonradan çıkan kanun, kural olarak yürürlüğünden önceki olaylara ve ilişkilere uygulanmaz. Vergi kanunları, kamu hukukuna ilişki yükümlülükler getirdiğinden, bu kanunların özellikle mali yükümü artırıcı nitelikteki hükümlerinin, geçmişe yürütülmemesi hukuki güvenlik ilkesi yönünden önem taşır.

5362 sayılı kanunla oda, sendika ve konfederasyonlarda üst üste iki dönem başkanlık ve genel başkanlık yapanların bir seçim dönemi geçmedikçe tekrar başkan seçilemeyecekleri düzenlenmişti. Anayasa Mahkemesi bu düzenlemeyi iptal etmişti. Gerekçeli kararda kişilerin seçilerek, koşulları kanunla belirlenmiş bir göreve getirildikten sonra geriye dönük düzenlemelerle haklarının, hukuki istikrar ve güvenlik gözetilmeden kısıtlanması hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmaz denmiştir.

Abdullah Gül cumhurbaşkanı iken Cumhurbaşkanlarının görev süresi 5 yıla indirilmiş ve o dönem Gül'ün 5 yıl cumhurbaşkanlığı yapması istenmiştir. O dönem uzun tartışmalar meydana gelmiş. Anayasa ve Danıştay'ın kanunların geriye yürütülemeyeceği kararları göz önünde bulundurulmuş ve Abdullah Gül de 7 yıl görevine devam etmiştir.

Bu kararlar ortada iken hükümetin geriye dönük uygulama olacağını yasalaştırmaya çalışması bir akıl tutulması ve hukuk bilmezliktir.

Belediyelerin seçilmiş organlarını tamamen yok saymak ve yerine atama yapmak Anayasanın Yerinden Yönetim ilkesine tamamen aykırıdır. Anayasa 127. maddeye göre “*Mahallî idarelerin kuruluş ve görevleri ile yetkileri, yerinden yönetim ilkesine uygun olarak kanunla düzenlenir.*” Yine Anayasa Mahallî idarelerin yönetim organlarının seçimle oluşturulabileceğini düzenlemektedir. Mahallî idarelerin seçilmiş organlarının, organlık sıfatını kazanmalarına ilişkin itirazların çözümü ve kaybetmeleri, konusundaki denetim yargı yolu ile olur. Ancak, görevleri ile ilgili bir suç sebebi ile hakkında soruşturma veya kovuşturma açılan mahallî idare organları veya bu organların üyelerini, İçişleri Bakanı, geçici bir tedbir olarak, kesin hükme kadar uzaklaştırabilir.

Anayasa'ya göre mahallî idarelere atama yapılamaz. Sadece geçici tedbir uygulanabilir. Seçilmiş organların eksilmesi durumunda yine seçimle gelinebileceği düzenlenir.

Belediye kanunu seçimin yapılamaması durumunda atama yapılabileceğini belirtmiştir. Bu yapılan düzenleme belediye kanununa bile aykırıdır. Seçim yapılabilecek olmasına rağmen terör kavramı bahanesiyle, seçimin yapılamadığı varsayılmaktadır.

✚ RTÜK Kanununda Değişiklikler – Madde 62, 63

62. Maddede yapılan düzenleme ile RTÜK kanununun 19 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “vakıflar,” ibaresi madde metninden çıkarılara, aynı fıkranın (d) bendine dördüncü cümlesinden sonra gelmek üzere “*Vakıf kurucuları bu Kanunun uygulanması açısından medya hizmet sağlayıcı kuruluş ortağı kabul edilir*” cümlesi eklenmiştir. Çok açık ki bu düzenlemenin amacı, iktidarın kendine yakın vakıflara televizyon ve yayın kuruluşu lisansı aldırmasıdır. Düzenlemede bu yasağın sadece vakıflar için kaldırılması, AKP'nin yasama pratiğinden çok kez şahit olduğumuz şahsa veya belli kişilere münhasır bir düzenleme olduğunu göstermektedir. Düzenlemenin gerçekten neyi amaçladığı, komisyon görüşmelerinde Hükümet tarafından açıklanmamıştır. İktidarın neden sadece vakıflara yönelik yasağı kaldırıp onlara lisans verme olanağını yarattığı, kamuoyunda ciddi

endişelere ve iddialara sebep olmuştur. Hükümet, bu düzenleme ile sendikalara, demokratik kitle örgütlerine veya siyasi partilere dönük televizyon ve yayın lisansı alma hakkını getirmiyor, sadece vakıflara getiriyorsa, bu durumda akla gelen AKP'nin kanatları altına aldığı vakıflardır. İlk akla gelenler; Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın oğlunun kurucusu olduğu ve geçmiş torba yasalarda üniversite sahibi olması için yasal düzenleme yapılan TÜRGEV ve çocuk tecavüzüyle gündeme geldiği ve kamuoyunda bütün tepkilere karşın AKP tarafından korunan Ensar vakfıdır. Tabi bunlarla birlikte, görünen o ki iktidar, bütünüyle kendine bağlı bir medya ile bile yetinmemekte, kanatları altındaki vakıflara da televizyon kurdurup kendi propagandasının hayalini kurmaktadır. Ya değilse, bu kaygı ve iddiaları giderecek ve sadece hangi nedenle vakıflara böyle bir imkanın getirildiğinin gerekçesinin, sarıh bir biçimde açıklanması gerekir.

✚ 2B Kanununda Değişiklikler – Madde 64, 65

Hazine'ye ait tarım arazilerini en az üç yıldan beri tarımsal amaçlarla kiralayıp kullananlara bu arazileri satın alma hakkı tanınmıştı. Bu satış için hak sahiplerine tanınan iki yıllık başvuru süresi daha sonra bir yıl daha uzatılarak 27 Nisan 2015 tarihinde sona ermişti. 64. Maddedeki düzenlemeyle, bu haktan çeşitli nedenlerle yararlanamayan vatandaşlara başvuru için yeni bir hak getirilmektedir. Ayrıca başvuru süresinin tamamlanmasından sonra yapılan ve herhangi bir işlem yapılmayan başvurular da, yeni bir başvuruya gerek kalmadan geçerli satılacak.

Bazı alanlar belediye ve mücavir alan sınırları içerisinde kaldığı için satılamamıştı. Getirilen düzenlemeyle bu yasanın yürürlüğe gireceği tarihteki “belediye ve mücavir alan sınırı”nın esas alınması öngörülmektedir. Böylece zaman içerisinde belediye ve mücavir alan sınırından çıkan yerlerdeki tarım arazilerinin de satışına olanak tanınmaktadır.

65. Maddeyle ayıca Antalya'nın Aksu İlçesi Atatürk Mahallesi ile Döşemealtı ilçesinin Kömürcüler Mahallesinde bulunan iki ayrı parsel, orman sınırları dışına çıkarılmaktadır. Funda ve makilerle kaplı olduğu belirtilen ve Hazine adına tescil edilen bu parsellerin kullanıcılarına satılması öngörülmektedir.

✚ İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununda Değişiklik – Madde 66

Yapılan düzenleme ile 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'nun yürürlük maddesindeki yürürlüğe girme süresi olan 1 Temmuz 2016, 1 Temmuz 2017 olarak uzatılmıştır. Yürürlük 6331 sayılı Tasadaki 6. ve 7. Maddelere ilişkindir. Bu maddeler ise iş

sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin sunulması için işyerlerinden çalışanlardan iş güvenliği uzmanı, işyeri hekimi ve sağlık personelinin görevlendirilmesi yükümlülüğünü getirmiştir. Ancak maddenin gerekçesinde, kamu kurumlarındaki uygulamadaki sorunlar ve 50'den az işçi çalıştıran yaklaşık 1 milyon işyerinin ekonomik olarak kendisini ayarlayamaması gerekçe gösterilmekte ve iş güvenliği uzmanlarını sağlamları için tanınan süre 1 yıl daha uzatılmıştır.

Öncelikle sonda söylenecek hususu, en başta ifade etmek gerekir. İşverenlerin ekonomik olarak kendini ayarlayamaması, yani esasında kârını azalttığı için yapılan bu düzenlemenin sonucu, daha fazla iş cinayeti ile sonuçlanacaktır. İşçilerin doğrudan yaşamlarını ilgilendiren iş güvenliğine dair düzenlemeler için 1 yıl daha uzatmak işçilerin yaşamlarına mal olacağı ortadadır. Hükümetin kanunun yürürlüğünü uzatmasıyla birlikte, işçilerin yaşam hakkını, işverenlerin kârına kurban ettiği çok açık görülmektedir.

2012 yılında çıkartılan 6331 sayılı İş Sağlığı Güvenliği Yasası ile "işçi" olarak tanımlanan çalışanlar dışında kalan kamuda çalışan "memur", "sözleşmeli personel" vb de iş sağlığı güvenliği kanunu kapsamına alınmıştı, ancak kamu için uygulama sürekli ötelenmekte idi, en son 1 Temmuz 2016 tarihinde uygulamaya geçilecekti. Bu madde ile, Kamu İşyerlerinde ve 50'den Az İşçi Çalıştırılan Az Tehlikeli, sınıftaki İşyerlerinde İş Güvenliği Uzmanı ve İşyeri Hekimi Çalıştırılması Zorunluluğu uygulaması daha önce başka torba yasalarda olduğu gibi yine işverenler lehine, işçi sağlığı ve güvenliği aleyhine, 1 Temmuz 2017'ye erteleniyor.

“50'nin altında ve sanayiden sayılmayan işletmelerde iş sağlığı ve güvenliğine ihtiyaç yoktur” anlayışı bugüne kadarki işçi cinayetlerinin temel sebebidir. Zaten Türkiye'nin en temel problemlerinden biri de küçük ve orta ölçekli işletme dediğimiz; 1-49, 50-150, 150-200 diye sınıflandırdığımız şirketlerde ortaya çıkan kötü çalışma koşullarıdır. İş cinayetlerinin %82.7'i küçük ve orta ölçekli işletmelerde gerçekleştiği bilinmektedir. Bu nedenle, bu yasanın yürürlüğünün yeniden ertelenmesi yeni iş cinayetlerine sebebiyet verecektir, kanunun yürürlüğü kesinlikle ertelenmemelidir.

✚ Sağlık Bakanlığınca Kamu-Özel İşbirliği Modeliyle Tesis Yapılması Kanununda Değişiklik – Madde 69

Bilindiği üzere Sağlık Bakanlığınca Kamu Özel İş Birliği modeli ile tesis yaptırılması, yenilenmesi ve hizmet alınması hakkında ki kanun 09.03.2013 tarihinde 6428 kanun numarası ile yayımlandı. 2013 yılında düzenlenen bu değişiklik ile Sağlıkta dönüşüm ve Özelleştirmede geline son nokta olan şehir hastaneleri sayesinde yükleniciye büyük meblağlarda rant sağlanmış ve özellikle yüklenici şirketin ayrıca hastane çevresinde kuracağı otopark, alışveriş

merkezi gibi ticari alanları da işleterek kar elde etmesi ve buradan elde edeceği gelirlerin KDV, damga vergisi ve harçlardan muaf tutulması yapılan sözleşmelerle garanti edilmişti. Şimdiki düzenleme ile Sağlık Bakanlığının kamu-özel işbirliği modeliyle yaptıracağı işlerde, yüklenicinin sözleşme kapsamına giren faaliyetlerinin bütün aşamalarda denetlenmesine ya da denetlebilmesini içermektedir. Ancak bu denetleme veya denetleme durumu çok muğlak kalmıştır.

65'inci gerekçe kısmı 'Anayasa Mahkemesi kararı doğrultusunda' diye başlamıştır. Ancak kamuoyunun da hatırlayacağı üzere CHP tarafından Anayasa Mahkemesi'ne iptal başvurusu yapılmış ve Anayasa Mahkemesi; *"Denetimi gerçekleştiren kişilerin niteliklerinin neler olduğunun ve yükümlülüklerini tam olarak yerine getirmemeleri ya da usulsüzlük yapmaları durumunda uygulanacak yaptırım ve sonuçlarının hiçbir tereddüde yer bırakmayacak şekilde düzenlenmemiş olması belirsizliğe yol açacağından bu hâliyle dava konusu kuralda yer alan veya denetletir sözcükleri hukuk devleti ilkesiyle aykırılık oluşturuyor."* ve *"...Maddi ve hukuki olayları tespit etmekten ibaret bir hazırlık işlemi niteliğindeki denetim faaliyetinin özel kişilerden hizmet satın alınması yoluyla yürütülmesi mümkün ise de denetimi gerçekleştiren kişilerin niteliklerinin neler olduğunun ve yükümlülüklerini tam olarak yerine getirmemeleri ya da usulsüzlük yapmaları durumunda uygulanacak yaptırım ve sonuçlarının hiçbir tereddüde yer bırakmayacak şekilde düzenlenmemiş olması, belirsizliğe yol açacağından bu hâliyle dava konusu kuralda yer alan 'veya denetletir.' sözcükleri hukuk devleti ilkesine aykırılık oluşturmaktadır. Açıklanan nedenlerle, dava konusu kuralda yer alan "veya denetletir." Sözcükleri Anayasa'nın 2. maddesine aykırıdır. İptali gerekir."* Şeklinde karar vermiştir. Bu bağlamda düzenleme mevcut haliyle halen Anayasa'ya aykırılık teşkil etmektedir.

✚ 375 Sayılı KHK'da Değişiklikler – Madde 71, 72

71. Maddede yapılan düzenleme ile; 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9'uncu maddesinde ek döner sermaye ödemesine dair düzenleme içeren maddesinde değişiklik yapılmıştır.

72. Maddede yapılan düzenleme ile; Anayasa Mahkemesi tarafından yetki yasasının kapsamında olmadığı gerekçesiyle 666 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin bazı maddelerini iptal etmiş ve yeni düzenleme için bir yıllık süre tanıdı. İptal edilen maddeler bu maddeyle yeniden KHK'ya eklenmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin iptal ettiği

düzenlemeleri, her torba yasada yeniden yasalaştırma anlayışı, AKP'nin geleneği olmuştur. Bu durum AKP iktidarının, hukuka bakış açısının tezahürüdür.

✚ **Gençlik ve Spor Bakanlığının Teşkilat Kanunu – Madde 73**

638 sayılı Gençlik ve Spor Bakanlığının Kuruluş ve Teşkilatı hakkında KHK ye eklenen Ek Madde 4 ile bütün personele rotasyon zorunluluğu getirilmektedir

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nda rotasyona tabi tutulacak personelin Yönetmelikle belirlenmesi hüküm altına alınmaktadır. Bu şekilde karar verme yetkisi olmayan müdür ve müdür yardımcısı altında ve özellikle düz memur olarak çalışanlar kamu idarelerince rotasyon dışında tutulmaktadır. Gençlik ve Spor Bakanlığı bünyesinde unvanına bakılmaksızın bütün memurların rotasyona tabi tutulacağına ilişkin bu düzenleme uygulamada alt düzeyde çalışan memurları sıkıntıya sokacak niteliktedir. Görevde Yükselme Sınavı açmayan, bünyesindeki memura sağlık ve eş durumu gerekçesi dışında tayin hakkı vermeyen Gençlik ve Spor Bakanlığı ile ilgili bu düzenleme adeta memurların talepleri yok sayılmakta ve büyük mağduriyetleri beraberinde getirmesi beklenmektedir.

✚ **Türkiye Su Enstitüsünün Görevleri Hakk. Kanunda Değişiklik – Madde 74**

Anayasa Mahkemesi, 658 Sayılı Türkiye Su Enstitüsünün Kuruluşuna İlişkin KHK'nın 10'uncu maddesinin 4'üncü fıkrasında geçen; "(4) *Uzman olarak atanabilmek için, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak aranacak diğer şartlar Enstitü tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.*" hükmünü iptal etmişti. İptal edilen bu fıkra bu madde ile yeniden yasalaştırılmak istenmektedir. Oysaki iptal edilen bu fıkrada görüldüğü gibi, uzmanlık için aranan şartlar 657 sayılı kanuna ek olarak, Enstitü tarafından yönetmelikte belirleneceği hükmüdür. Bu hüküm, Enstitü'nün kanun dışında yönetmelik çerçevesinde, keyfi bir biçimde uzman atamaları yapmasını ve normlar hiyerarşisine aykırı bir karar alınmasını mümkün kılmaktadır. Dolayısıyla iptal edilen bu hükmün yeniden yasalaştırılmak istenmesi, hem keyfi atamaların yapılmasına neden olmakta, hem de normlar hiyerarşisine ve Anayasanın 153. maddesinin son fıkrasındaki "*Anayasa Mahkemesi kararları Resmi Gazetede hemen yayımlanır ve yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını, gerçek ve tüzelkişileri bağlar*" hükmüne aykırılık teşkil etmektedir.

✚ **Bakanlar Kurulu'na Çok Geniş Yetkiler Veren Düzenleme – Madde 75**

Yapılan düzenleme ile Bakanlar Kurulu'na Ekonomik Koordinasyon Kurulu kararıyla proje bazlı olarak desteklenmesine karar verilen yatırımlar için; yüzde 100'e kadar indirimli kurumlar vergisi, yüzde 200 yatırım katkı oranı, yatırımın işletmeye geçmesinden itibaren 10 hesap dönemine kadar yatırımdan elde edilen kazançla sınırlı olarak kurumlar vergisi istisnası, gelir vergisi stopajı teşviki, gümrük vergisi muafiyeti, 49 yıl süreyle bedelsiz irtifak hakkı, yeni istihdam için ödenmesi gereken sigorta primi işveren payının 10 yıl bütçeden karşılanması, enerji tüketim harcamalarının 10 yıla kadar bütçeden karşılanması, kullanılan kredilere 10 yıla kadar faiz desteği sağlanması, Hibe desteği sağlanması, Nitelikli personel için 5 yıla kadar asgari ücretin brüt tutarının 20 katı kadar ücret desteği verilmesi, yatırıma yüzde 49'unu geçmemek üzere devletin ortak olması konularında yetki veriliyor.

✚ **Hakkâri ile Şırnak'ın İl Statüsünden Çıkarılması ve Yüksekova ile Cizre'nin İl Olmasına İlişkin Düzenlemeler – Madde 76-77, 78 ve Geçici Madde 1**

76. Madde ile yapılan düzenlemeyle, Hakkâri ili kaldırılarak ve adı değiştirilerek Çölemerik adlı bir ilçeye dönüştürülmekte ve Yüksekova adıyla il kurulmakta, mevcutta Şemdinli İlçesine bağlı Derecik beldesi ilçeye dönüştürülmektedir.

77. Madde ile yapılan düzenlemede; Şırnak ili kaldırılarak ve adı değiştirilerek Nuh adlı bir ilçeye dönüştürülmekte ve Cizre adıyla il kurulmaktadır.

78. Madde ile; il özel idareleri ile il ve ilçe belediyelerinin durumu düzenlenmektedir.

Geçici Madde 1 ile yapılan düzenlemede; kaldırılan illerdeki kamu kurum ve kuruluşlarındaki personellerin, ilçe Kaymakamlığına alınacak taşıtlar ve il ve ilçelerdeki hizmet binaları ile lojmanlara dair düzenleme yapılmaktadır.

Yüksekova ve Cizre'nin il olmasını; Yüksekovalı ve Cizrelilere sosyal ve ekonomik anlamda bir refah getirmek amacının tam aksine; bütünüyle bu ilçelerde güvenlik konseptini daha da ileri boyutlara taşımak ve askeri anlamda bu ilçelere bütünüyle hâkim olma amacı taşımaktadır. Zira bu ilçelerin il olması konusu, ilk olarak bu ilçelerde askeri operasyonların başladığı dönemde, devrik Başbakan Davutoğlu tarafından dile getirilmişti. O dönem de açıkça biliniyordu ki; Hükümetin bu ilçeleri il yapma gayesi; il yapılacak bu ilçelere daha fazla askeri yığınak yapmak, bütün kurumları taşıyıp bu ilçelerde devletin gücünü ve hâkimiyetini bütünüyle sağlamayı hedeflemektir. Bugün darbe girişimi sonrası böylesi bir düzenlemenin getirilmesi, Hükümetin yönünü demokrasi ve özgürlüklere çevirmenin tam

aksine, halen askeri bir niyetle Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı kentleri egemenlik altına alma ve işgal etme anlayışında ısrarını göstermektedir. Mevcut durumda Cizre ve Yüksekova, bugün darbe sonrası tutuklanan generallerin komutasında (2. Ordu Komutanı Adem Huduti başta olmak üzere), Hükümetin emriyle dümdüz edilmiş, binlerce kişi yaşamını yitirmiş, insanlar bodrumlarda diri diri yakılmış, cenazeler günlerce yerlerde çürümeye bırakılmış ve yüz binlerce kişi göç ettirilmiştir. İşte darbeci oldukları gerekçesiyle tutuklanan generallerin komutasında dümdüz edilen bu ilçeler, şimdi bu anlayıştan vazgeçmeyen Hükümet eliyle il statüsüne dönüştürülüp; bu işgalci, bu katliamcı zihniyetin sürekliliği arzulanmaktadır. Oysaki mevcut askeri operasyonlar olmadan, şehirler yakılıp yıkılmadan Cizre ve Yüksekova'nın nüfusu, sosyal ve ekonomik gelişmişliği üzerinden ve elbette ki Şırnak ve Hakkâri il statüsünden çıkarılmadan il olması; Cizreli ve Yüksekovalı halkı memnun edebilir ve Hükümetin iyi niyetli olduğu düşünülebilirdi. Ancak bu ilçelerin yakılması, yıkılması sonrası böyle bir statünün getirilecek olması belirttiğimiz gerekçelerle kesinlikle iyi niyetli değildir. Üstelik Hakkâri ve Şırnak'ın ilçe olması; yani mevcut statüsünün alınması, zaten ticaret, üretim vs. gibi neredeyse hiçbir ekonomik ve sosyal olanağın mevcut olmadığı bu yerlerin ilçeye dönüştürülmesi, bu kentleri tamamen insansızlaştırma ve kaderine terk etme sonucunu doğuracaktır.

İl statüsünden çıkarılması planlanan Hakkâri ve Şırnak'taki insanlar, bu yerleri terk edip, bütünüyle kendi vatanlarından göçe zorlanacaktır. Oysaki Hakkâri'nin çok tarihsel bir geçmişi ve birçok medeniyete ev sahipliği yapmış kaç bin yıllık kültürü vardır. Şırnak da, 1990 yılında il statüsü kazanmış ve mevcut durumda edinilmiş bu hakkını elinden almak hiçbir hukuka, adalete ve vicdana sığmaz. Şırnak ve Hakkâri'yi ekonomik olarak var eden şey il olmalarından kaynaklı olarak bu bölgelerde bulunan devlet kurumlarıdır. Bunları taşımak, Şırnak ve Hakkâri'yi yoksulluğa ve açlığa terk etmek anlamına gelecektir. Hakkâri'deki sivil toplum kuruluşlarının hazırladığı rapora göre Hakkâri'de; yıllık 180 milyon – 200 milyon TL'lik kamu yatırımına karşılık, 10 milyon TL'lik özel sektör yatırımı yapılabilir. Hakkâri şehir merkezinde 24000 kamu personeli çalışmaktayken, özel sektörde ancak 1000 kişi çalışmaktadır. Hakkâri şehir merkezinin Yüksekova'ya taşınması demek; 5000 kamu personelinin taşınması, yani aileleriyle birlikte 25.000 kişinin taşınması demektir. Kamu personeline hizmet veren küçük işletmelerde çalışan ve işsiz kalacak olan kişiler de aileleriyle birlikte göç etmesi durumunda, yaklaşık 35.000-40.000 kişinin göç etmesi zorunluluğu ortaya çıkacaktır. Bu durum sadece ilk sonuçtur. Devamında Hakkâri'de işyerleri kapanacak, esnaflar iflas edecektir. Binlerce insan işinden ve ekmeğinden olacaktır. Birkaç yıl içerisinde

Hakkâri şehir nüfusu yarı yarıya azalması söz konusu rapora göre ortaya çıkacak sonuçtur. Tabi bu sonuçlar sadece bu düzenlemenin yaratacağı ekonomik sonuçlardır. Benzer durum; bugün halen sokağa çıkma yasağının devam ettiği ve bütünüyle yıkılmış bir kent olan Şırnak için de pek tabi ki geçerlidir. Bu düzenlemelerin yasalaşması durumunda, yukarıda ifade edilen ekonomik sonuçların çok daha ötesinde sosyal, kültürel ve siyasal sonuçlar ortaya çıkacak ve telafisi çok güç toplumsal sıkıntılar yaratacaktır. Hükümetin bütün muhalefet partilerinin ortak görüşü, hatta iktidar partisi milletvekillerinin zımnî desteğine rağmen bu düzenlemeleri geri çekmemesindeki sebebin halkın cezalandırılması olduğu açıktır. Açıkça görünmektedir ki; Darbe girişiminden sonra, demokrasi diye kamuoyuna mesajlar veren AKP Hükümetinin demokrasi söyleminden, Kürdün payına yine daha fazla baskı ve zulüm düştüğü bu düzenlemelerdeki ısrarıyla, kendini göstermektedir. Sonuç itibarıyla, bu kentleri mevcut pozisyonlarından geriye götürmek, bütünüyle yanlış bir politikadır ve kesinlikle bu politikadan geri adım atılmalıdır.

Garı Paylan
İstanbul

Nimetullah Erdoğan
Diyarbakır

Nursel Aydoğan
Diyarbakır

MUHALEFET ŞERHİ

(YATIRIMLARIN PROJE BAZINDA DESTEKLENMESİ, İKİ İL MERKEZİNİN DEĞİŞTİRİLMESİ VE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI)

1- USUL YÖNÜNDEN DEĞERLENDİRMELER:

a) Tasarı çok dağınık, özensiz ve ciddiyetsiz bir şekilde hazırlanmıştır.

“Yatırımların Proje Bazında Desteklenmesi, İki İl Merkezinin Değiştirilmesi ve Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”; 80 asıl ve 1 geçici maddeden oluşmakta olup, 39 ayrı kanun ve kanun hükmünde kararnamenin çeşitli maddelerinde değişiklikler yapmaktadır. Tasarı Plan ve Bütçe Komisyonunda 09/08/2016-12/08/2016 tarihleri arasındaki birleşimlerde görüşülmüş ve kabul edilmiştir.

Yasama işleri düzensiz, özensiz, eksik ve ciddiyetsiz bir şekilde yürütülmektedir. Bu Tasarı da, çok dağınık ve ciddiyetsiz hazırlanmış olup defalarca önergelerle değiştirilmiştir. Plan ve Bütçe Komisyonu âdeta Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğüne dönüşmüş olup, eksiklikler giderilmeye çalışılmakla birlikte, Komisyon görüşmelerinde maddeler hakkında bilgi verecek yetkili bulunamadığı durumlarla da karşılaşmıştır. Ayrıca, Tasarı hazırlanırken katılımcılık ve sosyal diyalogun dikkate alınmadığı, toplumda birçok kesimi ilgilendiren düzenlemeler konusunda ilgili sektör temsilcilerinin, sendikaların, meslek örgütlerinin, kurum ve kuruluşların görüşlerine başvurulmadığı görülmüştür.

Tasarının orijinal başlığında “Türkiye Varlık Fonu” ibaresi olmakla birlikte, uyarılarımız üzerine bu konuyu içeren maddeler ayıklanarak ayrı bir kanun teklifi haline getirilmiştir. Bazı maddeler de uyarılarımız sonucunda tasarı metninden çıkarılmıştır. Ancak hala tasarı meninde yer alan ve acil olmayan, gerekli çalışmalar yapılmadan aceleyle tasarıya eklendiği anlaşılan bazı maddeler tasarıda yer almaktadır. Bu maddelerin amacı ve etkileriyle ilgili sorduğumuz sorulara cevap verilmediği gibi, aciliyeti de anlayamamıştır. Tasarı Bakanlar Kurulundan geçmesine rağmen son anda birçok yeni maddenin bakanlar ve bürokratların talebiyle Komisyona getirilerek kabul edilmiş olması ve kabul edilen önergelerinin bile yeniden “tekriri müzakere” yoluyla görüşülmek zorunda kalınması iktidarın iş bilmezliğinin ve bürokrasinin hazırlıksızlığının açık bir göstergesi olmuştur. Kurulması planlanan İhracat Kredi Garanti Fonu için Kredi Garanti Fonunda olduğu gibi 2 milyar liralık kaynak tahsisi öngören bir madde eklenmesi için verilen önerge bu çerçevede kötü bir örnek teşkil etmiştir. Adeta “doğmamış çocuğa don biçilmeye” kalkışılmıştır.

b) Tasarı, konu itibarıyla aralarında hiçbir bağlantı bulunmayan birçok kanunda değişiklikler yapan maddeler içermekte olup, bu durum usul yönünden mevzuata aykırıdır.

“Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik” 10/10/1984 tarihli ve 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanununun 2 nci, 8 inci ve 33 üncü maddelerine dayanılarak hazırlanmış ve Bakanlar Kurulunun 19/12/2005 tarihli ve 2005/9986 sayılı Kararı ile uygulamaya konulmuştur.

Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik; Başbakanlık, bakanlıklar, bağlı, ilgili, ilişkili kurum ve kuruluşlar ile diğer kamu kurum ve kuruluşları tarafından hazırlanacak kanun, kanun hükmünde kararname, tüzük, yönetmelik, Bakanlar Kurulu kararı eki kararlar ve diğer düzenleyici işlemlerin taslak metinlerinin hazırlanmasına ilişkin usul ve esasları düzenlemektedir.

Bu Yönetmeliğin 17 nci maddesinde; "konu itibarıyla aralarında bağlantı bulunması sebebiyle birden fazla mevzuatta düzenleme yapılmasını gerektiren haller dışında, bir çerçeve taslak ile birden fazla düzenlemenin hükümlerinde değişiklik yapılamaz. Yapılacak değişiklikler her düzenleme için ayrı ayrı çerçeve taslaklar ile yapılır." denilmektedir. Ancak, bu Tasarıda konu itibarıyla aralarında hiçbir bağlantı bulunmayan, konu ve amaç bütünlüğü olmayan birçok mevzuatta değişiklik içeren hükümler yer almaktadır.

AKP döneminde sıkça başvuru alan ve "Torba Kanun" olarak nitelenen bu türlü uygulamalar sonucu, kanunlar için aranan öngörülebilir, anlaşılabilir ve ulaşılabilir olma özellikleri tamamen yok edilmektedir. Hukuki güvenlik ilkesi, yürürlükte bulunan ve herkes için bağlayıcı olan kuralların açık, ulaşılabilir ve öngörülebilir olmasını gerekli kılar. Ülkemizde son yıllarda yaygınlaşan bu şekildeki yasa yapım tarzı, hukukun bu genel ilkesini, dahası hukukun kendisini altüst etmiş bulunmaktadır. Hukuki güvenlik ilkesinin ihlal edildiği bir ülkede hukuk devletinden bahsedilemez.

Başbakan ve bakanlar düzeyinde son torba düzenleme olduğu ve bir daha torba düzenleme getirilmeyeceği yönünde sözler verilmiş olmasına rağmen AKP iktidarı torba kanun düzenleme sevdasından bir türlü vazgeçmemektedir.

Sonuç itibarıyla, Tasarı, 3056 sayılı Kanun uyarınca uygulamaya konulan Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 17 nci maddesine aykırılık içermektedir.

Torba kanunların yapım sürecinde pek çok konu dikkatlerden kaçmakta ya da kaçırılmaktadır. Anayasa'ya aykırı, özel nitelikte, adrese teslim, çıkar sağlamaya yönelik bazı maddeler torba kanunlara sıkıştırılmaktadır. Bu Tasarıda da, bazı maddelerde benzer amaçlı düzenlemeler yapılmış, Tasarıdan çıkarılması taleplerimiz dikkate alınmamıştır.

c) Tasarı'nın, ilgili mevzuat gereği zorunlu olan "Düzenleyici Etki Analizi (DEA)" hazırlanmamıştır.

Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 10 ve 24 üncü maddelerine göre, hazırlanan düzenlemelerin düzenleyici etki analizinin bulunması zorunlu olup, yıllık muhtemel toplam etkisi otuz milyon Türk Lirasının altında kalanlar için kısmi düzenleyici etki analizi, otuz milyon Türk Lirasını aşanlar için tam düzenleyici etki analizi yapılması gerekmektedir. Tam düzenleyici etki analizinde, düzenlemenin muhtemel fayda ve maliyetlerinin analizi, düzenlemenin sosyal, ekonomik ve ticarî hayata, çevreye ve ilgili kesimlere etkileri ile izlenen danışma ve görüş alma süreçlerine ilişkin ayrıntılı bilgi ve değerlendirmelere yer verilmesi öngörülmüştür.

64 üncü Hükümetin Eylem Planının üç ay içinde gerçekleştirilecek reformları arasında, her türlü mevzuat düzenlemelerinde Düzenleyici Etki Analizi (DEA) uygulamasının etkili bir şekilde hayata geçirilebilmesine yönelik tedbirin alınacağı belirtilmesine karşın, bu Tasarının da gerekli bilgi ve değerlendirmeleri içeren Düzenleyici Etki Analizi hazırlanmamıştır. Sonuç itibarıyla, Tasarı ile ilgili olarak, Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 10 ve 24 üncü maddelerine uyulmamıştır.

d) Tasarı'nın, ilgili mevzuat gereği zorunlu olan "mali yük hesabı" yapılmamıştır.

10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 14 üncü maddesinde "Merkezî yönetim kapsamındaki kamu idareleri; kamu gelirlerinin azalmasına veya kamu giderlerinin artmasına neden olacak ve kamu idarelerini yükümlülük altına sokacak kanun tasarılarının getireceği malî yükü, orta vadeli program ve malî plan çerçevesinde, en az üç yıllık dönem için hesaplar ve tasarılar eklerler. Sosyal güvenliğe yönelik kanun tasarılarında ise en az yirmi yıllık aktüeryal hesaplara yer verilir. Ayrıca, bu kanun tasarılarına Maliye Bakanlığı ile ilgisine göre Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı veya Hazine Müsteşarlığının görüşleri eklenir." hükmü yer almaktadır.

Buna karşın, bu Tasarının ekinde ne mali yük hesabı, ne aktüeryal hesaplar, ne de Maliye Bakanlığı ile ilgisine göre Kalkınma Bakanlığı veya Hazine Müsteşarlığının görüşleri yer almamıştır. Dolayısıyla, 5018 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin amir hükümleri yerine getirilmemiştir.

e) Başka Komisyonların uzmanlık alanına giren konular ilgili İhtisas Komisyonlarda görüşülmemiştir.

Tasarının içerdiği konular itibarıyla aşağıda belirtilen 9 ayrı ihtisas komisyonunda görüşülmesi gereken maddeler vardır. Başka Komisyonların görev ve uzmanlık alanına giren düzenlemeler, ilgili Komisyonlarda görüşülmeyerek İç Tüzük hükümleri ihlal edilmiştir.

İlgili komisyonlar:

- Adalet Komisyonu,
- Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu,
- Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu,
- Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu,
- Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu,
- Tarım, Orman ve Köyüşleri Komisyonu,
- Çevre Komisyonu,
- Millî Savunma Komisyonu,
- İçişleri Komisyonu.

Bu durum, yapılan düzenlemelerin eksik, hatta yanlış yapılmasına, uygulamada ciddi sorunlar yaşanmasına ve kısa süre sonra tekrar kanun değişikliği yapma ihtiyacı doğmasına neden olmaktadır.

2- MADDELERE İLİŞKİN DEĞERLENDİRMELER:

a) Ekonomiye ve yatırımların teşvikine yönelik maddeler

Tasarının 13, 27, 35, 41, 42 ve 75 inci maddeleri ile bazı ekonomik önlemlere ve yatırımların teşvikine yönelik düzenlemeler yapılmaktadır.

Tasarının 13 üncü maddesinde 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası (TCMB) Kanununun 45. Maddesinde yer alan reeskont ve avansa kabul edilecek senet ve vesikalarda yer alacak imza sayısının üçten ikiye düşürülmesi düzenlenmektedir. Bu düzenleme yeniden reeskont kredisi sistemine işlerlik kazandırılacağını göstermektedir.

1980'lerin sonunda TCMB yatırımların teşviki amacıyla reeskont kredisi vermeyi durdurmuş ve bu görev DESİYAB'ın yeniden yapılandırılmasıyla kurulan Türkiye Kalkınma Bankası'na devredilmiştir. Ayrıca kısa vadeli ihracat reeskont kredileri de Eximbank'ın kurulmasıyla bu bankaya devredilmiştir. Böylece TCMB'nin asli fonksiyonlarını yerine getirmesini sağlayacak ve konumunu önemli derece güçlendirecek önlemler uygulamaya konulmuştur.

2001 yılında uygulanmaya başlanan Güçlü Ekonomiye Geçiş Programı çerçevesinde TCMB Kanununda değişiklik yapan 4651 sayılı Kanun ile de Merkez Bankası'nın Hazine'ye ve kamu kurumlarına avans vermesi ve kredi açması yasaklanmış ve Para Kurulu oluşturulmuştur. Bu değişiklikler TCMB'nin bağımsızlığının güçlendirmiştir.

Bu uygulamanın yeniden başlatılması para politikası açısından sakıncalara yol açabilir. Merkez Bankası bankalara kaynak aktarmalı, özel sektöre verilecek kredilere karışmamalıdır. Böyle bir uygulama TCMB'nin kredibilitesi açısından olumsuz sonuçlara yol açabilir.

Tasarının 27 inci maddesi ile stratejik yatırımların teşvikiyle ilgili düzenleme yapılmaktadır. Mevcut mevzuata göre, bina inşaat harcamalarında ödenen KDV'nin sadece stratejik yatırımlarda nakden iade edilmesi imkânı vardı. Bu şimdi bütün teşvik belgeli yatırım türlerine teşmil edilmektedir. Ayrıca 500 milyon TL yatırım tutarının 50 milyon TL'ye indirmeye Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir.

Bu düzenleme stratejik yatırımlara tanınan ayrıcalığın azaltıldığı anlamına gelmektedir. Bir anlamda Hükümet tarafından sürekli reklamı yapılan stratejik yatırım sisteminin çalışmadığı ortaya çıkmıştır.

Tasarının 35 inci maddesinde özel bütçeli idarelere ait ticari amaçlı kuruluşlardaki hisseler ile varlıklardan bu idarelerce, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'na (ÖİB) bildirilenlerin özelleştirilmesi düzenlenmektedir. 4046 sayılı Özelleştirme Kanununda, özel bütçeli kuruluşlara ait herhangi bir düzenleme bulunmadığı için özel bütçeli kuruluşların varlıklarının ÖİB'ye devredilebilmesi için bu düzenleme yapılmaktadır. Bu kapsamda hisseleri ve varlıkları özelleştirilebilecek kuruluşlardan bazıları şunlar: Atatürk Orman Çiftliği Genel Müdürlüğü, Atatürk Kültür Merkezi, Kıyı Emniyeti Genel Müdürlüğü, Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü, Spor Toto Teşkilat Başkanlığı, TRT, Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı, Devlet Hava

Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğü, Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu, GAP Başkanlığı, Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü, Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğü, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü.

Kapsama alınacak kuruluşlara baktığımızda çok büyük bir portföyün söz konusu olduğu açıkça görülmektedir. ÖİB yetkilileri bu kuruluşlar adına daha iyi ve daha hızlı özelleştirme yapabileceğini ve bunun için bu düzenlemeyi getirdiklerini belirtmişlerdir. Ancak gerçek böyle değildir. Çünkü bu idareler kendi hisse ve varlıklarının durumunu daha iyi bilirler ve yönetirler. ÖİB'nin kendisi özelleştirmeye muhtaç hale gelmişken ve geçmişteki Türk Telekom, TÜPRAŞ ve bazı liman ihaleleriyle ilgili şaibeler ortada dururken böyle bir düzenleme doğru değildir ve akıllara başka şeyleri getirmektedir.

Tasarının 41 inci maddesinde turizm sektöründeki bedellerin ödenmesiyle ilgili düzenleme yapılmaktadır. Turizm sektöründe yaşanan krizin olumsuz etkilerini hafifletmek amacıyla önceki torba düzenlemede kabul edilmeyen önergemizde yer alan izin bedelleri, tahsilat payları ve ecri misillerle ilgili hususların burada düzenlenmesi sektör açısından olumludur. Ancak sürenin bir yıl olması yetersizdir, 3 yıla uzatılması daha uygun olacaktır.

Tasarının 42 nci maddesi ile Türk Standartları Enstitüsünün 7/8/1991 tarihli ikraz anlaşmasından doğan Hazine alacaklarının terkinin öngörülmektedir. TSE'nin Hazineye olan 39,3 milyon TL'lik borç tutarının ödenmeyip, dava konusu yapılması ve davanın kaybedilmesi üzerine bu defa terkinin için Kanun çıkarılması AKP icraatları bakımından ibretlik bir konudur.

Tasarının 75 inci maddesiyle teşvik sistemine radikal bir ekleme yapılmaktadır. Madde son derece muğlak yazılmış olup, kötü kullanıma açık, Anayasaya aykırı unsurlar taşımaktadır.

Teşvik kullanımında ciddi esneklik sağlanmasına rağmen şeffaflığı ve hesap verebilirliği sağlayan hiçbir unsur maddede yer almamaktadır. Sayıştay'ın denetim yetkisinin önemli ölçüde sınırlandırıldığı, Sayıştay raporlarının dişe dokunur denetim bulguları taşımadığı dikkate alındığında madde kapsamındaki yapılacak uygulamaların suiistimale açık olduğu bilinmelidir.

Ülkemizin yatırım ihtiyacı vardır ve yatırımların artırılması için gerekli tedbirler alınmalıdır. Yatırımların az olmasının temel nedenlerinden bir tanesi yurt içi tasarrufları yetersizliğidir. Yatırımların az olmasının diğer nedeni ise hukuk sisteminin çalışmaması, ekonomik ve siyasi istikrarsızlıktır. Uluslararası kuruluşlar tarafından yapılan ampirik çalışmalar vergisel teşviklerin, yatırımların artırılmasında alt sıralarda yer aldığını göstermektedir.

Maddenin ilk halinde projeleri seçme yetkisi Ekonomi Koordinasyon Kuruluna (EKK) verilmişti. MHP olarak komisyonda bu yetkinin Yüksek Planlama Kuruluna (YPK) verilmesine ilişkin önerge verdik. Önergemize gerekçe olarak, EKK'nın sekretaryasında uzman personel çalıştırılmadığı, EKK'nın karar alma yetkisinin olmadığı, uzun dönem yatırım projeleri için hafıza oluşturulması gerektiği, oysa EKK sekretaryasının bakan değişikçe değiştiği ifade edilmiştir. Ayrıca YPK sekretaryasını yapan Kalkınma Bakanlığının ülkenin kalkınmasına ve yatırım

kararlarına ilişkin görevlerinin olduğu, sektör uzmanlarının bu projeleri bir bütünlük içinde en iyi şekilde değerlendirebileceği ifade edilmiştir.

Bizim ikazlarımız sonrasında AKP grubu bir önerge vererek bu yetkiyi Ekonomi Bakanlığına vermiştir. Ama yapılan bu değişiklik de projelerin sağlıklı değerlendirilmesi açısından yeterli olmayacaktır. Bu madde kapsamında yeni yatırımların teşvik edileceği ifade edilmiştir. Ancak maddenin mevcut halinde buna ilişkin açık bir hüküm yoktur. Buna ilişkin önergemiz son derece yerinde olmasına rağmen kabul edilmemiştir. Bu da AKP grubunun ve Hükümetin Parlamento çalışmalarındaki tutumunu göstermesi açısından manidardır.

İşletme dönemine ilişkin verilecek agresif teşvikler sektörde var olan diğer işletmelere karşı haksız rekabet oluşturabilecektir.

Maddenin 1 inci fıkrasının (ğ) bendinde teşvik edilecek yatırımın % 49'una kadar ortak olma imkânı getirilmektedir. Ortak olmaya ilişkin olarak Kanunda temel kriterler bulunması gerekir. Bu torba kanunun birçok maddesinde yönetmeliklerle düzenlenmesi gereken hususlar için uzun uzun kanun maddesi yazılmış, ama bu madde uygulaması için kanuna yazılması gereken hususlar yazılmamıştır.

(ç) bendindeki "yatırım tamamlanması ve öngörülen istihdamın 5 yıl sağlanması şartıyla Hazine taşınmazının talep edilmesi halinde bedelsiz devredilmesine" ibaresi suiistimale çok açık bir hüküm getirmektedir. Bu düzenlemeyle Hazine arazilerinin birilerine peşkeş çekilmesinin önü açılmaktadır.

Maddenin 3 üncü fıkrasında ucu açık bir şekilde alım garantisi verme yetkisi alınmaktadır. Bu hüküm kamu üzerine ciddi yük getirme potansiyeli taşımaktadır. Bu yetkinin nasıl kullanılacağına ilişkin bir hüküm bulunmamaktadır.

Maddenin 5 inci fıkrasıyla teşvik edilen projenin gerekli kılması durumunda Bakanlar Kurulunun her türlü alt yapı yatırımı kararı alması hükme bağlanmaktadır. Burada kamu yatırım programının işleyişi de bozulacaktır.

Madde kapsamında ciddi vergi indirimleri yapılacaktır. Desteklenen projelerin kamuya maliyetinin tam olarak görülmesi açısından vergi istisna ve indirimlerinin Ekonomi Bakanlığı bütçesine konulan ödenekle karşılanması yerinde olacaktır. Çağdaş bütçe uygulamaları da böyle davranmayı gerektirmektedir.

(7) fıkradaki yatırımın devrine ilişkin hüküm yatırımın devrine ilişkin hüküm yatırımın hangi aşamada devredilebileceğine ilişkin açıklık içermediği için "çantacı" denilen araçların türemesine ve yolsuzluklara yol açabilecektir.

Bu maddenin yukarıda eleştirdiğimiz hükümlerine ilişkin düzeltme önergemiz komisyonda maalesef kabul edilmemiştir.

b) Kültür ve tabiat varlıklarının korunması ve belediyelerle ilgili maddeler

Tasarının 16-21 inci maddeleri kültür ve tabiat varlıklarının korunmasıyla ilgili olup belediyelerin bazı yetkilerinin Kültür ve Turizm Bakanlığına devredilmesini öngörmektedir.

Tasarının 16 ıncı maddesiyle izinsiz müdahaleler ilişkin ceza süreleri düzenlenmektedir. Yargıtay'ın, doğal sitler ve tabiat varlıkları ile ilgili izinsiz müdahalelere ilişkin hükmettiği cezaları açıklığa kavuşturmak için getirildiği belirtilen düzenleme ile tam tersine; "iki yıldan beş yıla kadar hapis ve beş bin iş güne kadar adli para cezası" yerine "altı aydan üç yıla kadar hapis veya adli para cezasına" düşürülebilmesine imkan tanınmaktadır. Belirsizliği gidermek amacıyla getirildiği iddia edilen düzenleme ağır cezanın hafifletilmesine yönelik suiistimallere yol açabilecektir.

Tasarının 17 inci maddesi kentsel sitlerde ilgili belediyenin alan yönetimi başkanı belirleme yetkisini kaldırmaktadır. Şu anda belediye başkanlarınca belirlenen alan başkanlarının Bakanlıkça belirlenmesi, belediyelerin yetkilerinin gaspıdır. Kentsel sitlerde yöneticinin belediyeler tarafından atanması bu yerlerin korunması açısından daha doğru olacaktır. Anayasa'nın Mahallî idareler başlıklı 127. Maddesinde yer alan "Merkezî idare, mahallî idareler üzerinde, mahallî hizmetlerin idarenin bütünlüğü ilkesine uygun şekilde yürütülmesi, kamu görevlerinde birliğin sağlanması, toplum yararının korunması ve mahallî ihtiyaçların gereği gibi karşılanması amacıyla, kanunda belirtilen esas ve usuller dairesinde idarî vesayet yetkisine sahiptir." hükmüne de aykırıdır.

Tasarının 21 inci maddesiyle belediyelerin elektronik sistemlerinin Emniyet tarafından kullanılması durumunda cezalardan elde edilen hasılatın paylaşım oranı değiştirilmektedir. 2011 yılında yapılan bir kanuni düzenlemeyle belediyelerce yapılan ve yaptırılan elektronik sistemlerin Emniyet Genel Müdürlüğüne trafik ihlallerinin tespitinde kullanılması durumunda trafik para cezalarından elde edilen hasılatın %30'unun belediyelere aktarılması sağlanmıştı. Tasarının ilk halinde yapılan düzenlemeyle belediyelere ödenecek tutar, elektronik sistemlerin yatırım maliyetine ulaşıncaya % 30 'un % 5'e düşürülmesi öngörülmektedir.

Üzerinden 5 yıl geçmeden böyle bir oranın % 30'dan % 5'e düşürülmesi ciddi bir öngörüsüzlük anlamına gelmektedir. Bu da bir düzenleme yapılırken düzgün bir mali, ekonomik ve sosyal etki analizi yapılmamasından kaynaklanmaktadır. Oranın 3-5 puan değişmesi anlaşılabilir. Ancak altıda birine düşürülmesi hiçbir şekilde izah edilemez.

Ayrıca, %30 aktarımda ciddi bir kaynağın belediyelere, belediyelerden de hasılat paylaşımı yoluyla yatırımcılara aktarıldığı görülmektedir. Elimize geçen bilgilerden ciddi kamu zararı ve suiistimal olduğu görülmektedir. Yüksek gelir elde eden yatırımcılara gayri resmi olarak bina yaptırıldığı da bilinmektedir.

Komisyonunda verilen bir önergeyle yüzde 5, yüzde 15'e yükseltilmiştir. Elektronik sistem üzerine yatırım yapan firmaların itirazları bu oranın yükseltilmesinde etkili olmuştur. Hükümet % 30 oranı koyarken de % 5'e düşürmek istersen de şimdi % 15'e çıkartırken de düzgün bir etki analizi çalışması yapmamıştır. Yapılan düzenleme doğrudur ancak bugüne kadar aktarılan yüksek paraların hesabı da Hükümete sorulmalıdır.

c) İki il merkezinin değiştirilmesine dair maddeler

Tasarının 76, 77, 78 ve Geçici 1 nci maddeleri ile Hakkari ve Şırnak illerine yönelik düzenlemeler yapılmaktadır. Buna göre; Hakkari'nin il statüsünün kaldırılması ve Çölemerik adıyla ilçeye dönüştürülmesi, Yüksekova adıyla bir il ve Derecik adıyla

bir ilçe kurulması; Şırnak il statüsünün kaldırılması ve Nuh adıyla ilçeye dönüştürülmesi, Cizre adıyla bir il kurulması öngörülmektedir.

Tasarıda; bölgenin coğrafi konumu, sosyal ve ekonomik yapısı, nüfusu dikkate alınarak ulaşım, haberleşme, emniyet ve asayiş hizmetlerinin daha etkin sunulması amacıyla bu düzenlemelerin yapıldığı gerekçe olarak sunulmaktadır. Komisyon görüşmelerinde Hükümet tarafından yapılan açıklamalarda da benzer konular ifade edilmiş, Yüksekova ve Cizre'nin gelişme potansiyeli ve havalimanına sahip olması gibi gerekçelerle il merkezlerinin değişikliğine gidildiği söylenmiştir. Halbuki, ülkemizde aynı durumda olan birçok il ve bağlı ilçesi var iken sadece Hakkari ve Şırnak illeri ile ilgili tasarrufta bulunulması dikkat çekmektedir.

Tasarıda yer alan "Hakkari ili kaldırılmıştır." "Şırnak ili kaldırılmıştır." ifadeleri kaba ve onur kırıcı nitelikte arz etmektedir. Geçmişte birçok medeniyetin önemli bir merkezi ve kadim bir şehir olan Hakkari 1936 yılında, Şırnak ise 1990 yılında il yapılmış olup, bu düzenleme ile il yapılma gerekçeleri göz ardı edilmekte, çelişkili ve tutarsız bir karar alınmaktadır.

Yüksekova ve Cizre'nin il yapılmasını, hatta il olmayı çoktan hak etmiş birçok ilçemizin il yapılmasını MHP olarak destekliyoruz. Ancak, Hakkari ve Şırnak'ın il statüsünün kaldırılarak ilçeye dönüştürülmesi büyük haksızlık olup, MHP olarak buna karşı olduğumuzu Komisyon görüşmelerinde defalarca açıklamış bulunmaktayız.

Hükümet bu konuda vurdumduymaz ve umursamaz bir tavır içerisindedir. İnkna edici hiçbir gerekçe ortaya konulmadan, "Biz Hükümetiz, istediğimizi yaparız" ya da "Ben yaptım oldu" anlayışıyla böyle bir düzenlemeye gidilmesi, Hakkari ve Şırnak merkezindeki insanımızın cezalandırılması anlamını taşıyacaktır.

Hakkari ve Şırnak'ın il statüsünün kaldırılarak ilçeye dönüştürülmesi, buraların gelişmesini ve bu illerde yaşayan insanımızın geleceğe yönelik plan, proje ve yatırımlarını çok olumsuz etkileyecektir.

Hakkari ve Şırnak halkını küstürmeye, devlete olan güven ve bağlılıklarını örselemeye hiç kimsenin hakkı yoktur. Hele ki, bugünkü ortamda böyle bir düzenlemeye gidilmesi akıl karı değildir. Bu düzenlemenin kime faydası olacak, kimlere hizmet edecek çok iyi düşünülmeli ve bu karardan vazgeçilmelidir.

Kadim bir şehrimiz olan Hakkari ilimize yazık edilmemeli, Şırnak ilimize yazık edilmemeli, Hakkari ve Şırnak merkezinin kaderiyle oynanmamalı, yapılan yanlıştan derhal dönülmeli, Tasarının 76, 77, 78 ve Geçici 1 nci maddeleri Tasarı metninden mutlaka çıkarılmalıdır.

d) Diğer maddeler

Tasarının bazı maddelerine ilişkin görüş ve eleştirilerimiz aşağıda yer almaktadır.

Tasarının 1 inci maddesinde defin ruhsatyelerine ilişkin düzenleme yapılmaktadır. Danıştay tarafından alınan ve aile hekimlerinin defin ruhsatı konusunda yetkisiz olduğunu işaret eden karar sonrasında aile hekimlerini, belediye

tabiplerini ve toplum sağlığı merkezi hekimlerini defin ruhsatı verme konusunda yetkilendiren bu madde, hali hazırdaki uygulamalarla ve hayatın olağan akışıyla uyumsuz bir düzenleme içermektedir. Defin mevzusu esas itibarıyla yerel yönetimler ve belediyelerin sorumluluğundadır. Eğer belediyelerin, ulti çapında bu sorumluluğu yerine getiremediği yönünde bir tespit varsa, aile hekimlerini temsil eden sivil toplum kuruluşları ile yapılacak istişareler neticesinde, belediyelerin aile hekimlerinden hizmet alımı yapabilecekleri bir düzenleme gündeme alınmalı ve mesele ilgili komisyon olan Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu tarafından ilgili çevrelerle tartişılarak düzenlenmelidir.

Tasarının 3, 4, 12, 15, 20, 23, 24, 25 ve 26 ncı maddelerinde; vatandaşın hak ve alacaklarının kısıtlanması, hatta el konulması, hak arama hürriyetinin engellenmesi, orman alanlarının kılıf uydurularak talanına yol açılması, mahkemelerce ihtiyati tedbir ve yürütmenin durdurulması kararları verilemeyeceğine yönelik yargıya müdahale niteliğinde düzenlemeler yapılması Anayasa'ya aykırıdır.

Tasarının 3 üncü maddesinde "bina ve tesislerin devlet ormanlarında bulunması halinde Orman ve Su İşleri Bakanlığınca bedelsiz olarak izin verilir." ibaresi yer almaktaydı. Orman (ağaç) bedeli alınmadan tesis yapıldığı, cezalı olarak ağaç bedelinin tahsis edilmesi gerektiği sorularımıza verilen cevaplardan anlaşılmıştır. İsrarlarımız üzerine bedelsiz olarak Karayolları Genel Müdürlüğüne devredileceği ibaresi maddeye eklenmekle birlikte, tesisleri işleten özel tesislerden ve Karayolları Genel Müdürlüğünden kullanılan alanlarla ilgili geriye dönük bedel alınmayacağı anlaşılmaktadır. Bu konuda maddeye açık hüküm konulmalıdır.

Tasarının 4 üncü maddesiyle mahkeme kararıyla orman olduğu için müsadere edilen tesislerin kiralanmasıyla ilgili düzenleme yapılmaktadır 14.04.2011'de Resmi Gazete'de yayımlanan 6217 Sayılı "Yargı Hizmetlerinin Hızlandırılması Amacıyla Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun"un Geçici 3 üncü maddesinde "Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar, 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 93 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına göre müsadere olunan tesisler 29/6/1956 tarihli ve 6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu kapsamında fabrika veya ticarethane ise ve Cumhuriyet başsavcılığı tarafından kovuşturmaya yer olmadığına dair karar ya da yargılama sonucunda mahkeme tarafından beraat kararı verilmiş ise, müsadere olunan bu tesisler bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl içinde Orman Genel Müdürlüğünce yirmidokuz yıllığına kiraya da verilebilir." hükmü yer almaktadır.

Bu düzenleme Burdur'da kurulu olan ve 25 yıldır kapalı ve atıl olan BURTRAK tesisleriyle ilgilidir. 2011 yılından itibaren 4 yıllık sürede ihale edilememiştir. şimdi yeniden ihale edebilmek için düzenleme yapılmak istenmektedir.

Anayasa'nın Ormanların Korunması ve Geliştirilmesi başlıklı 169. Maddesine aykırı olması nedeniyle komisyonda ortak karar ile tasarının orijinal metninde yer alan 12. maddesi metinden çıkarılmıştır. Fakat benzer şekilde yine ormanların kullanımıyla ilgili bir hususun son anda tasarıya 4. Madde olarak 6831 Sayılı Kanuna Geçici Madde 11 olarak eklenmesi manidardır. Mahkeme kararıyla orman olan bir yere özel sektörün nasıl tesis yapıp işletebileceği konusu da şaibelidir. Ayrıca eski halinde "iki yıl içinde Orman Genel Müdürlüğünce yirmidokuz yıllığına kiraya da verilebilir" ibaresinin "bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren dört yıl içinde

Orman Genel Müdürlüğüne kırk dokuz yıllığına kiraya da verilebilir" şeklinde değiştirilmesi de anlaşılır değildir.

Tasarının 15 inci maddesiyle 2547 sayılı Kanunun ek 15 inci maddesinin üçüncü fıkrası; denetim kapasitesinin yetersizliği, usulsüzlük/yolsuzluk ve kaynak aktarma girişimleri vb. nedenlerle değişiklik yapılması zaruretinin ortaya çıktığı gerekçesiyle yürürlükten kaldırılmaktadır. Vakıf üniversiteleri "pıtırak" gibi kurulurken MHP olarak bu üniversitelerin gerekli incelemeler yapılmadan aceleyle kurulmaması gerektiğine dair uyarılarımızı yapmıştık ve bugün haklı çıktık. Şimdi uyarılarımızın gereği yapılmaktadır. Öte yandan daha önce usulüne uygun olarak açılmayı bekleyen vakıf üniversiteleri varken inanılmaz bir hızla kurulan FETÖ'cü vakıf üniversiteleri için de şimdi gerekli düzenlemeler yapılmaktadır. Üniversite kuruluşlarında daha hassas davranılmalı ve YÖK'ün denetim kapasitesi bir an önce yeterli düzeye getirilmelidir.

Tasarının 2 inci maddesiyle DSİ Genel Müdürlüğü'nün muhasebe hizmetlerinin Maliye Bakanlığı tarafından yapılması ve bunun için 5 yıllık sürenin 10 yıla uzatılması düzenlenmektedir. Bu trajik-komik bir durumdur. DSİ gibi yatırımcı bir kuruluşun hala muhasebe sistemini kuramamış olması ve süre uzatımı istenmesi gayri ciddi bir yaklaşımdır.

Tasarının 28 inci maddesiyle MTA Genel Müdürlüğü bünyesinde Türkiye yer Bilimleri ve Karot Bilgi Bankası kurulması düzenlenmektedir. Ek Madde 13'teki bu düzenlemenin 3213 sayılı Maden Kanununda değil, 2804 Sayılı MTA Genel Müdürlüğü Kanunu'na göre yapılması daha doğru olurdu. Ek Madde 14'te kurulması öngörülen Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Komisyonu (UMREK) ise yeni bir üst kurul niteliğinde olup, bu komisyonun Hükümetten bağımsız olması gerekir. TMMOB ve bağlı odalar varken, SMMM ve YMM Eğitim ve Sınavları TÜRMOB tarafından yapıldığı göz önüne alınca ayrı bir komisyon kurulması uygun görülmemektedir. Komisyon gerekliliğine ilişkin yapılan açıklamalar da tatmin edici olmamıştır. Önemli olan ayrı bir kurum kurmak değil, uluslararası standartlarda rapor hazırlamaktır. Bu amaçla yeni bir kurul kurmak yerine ilgili meslek kuruluşlarına bu yetkinin verilmesi belirlenen standartlara uygun eğitim ve sertifikalandırma işlerinin bu kuruluşlar tarafından verilmesi daha doğru olacaktır.

Tasarının 29 uncu maddesi ile Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Komisyonu kurulmaktadır. Komisyonun teşkili, yönetimi ve çalışması ile üyelerin atanmasında aranacak nitelikler, görev süresi ve üyeliğin sona ermesi ile ilgili usul ve esasların Bakanlık tarafından belirlenmesi öngörüldükten, görevini yerine getirirken bağımsız olduğunun ifade edilmesinin hiçbir anlamı bulunmamaktadır.

Ayrıca; madenlerin aranması, araştırılması ve üretilmesi ile ilgili yetkin kişi ve/veya yetkilendirilmiş tüzel kişileri belirleme konusunda Komisyona verilen yetki, maden, jeoloji ve jeofizik mühendislerinin yetki ve haklarını kısıtlayacak, mağduriyetlerine yol açacak mahiyet arz etmektedir.

Tasarının 37 ve 38 inci maddeleri ile ön inceleme ve idari soruşturma yapmakla görevlendirilenler ile teftiş ya da denetim elemanlarına ve bunlar tarafından düzenlenen raporlara dayanarak karar verenler veya işlem tesis edenlerle, bu kararları ya da işlemleri hazırlayan ve inha ya da teklif edenler hakkında açılacak

tazminat davalarının idare aleyhine açılması, bu görevlilerin suç sayılan eylemleri ile kin, garez ve hatıra dayalı olarak veya baskı veya telkinle kanaat oluşturduğu ya da değiştirdiği kesinleşmiş yargı ya da disiplin kurulu kararıyla tespit edilirse, idarenin görevliye rücu hakkının saklı tutulması düzenlenmektedir.

Kişisel kusur, haksız fiil veya diğer sorumluluk hâllerinde dahi ilgililer hakkında tazminat davası açılmaması, verilecek kararların hukuka uygun, tarafsız ve objektif olmamasına, "tetikçilik" diye tabir edilen müessesenin oluşumuna yol açabilecektir.

Tasarının 43 üncü maddesi ile terörle mücadelede hayatını kaybeden şehitlerimizin eş veya çocuklarından birisi, eş ve çocuğu yoksa ana veya babasından birisi tarafından ÖTV'siz araç alımına imkan sağlanmaktadır. Bu düzenleme MHP'nin vadeleri arasında yer almakta olup, terörle mücadelede gazi olanlara da eşitlik gereği bu imkanın verilmesine yönelik önerimiz maalesef kabul edilmemiştir.

Tasarının 48 inci maddesi ile Sağlık Bakanlığında 4924 sayılı Kanun kapsamında çalışan sözleşmeli personelden kadroya geçenler sebebiyle iptal edilmiş sayılan 10.827 pozisyonun aynı usul ve esaslar çerçevesinde yeniden kullanımına ve bu suretle eleman temininde güçlük çekilen yerlerde toplam 22.000'e kadar sözleşmeli sağlık personelinin istihdamına imkan sağlanmaktadır.

Eleman temininde güçlük çekilen yerler için sözleşmeli personel alımı yapan Hükümet, bunları kadroya geçirmiş olup, şimdi tekrar sözleşmeli personel çalıştırmak için düzenleme yapmaktadır. Hükümet, söz verdiği halde vekil ve taşeron işçisi statüsünde çalışan sağlık personeline kadro vermediği gibi, sözleşmeliler kadroya geçirip tekrar sözleşmeli alma uygulaması ile de kadro açılmasını bekleyen on binlerce işsiz gençlerimizin hakkını gasp etmektedir.

Tasarının 50 nci maddesi ile riskli alanlara yönelik uygulama yapılan rezerv yapı alanlarında gerçekleştirilen her türlü mal ve hizmet alımları ile yapım işleri 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu hükümlerinden istisna tutulmaktadır. AKP Hükümeti burada da ihale mevzuatından kaçmakta, çok büyük meblağ içerecek ihaleleri kolaylıkla dilediğine vermenin önünü açmaktadır.

Tasarının 51 inci maddesinde aile hekimlerinin nöbet süreleri düzenlenmektedir. Aile Hekimlerine yönelik asgari 8 saatlik mecburi nöbet zorlaması terk edilmekle birlikte, nöbet ısrarında devam edilmesi ve nöbet mevzusunda ilgili taraflarla istişare edilmeden düzenleme yapılması doğru değildir. Aile hekimlerinin de bu ülkenin vatandaşı olduğu hatırlanmalı ve kendilerinin, uygun koşullar sunulması halinde Türk Milletine kesintisiz sağlık hizmeti verme konusunda ellerini taşın altına koymaya hazır oldukları görülmelidir. Kısa bir araştırma neticesinde aile hekimlerinin gönüllülük temelli bir nöbet düzenlemesi talep ettikleri, ücret konusunda idare ile istişare talepleri olduğu ve bilgi sistemlerinin de yardımıyla nöbet ihtiyacının ve tespitinin bilimsel süreçlerle ortaya konması gerektiği yönündeki beyanlarına ulaşmak mümkündür. Kanun yapıcılar, daha sağlıklı ve uzun ömürlü bir kanun yapımı için ilgili komisyonlar eliyle milletin vekillerini ve sivil toplum kuruluşlarını kanun yapımı süreçlerine dahil etmek konusunda daha istekli olmalı ve bununla birlikte iş birliğine de açık olmalıdır.

Tasarının 56 ncı maddesi ile yapılan düzenleme MHP milletvekilleri olarak verdiğimiz önerge üzerine kabul edilmiştir. Buna göre; 3713 sayılı Kanun kapsamına girmese dahi atış, tatbikat veya diğer ateşli silah yaralanmaları nedeniyle malul olan vazife ve harp malullerinin de sağlık kurulu raporlarıyla ihtiyaç duydukları her türlü ortez, protez ve diğer iyileştirici araç ve gereçlerin herhangi bir kısıtlama getirilmeksizin Sosyal Güvenlik Kurumunca karşılanması öngörülmektedir.

Tasarının 62 nci maddesi ile vakıflara yayın lisansı yasağı kaldırılmakta ve vakıf kurucularına medya hizmet sağlayıcı kuruluş ortağı olma imkanı verilmektedir.

6112 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayın Hizmetleri Hakkında Kanununun 19 uncu maddesinde “Siyasî partiler, sendikalar, meslek kuruluşları, kooperatifler, birlikler, dernekler, vakıflar, mahallî idareler ve bunlar tarafından kurulan veya bunların doğrudan veya dolaylı ortak oldukları şirketler ile sermaye piyasası kurumları ve bunlara doğrudan veya dolaylı ortak olan gerçek ve tüzel kişilere yayın lisansı verilemez. Bu kuruluşlar, medya hizmet sağlayıcı kuruluşlara doğrudan veya dolaylı ortak olamaz.” hükmü bulunmaktadır.

2011 yılında çıkarılan 6112 sayılı Kanunla getirilen yayın lisansı yasağına ilişkin düzenlemeden sadece vakıfların, adeta cımbızla çıkarılması, özel nitelikte ve adresi belli bir düzenleme yapıldığı kanaati oluşturmaktadır.

Tasarının 66 ncı maddesi ile 6331 sayılı Kanuna göre iş güvenliği uzmanı, işyeri hekimi ve diğer sağlık personeli görevlendirme yükümlülüğünün kamu kurumları ile elliden az çalışanı olan ve az tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için 1/7/2017 tarihinden itibaren yürürlüğe konulması öngörülmektedir. Bu konu Kanunda iki yıl sonra yürürlüğe girmesi öngörülmüş, daha sonra süre iki yıl uzatılmış, şimdi de bir yıl daha uzatılmaktadır.

Henüz uygulama kabiliyeti olmadığı anlaşılan bu yükümlülük, özellikle küçük esnaf ve işletmeler yönüyle az tehlikeli işyerleri için gözden geçirilmelidir.

Tasarının 69 uncu maddesi ile Sağlık Bakanlığına, kamu özel işbirliği modeliyle yaptıracağı işleri özel kişilere denetletirme yetkisi veren 6428 sayılı Kanununun 4 üncü maddesinde yer alan “veya denetletir” sözcüklerinin Anayasa Mahkemesince iptal edilmesi üzerine yeni bir düzenleme yapılmaktadır.

Ancak, yapılan düzenleme Anayasa Mahkemesi kararının iptal gerekçesini karşılamamaktadır. Şöyle ki, iptal kararında “... denetimi gerçekleştiren kişilerin niteliklerinin neler olduğunun ve yükümlülüklerini tam olarak yerine getirmemeleri ya da usulsüzlük yapmaları durumunda uygulanacak yaptırım ve sonuçlarının hiçbir tereddüde yer bırakmayacak şekilde düzenlenmemiş olması belirsizliğe yol açacağından dava konusu kuralda yer alan ‘veya denetletir’ sözcükleri hukuk devleti ilkesine aykırılık oluşturmaktadır.” denilmektedir. Yapılan düzenleme bu hususları taşımamakta olup, Anayasa’ya aykırılık giderilmemiştir.

Ayrıca, kamuya maliyeti çok büyük boyutta olan bu işlerin kamu denetim elemanlarınca denetlenmesinin daha uygun ve gerekli olduğu görüşündeyiz.

Tasarının 70 nci maddesi ile TEİAŞ tarafından yerli kaynaklara öncelik veren kapasite mekanizmaları oluşturulması öngörülmektedir. Bu düzenleme önemli görülmekle birlikte, bunun için yapılacak ödemelerin iletim tarifesi hesaplamalarında dikkate alınması elektrik faturalarının daha da kabarcacağı anlamına gelmektedir.

Zaten elektrik faturaları aile bütçesinde önemli yer tutan bir harcama kalemi hâline gelmiş, sanayicinin, esnafın ve çiftçinin önemli bir maliyet unsuru olmuştur. Vatandaş haraca bağlanmış gibi elektrik tüketim tutarı üzerinden birçok bedel, pay, fon, vergi, hatta verginin vergisi alınmaktadır. Elektrik tüketim tutarı üzerinden kayıp kaçak, sayaç okuma ve hizmet bedelleri ile TRT payı ve enerji fonu alınmaması, vergi oranlarında indirime gidilmesi yönünde düzenleme yapılması gerekli görülmektedir.

3- SONUÇ:

Tasarının birçok maddesini genel olarak desteklemekle birlikte, usul yönünden ve yukarıda ifade edilen nedenlerle bazı maddelerine muhalefet ediyoruz.

Erhan Usta
Samsun

Mustafa Kalaycı
Konya

Mehmet Günel
Antalya

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

TÜRKİYE VARLIK FONU KURULMASI İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Kanunun amacı, Türkiye Varlık Fonunun kurulması, yönetimi ve faaliyetlerine ilişkin esasları düzenlemektir.

Türkiye Varlık Yönetimi Anonim Şirketinin kuruluşu ve faaliyet konusu

MADDE 2- (1) Başbakanlığa bağlı, ana faaliyet konusu bu Kanunda belirtilen fonların kurulması ve yönetimi olan, profesyonel yönetim ilkelere göre yönetilen, özel hukuk hükümlerine tabi Türkiye Varlık Yönetimi Anonim Şirketi (Şirket) kurulmuştur.

(2) Şirket, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte başka hiçbir işleme gerek kalmaksızın ticaret siciline resen tescil olunur.

(3) Borsalarda işlem gören yerli ve yabancı şirketlerin hisse senetleri, özelleştirme kapsam ve programına alınanlar dahil Türkiye’de kurulan ihraççılara ait paylar, Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkında 32 Sayılı Karar hükümleri çerçevesinde alım satımı yapılabilen yabancı kamu, özel sektör ve kamu borçlanma araçları ile ihraççı payları, vadeli mevduat, katılma hesabı, tüm tahsisli Hazine taşınmazları ve mevduat sertifikaları, altın ve diğer kıymetli madenler ile bu madenlere dayalı olarak ihraç edilen sermaye piyasası araçları, fon katılma payları, repo ve ters repo işlemleri, kira sertifikaları, gayrimenkul sertifikaları, varantlar ve sertifikalar, takasbank para piyasası işlemleri, türev araç işlemlerinin nakit teminatları ve primleri, özel tasarlanmış yabancı yatırım araçları ve ikraz iştirak senetleri, ulusal yatırımlar ile uluslararası alanlarda diğer devletler ve/veya yabancı şirketler tarafından yapılacak yatırımlara iştirak ve bunlarla sınırlı olmamak üzere diğer yatırım araçları işlemleri Şirket tarafından Türkiye Varlık Fonu adına gerçekleştirilir.

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN

YATIRIMLARIN PROJE BAZINDA DESTEKLENMESİ, İKİ İL MERKEZİNİN DEĞİŞTİRİLMESİ VE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

(4) Faaliyet konusu ve amacı, sermaye miktarı, payları, payların devir esasları, 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 478 inci maddesinin dördüncü fıkrasına tabi olmaksızın paylara tanınacak imtiyazlar, tasfiye, devir, birleşme, fesih, organlar, komiteler, bunların oluşumu, görev yetki ve sorumlulukları ile çalışma usul ve esasları, hesapları ve kârlarının dağıtımı ile teşkilatına ilişkin esaslar ile sair hususların yer aldığı esas sözleşmesi genel hükümlerle bağlı olmaksızın doğrudan tescil ve ilan edilir.

(5) Şirketin 50.000.000 (elli milyon) Türk Lirası olan kuruluş sermayesi Özelleştirme Fonundan karşılanır. Tamamı ödenmiş olan bu sermayeyi temsil eden paylar Özelleştirme İdaresi Başkanlığına aittir.

(6) Şirketin hisse senetleri nama yazılıdır.

Türkiye Varlık Fonu

MADDE 3- (1) Şirket tarafından Türkiye Varlık Fonu kurulur. Ayrıca gerek görülmesi halinde Türkiye Varlık Fonuna bağlı alt fonlar kurulabilir.

(2) Bu fonların kuruluşu, yapısı, işleyişi, yönetimi ve yapacağı işlemler Şirket esas sözleşmesi hükümleri dahilinde belirlenir.

Türkiye Varlık Fonunun kaynakları ve finansman sağlanması

MADDE 4- (1) Türkiye Varlık Fonunun kaynakları;

a) Özelleştirme Yüksek Kurulu tarafından; özelleştirme kapsam ve programında bulunan ve Türkiye Varlık Fonuna devrine karar verilen kuruluş ve varlıklar ile Özelleştirme Fonundan Türkiye Varlık Fonuna aktarılmasına karar verilen nakit fazlasından,

b) Bakanlar Kurulu tarafından; Türkiye Varlık Fonuna aktarılmasına veya Şirket tarafından yönetilmesine karar verilen kamu kesimine dair kamu kurum ve kuruluşlarının tasarrufu altında bulunan ihtiyaç fazlası gelir, kaynak ve varlıklardan,

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

c) Türkiye Varlık Fonu tarafından yurtiçi ve yurtdışı sermaye ve para piyasalarından ilgili mevzuat kapsamında yer alan izin ve onaylar aranmaksızın her türlü yöntemle sağlanan finansman ve kaynaklardan, oluşur.

(2) Sermaye piyasası aracı ihraçlarında her bir ihraca özgü olarak Şirketin gerek duyması halinde 6/12/2012 tarihli ve 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu ve ilgili mevzuatta öngörülen yöntemler izlenebilir. Bu durumda 6362 sayılı Kanun çerçevesinde Kurul ücreti ödenmez.

(3) Finansman sağlanırken Türkiye Varlık Fonu portföyü üzerinde teminat, rehin, kefalet ve ipotek tesis edilebilir.

Varlık ve hakların Türkiye Varlık Fonu adına tescili

MADDE 5- (1) Türkiye Varlık Fonuna devredilen varlıklar ve haklar ile Şirket tarafından gerçekleştirilen faaliyetler neticesinde elde edilen tescile tabi olabilen diğer her türlü değer ilgili siciline veya kütüğüne Türkiye Varlık Fonu adına tescil edilir. Türkiye Varlık Fonu, bu madde kapsamındaki tescil işlemleri ile sınırlı olmak üzere tüzel kişiliği haiz addolunur.

Denetim

MADDE 6- (1) Şirketin ve Türkiye Varlık Fonunun finansal tabloları bağımsız denetçi tarafından denetlenir. Şirket, Türkiye Varlık Fonu ve bu madde çerçevesinde kurulacak veya pay sahibi olunacak diğer şirket ve fonların bu madde kapsamındaki denetimi 3/12/2010 tarihli ve 6085 sayılı Sayıştay Kanununa tabi değildir.

(2) Türkiye Varlık Fonu bünyesinde kurulacak fonlar Sermaye Piyasası Kanunu kapsamında bağımsız denetim ve kurumsal yönetim düzenlemelerine tabidir.

Türkiye Varlık Fonunun mal varlığının haczi ve rehni

MADDE 7- (1) Türkiye Varlık Fonunun mal varlığı ile Şirketin yönettiği varlık ve haklar, Şirketin mal varlığından ayrıdır. Türkiye Varlık

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

Fonunun mal varlığı, Türkiye Varlık Fonu hesabına olması şartıyla para ve sermaye piyasalarından finansman temin etmek dahil Türkiye Varlık Fonu ve alt fonların yapmaya yetkili olduğu faaliyetlere ilişkin iş ve işlemler haricinde teminat gösterilemez ve rehnedilemez, başka bir amaçla tasarruf edilemez, kamu alacaklarının tahsili amacı da dahil olmak üzere haczedilemez, üzerine ihtiyati tedbir konulamaz ve iflas masasına dahil edilemez. Şirketin üçüncü kişilere olan borçları ve yükümlülükleri ile Türkiye Varlık Fonunun aynı üçüncü kişilerden olan alacakları birbirlerine karşı mahsup edilemez.

Muafiyet ve istisnalar

MADDE 8- (1) Bu Kanuna göre kurulan Şirket ve Türkiye Varlık Fonu ile Şirket tarafından kurulacak şirketler ve alt fonlar gelir ve kurumlar vergisinden muafır. Bu muafiyet, Türkiye Varlık Fonu ve Şirket kazanç ve iratları üzerinden 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu uyarınca yapılacak vergi kesintilerini de kapsar.

(2) Şirket ve Türkiye Varlık Fonu, elektrik ve havagazı tüketim vergisi ve yangın sigortası vergisi hariç olmak üzere 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu gereğince alınan vergi, harç, katılma payı ile tasdik ücretlerinden, sahip olduğu taşınmazlar dolayısıyla emlak vergisinden, satın alınan ve satılan taşınmazlar ile ilgili olarak tapu ve kadastro döner sermaye bedellerinden ve her türlü dava ve icra işlemlerinde teminat yatırma mükellefiyetlerinden muafır.

(3) Şirket ve Türkiye Varlık Fonunun kuruluş ve tescil işlemleri ile esas sözleşmesinin tescil ve ilan işlemleri de dahil olmak üzere faaliyetleri kapsamında gerçekleştirdikleri işlemlerle ilgili düzenlenen tüm kağıtlar damga vergisinden, tüm iş ve işlemleri her türlü harçtan, her ne nam adı altında olursa olsun nakden veya hesaben banka ve sigorta muameleleri vergisi mükelleflerine ödedikleri tutarlar ile her ne nam adı altında olur-

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

sa olsun nakden veya hesaben lehe aldıkları paralar banka ve sigorta muameleleri vergisinden, her türlü kredi kullanımları işlemleri kaynak kullanımını destekleme fonundan istisnadır.

(4) Şirket ile bağlı ortaklıkları ve iştirakleri ile Türkiye Varlık Fonu ve alt fonları, kamu iktisadi teşebbüsleri de dâhil, sermayesinin yarısından fazlası kamuya ait olan veya özel kanunla kurulan kamu kurum, kuruluş ve ortaklıklarına uygulanan mevzuat, uygulama ve kısıtlamalara tabi değildir.

(5) 6362 sayılı Kanun ile bu Kanun uyarınca yürürlüğe konulan ikincil mevzuat, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu, 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu, 4/7/2001 tarihli ve 631 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Mali ve Sosyal Haklarında Düzenlemeler ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 18/5/1994 tarihli ve 527 sayılı Kanun Hükmünde Kararname, 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanunu, 2/4/1987 tarihli ve 3346 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri ile Fonların Türkiye Büyük Millet Meclisince Denetlenmesinin Düzenlenmesi Hakkında Kanun, 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu, 5/1/2002 tarihli ve 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanunu, 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu, 5/1/1961 tarihli ve 237 sayılı Taşıt Kanunu, 9/11/1983 tarihli ve 2946 sayılı Kamu Konutları Kanunu, 2/1/1961 tarihli ve 195 sa-

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

yılı Basın İlân Kurumu Teşkiline Dair Kanun, 7/12/1994 tarihli ve 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun, 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun ile bunların ek ve değişikliklerine ilişkin hükümler Türkiye Varlık Fonu ve Şirket ile Şirket tarafından kurulan diğer şirketler hakkında uygulanmaz. Kamu kurum ve kuruluşlarına personel alınmasına dair ilgili mevzuat hükümleri Şirket tarafından istihdam edilecek personel hakkında uygulanmaz.

(6) Şirket tarafından kurulacak varlık kiralama şirketleri 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanununun 7/A maddesi çerçevesinde kurulan varlık kiralama şirketlerine tanınan tüm hak, istisna, indirim ve muafiyetlerden yararlanır. Bu madde uyarınca kurulan varlık kiralama şirketleri, ihraç etmiş oldukları menkul kıymetlere ilişkin, ihraççıların tabi olduğu Borsa İstanbul Anonim Şirketine ödenmesi gereken kayıt ücreti ve kotasyon ücretinden muafır.

MADDE 9- 24/4/1930 tarihli ve 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 216 ncı maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Defin ruhsatıyeleri belediye tabipleri, toplum sağlığı merkezi tabipleri ile aile hekimleri tarafından mevtanın muayenesinden sonra verilir ve bu ruhsatıyelerin yerleşim yeri bazında hangi tabipler tarafından verileceği Türkiye Halk Sağlığı Kurumu tarafından belirlenir.”

MADDE 10- 24/3/1950 tarihli ve 5659 sayılı Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü Kuruluş Kanununun ek 1 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ekli (1) numaralı Krokide koordinatları belirlenen alan ve bu alan içerisindeki her türlü yapı ile ekli (2) numaralı Krokide koordinatları belirlenen alan içerisinde Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından yapılacak temapark, hayvanat bahçesi, rekreasyon alanları ve buralara gele-

MADDE 1- 24/4/1930 tarihli ve 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 216 ncı maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Defin ruhsatıyeleri belediye tabipleri, toplum sağlığı merkezi tabipleri ile aile hekimleri tarafından mevtanın muayenesinden sonra verilir ve bu ruhsatıyelerin yerleşim yeri bazında hangi tabipler tarafından verileceği Türkiye Halk Sağlığı Kurumu tarafından belirlenir.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

cek ziyaretçilerin ihtiyaçlarını karşılayacak yapılarla ilgili her ölçekteki imar planı, proje, ruhsat ve benzeri işlemler 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu ve ilgili diğer mevzuatta yer alan kısıtlamalara tabi olmaksızın Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından yapılır. Ankara Büyükşehir Belediyesine bu Kanun ile tahsis edilen ekli (2) numaralı Krokide koordinatları belirlenmiş olan alanlar, Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü ile Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı arasında yapılacak protokolle yirmidokuz yıl süre ile bedelsiz olarak Ankara Büyükşehir Belediyesine tahsis edilir. Tahsis süresinin sonunda alan içerisinde yer alan her türlü yapı, tesis ve malzeme bedelsiz olarak Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğüne devredilir. Ankara Büyükşehir Belediyesine tahsis edilen alanlar, 16/6/2005 tarihli ve 5366 sayılı Yıpranan Tarihi ve Kültürel Taşınmaz Varlıkların Yenilenerek Korunması ve Yaşatılarak Kullanılması Hakkında Kanun kapsamında yenileme alanı olarak belirlenmiş sayılır. Bu Kanun ile Ankara Büyükşehir Belediyesine tahsis edilen alan içerisindeki işletmeler, tahsis amacına uygun olarak Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından azami yirmidokuz yıl süre ile üçüncü şahıslara kiraya verilebilir.”

MADDE 11- 18/12/1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun geçici 9 uncu maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “beş” ibaresi “on” şeklinde değiştirilmiştir.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

MADDE 2- 18/12/1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun geçici 9 uncu maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “beş” ibaresi “on” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 3- 31/8/1956 tarihli ve 6831 Sayılı Orman Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10 - Bu maddenin yürürlük tarihinden önce Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından erişme kontrolü uygulanan karayollarında yapılan, işlenen, işletirilen veya yap-işlet-devret modeli esas alınarak yaptırılan ve işletirilen binalar ile hizmet tesisleri ve bakım işletme tesisleri, erişme kontrolü uygulanan karayolunun

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 12- 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10- Tapuda kişiler adına kayıtlı iken, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce mahkemeler tarafından orman sınırları içerisinde kaldığı gerekçesiyle tapusu iptal edilerek verilen müsadere kararı gereğince Orman Genel Müdürlüğü sabit kıymetine alınan fabrika veya ticarethane niteliğindeki bina ve tesislerin üzerinde yer aldığı Devlet ormanlarının tapu sicilindeki vasfı hâlihazır durumuna uygun olarak tashih edilir ve orman tahdit sınırları da buna göre düzeltilir. Bu yerlere karşılık, Hâzinenin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufunda bulunan taşınmazlardan orman kurmaya uygun olan iki katı yüzölçümündeki taşınmazlar tapuda Devlet ormanı vasfıyla tescil ve orman olarak tahsis edilir.”

MADDE 13- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 20 nci maddesinin başlığı “Kreş ve gündüz bakımevleri ile eğitim ve öğretim işletmelerinde kazanç istisnası.” şeklinde ve aynı maddenin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “Okul öncesi eğitim” ibaresi “Özel kreş ve gündüz bakımevleri ile okul öncesi eğitim” şeklinde değiştirilmiş ve aynı fıkranın ikinci cümlesine “İstisna,” ibaresinden sonra gelmek üzere “kreş ve gündüz bakımevleri ile” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 14- 193 sayılı Kanunun 74 üncü maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendine “emsal değeridir)” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile kiraya veren tarafından yapılan ve gayrimenkulün iktisadi değerini artırıcı niteliği olan ısı yalıtımı ve enerji tasarrufu sağlamaya yönelik harcamalar (Bu harcamalar bir takvim yılı içinde Vergi Usul Kanununun 313 üncü maddesinde belirlenen tutarı aşmıyor ise maliyet olarak dikkate alınabilir.)” ibaresi eklenmiştir.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

müştemilatı sayılır. Bu bina ve tesislerin devlet ormanlarında bulunması halinde Orman ve Su İşleri Bakanlığınca Karayolları Genel Müdürlüğüne devrine bedelsiz olarak izin verilir.”

MADDE 4- 6831 Sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11 - Bu Kanunun 93 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına göre müsadere olunan tesis, 6762 sayılı Kanun kapsamında fabrika veya ticarethane ise ve Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kovuşturmaya yer olmadığına dair karar ya da yargılama sonucunda mahkeme tarafından beraat kararı verilmişse, müsadere olunan bu tesisler bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren dört yıl içinde Orman Genel Müdürlüğüne kırk dokuz yıllığına kiraya da verilebilir.”

MADDE 5- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 20 nci maddesinin başlığı “Kreş ve gündüz bakımevleri ile eğitim ve öğretim işletmelerinde kazanç istisnası.” şeklinde ve aynı maddenin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “Okul öncesi eğitim” ibaresi “Özel kreş ve gündüz bakımevleri ile okul öncesi eğitim” şeklinde değiştirilmiş ve aynı fıkranın ikinci cümlesine “İstisna,” ibaresinden sonra gelmek üzere “kreş ve gündüz bakımevleri ile” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 6- 193 sayılı Kanunun 74 üncü maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendine “emsal değeridir)” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile kiraya veren tarafından yapılan ve gayrimenkulün iktisadi değerini artırıcı niteliği olan ısı yalıtımı ve enerji tasarrufu sağlamaya yönelik harcamalar (Bu harcamalar bir takvim yılı içinde Vergi Usul Kanununun 313 üncü maddesinde belirlenen tutarı aşmıyor ise maliyet olarak dikkate alınabilir.)” ibaresi eklenmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 15- 193 sayılı Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“18. Vergi Usul Kanununun 11 inci maddesinin yedinci fıkrası kapsamındaki ödemelerden,”

MADDE 16- 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 11 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bakanlar Kurulu, ödeme yapılan kişilerin mükellef olup olmamasına, ödeme yapan veya ödemeye aracılık edenlerin vergi kanunlarına göre vergi kesintisi yapmak zorunluluğu bulunup bulunmamasına, ödemenin konusunun mal veya hizmet alım satımı olup olmamasına, elektronik ortamda gerçekleştirilip gerçekleştirilmemesine, ödeme yapılanın bu tutarı vergi matrahının tespitinde indirim konusu yapıp yapmamasına bakılmaksızın, vergiye tabi işlemlere taraf veya aracı olanlara vergi kesintisi yaptırmaya, iş grupları, iş neveleri, sektörler ve emtia grupları itibarıyla, vergiye tabi işlemle ilgili, vergi kanunlarında belirtilen alt ve üst limitler arasında olmak şartıyla, farklı kesinti oranları tespit etmeye yetkilidir.”

MADDE 17- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa ekli (IV) sayılı Makam Tazminatı Cetvelinin 8 inci sırasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) En az dört yıl süreli yükseköğrenim veren fakülte veya yüksekokulları bitirmiş ve birinci

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 7- 193 sayılı Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“18. Vergi Usul Kanununun 11 inci maddesinin yedinci fıkrası kapsamındaki ödemelerden,”

MADDE 8- 193 sayılı Kanununun geçici 67 nci maddesinin beşinci fıkrasında yer alan “Şu kadar ki,” ibaresinden sonra gelmek üzere “5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (I) bendi kapsamındaki kurumlar ile” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 9- 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 11 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bakanlar Kurulu, ödeme yapılan kişilerin mükellef olup olmamasına, ödeme yapan veya ödemeye aracılık edenlerin vergi kanunlarına göre vergi kesintisi yapmak zorunluluğu bulunup bulunmamasına, ödemenin konusunun mal veya hizmet alım satımı olup olmamasına, elektronik ortamda gerçekleştirilip gerçekleştirilmemesine, ödeme yapılanın bu tutarı vergi matrahının tespitinde indirim konusu yapıp yapmamasına bakılmaksızın, vergiye tabi işlemlere taraf veya aracı olanlara vergi kesintisi yaptırmaya, iş grupları, iş neveleri, sektörler ve emtia grupları itibarıyla, vergiye tabi işlemle ilgili, vergi kanunlarında belirtilen alt ve üst limitler arasında olmak şartıyla, farklı kesinti oranları tespit etmeye yetkilidir.”

MADDE 10- 21/2/1963 tarihli ve 210 sayılı Değerli Kağıtlar Kanununun 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “belgeler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile elektronik imza kullanılmak suretiyle manyetik ortamda ve elektronik veri şeklinde oluşturulan noter belgeleri” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 11- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa ekli (IV) sayılı Makam Tazminatı Cetvelinin 8 inci sırasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) En az dört yıl süreli yükseköğrenim veren fakülte veya yüksekokulları bitirmiş ve birinci

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

dereceli kadroya atanmış olmak kaydıyla, 152 nci maddenin “II- Tazminatlar” kısmının “A- Özel Hizmet Tazminatı” bölümünün (ğ) bendinde yer alanlardan merkez teşkilatına ait uzman unvanlı kadrolarda bulunanlar 2.000”

MADDE 18- 20/7/1966 tarihli ve 775 sayılı Gecekondu Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10- Gaziantep İli, Şahinbey İlçesi sınırları içerisinde bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce bu Kanuna göre ilgili idarelerce yapılan arsa veya konut tahsis işleminin gerçekleştirilememesi halinde; arsa veya konut tahsisi için ödenen bedeller, ilgili idarece yapılacak tebligatı müteakip en geç üç ay içerisinde, ödeme gününden itibaren hesaplanacak kanuni faizi ile birlikte hak sahiplerine veya kanuni mirasçılara ödenir. Hak sahipleri bunun dışında ilgili idareden herhangi bir hak, bedel ve tazminat talebinde bulunamazlar.

Bu maddenin birinci fıkrası hükmü; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce hak sahipleri tarafından, ilgili idarelerce yapılan arsa veya konut tahsis işleminin gerçekleştirilememesi nedenleriyle arsa veya konutların adlarına tescili, bedel veya tazminat ve benzeri taleplerle açılan ve henüz kesinleşmeyen her türlü davalarda da uygulanır. Bu hükmün mahkemelerde uygulanması nedeniyle reddedilen davaların yargılama giderleri davalı idare tarafından ödenir. Bu madde kapsamında kalan davalarda mahkeme harçları ile her türlü vekalet ücretleri maktu olarak belirlenir.”

MADDE 19- 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 45 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Banka, muteber saydığı asgari iki imzayı taşımak şartıyla kendi belirleyeceği esaslar dahilinde bankalar tarafından verilecek ticari senet ve vesikalari reeskonta kabul edebilir. Reeskonta kabul edilecek ticari senet türleri ve diğer tüm hu-

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

dereceli kadroya atanmış olmak kaydıyla, 152 nci maddenin “II- Tazminatlar” kısmının “A- Özel Hizmet Tazminatı” bölümünün (ğ) bendinde yer alanlardan merkez teşkilatına ait uzman unvanlı kadrolarda bulunanlar 2.000”

MADDE 12- 20/7/1966 tarihli ve 775 sayılı Gecekondu Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10- Gaziantep İli, Şahinbey İlçesi sınırları içerisinde bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce bu Kanuna göre ilgili idarelerce yapılan arsa veya konut tahsis işleminin gerçekleştirilememesi halinde; arsa veya konut tahsisi için ödenen bedeller, ilgili idarece yapılacak tebligatı müteakip en geç üç ay içerisinde, ödeme gününden itibaren hesaplanacak kanuni faizi ile birlikte hak sahiplerine veya kanuni mirasçılara ödenir. Hak sahipleri bunun dışında ilgili idareden herhangi bir hak, bedel ve tazminat talebinde bulunamazlar.

Bu maddenin birinci fıkrası hükmü; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce hak sahipleri tarafından, ilgili idarelerce yapılan arsa veya konut tahsis işleminin gerçekleştirilememesi nedenleriyle arsa veya konutların adlarına tescili, bedel veya tazminat ve benzeri taleplerle açılan ve henüz kesinleşmeyen her türlü davada da uygulanır. Bu hükmün mahkemelerde uygulanması nedeniyle reddedilen davaların yargılama giderleri davalı idare tarafından ödenir. Bu madde kapsamında kalan davalarda mahkeme harçları ile her türlü vekâlet ücreti maktu olarak belirlenir.”

MADDE 13- 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 45 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Banka, muteber saydığı asgari iki imzayı taşımak şartıyla kendi belirleyeceği esaslar dahilinde bankalar tarafından verilecek ticari senet ve vesikalari reeskonta kabul edebilir. Reeskonta kabul edilecek ticari senet türleri ve diğer tüm hu-

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

suslar Bankaca tespit edilir. Bu madde gereğince verilecek kredilerin en yüksek sınırı ve kredi türlerine göre limitleri, para politikası ilkeleri gözönünde tutulmak suretiyle Bankaca belirlenir.”

MADDE 20- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 13 üncü maddesinin (a) fıkrasının üçüncü paragrafının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Rektör, çalışmalarında kendisine yardım etmek üzere, üniversitenin aylıklı profesörleri arasından en çok üç kişiyi kendi rektörlük görev süresi ile sınırlı olmak kaydıyla rektör yardımcısı olarak seçer.”

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

suslar Bankaca tespit edilir. Bu madde gereğince verilecek kredilerin en yüksek sınırı ve kredi türlerine göre limitleri, para politikası ilkeleri gözönünde tutulmak suretiyle Bankaca belirlenir.”

MADDE 14- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 13 üncü maddesinin (a) fıkrasının üçüncü paragrafının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Rektör, çalışmalarında kendisine yardım etmek üzere, üniversitenin aylıklı profesörleri arasından en çok üç kişiyi kendi rektörlük görev süresi ile sınırlı olmak kaydıyla rektör yardımcısı olarak seçer.”

MADDE 15 - 2547 sayılı Kanunun ek 11 inci maddesine ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiş, ek 15 inci maddesinin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“Yapılan denetimler sonucu faaliyet izninin kaldırılmasını gerektiren durumlar tespit edilen vakıf yükseköğretim kurumları ile kurucu vakıflarına kayyum atanan vakıf yükseköğretim kurumlarının faaliyet izni, Yükseköğretim Kurulunun teklifi ve Bakanlar Kurulunun kararı ile kaldırılır. Bu durum, ilgili vakıf yükseköğretim kurumunun kuruluş kanununun yürürlükten kaldırılmasının sağlanması için Yükseköğretim Kurulu tarafından Milli Eğitim Bakanlığına bildirilir. Bu şekilde faaliyet izni kaldırılan vakıf yükseköğretim kurumlarında kayıtlı öğrenciler Yükseköğretim Kurulu tarafından garantör üniversiteye veya belirlenecek bir Devlet üniversitesine intikal ettirilir.

Faaliyet izni kaldırılan vakıf yükseköğretim kurumlarının malvarlığı, 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun resmî tasfiye hükümlerine göre tasfiye edilir. Resmî tasfiye süreci Yükseköğretim Kurulu tarafından başlatılır. Yetkili ve görevli mahkemece Maliye Bakanlığı ve Yükseköğretim Kurulunun birer temsilcisi tasfiye memuru olarak atanır. Tasfiye giderleri, tasfiye olunan vakıf yükseköğretim kurumunun malvarlığından karşılanır. Tasfiye işlemleri her türlü vergi, resim ve harçtan muaftır.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

Tasfiye memurları yaptıkları işlemler nedeniyle görevinin gereklerine açıkça aykırı davrandıklarının ceza mahkemesi kararıyla tespit edilmesi dışında malî ve idarî yönden sorumlu tutulamazlar.

Tasfiye süresince vakıf yükseköğretim kurumu aleyhine ihtiyatî tedbir ve ihtiyatî haciz kararı verilemez, ihtiyatî tedbir ve ihtiyatî haciz dâhil her türlü icra takibatı durur ve yeni icra takibi yapılamaz. Varsa vakıf yükseköğretim kurumu hesaplarına konulan ihtiyatî tedbir, ihtiyatî haciz, hacizler ile blokeler kalkar. Tasfiye süresi boyunca zamanaşımı süresi işlemez.

Tasfiye sonucunda kalan malvarlığı kurucu vakfa geçer.

Öğrencilerin nakledildiği yükseköğretim kurumları faaliyet izni kaldırılan vakıf yükseköğretim kurumunun borçlarından dolayı sorumlu tutulamaz.

Kurucu vakıflarına kayyım tayin edilen veya faaliyet izni kaldırılan vakıf yükseköğretim kurumu mütevelli heyet başkanı ve üyeleri ile tüm yöneticilerinin görevleri kendiliğinden sona erer. Bu vakıf yükseköğretim kurumunda çalışmakta olan akademik ve diğer personelin hizmet sözleşmeleri hakkında 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanunu hükümleri uygulanır.

Vakıf yükseköğretim kurumunun faaliyet izninin geçici olarak durdurulması halinde durdurulma süresince, kurumun idaresi, eğitim ve öğretimi sürdürmek veya tamamlamak üzere Yükseköğretim Kurulunca garantör üniversiteye veya belirlenecek bir Devlet yükseköğretim kurumuna verilir. Bu vakıf yükseköğretim kurumunun kurucu vakfının yönetim organı başkan ve üyeleri ile vakıf yükseköğretim kurumu mütevelli heyet başkanı, üyeleri ve tüm yöneticilerinin görevleri, faaliyet izninin geçici olarak durdurulması kararı ile birlikte sona erer. Bu kurucu vakfa, Yükseköğretim Kurulu ile birlikte Vakıflar Genel Müdürlüğünün talebi üzerine yetkili mahkeme tarafından kayyım atanır.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

Faaliyet izninin geçici olarak durdurulması süresi boyunca vakıf yükseköğretim kurumu aleyhine ihtiyatî tedbir ve ihtiyati haciz kararı verilemez, ihtiyatî tedbir ve ihtiyati haciz dâhil her türlü icra takibatı durur ve yeni icra takibi yapılamaz. Varsa vakıf yükseköğretim kurumu hesaplarına konulan ihtiyati tedbir, ihtiyati haciz, hacizler ile blokeler kalkar. Faaliyet izninin geçici olarak durdurulması süresi boyunca zamanaşım süresi işlemez.

Bu madde kapsamına giren vakıf yükseköğretim kurumlarında eğitim öğretim ücretlerinin belirlenmesine, öğrencilerin nakline, eğitim öğretimin ve diğer işlemlerin aksamadan yürütülmesine ilişkin her türlü tedbirleri almaya ve düzenleme yapmaya Yükseköğretim Kurulu yetkilidir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin te reddütleri gidermeye, gerektiğinde Maliye ve Milli Eğitim Bakanlıklarının görüşünü alarak Yükseköğretim Kurulu yetkilidir.”

MADDE 16- 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 65 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “koruma bölge kurullarından” ibaresi yürürlükten kaldırılmış ve dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Taşınmaz kültür ve tabiat varlıkları ile bunların koruma alanları ve sit alanlarında, 3194 sayılı İmar Kanununun 21 inci maddesi kapsamına giren ruhsata tabi olmayan tadilat ve tamiratları, kültür varlıkları yönünden bünyesinde koruma, uygulama ve denetim büroları kurulmuş yerlerde yetkili idarelerden, koruma, uygulama ve denetim büroları kurulmamış yerlerde koruma bölge kurulu müdürlüklerinden; tabiat varlıkları ve doğal sit alanları yönünden ise çevre ve şehircilik il müdürlüklerinden izin almaksızın ya da izne aykırı olarak yapanlar veya yaptırnanlar, altı aydan üç yıla kadar hapis veya adli para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 17- 2863 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin birinci

MADDE 21- 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 65 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “koruma bölge kurullarından” ibaresi yürürlükten kaldırılmış ve dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Taşınmaz kültür ve tabiat varlıkları, bunların koruma alanları ve sit alanlarında, 3194 sayılı İmar Kanununun 21 inci maddesi kapsamına giren ruhsata tabi olmayan tadilat ve tamiratları, kültür varlıkları yönünden bünyesinde koruma, uygulama ve denetim büroları kurulmuş yerlerde yetkili idarelerden, koruma, uygulama ve denetim büroları kurulmamış yerlerde koruma bölge kurulu müdürlüklerinden; tabiat varlıkları ve doğal sit alanları yönünden ise çevre ve şehircilik il müdürlüklerinden izin almaksızın ya da izne aykırı olarak yapanlar veya yaptırnanlar, altı aydan üç yıla kadar hapis veya adli para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 22- 2863 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin birinci

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

ve ikinci paragrafları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, üçüncü paragrafının birinci cümlesinde yer alan “, kentsel sitlerde ilgili belediye diğer yerlerde” ibaresi yürürlükten kaldırılmış, üçüncü paragrafına birinci cümlesinden sonra gelmek üzere “Alan başkanının görev süresi üç yıldır. Görev süresi sona eren alan başkanı Bakanlıkça tekrar atanabilir.” cümleleri eklenmiş, üçüncü paragrafının ikinci cümlesinde yer alan “Bakanlıkça belirlenen alan” ibaresi “Alan” şeklinde, “Kültür Bakanlığı” ibaresi “Kültür ve Turizm Bakanlığı” şeklinde ve dördüncü paragrafının birinci cümlesinde yer alan “Yönetim plân taslağı kapsamında” ibaresi “Bakanlık tarafından” şeklinde değiştirilmiştir.

“Yönetim alanları ile bunların bağlantı noktalarının korunması, değerlendirilmesi ve geliştirilmesi amacıyla Bakanlıkça yönetim plânı taslağı hazırlanır veya hazırlattırılır. Bakanlık, yönetim planlarının hazırlanmasına ilişkin olarak alanla ilgili diğer kamu kurum ve kuruluşları ile her türlü işbirliği yapabilir.

Hazırlanan taslağın karara bağlanması ve uygulanması konusunda önerilerde bulunmak amacıyla alanda mülkiyet hakkı bulunanlardan, meslek odaları ve sivil toplum örgütleri üyeleri ile üniversitelerin ilgili bölümlerinin öğretim üyelerinden Bakanlıkça bir danışma kurulu kurulur.”

MADDE 23- 2863 sayılı Kanuna aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“EK MADDE 5- Bakanlıkça yapılan veya yaptırılan her türlü proje ve uygulamalarda bu Kanun ile koruma, uygulama ve denetim bürolarına verilmiş olan görev ve yetkiler, koruma bölge kurulu müdürlükleri tarafından kullanılır.

EK MADDE 6- Kamu düzeni veya güvenliğinin olağan hayatı durduracak veya kesintiye uğratabilecek şekilde bozulduğu ya da doğal afet yaşanan yerlerde özel mülkiyette bulunan korunması gerekli taşınmaz kültür varlıklarının onarımı ile

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

ve ikinci paragrafları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, üçüncü paragrafının birinci cümlesinde yer alan “, kentsel sitlerde ilgili belediye diğer yerlerde” ibaresi madde metninden çıkarılmış, üçüncü paragrafına birinci cümlesinden sonra gelmek üzere “Alan başkanının görev süresi üç yıldır. Görev süresi sona eren alan başkanı Bakanlıkça tekrar atanabilir.” cümleleri eklenmiş, üçüncü paragrafının ikinci cümlesinde yer alan “Bakanlıkça belirlenen alan” ibaresi “Alan” şeklinde, “Kültür Bakanlığı” ibaresi “Kültür ve Turizm Bakanlığı” şeklinde ve dördüncü paragrafının birinci cümlesinde yer alan “Yönetim plân taslağı kapsamında” ibaresi “Bakanlık tarafından” şeklinde değiştirilmiştir.

“Yönetim alanları ile bunların bağlantı noktalarının korunması, değerlendirilmesi ve geliştirilmesi amacıyla Bakanlıkça yönetim plânı taslağı hazırlanır veya hazırlattırılır. Bakanlık, yönetim planlarının hazırlanmasına ilişkin olarak alanla ilgili diğer kamu kurum ve kuruluşları ile her türlü işbirliği yapabilir.

Hazırlanan taslağın karara bağlanması ve uygulanması konusunda önerilerde bulunmak amacıyla alanda mülkiyet hakkı bulunanlardan, meslek odaları ve sivil toplum örgütleri üyeleri ile üniversitelerin ilgili bölümlerinin öğretim üyelerinden Bakanlıkça bir danışma kurulu kurulur.”

MADDE 18- 2863 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 5- Bakanlıkça yapılan veya yaptırılan her türlü proje ve uygulamalarda bu Kanun ile koruma, uygulama ve denetim bürolarına verilmiş olan görev ve yetkiler, koruma bölge kurulu müdürlükleri tarafından kullanılır.”

MADDE 19- 2863 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 6- Kamu düzeni veya güvenliğinin olağan hayatı durduracak veya kesintiye uğratabilecek şekilde bozulduğu ya da doğal afet yaşanan yerlerde özel mülkiyette bulunan korunması gerekli taşınmaz kültür varlıklarının onarımı ile

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

restorasyonuna yönelik proje ve uygulama işleri maliklerinin ve diğer ilgililerin muvafakati aranmaksızın ve bedelsiz olarak Bakanlık tarafından gerçekleştirilebilir. Bu kapsamda yürütülen proje ve uygulama işlerinden bir mali yıl içinde tamamlanması mümkün olmayanlar için dört yılı geçmemek üzere gelecek yıllara yaygın yüklenmeye girilebilir.”

MADDE 24- 2863 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte görev yapmakta olan alan başkanları, danışma kurulu üyeleri ile eşgüdüm ve denetleme kurulu üyelerinin görevleri sona erer. Görevi sona erenlerin yerine bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç altı ay içinde Bakanlıkça görevlendirme yapılır.”

MADDE 25- 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun ek 16 ncı maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Belediyelere ödenecek tutar, elektronik sistemlerin yatırım maliyetine ulaşınca %30 oranındaki tutar %5 olarak uygulanır.”

MADDE 26- 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 8 inci maddesinin beşinci ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Malik veya yetkili temsilcisi tarafından, bu yazının tebliğ tarihinden itibaren onbeş gün içinde, kamulaştırmaya konu taşınmaz malı pazarlıkla ve anlaşarak satmak veya trampa isteği ile birlikte idareye başvurulması halinde; komisyonca tayin edilen tarihte pazarlık görüşmeleri yapılır, tespit edilen tahmini değeri geçmemek üzere be-

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

restorasyonuna yönelik proje ve uygulama işleri maliklerinin ve diğer ilgililerin muvafakati aranmaksızın ve bedelsiz olarak Bakanlık tarafından gerçekleştirilebilir. Bu kapsamda yürütülen proje ve uygulama işlerinden bir mali yıl içinde tamamlanması mümkün olmayanlar için dört yılı geçmemek üzere gelecek yıllara yaygın yüklenmeye girilebilir.”

MADDE 20- 2863 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte görev yapmakta olan alan başkanları, danışma kurulu üyeleri ile eşgüdüm ve denetleme kurulu üyelerinin görevleri sona erer. Görevi sona erenlerin yerine bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç altı ay içinde Bakanlıkça görevlendirme yapılır.”

MADDE 21- 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun ek 16 ncı maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “Belediyelerce” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya sermayesinin tamamı belediyelere ait şirketler tarafından” ibaresi ve fıkraya “Elektronik sistemlerin belediyeler tarafından hasılat paylaşımı yoluyla kurdurulması ve işlettilmesi halinde belediyelere ödenecek tutar, elektronik sistemlerin yatırım maliyetine ulaşınca kadar %30, sonrasında %15 olarak uygulanır.” cümlesi eklenmiştir.

MADDE 22- 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 8 inci maddesinin beşinci ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Malik veya yetkili temsilcisi tarafından, bu yazının tebliğ tarihinden itibaren onbeş gün içinde, kamulaştırmaya konu taşınmaz malı pazarlıkla ve anlaşarak satmak veya trampa isteği ile birlikte idareye başvurulması halinde; komisyonca tayin edilen tarihte pazarlık görüşmeleri yapılır, tespit edilen tahmini değeri geçmemek üzere be-

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

delde veya trampada anlaşmaya varılması halinde, yapılan bu anlaşmaya ilişkin bir tutanak düzenlenir ve anlaşma konusu taşınmaz malın tüm hukuki ve fiili vasıfları ile kamulaştırma bedelini, malikin kimlik bilgilerini ve taşınmazların tapuda tesciline veya terkinine dair kabul beyanlarını da ihtiva eden tutanak, malik veya yetkili temsilcisi ve komisyon üyeleri tarafından imzalanır. Bu tutanak malikin ferağ beyanı ve tapuda idare adına yapılacak tescilin hukuki sebebi sayılır.

İdarece, anlaşma tutanağının tanzim tarihinden itibaren en geç kırkbeş gün içinde, tutanakta belirtilen bedel hazır edilerek, idarenin anlaşma tutanağı ve kamulaştırma öncesi taşınmaz üzerindeki tüm takyidat ve haklardan arındırıldığını bildiren yazıya istinaden idare adına tapuya resen tescil veya terkin edilir. Tapuya resen tescil veya terkenden sonra kamulaştırma bedeli kendilerine ödenir.”

MADDE 27- 2942 sayılı Kanunun 30 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İçişleri Bakanlığının güvenlik gerekçesiyle ihtiyaç duyduğu, kamu kurum ve kuruluşları, belediyeler ve il özel idareleri dahil mahalli idareler ve diğer kamu tüzel kişilerine ait taşınmazlar, kaynak veya irtifak hakları, Bakanlar Kurulu kararıyla resen Hazine adına tescil ve İçişleri Bakanlığına tahsis edilir. Taşınmazın bedeli, tescil işleminden itibaren altmış gün içinde bu Kanunun 11 inci maddesinde belirtilen kriterler de dikkate alınmak suretiyle valiliklerce resen tespit edilir. Bedele ilişkin itirazlar Danıştaya yapılır. İtirazlar tescil işlemini durdurmaz. Mahkemelerce ihtiyati tedbir ve yürütmenin durdurulması kararları verilemez, 3533 sayılı Kanun hükümleri uygulanmaz. Bu taşınmazlara ilişkin olarak ihtiyaç duyulan imar planı değişiklikleri Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca resen yapılır.”

MADDE 28- 2942 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Uygulama imar planlarında umumi hizmetlere ve resmi kurumlara ayrılmak

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

delde veya trampada anlaşmaya varılması halinde, yapılan bu anlaşmaya ilişkin bir tutanak düzenlenir ve anlaşma konusu taşınmaz malın tüm hukuki ve fiili vasıfları ile kamulaştırma bedelini, malikin kimlik bilgilerini ve taşınmazların tapuda tesciline veya terkinine dair kabul beyanlarını da ihtiva eden tutanak, malik veya yetkili temsilcisi ve komisyon üyeleri tarafından imzalanır. Bu tutanak malikin ferağ beyanı ve tapuda idare adına yapılacak tescilin hukuki sebebi sayılır.

İdarece, anlaşma tutanağının tanzim tarihinden itibaren en geç kırkbeş gün içinde, tutanakta belirtilen bedel hazır edilerek, idarenin anlaşma tutanağı ve kamulaştırma öncesi taşınmaz üzerindeki tüm takyidat ve haklardan arındırıldığını bildiren yazıya istinaden idare adına tapuya resen tescil veya terkin edilir. Tapuya resen tescil veya terkenden sonra kamulaştırma bedeli kendilerine ödenir.”

MADDE 23- 2942 sayılı Kanunun 30 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İçişleri Bakanlığının güvenlik gerekçesiyle ihtiyaç duyduğu, kamu kurum ve kuruluşları, belediyeler ve il özel idareleri dâhil mahalli idareler ve diğer kamu tüzel kişilerine ait taşınmazlar, kaynak veya irtifak hakları, Bakanlar Kurulu kararıyla resen Hazine adına tescil ve İçişleri Bakanlığına tahsis edilir. Taşınmazın bedeli, tescil işleminden itibaren altmış gün içinde bu Kanunun 11 inci maddesinde belirtilen kriterler de dikkate alınmak suretiyle valiliklerce resen tespit edilir. Bedele ilişkin itirazlar Danıştaya yapılır. İtirazlar tescil işlemini durdurmaz. Mahkemelerce ihtiyati tedbir ve yürütmenin durdurulması kararları verilemez, 3533 sayılı Kanun hükümleri uygulanmaz. Bu taşınmazlara ilişkin olarak ihtiyaç duyulan imar planı değişiklikleri Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca resen yapılır veya yaptırılır.”

MADDE 24- 2942 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Uygulama imar planlarında umumi hizmetlere ve resmî kurumlara ayrılmak

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

suretiyle mülkiyet hakkının özüne dokunacak şekilde tasarrufu hukuken kısıtlanan taşınmazlar hakkında, uygulama imar planlarının yürürlüğe girmesinden itibaren beş yıllık süre içerisinde imar programları veya imar uygulamaları yapılır ve bütçe imkanları dahilinde bu taşınmazlar ilgili idarelerce kamulaştırılır veya imar planı değişikliği yapılır/yaptırılır. Bu süre içerisinde belirtilen işlemlerin yapılmaması halinde taşınmazların malikleri, bu Kanunun geçici 6 ncı maddesindeki uzlaşma sürecini ve 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununda öngörülen idari başvuru ve işlemleri tamamlandıktan sonra taşınmazın kamulaştırmasından sorumlu idare aleyhine asliye hukuk mahkemesinde taşınmaz bedelinin tespiti ve tescil davası açılabilir.

4/11/1983 tarihinden bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar kamulaştırma işlemleri tamamlanmamış veya kamulaştırması hiç yapılmamış olmasına rağmen fiilen kamu hizmetlerine ayrılan veya kamu yararına ilişkin bir ihtiyaca tahsis edilerek üzerinde tesis yapılan ya da kısmen veya tamamen veyahut irtifak hakkı tesis etmek suretiyle malikin rızası olmaksızın fiili olarak el konulan taşınmazlar veya kaynaklar; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç on yıllık süre içerisinde bütçe imkanları dahilinde ilgili idarelerce kamulaştırılır veya taşınmazların durumuna göre imar planı/imar uygulaması/toplulaştırma yapılmak suretiyle başka yerden mümkün ise müstakil, değilse hisseli parsel verilir veyahut tahliye edilerek Mekansal Planlar Yönetmeliği çerçevesinde plan değişikliği yapılarak kullanıma imkan verecek biçimde malikine iade edilir. Bu süre içerisinde belirtilen işlemlerin yapılmaması halinde taşınmazların malikleri, bu Kanunun 6 ncı maddesindeki uzlaşma sürecini tamamladıktan sonra taşınmazın kamulaştırmasından sorumlu idare aleyhine asliye hukuk mahkemesinde taşınmaz bedelinin tespiti ve tescili davası açılabilir.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

suretiyle mülkiyet hakkının özüne dokunacak şekilde tasarrufu hukuken kısıtlanan taşınmazlar hakkında, uygulama imar planlarının yürürlüğe girmesinden itibaren beş yıllık süre içerisinde imar programları veya imar uygulamaları yapılır ve bütçe imkânları dâhilinde bu taşınmazlar ilgili idarelerce kamulaştırılır veya herhalde mülkiyet hakkını kullanmasına engel teşkil edecek kısıtlılığın kaldırılacak şekilde imar planı değişikliği yapılır/yaptırılır. Bu süre içerisinde belirtilen işlemlerin yapılmaması halinde taşınmazların malikleri, bu Kanunun geçici 6 ncı maddesindeki uzlaşma sürecini ve 3194 sayılı İmar Kanununda öngörülen idari başvuru ve işlemleri tamamlandıktan sonra taşınmazın kamulaştırmasından sorumlu idare aleyhine asliye hukuk mahkemesinde taşınmaz bedelinin tespiti ve tescil davası açılabilir.

Birinci fıkra uyarınca taşınmaz veya hakkın bedelinin tespiti ve tescili davası açılması halinde, fiilen el konulan taşınmazın ya da üzerinde tesis edilen irtifak hakkının dava tarihindeki değeri, mahkemece; bu Kanunun 15 inci maddesine göre bilirkişi incelemesi yapılarak, taşınmazın hukuken tasarrufunun kısıtlandığı veya fiilen el konulduğu tarihteki nitelikleri esas alınmak suretiyle tespit edilir ve taşınmazın veya hakkın idare adına tesciline veya terkinine hükmedilir. Mahkemelerce verilen tescile veya terkine ilişkin hüküm kesin olup, tarafların hükmedilen bedele ilişkin temyiz hakkı saklıdır.

Bu madde kapsamında kalan taşınmazlar hakkında açılacak dava ve takiplerde, bu Kanunun geçici 6 ncı maddesinin üçüncü, yedinci, sekizinci ve onbirinci fıkraları hükümleri, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce açılan ancak henüz karara bağlanmayan veya kararı kesinleşmeyen davalara bu madde hükümleri, kesinleşen ancak henüz ödemesi yapılmayan kararlar hakkında ise geçici 6 ncı maddenin üçüncü, sekizinci ve onbirinci fıkraları hükümleri uygulanır.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Birinci ve ikinci fıkralar uyarınca taşınmaz veya hakkın bedelinin tespiti ve tescili davası açılması halinde, fiilen el konulan taşınmazın ya da üzerinde tesis edilen irtifak hakkının dava tarihindeki değeri, mahkemece; bu Kanunun 15 inci maddesine göre bilirkişi incelemesi yapılarak, taşınmazın hukuken tasarrufunun kısıtlandığı veya fiilen el konulduğu tarihteki nitelikleri esas alınmak suretiyle tespit edilir ve taşınmazın veya hakkın idare adına tesciline veya terkinine hükmedilir. Mahkemelerce verilen tescile veya terkinine ilişkin hüküm kesin olup, tarafların hükmedilen bedele ilişkin temyiz hakkı saklıdır.

Bu madde kapsamında kalan taşınmazlar hakkında açılacak dava ve takiplerde, bu Kanunun geçici 6 ncı maddesinin üçüncü, yedinci, sekizinci ve onbirinci fıkraları hükümleri, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce açılan ancak henüz karara bağlanmayan veya kararı kesinleşmeyen davalara bu madde hükümleri, kesinleşen ancak henüz ödemesi yapılmayan kararlar hakkında ise geçici 6 ncı maddenin üçüncü, sekizinci ve onbirinci fıkraları hükümleri uygulanır.

Bu Kanunun geçici 6 ncı maddesinin sekizinci fıkrası uyarınca ayrılması gereken yüzde iki oranındaki ödenekler, yüzde dört olarak ayrılır. İlave olarak ayrılan yüzde iki oranındaki ödenekler, münhasıran bu ek madde ile geçici 11 inci ve geçici 12 nci maddeler kapsamında yapılacak ödemelerde kullanılır. Yapılacak ödemelerin toplam tutarının ilave olarak ayrılan ödeneğin toplamını aşması halinde, ödemeler, en fazla on yılda ve geçici 6 ncı maddenin sekizinci fıkrası hükmüne göre yapılır.”

MADDE 29- 2942 sayılı Kanunun geçici 6 ncı maddesinin onuncu fıkrasının üçüncü cümlesi yürürlükten kaldırılmış ve aynı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Bu Kanunun ek 1 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları kapsamında kalan ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tasarrufu hukuken kısıtlanan veya fiili ola-

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Bu Kanunun geçici 6 ncı maddesinin sekizinci fıkrası uyarınca ayrılması gereken yüzde iki oranındaki ödenekler, yüzde dört olarak ayrılır. İlave olarak ayrılan yüzde iki oranındaki ödenekler, münhasıran bu ek madde ile geçici 11 inci ve geçici 12 nci maddeler kapsamında yapılacak ödemelerde kullanılır. Yapılacak ödemelerin toplam tutarının ilave olarak ayrılan ödeneğin toplamını aşması halinde, ödemeler, en fazla on yılda ve geçici 6 ncı maddenin sekizinci fıkrası hükmüne göre yapılır.”

MADDE 25- 2942 sayılı Kanunun geçici 6 ncı maddesinin onuncu fıkrasının üçüncü cümlesi madde metninden çıkarılmış ve aynı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Bu Kanunun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasında belirtilen süre, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren başlar.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

rak el konulan taşınmazlar hakkında aynı fıkralarda belirtilen süreler, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren başlar.

Bu Kanunun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrası kapsamında kalan ve tasarrufu hukuken kısıtlanan taşınmazlar hakkında bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda açılan tam yargı davaları; yargı yolunun değişmesi nedeniyle ilgili mahkemesince görevsizlik kararı verilerek, yetkili asliye hukuk mahkemesine resen gönderilir. Görevsizlik kararı verilmesi nedeniyle vekalet ücretine hükmolunmaz ve yargılama giderleri gönderilen mahkemece verilecek kararda dikkate alınır. Bu durumda asliye hukuk mahkemesi tarafından ayrıca harç alınmaz.

Bu Kanunun ek 1 inci maddesinin dördüncü fıkrası hükmü, bu madde kapsamında kalan taşınmazlara ilişkin dava ve takipler hakkında da uygulanır.

GEÇİCİ MADDE 12- 24/2/1984 tarihli ve 2981 sayılı İmar ve Gecekondu Mevzuatına Aykırı Yapılara Uygulanacak Bazı İşlemler ve 6785 sayılı İmar Kanununun Bir Maddesinin Değiştirilmesi Hakkında Kanun hükümlerine göre yapılan imar uygulamalarından doğan idarelerin taraf olduğu her türlü alacak ve bedel artırım davalarında taşınmazın değeri; uygulamanın tapuda tescil edildiği tarih değerlendirme tarihi olarak esas alınmak ve o tarihteki nitelikleri gözetilmek suretiyle tespit edilir. Tespit edilen bu bedel, Türkiye İstatistik Kurumu tarafından açıklanan Yurt İçi Üretici Fiyat Endeksi tablosu esas alınmak suretiyle dava tarihi itibarıyla güncellenir ve ortaya çıkan gerçek bedel hak sahibine ödenir.

Bu Kanunun geçici 6 ncı maddesinin üçüncü, yedinci, sekizinci ve onbirinci fıkra hükümleri, bu madde kapsamındaki davalar ve icra takipleri için de uygulanır. Devam eden dava ve icra takipleri ise, bu madde hükümlerine göre sonuçlandırılır.”

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

Bu Kanunun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrası kapsamında kalan ve tasarrufu hukuken kısıtlanan taşınmazlar hakkında bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda açılan tam yargı davaları; yargı yolunun değişmesi nedeniyle ilgili mahkemesince görevsizlik kararı verilerek, yetkili asliye hukuk mahkemesine resen gönderilir. Görevsizlik kararı verilmesi nedeniyle vekalet ücretine hükmolunmaz ve yargılama giderleri gönderilen mahkemece verilecek kararda dikkate alınır. Bu durumda asliye hukuk mahkemesi tarafından ayrıca harç alınmaz.

Bu Kanunun ek 1 inci maddesinin üçüncü fıkrası hükmü, bu madde kapsamında kalan taşınmazlara ilişkin dava ve takipler hakkında da uygulanır.”

MADDE 26- 2942 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12- 24/2/1984 tarihli ve 2981 sayılı İmar ve Gecekondu Mevzuatına Aykırı Yapılara Uygulanacak Bazı İşlemler ve 6785 sayılı İmar Kanununun Bir Maddesinin Değiştirilmesi Hakkında Kanun hükümlerine göre yapılan imar uygulamalarından doğan idarelerin taraf olduğu her türlü alacak ve bedel artırım davalarında taşınmazın değeri; uygulamanın tapuda tescil edildiği tarih değerlendirme tarihi olarak esas alınmak ve o tarihteki nitelikleri gözetilmek suretiyle tespit edilir. Tespit edilen bu bedel, Türkiye İstatistik Kurumu tarafından açıklanan Yurt İçi Üretici Fiyat Endeksi tablosu esas alınmak suretiyle dava tarihi itibarıyla güncellenir ve ortaya çıkan gerçek bedel hak sahibine ödenir.

Bu Kanunun geçici 6 ncı maddesinin üçüncü, yedinci, sekizinci ve onbirinci fıkra hükümleri, bu madde kapsamındaki davalar ve icra takipleri için de uygulanır. Devam eden dava ve icra takipleri ise, bu madde hükümlerine göre sonuçlandırılır.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 30- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun geçici 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “stratejik” ibaresi yürürlükten kaldırılmış ve aynı maddenin birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu madde kapsamında yer alan asgari sabit yatırım tutarını 50 milyon Türk Lirasına kadar indirmeye veya iki katına kadar artırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 31- 4/6/1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanununa aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“EK MADDE 13- Maden arama, araştırma ve üretimi sırasında kamu ve özel sektör tarafından üretilen yerbilimleri verileri, sondajlara ait karot, kırıntı, el örneği ve benzeri numuneler ile harita, kesit, stratigrafi ve benzeri dokümanları arşivlemek, yayımlamak, kullanıcıların hizmetine sunmak ve numunelerin yurtdışına çıkarılması ile ilgili işlemleri yapmak amacıyla Maden İşleri Genel Müdürlüğünün koordinasyonunda ve Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü bünyesinde Türkiye Yerbilimleri Veri ve Karot Bilgi Bankası kurulmuştur. Türkiye Yerbilimleri Veri ve Karot Bilgi Bankasına veri, numune ve doküman kabulü, arşiv sisteminin oluşturulması, bu sistemden yararlanılması, numunelerin yurt dışına çıkarılması ve diğer uygulamalar ile ilgili usul ve esaslar Bakanlık tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir. Kamu ve özel sektöre ait veri, numune ve dokümanlar bu usul ve esaslara göre Türkiye Yerbilimleri Veri ve Karot Bilgi Bankasına gönderilir.

EK MADDE 14- Uluslararası standartlar ile bilimsel ve teknik esaslara göre yetkin kişi ve/veya yetkilendirilmiş tüzel kişiler tarafından, ma-

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 27- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun geçici 30 uncu maddesinin madde başlığında yer alan “ve stratejik” ibaresi ile birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “stratejik” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve aynı maddenin birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu madde kapsamında yer alan asgari sabit yatırım tutarını sektörler itibarıyla veya topluca 50 milyon Türk lirasına kadar indirmeye veya iki katına kadar artırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 28- 4/6/1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 13- Maden arama, araştırma ve üretimi sırasında kamu ve özel sektör tarafından üretilen yerbilimleri verileri, sondajlara ait karot, kırıntı, el örneği ve benzeri numuneler ile harita, kesit, stratigrafi ve benzeri dokümanları arşivlemek, yayımlamak, kullanıcıların hizmetine sunmak ve numunelerin yurt dışına çıkarılması ile ilgili işlemleri yapmak amacıyla Maden İşleri Genel Müdürlüğünün koordinasyonunda ve Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü bünyesinde Türkiye Yerbilimleri Veri ve Karot Bilgi Bankası kurulmuştur. Türkiye Yerbilimleri Veri ve Karot Bilgi Bankasına veri, numune ve doküman kabulü, arşiv sisteminin oluşturulması, bu sistemden yararlanılması, numunelerin yurt dışına çıkarılması ve diğer uygulamalar ile ilgili usul ve esaslar Bakanlık tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir. Kamu ve özel sektöre ait veri, numune ve dokümanlar bu usul ve esaslara göre Türkiye Yerbilimleri Veri ve Karot Bilgi Bankasına gönderilir.”

MADDE 29- 3213 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 14- Uluslararası standartlar ile bilimsel ve teknik esaslara göre yetkin kişi ve/veya yetkilendirilmiş tüzel kişiler tarafından,

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

denlerin aranması, araştırılması ve üretilmesi ile ilgili açık, güvenilir, uygulanabilir kaynak ve rezerv bilgilerini oluşturmak, bunlarla ilgili raporlama standartları ve kriterler belirlemek, sistem kurmak, uygulamak, geliştirmek ve yayımlamak, bu faaliyetler ile ilgili strateji ve hedefler oluşturmak, yetkin kişi ve/veya yetkilendirilmiş tüzel kişilerde aranan nitelikleri belirlemek, bunlara eğitim vermek, sertifikalandırmak, sicil ve sicil kayıtlarını tutmak, denetlemek, ihtar vermek, belgeleri askıya almak veya iptal etmek, uluslararası benzeri kuruluşlara üye olmak veya bunlarla işbirliği yapmak, görev alanına giren konularda eğitim, araştırma ve yayın faaliyetlerinde bulunmak ve bu faaliyetler ile ilgili düzenlemeleri yapmak ve yayımlamak amacıyla, kısa adı UMREK olan Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Komisyonu kurulmuştur. UMREK'in mali işleri dâhil her türlü sekretarya hizmetleri Maden İşleri Genel Müdürlüğü tarafından yürütülür. UMREK eğitim, sertifika, aidat, yayın ve diğer faaliyetlerinden gelir elde edebilir.

UMREK, görevini yerine getirirken bağımsızdır. UMREK görevlerini yerine getirirken resmî ve özel kurum, kuruluş ve kişilerden belge, bilgi ve görüş isteyebilir.

UMREK üyelerine verilecek huzur hakkı Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca tespit edilir.

UMREK'in teşkili, yönetimi ve çalışması ile üyelerin atanmasında aranacak nitelikler, görev süresi ve üyeliğin sona ermesi ile ilgili usul ve esaslar Bakanlık tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 32- 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun ek 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde, aynı fıkranın ikinci cümlesinde yer alan “adrese dayalı nüfus kayıt sistemi sonuçlarına göre toplam il nüfusu 750.000’e

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

madenlerin aranması, araştırılması ve üretilmesi ile ilgili açık, güvenilir, uygulanabilir kaynak ve rezerv bilgilerini oluşturmak, bunlarla ilgili raporlama standartları ve kriterler belirlemek, sistem kurmak, uygulamak, geliştirmek ve yayımlamak, bu faaliyetler ile ilgili strateji ve hedefler oluşturmak, yetkin kişi ve/veya yetkilendirilmiş tüzel kişilerde aranan nitelikleri belirlemek, bunlara eğitim vermek, sertifikalandırmak, sicil ve sicil kayıtlarını tutmak, denetlemek, ihtar vermek, belgeleri askıya almak veya iptal etmek, uluslararası benzeri kuruluşlara üye olmak veya bunlarla işbirliği yapmak, görev alanına giren konularda eğitim, araştırma ve yayın faaliyetlerinde bulunmak ve bu faaliyetler ile ilgili düzenlemeleri yapmak ve yayımlamak amacıyla, kısa adı UMREK olan Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Komisyonu kurulmuştur. UMREK'in mali işleri dâhil her türlü sekretarya hizmetleri Maden İşleri Genel Müdürlüğü tarafından yürütülür. UMREK eğitim, sertifika, aidat, yayın ve diğer faaliyetlerinden gelir elde edebilir.

UMREK, görevini yerine getirirken bağımsızdır. UMREK görevlerini yerine getirirken resmî ve özel kurum, kuruluş ve kişilerden belge, bilgi ve görüş isteyebilir.

UMREK üyelerine verilecek huzur hakkı Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca tespit edilir.

UMREK'in teşkili, yönetimi ve çalışması ile üyelerin atanmasında aranacak nitelikler, görev süresi ve üyeliğin sona ermesi ile ilgili usul ve esaslar Bakanlık tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 30- 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun ek 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde, aynı fıkranın ikinci cümlesinde yer alan “adrese dayalı nüfus kayıt sistemi sonuçlarına göre toplam il nüfusu 750.000’e kadar olan”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

kadar olan” ibaresi “büyükşehir olan iller dışındaki” şeklinde, ikinci fıkrasında yer alan “il valisi” ibaresi “Türkiye Kamu Hastaneler Kurumu Başkanı” şeklinde, üçüncü fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “tıp fakültesi” ibaresi “ilgili fakülte” şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkraya birinci cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler ve bu fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiş ve mevcut yedinci ve sekizinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumuna bağlı sağlık tesisleri ile üniversitelerin tıp ve diş hekimliği alanında lisans ve uzmanlık eğitimi veren kurumları; eğitim, araştırma ve sağlık hizmeti sunumu için insan gücü, mali kaynak, fiziki donanım, bina, tıbbi cihaz ve diğer kaynakları karşılıklı olarak aşağıdaki usul ve esaslara göre birlikte kullanabilir.”

“Dekan, hastane yöneticisinin görüşünü aralar varsa profesör, yoksa doçent unvanı haiz olan öğretim üyelerinden birini, doçent de yoksa yardımcı doçent veya eğitim görevlilerinden birini eğitim sorumlusu olarak görevlendirir. Başhekim aynı zamanda üniversite yönünden sağlık uygulama ve araştırma merkezi müdürü sayılır.”

“Birlikte kullanıma geçilen sağlık tesislerinin döner sermaye hesapları, sadece birlikte kullanılan birimlerle sınırlı olmak ve birlikte kullanıma geçildikten sonraki tasarruflara etkili olmak kaydıyla birleştirilir. Ancak borcun mevcut bir taşınırı ilişkin olması durumunda protokolün imza tarihinden önceki borçlar, sağlık tesisinin döner sermaye bütçesinden karşılanır.

Birlikte kullanımdaki sağlık tesisleri ve ilgili birimlerde görevli öğretim elemanları dahil tüm personel; ihtiyaç duyulan tıbbi ve bilimsel danışmanlık, nöbet, konsültasyon ve diğer sağlık hizmetlerini yerine getirmekle ve bu kapsamda kendilerine yapılan davete icabet etmekle yükümlüdür. Bu şekilde nöbet tutan öğretim üyelerine de 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun ek 33 üncü maddesi çerçevesinde ve eğitim görevlisi için belirlenmiş olan gösterge rakamı üzerinden nöbet ücreti ödenir.”

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

ibaresi “büyükşehir olan iller dışındaki” şeklinde, ikinci fıkrasında yer alan “il valisi” ibaresi “Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu Başkanı” şeklinde, üçüncü fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “tıp fakültesi” ibaresi “ilgili fakülte” şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkraya birinci cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler ve bu fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiş ve mevcut yedinci ve sekizinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumuna bağlı sağlık tesisleri ile üniversitelerin tıp ve diş hekimliği alanında lisans ve uzmanlık eğitimi veren kurumları; eğitim, araştırma ve sağlık hizmeti sunumu için insan gücü, mali kaynak, fiziki donanım, bina, tıbbi cihaz ve diğer kaynakları karşılıklı olarak aşağıdaki usul ve esaslara göre birlikte kullanabilir.”

“Dekan, hastane yöneticisinin görüşünü aralar varsa profesör, yoksa doçent unvanı haiz olan öğretim üyelerinden birini, doçent de yoksa yardımcı doçent veya eğitim görevlilerinden birini eğitim sorumlusu olarak görevlendirir. Başhekim aynı zamanda üniversite yönünden sağlık uygulama ve araştırma merkezi müdürü sayılır.”

“Birlikte kullanıma geçilen sağlık tesislerinin döner sermaye hesapları, sadece birlikte kullanılan birimlerle sınırlı olmak ve birlikte kullanıma geçildikten sonraki tasarruflara etkili olmak kaydıyla birleştirilir. Ancak borcun mevcut bir taşınırı ilişkin olması durumunda protokolün imza tarihinden önceki borçlar, sağlık tesisinin döner sermaye bütçesinden karşılanır.

Birlikte kullanımdaki sağlık tesisleri ve ilgili birimlerde görevli öğretim elemanları dahil tüm personel; ihtiyaç duyulan tıbbi ve bilimsel danışmanlık, nöbet, konsültasyon ve diğer sağlık hizmetlerini yerine getirmekle ve bu kapsamda kendilerine yapılan davete icabet etmekle yükümlüdür. Bu şekilde nöbet tutan öğretim üyelerine de 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun ek 33 üncü maddesi çerçevesinde ve eğitim görevlisi için belirlenmiş olan gösterge rakamı üzerinden nöbet ücreti ödenir.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

“Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşlarının sağlık tesisleri ile üniversitelerin sağlık bilimleri eğitimi veren birimleri arasında, döner sermayeleri ayrı olmak suretiyle sağlık hizmeti sunumu, eğitim, araştırma, halk sağlığını geliştirme ve kurumların diğer faaliyet alanlarında işbirliği yapılabilir. İşbirliği protokolleri, üniversitenin ve ilgisine göre Bakanlık birimleri veya bağlı kuruluşlarının teklifi üzerine, Bakanlık ve Yükseköğretim Kurulu Başkanlığının uygun görüşü alınarak, vali ile rektör arasında imzalanır. Üniversitenin sağlık bilimleri alanında faaliyet gösteren birimlerinde görev yapan öğretim elemanlarından işbirliği kapsamında Bakanlık ve bağlı kuruluşları sağlık tesislerinde ya da Bakanlık ve bağlı kuruluşları personelinden üniversitede çalıştırılacaklar, karşılıklı mutabakat ile protokol eki liste ile belirlenir.

Birlikte kullanım ve işbirliğine ilişkin usul ve esaslar ile ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde döner sermaye gelirlerinden personele yapılacak ek ödemelere ilişkin diğer hususlar Maliye Bakanlığının ve Yükseköğretim Kurulunun uygun görüşü alınarak Sağlık Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 33- 3359 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 15- Tıp ve/veya diş hekimliği fakültesi bulunan ancak sağlık uygulama ve araştırma merkezi bulunmayan vakıf üniversiteleri; tıp ve diş hekimliğinde lisans eğitimi, tıp, diş hekimliği ve eczacılıkta uzmanlık eğitimi ile araştırma faaliyetleri için yeterli kapasite ve eğitim alt yapısı bulunan özel hastaneler ile bütçeleri ayrı olmak şartıyla işbirliği yapabilir. İlgili üniversite ve özel hastanenin yetkili makamları arasında işbirliği protokolü imzalanır ve Sağlık Bakanlığı ve Yükseköğretim Kurulunun onayıyla uygulamaya konulur.

İşbirliği yapılan özel hastane, üniversite için sağlık uygulama ve araştırma merkezi kabul edi-

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşlarının sağlık tesisleri ile üniversitelerin sağlık bilimleri eğitimi veren birimleri arasında, döner sermayeleri ayrı olmak suretiyle sağlık hizmeti sunumu, eğitim, araştırma, halk sağlığını geliştirme ve kurumların diğer faaliyet alanlarında işbirliği yapılabilir. İşbirliği protokolleri, üniversitenin ve ilgisine göre Bakanlık birimleri veya bağlı kuruluşlarının teklifi üzerine, Bakanlık ve Yükseköğretim Kurulu Başkanlığının uygun görüşü alınarak, vali ile rektör arasında imzalanır. Üniversitenin sağlık bilimleri alanında faaliyet gösteren birimlerinde görev yapan öğretim elemanlarından işbirliği kapsamında Bakanlık ve bağlı kuruluşları sağlık tesislerinde ya da Bakanlık ve bağlı kuruluşları personelinden üniversitede çalıştırılacaklar, karşılıklı mutabakat ile protokol eki liste ile belirlenir.

Birlikte kullanım ve işbirliğine ilişkin usul ve esaslar ile ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde döner sermaye gelirlerinden personele yapılacak ek ödemelere ilişkin diğer hususlar Maliye Bakanlığının ve Yükseköğretim Kurulunun uygun görüşü alınarak Sağlık Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 31- 3359 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 15- Tıp ve/veya diş hekimliği fakültesi bulunan ancak sağlık uygulama ve araştırma merkezi bulunmayan veya sağlık uygulama ve araştırma merkezinde yeterli kapasite ve eğitim altyapısı bulunmayan vakıf üniversiteleri; tıp ve diş hekimliğinde lisans eğitimi, tıp, diş hekimliği ve eczacılıkta uzmanlık eğitimi ile araştırma faaliyetleri için yeterli kapasite ve eğitim alt yapısı bulunan özel hastaneler ile bütçeleri ayrı olmak şartıyla işbirliği yapabilir. İlgili üniversite ve özel hastanenin yetkili makamları arasında işbirliği protokolü imzalanır ve Sağlık Bakanlığı ve Yükseköğretim Kurulunun onayıyla uygulamaya konulur.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

lır. Burada fiilen görev yapacak olan üniversite öğretim elemanları, ilgili dekan ve hastane yöneticisinin talebi üzerine rektör tarafından görevlendirilir. Görevlendirilen üniversite personeline kendi mevzuatı uygulanır. İşbirliği yapılan özel hastane, öğretim üyelerinin faaliyetleri ve üniversitenin eğitim ve araştırma işlevleri dışında kendi mevzuatına tabi olmaya devam eder.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Yükseköğretim Kurulunun uygun görüşü alınarak Sağlık Bakanlığı tarafından belirlenir.”

MADDE 34- 3359 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10- Bu Kanunun ek 15 inci maddesi kapsamındaki usul ve esaslar Sağlık Bakanlığınca üç ay içinde belirlenir.

Bu maddenin yürürlüğe girmesinden önce vakıf yükseköğretim kurumlarıyla özel hastaneler arasında yapılmış olup uygulanmakta olan protokoller, protokollerde belirlenen sürelerin sonuna kadar mevcut hak ve yükümlülükleri ile geçerlidir.”

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

İşbirliği yapılan özel hastane, üniversite için sağlık uygulama ve araştırma merkezi kabul edilir. Burada fiilen görev yapacak olan üniversite öğretim elemanları, ilgili dekan ve hastane yöneticisinin talebi üzerine rektör tarafından görevlendirilir. Görevlendirilen üniversite personeline kendi mevzuatı uygulanır. İşbirliği yapılan özel hastane, öğretim üyelerinin faaliyetleri ve üniversitenin eğitim ve araştırma işlevleri dışında kendi mevzuatına tabi olmaya devam eder.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Yükseköğretim Kurulunun görüşü alınarak Sağlık Bakanlığı tarafından belirlenir.”

MADDE 32 - 3359 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 16- Yurt dışında görev yapmakta olan doçent ve profesör unvanına sahip tıp doktoru akademisyenler Türkiye’de en az 3 yıl süreyle fiilen akademik kadroda meslek icrasında bulunmak kaydıyla Devlet hizmeti yükümlülüğünden muaf tutulur.”

MADDE 33- 3359 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10- Bu Kanunun ek 15 inci maddesi kapsamındaki usul ve esaslar Sağlık Bakanlığınca üç ay içinde belirlenir.

Bu maddenin yürürlüğe girmesinden önce vakıf yükseköğretim kurumlarıyla özel hastaneler arasında yapılmış olup uygulanmakta olan protokoller, protokollerde belirlenen sürelerin sonuna kadar mevcut hak ve yükümlülükleri ile geçerlidir.”

MADDE 34- 3359 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yurt dışında tabiplik veya tıpta uzmanlık eğitimini tamamlayan tıp doktorları, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde Türkiye’ye dönmek ve en az üç yıl süreyle Türkiye’de fiilen meslek icrasında bulunmak şartıyla Devlet hizmeti yükümlülüğünden muaf tutulur.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 35- 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 6- Özel bütçeli idarelere ait ticari amaçlı kuruluşlardaki hisseler ile varlıklardan bu idarelerce Özelleştirme İdaresi Başkanlığına bildirilenler, bu Kanun hükümleri çerçevesinde özelleştirilir. Elde edilen özelleştirme gelirinden Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından yapılan özelleştirme giderleri ve elde edilen gelirin %5’i düşüldükten sonra kalan miktar ilgili idareye aktarılır.”

MADDE 36- 2/12/1999 tarihli ve 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanununun 9 uncu maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesine “Cumhuriyet Başsavcılığı veya şikayetçi” ibaresinden sonra gelmek üzere “, izin vermeye yetkili merciler tarafından verilen işleme koymama kararına karşı da şikayetçi” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 37- 4483 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Bu Kanuna ya da başka kanunlara göre ön inceleme, disiplin soruşturması veya diğer idari soruşturmaları yapmakla görevlendirilenler ile teftiş ya da denetim elemanlarının bu görevleriyle ilgili olarak yaptıkları işlemlerden, yürüttükleri faaliyetlerden, düzenledikleri raporlar ile görüş yazılarında belirttikleri kanaatlerinden veya kanunla verilen yetkilere dayanarak aldıkları tedbirlerden dolayı kişisel kusur, haksız fiil veya diğer sorumluluk hâlleri de dâhil olmak üzere ancak idare aleyhine tazminat davası açılabilir. Ancak bu görevlilerin suç sayılan eylemleri ile kin, garez ve hatıra dayalı olarak veya baskı veya telkinle kanaat oluşturduğu ya da değiştirdiği kesinleşmiş yargı ya da disiplin kurulu kararıyla tespit edilirse, idarenin görevliye rücu hakkı saklıdır.

Ön inceleme, disiplin soruşturması veya diğer idari soruşturmalar ile teftiş ya da denetim sonucunda düzenlenen raporlara dayanarak karar

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 35- 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 6- Özel bütçeli idarelere ait ticari amaçlı kuruluşlardaki hisseler ile varlıklardan bu idarelerce Özelleştirme İdaresi Başkanlığına bildirilenler, bu Kanun hükümleri çerçevesinde özelleştirilir. Elde edilen özelleştirme gelirinden Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından yapılan özelleştirme giderleri ve elde edilen gelirin %5’i düşüldükten sonra kalan miktar ilgili idareye aktarılır.”

MADDE 36- 2/12/1999 tarihli ve 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanununun 9 uncu maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesine “Cumhuriyet Başsavcılığı veya şikayetçi” ibaresinden sonra gelmek üzere “, izin vermeye yetkili merciler tarafından verilen işleme koymama kararına karşı da şikayetçi” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 37- 4483 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Bu Kanuna ya da başka kanunlara göre ön inceleme, disiplin soruşturması veya diğer idari soruşturmaları yapmakla görevlendirilenler ile teftiş ya da denetim elemanlarının bu görevleriyle ilgili olarak yaptıkları işlemlerden, yürüttükleri faaliyetlerden, düzenledikleri raporlar ile görüş yazılarında belirttikleri kanaatlerinden veya kanunla verilen yetkilere dayanarak aldıkları tedbirlerden dolayı kişisel kusur, haksız fiil veya diğer sorumluluk hâlleri de dâhil olmak üzere ancak idare aleyhine tazminat davası açılabilir. Ancak bu görevlilerin suç sayılan eylemleri ile kin, garez ve hatıra dayalı olarak veya baskı veya telkinle kanaat oluşturduğu ya da değiştirdiği kesinleşmiş yargı ya da disiplin kurulu kararıyla tespit edilirse, idarenin görevliye rücu hakkı saklıdır.

Ön inceleme, disiplin soruşturması veya diğer idari soruşturmalar ile teftiş ya da denetim sonucunda düzenlenen raporlara dayanarak karar

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

verenler veya işlem tesis edenlerle, bu kararları ya da işlemleri hazırlayan ve inha ya da teklif edenler hakkında da birinci fıkra hükmü uygulanır.”

MADDE 38- 4483 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- Ek 1 inci madde hükmü, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte;

- a) Görülmekte olan davalar,
- b) Kesinleşmemiş hükümler,
- c) Miktar veya değeri itibarıyla temyiz veya karar düzeltme yoluna gidilemediği için kesinleşen hükümler,

bakımından da uygulanır ve davaya idare aleyhine devam olunur.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce verilen ve miktar veya değeri itibarıyla temyiz veya karar düzeltme yoluna başvurulamayan hükümler için, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki hafta içinde kanun yollarına başvurulabilir. Bu fıkra uyarınca yapılan kanun yolu başvuruları üzerine verilen kararlar, tahsil edilmiş tazminat bedelinin geri istenmesi hakkını doğurmaz.

Görevli mahkemede idare aleyhine devam olunacak davada, kanun yolları incelemesinde ilk olarak ek 1 inci maddede öngörülen dava şartlarının mevcut olup olmadığına bakılır.”

MADDE 39- 16/12/1999 tarihli ve 4490 sayılı Türk Uluslararası Gemi Sicili Kanunu ile 491 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun;

a) 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“a) Gemi: Ticari amaçla kullanılan her türlü yük, yolcu ve açık deniz balıkçı gemileri ile özel maksatlı ve özel yapılı gemileri,”

“1) Özel maksatlı ve özel yapılı gemi: Tipleri ve evsafı Bakanlık tarafından belirlenen, özel bir amaçla işletilen ve bu amaçla donatılan, yüzmeye özelliği bulunan deniz araçlarını,”

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

verenler veya işlem tesis edenlerle, bu kararları ya da işlemleri hazırlayan ve inha ya da teklif edenler hakkında da birinci fıkra hükmü uygulanır.”

MADDE 38- 4483 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- Ek 1 inci madde hükmü, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte; görülmekte olan davalar, kesinleşmemiş hükümler ile miktar veya değeri itibarıyla temyiz veya karar düzeltme yoluna gidilemediği için kesinleşen hükümler bakımından da uygulanır ve davaya idare aleyhine devam olunur.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce verilen ve miktar veya değeri itibarıyla temyiz veya karar düzeltme yoluna başvurulamayan hükümler için, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki hafta içinde kanun yollarına başvurulabilir. Bu fıkra uyarınca yapılan kanun yolu başvuruları üzerine verilen kararlar, tahsil edilmiş tazminat bedelinin geri istenmesi hakkını doğurmaz.

Görevli mahkemede idare aleyhine devam olunacak davada, kanun yolları incelemesinde ilk olarak ek 1 inci maddede öngörülen dava şartlarının mevcut olup olmadığına bakılır.”

MADDE 39- 16/12/1999 tarihli ve 4490 sayılı Türk Uluslararası Gemi Sicili Kanunu ile 491 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun;

a) 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“a) Gemi: Kabotaj ve/veya kabotaj harici sularda ticari amaçla kullanılan her türlü yük, yolcu ve açık deniz balıkçı gemileri ile özel maksatlı ve özel yapılı gemileri,”

“1) Özel maksatlı ve özel yapılı gemi: Tipleri ve evsafı Bakanlık tarafından belirlenen, özel bir amaçla işletilen ve bu amaçla donatılan, yüzmeye özelliği bulunan deniz araçlarını,”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

b) 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde bulunan “edilecek” ibaresi “edilen” şeklinde değiştirilmiştir.

c) 12 nci maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu hüküm gemi ve yatların, devir nedeniyle Türk Uluslararası Gemi Sicilinden terkin edilerek bir başka sicile geçişi aşamasında da uygulanır.”

MADDE 40- 4490 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla, bu Kanun kapsamında tescil edilmesi gereken deniz araçları arasında bulunmamasına rağmen Türk Uluslararası Gemi Siciline tescil edilmiş olan (sicilden terkin edilmiş olanlar dahil) gemi, yat, özel maksatlı ve özel yapılı gemi ile bunlar dışında bulunan her türlü deniz araçlarının malikleri adına, bu deniz araçları dolayısıyla bu Kanunun 12 nci maddesi kapsamında yararlandıkları vergi, harç veya fon istisnası ile indirim, muafiyet ve diğer mali hükümlerle ilgili olarak tarhiyat yapılmaz, daha önce yapılmış olan tarhiyatlardan varsa açılmış davalardan feragat edilmesi kaydıyla vazgeçilir, tahakkuk eden tutarlar terkin edilir, tahsil edilen tutarlar red ve iade edilmez.

Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 41- 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun geçici 19 uncu maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ikinci fıkrasında yer alan “iade veya” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

“Kanunları uyarınca ilgili bakanlıklar tarafından üzerinde turizm tesisleri yapılmak üzere adlarına kamu arazisi tahsis edilen Kültür ve Turizm Bakanlığında belgeli yatırımcılar ve işletmecilerden; irtifak hakkı tesis edilip edilmediğine veya kullanma izni verilip verilmediğine

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

b) 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde bulunan “edilecek” ibaresi “edilen” şeklinde değiştirilmiştir.

c) 12 nci maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu hüküm gemi ve yatların, devir nedeniyle Türk Uluslararası Gemi Sicilinden terkin edilerek bir başka sicile geçişi aşamasında da uygulanır.”

MADDE 40- 4490 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla, bu Kanun kapsamında tescil edilmesi gereken deniz araçları arasında bulunmamasına rağmen Türk Uluslararası Gemi Siciline tescil edilmiş olan (sicilden terkin edilmiş olanlar dâhil) gemi, yat, özel maksatlı ve özel yapılı gemi ile bunlar dışında bulunan her türlü deniz araçlarının malikleri adına, bu deniz araçları dolayısıyla bu Kanunun 12 nci maddesi kapsamında yararlandıkları vergi, harç veya fon istisnası ile indirim, muafiyet ve diğer mali hükümlerle ilgili olarak tarhiyat yapılmaz, daha önce yapılmış olan tarhiyatlardan varsa açılmış davalardan feragat edilmesi kaydıyla vazgeçilir, tahakkuk eden tutarlar terkin edilir, tahsil edilen tutarlar red ve iade edilmez.

Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 41- 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun geçici 19 uncu maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ikinci fıkrasında yer alan “iade veya” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

“Kanunları uyarınca ilgili bakanlıklar tarafından üzerinde turizm tesisleri yapılmak üzere adlarına kamu arazisi tahsis edilen Kültür ve Turizm Bakanlığında belgeli yatırımcılar ve işletmecilerden; irtifak hakkı tesis edilip edilmediğine veya kullanma izni verilip verilmediğine

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

bakılmaksızın 1/1/2016 tarihi ile 31/12/2016 tarihi arasındaki dönemde tahsil edilmesi gereken kira, kesin izin, kesin tahsis, irtifak hakkı, kullanma izni bedelleri ve hasılat payları ile Kültür ve Turizm Bakanlığında belgeli turizm tesislerinin yatırımcıları ve işletmecilerinden bu faaliyetleri dolayısıyla Hazine taşınmazlarını izinsiz kullanımlarından dolayı aynı dönemde tahsil edilmesi gereken ecrimisillerin ödeme süreleri, başvuru şartı aranmaksızın bir yıl ertelenir.”

MADDE 42- 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanununun 8 inci maddesinin onuncu fıkrasına “Kamu mevduat bankaları ile özel yatırım ve kalkınma bankaları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Türkiye Varlık Yönetimi Anonim Şirketi ve Türkiye Varlık Fonu ile bunların finansman temini amacı ile kuracakları fon ve şirketler” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 43- 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“8. (II) sayılı listede yer alan kayıt ve tescile tabi mallardan; 87.03 (motor silindir hacmi 1.600 cm³’ü aşanlar hariç), 87.04 (motor silindir hacmi 2.800 cm³’ü aşanlar hariç) ve 87.11 G.T.İ.P. numaralarında yer alanların, 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun ek 1 inci maddesinin ikinci fıkrasının (a) ve (b) bentlerinde sayılan kişilerden hayatını kaybetmiş olanların eş veya çocuklarından birisi, eş ve çocuğu yoksa ana veya babasından birisi tarafından bir defaya mahsus olmak üzere ilk iktisabı,”

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

bakılmaksızın 1/1/2016 tarihi ile 31/12/2016 tarihi arasındaki dönemde tahsil edilmesi gereken kira, kesin izin, kesin tahsis, irtifak hakkı, kullanma izni bedelleri ve hasılat payları ile Kültür ve Turizm Bakanlığında belgeli turizm tesislerinin yatırımcıları ve işletmecilerinden bu faaliyetleri dolayısıyla Hazine taşınmazlarını izinsiz kullanımlarından dolayı aynı dönemde tahsil edilmesi gereken ecrimisillerin ödeme süreleri, başvuru şartı aranmaksızın bir yıl ertelenir.”

MADDE 42- 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 27 – Türk Standartları Enstitüsünün 7/8/1991 tarihli ikraz anlaşmasından doğan Hazine alacaklarının bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödenmeyen bakiye tutarını terkine Bakanın teklifi üzerine Maliye Bakanı yetkilidir.”

MADDE 43- 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“8. (II) sayılı listede yer alan kayıt ve tescile tabi mallardan; 87.03 (motor silindir hacmi 1.600 cm³’ü aşanlar hariç), 87.04 (motor silindir hacmi 2.800 cm³’ü aşanlar hariç) ve 87.11 G.T.İ.P. numaralarında yer alanların, 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun ek 1 inci maddesinin ikinci fıkrasının (a) ve (b) bentlerinde sayılan kişilerden hayatını kaybetmiş olanların eş veya çocuklarından birisi, eş ve çocuğu yoksa ana veya babasından birisi tarafından bir defaya mahsus olmak üzere ilk iktisabı,”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 44- 4760 sayılı Kanununun 15 inci maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “(2) numaralı bendi” ibaresi “(2) ve (8) numaralı bentleri” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 45- 4760 sayılı Kanununun geçici 6 ncı maddesinde yer alan “40” ibareleri “160” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 46- 4760 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 7- Bu Kanuna ekli (II) sayılı listenin 87.02 ve 87.03 tarife pozisyon sıraları kapsamındaki taşıtlarla yapılan şehiriçi taksi, dolmuş, servis, minibüs, midibüs ve otobüs taşımacılığı faaliyeti (araç kiralama, özel yolcu transferi ve benzeri hizmet ifası faaliyetleri hariç) ile 8701.20 ve 87.04 tarife pozisyon sıraları kapsamındaki taşıtlarla yapılan ticari yük taşımacılığı faaliyeti dolayısıyla bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla gelir veya kurumlar vergisi mükellefiyeti bulunan ve bu faaliyetini ilgili mevzuatta öngörülen yükümlülükleri yerine getirmek ve yetkilendirilmek suretiyle maliki olduğu taşıtlar vasıtasıyla icra eden gerçek ve tüzel kişiler tarafından, söz konusu faaliyetler kapsamında kullanılan taşıtların yenilenmesi amacıyla, aynı tarife pozisyon sıraları kapsamındaki taşıtların (87.03 tarife pozisyon sırası kapsamındaki; yarış arabaları, arazi taşıtları, ATV olarak adlandırılan üç veya dört tekerlekli taşıtlar, motorlu karavanslar ile motor silindir hacmi 1600 cm³’ü geçen binek otomobilleri hariç) bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten 30/6/2017 tarihine kadar (bu tarih dâhil) ilk iktisabı vergiden müstesnadır.

Bu düzenlemeden, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla maliki olunan, trafik tescil kuruluşlarınca ticari yolcu veya yük taşımacılığında kullanılmak üzere kayıt ve tescil edilmiş her bir taşıt bakımından, aynı cins bir taşıtın ilk iktisabında yararlanılır.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

MADDE 44- 4760 sayılı Kanununun 15 inci maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “(2) numaralı bendi” ibaresi “(2) ve (8) numaralı bentleri” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 45- 4760 sayılı Kanununun geçici 6 ncı maddesinde yer alan “40” ibareleri “160” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 46- 4760 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 7- Bu Kanuna ekli (II) sayılı listenin 87.02 ve 87.03 tarife pozisyon sıraları kapsamındaki taşıtlarla yapılan şehiriçi taksi, dolmuş, servis, minibüs, midibüs ve otobüs taşımacılığı faaliyeti (araç kiralama, özel yolcu transferi ve benzeri hizmet ifası faaliyetleri hariç) ile 8701.20 ve 87.04 tarife pozisyon sıraları kapsamındaki taşıtlarla yapılan ticari yük taşımacılığı faaliyeti dolayısıyla bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla gelir veya kurumlar vergisi mükellefiyeti bulunan ve bu faaliyetini ilgili mevzuatta öngörülen yükümlülükleri yerine getirmek ve yetkilendirilmek suretiyle maliki olduğu taşıtlar vasıtasıyla icra eden gerçek ve tüzel kişiler tarafından, söz konusu faaliyetler kapsamında kullanılan taşıtların yenilenmesi amacıyla, aynı tarife pozisyon sıraları kapsamındaki taşıtların (87.03 tarife pozisyon sırası kapsamındaki; yarış arabaları, arazi taşıtları, ATV olarak adlandırılan üç veya dört tekerlekli taşıtlar, motorlu karavanslar ile motor silindir hacmi 1600 cm³’ü geçen binek otomobilleri hariç) bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten 30/6/2019 tarihine kadar (bu tarih dâhil) ilk iktisabı vergiden müstesnadır.

Bu düzenlemeden, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla maliki olunan, trafik tescil kuruluşlarınca ticari yolcu veya yük taşımacılığında kullanılmak üzere kayıt ve tescil edilmiş her bir taşıt bakımından, aynı cins bir taşıtın ilk iktisabında yararlanılır.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Yenilemeye konu edilen taşıtın, istisnadan yararlanılan tarihten itibaren iki tam yıl içerisinde satılması, devredilmesi veya sair suretle işletme kayıtlarından çıkarılması şarttır. Şu kadar ki bu şartın ihlali halinde, yeni alınan taşıta ilişkin zamanında tahakkuk ettirilmeyen vergiler, alıcıdan vergi ziyayı cezası uygulanarak gecikme faizi ile birlikte tahsil edilir.

Bu madde hükmüne göre iktisap edilen taşıtın, ilk iktisap tarihinden itibaren üç tam yıl geçmeden, veraset yoluyla intikaller hariç, devri halinde adına kayıt ve tescil işlemi yapıldandan, ticari yolcu veya yük taşımacılığı faaliyetinden çekilmesi (hurdaya çıkarılması hariç) halinde ise bu madde hükmünden yararlanandan, taşıtın ilk iktisabındaki matrah esas alınarak, devir veya ticari taşımacılık faaliyetinden çekilme tarihindeki oran üzerinden hesaplanan özel tüketim vergisi alınır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.”

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Yenilemeye konu edilen taşıtın, istisnadan yararlanılan tarihten itibaren iki tam yıl içerisinde satılması, devredilmesi veya sair suretle işletme kayıtlarından çıkarılması şarttır. Şu kadar ki bu şartın ihlali halinde, yeni alınan taşıta ilişkin zamanında tahakkuk ettirilmeyen vergiler, alıcıdan vergi ziyayı cezası uygulanarak gecikme faizi ile birlikte tahsil edilir.

Bu madde hükmüne göre iktisap edilen taşıtın, ilk iktisap tarihinden itibaren üç tam yıl geçmeden, veraset yoluyla intikaller hariç, devri halinde adına kayıt ve tescil işlemi yapıldandan, ticari yolcu veya yük taşımacılığı faaliyetinden çekilmesi (hurdaya çıkarılması hariç) halinde ise bu madde hükmünden yararlanandan, taşıtın ilk iktisabındaki matrah esas alınarak, devir veya ticari taşımacılık faaliyetinden çekilme tarihindeki oran üzerinden hesaplanan özel tüketim vergisi alınır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.”

MADDE 47- 4760 sayılı Kanuna ekli (II) sayılı listenin 87.03 sırasında yer alan “-Diğerleri” satırındaki “Motor silindir hacmi 1600 cm³’ü geçen fakat 2000 cm³’ü geçmeyenler” ve “Motor silindir hacmi 2000 cm³’ü geçenler” alt satırları oranlarıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Motor silindir hacmi 1600cm³’ü geçen fakat 2000 cm³’ü geçmeyenler	
Elektrik motoru da olanlardan elektrik motor gücü 50kW’ı geçip motor silindir hacmi 1800 cm³’ü geçmeyenler	90
Diğerleri	90
Motor silindir hacmi 2000 cm³’ü geçenler	
Elektrik motoru da olanlardan elektrik motor gücü 100kW’ı geçip motor silindir hacmi 2500 cm³’ü geçmeyenler	145
Diğerleri	145

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 47- 10/7/2003 tarihli ve 4924 sayılı Eleman Temininde Güçlük Çekilen Yerlerde Sözleşmeli Sağlık Personeli Çalıştırılması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Bu Kanun kapsamındaki sözleşmeli personel pozisyonlarından, 657 sayılı Kanunun geçici 37 nci ve geçici 41 inci maddeleri kapsamında memur kadrolarına yapılan atamalar nedeniyle boşalmış olan ve anılan geçici maddeler uyarınca iptal edilmiş sayılanlar, 1 inci maddenin ikinci fıkrasının ikinci cümlesinde belirtilen sayı dahilinde kullanılabilir.”

MADDE 48- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 28 inci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “ve okullara sağlanan internet erişim hizmetleri, harita, plan, proje, etüt ve müşavirlik hizmetleri,” ibaresi “, internet erişim hizmetleri, deniz haberleşmesi ve seyir güvenliği haberleşme hizmetleri, 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu kapsamındaki elektronik haberleşme hizmetleri, elektrik ve doğalgaz alımları, harita, plan, proje, etüt ve müşavirlik hizmetleri, 17/2/2011 tarihli ve 6114 sayılı Kanuna göre yapılan sınav işlemleri ile sınırlı olmak üzere basım, dağıtım, nakil, kamera kaydı ve izlenmesi ile sınav güvenliği ve gizliliği kapsamındaki alımlar,” şeklinde değiştirilmiş ve aynı fıkranın sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu fıkrafta sayılanlar dışında, birden fazla yıla yaygın olması zorunluluğu bulunan veya ekonomik olan diğer mal ve hizmet alımlarını yüklenme süresi 3 yılı geçmemek üzere belirlemeye ve bu fıkrafta belirlenen süreleri beş katına kadar artırmaya Maliye Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 49- 17/7/2004 tarihli ve 5233 sayılı Terör ve Terörle Mücadeleden Doğan Zararların Karşılanması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 48- 10/7/2003 tarihli ve 4924 sayılı Eleman Temininde Güçlük Çekilen Yerlerde Sözleşmeli Sağlık Personeli Çalıştırılması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Bu Kanun kapsamındaki sözleşmeli personel pozisyonlarından, 657 sayılı Kanunun geçici 37 nci ve geçici 41 inci maddeleri kapsamında memur kadrolarına yapılan atamalar nedeniyle boşalmış olan ve anılan geçici maddeler uyarınca iptal edilmiş sayılanlar, 1 inci maddenin ikinci fıkrasının ikinci cümlesinde belirtilen sayı dâhilinde kullanılabilir.”

MADDE 49- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 28 inci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “ve okullara sağlanan internet erişim hizmetleri, harita, plan, proje, etüt ve müşavirlik hizmetleri,” ibaresi “, internet erişim hizmetleri, deniz haberleşmesi ve seyir güvenliği haberleşme hizmetleri, 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu kapsamındaki elektronik haberleşme hizmetleri, elektrik ve doğalgaz alımları, harita, plan, proje, etüt ve müşavirlik hizmetleri, 17/2/2011 tarihli ve 6114 sayılı Kanuna göre yapılan sınav işlemleri ile sınırlı olmak üzere basım, dağıtım, nakil, kamera kaydı ve izlenmesi ile sınav güvenliği ve gizliliği kapsamındaki alımlar,” şeklinde değiştirilmiş ve aynı fıkranın sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu fıkrafta sayılanlar dışında, birden fazla yıla yaygın olması zorunluluğu bulunan veya ekonomik olan diğer mal ve hizmet alımlarını yüklenme süresi 3 yılı geçmemek üzere belirlemeye ve bu fıkrafta belirlenen süreleri beş katına kadar artırmaya Maliye Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 50- 17/7/2004 tarihli ve 5233 sayılı Terör ve Terörle Mücadeleden Doğan Zararların Karşılanması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

“GEÇİCİ MADDE 6- 16/5/2012 tarihli ve 6306 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanunun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi uyarınca ilan edilen riskli alanlar ile Bakanlar Kurulunun 22/10/2012 tarihli ve 2012/3900 sayılı ve 16/2/2016 tarihli ve 2016/8538 sayılı Kararları ile ilan edilen riskli alanlarda ve bu alanların dönüştürülmesi için kullanılacak rezerv yapı alanlarında 6306 sayılı Kanun ile birlikte bu Kanunun 6306 sayılı Kanuna aykırı olmayan hükümlerine ve aşağıdaki hükümlere göre uygulama yapılabilir.

Bu alanlarda; imar planı, imar uygulaması, alt ve üst yapı projeleri, ruhsat ve yapım da dahil olmak üzere bütün iş ve işlemler Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından resen yapılır, yaptırılır ve onaylanır. Bu alanlarda her tür ve ölçekteki meri imar planı, plan notları ve plan açıklama raporunda ilgili idarelere verilmiş görüş bildirme de dahil her türlü görev ve yetkiler Çevre ve Şehircilik Bakanlığına geçer.

7 nci maddenin birinci fıkrasının (a) bendi uyarınca taşınmazlara verilen zararların aynı olarak karşılanması esastır. Bu alanlarda yapılacak yapılardaki kat irtifakı veya kat mülkiyeti; hak sahiplerine, mülkiyet haklarına ve/veya oluşan zararlar karşılık, bağımsız bölümlerin devri yapıncaya kadar Hazine adına kurulur. Ayrıca inşaat ruhsatı Hazine adına düzenlenir. Bu alanlarda yapılacak uygulamalarda tüm tapu ve kadastro işlemleri ile yıkım ve yapıma ilişkin her türlü izin ve ruhsat gibi iş ve işlemler ilgililerin muvafakati aranmaksızın Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından resen yapılır veya yaptırılır.

Parselasyon plânlarında, gerekli görülmesi halinde ilk uygulamadaki düzenleme ortaklık payı oranını tamamlamak üzere düzenleme ortaklık payı kesintisi yapılabilir.

Riskli alan ve bu alanların dönüştürülmesi için kullanılacak rezerv yapı alanlarına ilişkin Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca onaylanan imar planları ve parselasyon planları ilgili çevre ve şe-

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“GEÇİCİ MADDE 6- 16/5/2012 tarihli ve 6306 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanunun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi uyarınca ilan edilen riskli alanlar ile Bakanlar Kurulunun 22/10/2012 tarihli ve 2012/3900 sayılı ve 16/2/2016 tarihli ve 2016/8538 sayılı Kararları ile ilan edilen riskli alanlarda ve bu alanların dönüştürülmesi için kullanılacak rezerv yapı alanlarında 6306 sayılı Kanun ile birlikte bu Kanunun 6306 sayılı Kanuna aykırı olmayan hükümlerine ve aşağıdaki hükümlere göre uygulama yapılabilir.

Bu alanlarda; imar planı, imar uygulaması, alt ve üst yapı projeleri, ruhsat ve yapım da dahil olmak üzere bütün iş ve işlemler Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından resen yapılır, yaptırılır ve onaylanır. Bu alanlarda her tür ve ölçekteki meri imar planı, plan notları ve plan açıklama raporunda ilgili idarelere verilmiş görüş bildirme de dâhil her türlü görev ve yetkiler Çevre ve Şehircilik Bakanlığına geçer.

7 nci maddenin birinci fıkrasının (a) bendi uyarınca taşınmazlara verilen zararların aynı olarak karşılanması esastır. Bu alanlarda yapılacak yapılardaki kat irtifakı veya kat mülkiyeti; hak sahiplerine, mülkiyet haklarına ve/veya oluşan zararlar karşılık, bağımsız bölümlerin devri yapıncaya kadar Hazine adına kurulur. Ayrıca inşaat ruhsatı Hazine adına düzenlenir. Bu alanlarda yapılacak uygulamalarda tüm tapu ve kadastro işlemleri ile yıkım ve yapıma ilişkin her türlü izin ve ruhsat gibi iş ve işlemler ilgililerin muvafakati aranmaksızın Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından resen yapılır veya yaptırılır.

Parselasyon plânlarında, gerekli görülmesi halinde ilk uygulamadaki düzenleme ortaklık payı oranını tamamlamak üzere düzenleme ortaklık payı kesintisi yapılabilir.

Riskli alan ve bu alanların dönüştürülmesi için kullanılacak rezerv yapı alanlarına ilişkin Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca onaylanan imar planları ve parselasyon planları ilgili çevre ve şe-

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

hircilik il müdürlüğünde onbeş gün süreyle ilan edilir. Bu planlara itiraz, ilan süresi içinde ilgili çevre ve şehircilik il müdürlüğüne yapılır ve itirazlar Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca beş gün içerisinde değerlendirilir. İtirazların reddedilmesi halinde, planlar başkaca bir onay işlemine gerek kalmaksızın red kararı tarihinde kesinleşir. İtiraz olmaması halinde planlar askı süresinin sonunda kesinleşir.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca yapılan uygulamaya karşı, işlemin ilgisine tebliğ tarihinden itibaren; imar ve parselasyon planlarına karşı ilan tarihinin bitiminden itibaren onbeş gün içerisinde dava açılabilir. Mahkemece, idarenin savunmasının alınmasından sonra otuz gün içinde karar verilir, bu karara karşı onbeş gün içinde temyiz yoluna gidilebilir.”

MADDE 50- 24/11/2004 tarihli ve 5258 sayılı Aile Hekimliği Kanununun 3 üncü maddesinin beşinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Aile hekimlerine ve aile sağlığı elemanlarına ihtiyaç hâlinde, 657 sayılı Kanunun ek 33 üncü maddesinde belirtilen yerlerde haftalık çalışma süresi ve mesai saatleri dışında nöbet görevi verilir.”

MADDE 51- 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun 45 inci maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ancak belediye başkanı veya başkan vekili ya da meclis üyesinin terör veya terör örgütlerine yardım ve yataklık suçları sebebiyle görevden uzaklaştırılması veya tutuklanması ya da kamu hizmetinden yasaklanması veya başkanlık sifa-

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

hircilik il müdürlüğünde onbeş gün süreyle ilan edilir. Bu planlara itiraz, ilan süresi içinde ilgili çevre ve şehircilik il müdürlüğüne yapılır ve itirazlar Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca beş gün içerisinde değerlendirilir. İtirazların reddedilmesi halinde, planlar başkaca bir onay işlemine gerek kalmaksızın red kararı tarihinde kesinleşir. İtiraz olmaması halinde planlar askı süresinin sonunda kesinleşir.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca yapılan uygulamaya karşı, işlemin ilgisine tebliğ tarihinden itibaren; imar ve parselasyon planlarına karşı ilan tarihinin bitiminden itibaren onbeş gün içerisinde dava açılabilir. Mahkemece, idarenin savunmasının alınmasından sonra otuz gün içinde karar verilir, bu karara karşı onbeş gün içinde temyiz yoluna gidilebilir.

Bu madde uyarınca uygulama yapılan rezerv yapı alanlarında gerçekleştirilen her türlü mal ve hizmet alımları ile yapım işleri, ceza ve yasaklama hükümleri hariç 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu hükümlerinden istisnadır. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca belirlenir.”

MADDE 51- 24/11/2004 tarihli ve 5258 sayılı Aile Hekimliği Kanununun 3 üncü maddesinin beşinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Aile hekimlerine ve aile sağlığı elemanlarına ihtiyaç hâlinde, 657 sayılı Kanunun ek 33 üncü maddesinde belirtilen yerlerde haftalık çalışma süresi ve mesai saatleri dışında nöbet görevi verilir.”

MADDE 52- 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun 45 inci maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ancak belediye başkanı veya başkan vekili ya da meclis üyesinin terör veya terör örgütlerine yardım ve yataklık suçları sebebiyle görevden uzaklaştırılması veya tutuklanması ya da kamu hizmetinden yasaklanması veya başkanlık sifa-

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

tı veya meclis üyeliğinin sona ermesi hallerinde 46 ncı maddedeki makamlarca belediye başkanı veya başkan vekili ya da meclis üyesi görevlendirilir. Görevlendirilecek kişinin seçilme yeterliğine sahip olması şarttır. Görevden uzaklaştırılan veya tutuklanan belediye meclisi üyesinin istifası halinde de bu fıkra hükümleri uygulanır. Bu fıkra gereğince belediye başkanı veya başkan vekili görevlendirilen belediyelerde bütçe ve muhasebe iş ve işlemleri valilik onayı ile defterdarlığa veya mal müdürlüğüne gördürülebilir. Bu belediyelerde belediye meclisi, başkanın çağrısı olmadıkça toplanamaz. Meclisin, encümenin ve komisyonların görev ve yetkileri 31 inci maddede belirtilen encümen üyeleri tarafından yürütülür.”

MADDE 52- 5393 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 9- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce terör veya terör örgütlerine yardım ve yataklık suçları kapsamında haklarında yürütülen soruşturma veya kovuşturma nedeniyle görevden uzaklaştırılan belediye başkanı, başkan vekili ve meclis üyelerinin yerine 45 inci maddenin birinci fıkrasının (b) bendine göre işlem yapılmış olsa bile onbeş gün içerisinde 46 ncı maddedeki yetkili makamlarca 45 inci maddenin ikinci fıkrasında belirtilen usule göre görevlendirme yapılır.”

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

tı veya meclis üyeliğinin sona ermesi hallerinde 46 ncı maddedeki makamlarca belediye başkanı veya başkan vekili ya da meclis üyesi görevlendirilir. Görevlendirilecek kişinin seçilme yeterliğine sahip olması şarttır. Görevden uzaklaştırılan veya tutuklanan belediye meclisi üyesinin istifası halinde de bu fıkra hükümleri uygulanır. Bu fıkra gereğince belediye başkanı veya başkan vekili görevlendirilen belediyelerde bütçe ve muhasebe iş ve işlemleri valilik onayı ile defterdarlığa veya mal müdürlüğüne gördürülebilir. Bu belediyelerde belediye meclisi, başkanın çağrısı olmadıkça toplanamaz. Meclisin, encümenin ve komisyonların görev ve yetkileri 31 inci maddede belirtilen encümen üyeleri tarafından yürütülür.”

MADDE 53- 5393 sayılı Kanununun 57 nci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Ancak belediye veya bağlı idarelerde; hizmetlerin aksatılmasının terör veya şiddet olaylarıyla mücadeleyi olumsuz etkilediğinin veya etkileyeceğinin valilik tarafından belirlenmesi halinde, valilik söz konusu hizmeti Yatırım İzleme ve Koordinasyon Başkanlığı, il özel idaresi veya kamu kurum ve kuruluşları aracılığıyla yapar veya yaptırır. Valiliğinin talebi üzerine, yapılan veya yapılacak harcamalar karşılığı tutarlar, Maliye Bakanlığı veya İller Bankası Anonim Şirketince ilgili idare payından kesilerek ilgili kurum ve kuruluşa gönderilir. Merkezi yönetim bütçesi kapsamındaki kamu idarelerine aktarılan tutarlar bu idarelerin bütçeleriyle ilişkilendirilir. Bu fıkra kapsamındaki ihtiyaçlar; parasal ve bütçe sınırlamasına tabi olmaksızın 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 22 nci maddesinde belirtilen usule göre temin edilir.

Belediye ve bağlı idare imkânlarının terör veya şiddet olaylarına dolaylı ya da doğrudan destek sağlamak amacıyla kullanıldığının valilik tarafından belirlenmesi durumunda, terör ve şiddet olaylarına destek olmak amacıyla kullanılan belediye veya bağlı idare taşınmalarına mahallin en büyük mülki idare amiri tarafından el konulur.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 53- 5393 sayılı Kanununun 57 nci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Ancak belediye veya bağlı idarelerde; hizmetlerin aksatılmasının terör veya şiddet olaylarıyla mücadeleyi olumsuz etkilediğinin veya etkileyeceğinin valilik tarafından belirlenmesi halinde, valilik söz konusu hizmeti Yatırım İzleme ve Koordinasyon Başkanlığı, il özel idaresi veya kamu kurum ve kuruluşları aracılığıyla yapar veya yaptırır. Valiliğinin talebi üzerine, yapılan veya yapılacak harcamalar karşılığı tutarlar Maliye Bakanlığı veya İller Bankası Anonim Şirketince ilgili idare payından kesilerek ilgili kurum ve kuruluşa gönderilir. Merkezi yönetim bütçesi kapsamındaki kamu idarelerine aktarılan tutarlar bu idarelerin bütçeleriyle ilişkilendirilir. Bu fıkra kapsamındaki ihtiyaçlar; parasal ve bütçe sınırlamasına tabi olmaksızın 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 22 nci maddesinde belirtilen usule göre temin edilir.

Belediye ve bağlı idare imkanlarının terör veya şiddet olaylarına dolaylı ya da doğrudan destek sağlamak amacıyla kullanıldığıının valilik tarafından belirlenmesi durumunda, terör ve şiddet olaylarına destek olmak amacıyla kullanılan belediye veya bağlı idare taşınmalarına mahallin en büyük mülki idare amiri tarafından el konulur. Bu fıkra kapsamında sorumluluğu tespit edilen belediye veya bağlı idare personelinin vali veya kaymakam tarafından görevden uzaklaştırılması halinde göreve iade işlemi ancak uzaklaştırma işlemini yapan makam tarafından yapılır.”

MADDE 54- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 3 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Bu fıkra kapsamında sorumluluğu tespit edilen belediye veya bağlı idare personelinin vali veya kaymakam tarafından görevden uzaklaştırılması halinde göreve iade işlemi ancak uzaklaştırma işlemini yapan makam tarafından yapılır.”

MADDE 54- 5393 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 9- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce terör veya terör örgütlerine yardım ve yataklık suçları kapsamında haklarında yürütülen soruşturma veya kovuşturma nedeniyle görevden uzaklaştırılan belediye başkanı, başkan vekili ve meclis üyelerinin yerine 45 inci maddenin birinci fıkrasının (b) bendine göre işlem yapılmış olsa bile onbeş gün içerisinde 46 ncı maddedeki yetkili makamlarca 45 inci maddenin ikinci fıkrasında belirtilen usule göre görevlendirme yapılır.”

MADDE 55- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 3 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

“4857 sayılı Kanununun 13 üncü ve 14 üncü maddelerine göre kısmî süreli veya çağrı üzerine çalışanlar, ay içerisinde günün bazı saatlerinde çalışıp çalıştığı saat karşılığında ücret alanlar ve ek 9 uncu maddenin birinci fıkrasına tabi olarak çalışanlardan ay içerisinde otuz günden eksik prim ödeme gün sayısı bulunanlar, sigortalı çalışmama şartı hariç birinci fıkranın (10) numaralı bendinde yer verilen diğer şartları haiz olmaları kaydıyla otuz günden eksik günleri için genel sağlık sigortalısının bakmakla yükümlü olduğu kişi sayılır.”

MADDE 55- 5510 sayılı Kanununun 81 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“j) İsteğe bağlı sigortalılar hariç bu Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamındaki sigortalıların malullük, yaşlılık ve ölüm sigortaları primlerinden, beş puanlık kısmına isabet eden tutar Hâzinece karşılanır. Sigortalıların bu prim indiriminden yararlanabilmeleri için primlerin Hâzinece karşılanmayan kısmının yasal süresi içinde ödenmesi, Kuruma kendi sigortalılıklarından kaynaklanan prim, idari para cezası ve bunlara ilişkin gecikme cezası ve gecikme zammı borcunun bulunmaması şarttır. Ancak Kuruma olan prim, idari para cezası ve bunlara ilişkin gecikme cezası ve gecikme zammı borçlarını taksitlendiren veya yapılandıran sigortalılar bu taksitlendirme veya yapılandırma işlemleri devam ettiği sürece bu bent hükmünden

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

“4857 sayılı Kanununun 13 üncü ve 14 üncü maddelerine göre kısmî süreli veya çağrı üzerine çalışanlar, ay içerisinde günün bazı saatlerinde çalışıp çalıştığı saat karşılığında ücret alanlar ve bu Kanununun ek 9 uncu maddesinin birinci fıkrasına tabi olarak çalışanlardan ay içerisinde otuz günden eksik prim ödeme gün sayısı bulunanlar, sigortalı çalışmama şartı hariç birinci fıkranın (10) numaralı bendinde yer verilen diğer şartları haiz olmaları kaydıyla otuz günden eksik günleri için genel sağlık sigortalısının bakmakla yükümlü olduğu kişi sayılır.”

MADDE 56- 5510 sayılı Kanununun 73 üncü maddesinin onuncu fıkrasının birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“3713 sayılı Kanun kapsamına girmese dahi atış, tatbikat veya diğer ateşli silah yaralanmaları nedeniyle malul olan vazife ve harp malullerinin de sağlık kurulu raporuyla ihtiyaç duydukları her türlü ortez, protez ve diğer iyileştirici araç ve gereçler herhangi bir kısıtlama getirilmeksizin Sosyal Güvenlik Kurumunca karşılanır.”

MADDE 57- 5510 sayılı Kanununun 81 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“j) İsteğe bağlı sigortalılar hariç bu Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamındaki sigortalıların malullük, yaşlılık ve ölüm sigortaları primlerinden, beş puanlık kısmına isabet eden tutar Hazinece karşılanır. Sigortalıların bu prim indiriminden yararlanabilmeleri için primlerin Hazinece karşılanmayan kısmının yasal süresi içinde ödenmesi, Kuruma kendi sigortalılıklarından kaynaklanan prim, idari para cezası ve bunlara ilişkin gecikme cezası ve gecikme zammı borcunun bulunmaması şarttır. Ancak Kuruma olan prim, idari para cezası ve bunlara ilişkin gecikme cezası ve gecikme zammı borçlarını taksitlendiren veya yapılandıran sigortalılar bu taksitlendirme veya yapılandırma işlemleri devam ettiği sürece bu bent hükmünden

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

yararlandırılır. Borçlanma ve ihya kapsamındaki primlerden dolayı bu indirimden yararlanılmaz. Hâzinece karşılanan prim tutarları gelir ve kurumlar vergisi uygulamalarında gider veya maliyet unsuru olarak dikkate alınmaz.”

MADDE 56- 5510 sayılı Kanununun 88 inci maddesinin dördüncü fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“3 üncü maddenin üçüncü fıkrası kapsamına girenler hariç olmak üzere; 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında sigortalı olmakla birlikte, 4857 sayılı Kanununun 13 üncü ve 14 üncü maddelerine göre kısmî süreli veya çağrı üzerine çalışanlar, ay içerisinde günün bazı saatlerinde çalışıp çalıştığı saat karşılığında ücret alanlar ile ek 9 uncu maddenin birinci fıkrasına tabi olanlardan ay içerisinde yirmi gün ve daha az çalışanlar için eksik günlerine ait genel sağlık sigortası primlerinin otuz güne tamamlanması zorunludur.”

MADDE 57- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (ı) bendine “özel okulları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, özel kreş ve gündüz bakımevleri” ibaresi ve aynı bendin parantez içi hükmüne “okulların” ibaresinden sonra gelmek üzere “, kreş ve gündüz bakımevlerinin” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 58- 5520 sayılı Kanunun;

a) 15 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“ğ) Vergi Usul Kanununun 11 inci maddesinin yedinci fıkrası kapsamındaki ödemelerden.”

b) 30 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“d) Vergi Usul Kanununun 11 inci maddesinin yedinci fıkrası kapsamındaki ödemelerden.”

MADDE 59- 5520 sayılı Kanununun 32/A maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendine “her bir il grubu” ibaresinden sonra gelmek üzere “, bölgesel, büyük ölçekli, stratejik ve öncelikli yatırımlar ile konusu, sektörü ve niteliği itibarıyla proje

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

yararlandırılır. Borçlanma ve ihya kapsamındaki primlerden dolayı bu indirimden yararlanılmaz. Hazinece karşılanan prim tutarları gelir ve kurumlar vergisi uygulamalarında gider veya maliyet unsuru olarak dikkate alınmaz.”

MADDE 58- 5510 sayılı Kanununun 88 inci maddesinin dördüncü fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“3 üncü maddenin üçüncü fıkrası kapsamına girenler hariç olmak üzere; 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında sigortalı olmakla birlikte, 4857 sayılı Kanununun 13 üncü ve 14 üncü maddelerine göre kısmî süreli veya çağrı üzerine çalışanlar, ay içerisinde günün bazı saatlerinde çalışıp çalıştığı saat karşılığında ücret alanlar ile bu Kanununun ek 9 uncu maddesinin birinci fıkrasına tabi olanlardan ay içerisinde yirmi gün ve daha az çalışanlar için eksik günlerine ait genel sağlık sigortası primlerinin otuz güne tamamlanması zorunludur.”

MADDE 59- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (ı) bendine “özel okulları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, özel kreş ve gündüz bakımevleri” ibaresi ve aynı bendin parantez içi hükmüne “okulların” ibaresinden sonra gelmek üzere “, kreş ve gündüz bakımevlerinin” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 60- 5520 sayılı Kanunun;

a) 15 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“ğ) Vergi Usul Kanununun 11 inci maddesinin yedinci fıkrası kapsamındaki ödemelerden.”

b) 30 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“d) Vergi Usul Kanununun 11 inci maddesinin yedinci fıkrası kapsamındaki ödemelerden.”

MADDE 61- 5520 sayılı Kanununun 32/A maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendine “her bir il grubu” ibaresinden sonra gelmek üzere “, bölgesel, büyük ölçekli, stratejik ve öncelikli yatırımlar ile konusu, sektörü ve niteliği itibarıyla proje

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

bazında desteklenmesine karar verilen yatırımlar” ibaresi eklenmiş ve aynı bentte yer alan “%80’e” ibaresi “%100’e” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 60- 15/2/2011 tarihli ve 6112 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayın Hizmetleri Hakkında Kanununun 19 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “vakıflar,” ibaresi yürürlükten kaldırılmış ve aynı fıkranın (d) bendine dördüncü cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Vakıf kurucuları bu Kanunun uygulanması açısından medya hizmet sağlayıcı kuruluş ortağı kabul edilir.”

MADDE 61- 6112 sayılı Kanununun 41 inci maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinde yer alan “yüzde üç” ibaresi “yüzde birbuçuk” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 62- 19/4/2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanununun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasına “Ayrıca, 26/4/2012 tarihinden sonra belediye ve mücavir alan sınırları dışına çıkarılan yerler de bu maddeye göre değerlendirilir.” cümlesi ve aynı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“Başvuru ve ödeme sürelerinin uzatımı

GEÇİCİ MADDE 4- (1) 2/B alanlarında bulunan taşınmazların bu Kanun kapsamında satışına ilişkin olarak bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla;

a) Süresi içinde başvurmayanlara altı ay başvuru süresi,

b) Kendilerine yapılan tebligatta belirtilen bedeli süresi içerisinde ödemeyenlere altı ay ödeme süresi,

c) Taksitli satışlarda, sözleşmesinde belirtilen taksitlerden ikiden fazlasını vadesinde ödemeyenlere altı ay ödeme süresi,

verilir.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

bazında desteklenmesine karar verilen yatırımlar” ibaresi eklenmiş ve aynı bentte yer alan “%80’e” ibaresi “%100’e” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 62- 15/2/2011 tarihli ve 6112 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayın Hizmetleri Hakkında Kanununun 19 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “vakıflar,” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve aynı fıkranın (d) bendine dördüncü cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Vakıf kurucuları bu Kanunun uygulanması açısından medya hizmet sağlayıcı kuruluş ortağı kabul edilir.”

MADDE 63- 6112 sayılı Kanununun 41 inci maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinde yer alan “yüzde üç” ibaresi “yüzde birbuçuk” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 64- 19/4/2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanununun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasına “Ayrıca, 26/4/2012 tarihinden sonra belediye ve mücavir alan sınırları dışına çıkarılan yerler de bu maddeye göre değerlendirilir.” cümlesi ve aynı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Başvuru ve ödeme sürelerinin uzatımı

GEÇİCİ MADDE 4- (1) 2/B alanlarında bulunan taşınmazların bu Kanun kapsamında satışına ilişkin olarak bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla;

a) Süresi içinde başvurmayanlara altı ay başvuru süresi,

b) Kendilerine yapılan tebligatta belirtilen bedeli süresi içerisinde ödemeyenlere altı ay ödeme süresi,

c) Taksitli satışlarda, sözleşmesinde belirtilen taksitlerden ikiden fazlasını vadesinde ödemeyenlere altı ay ödeme süresi,

verilir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(2) Birinci fıkranın (a) bendi kapsamında kalanlar için satış bedeli; Kanunun 6 ncı maddesinin üçüncü fıkrasında belirtilen sürenin son gününü izleyen üç aylık sürenin bittiği günden, bu Kanun kapsamında ödeme yapmak amacıyla idareye başvurulduğu güne kadar geçecek süre için Türkiye İstatistik Kurumunun her ay için belirlediği tüketici fiyatları endeksi aylık değişim oranları (TÜFE) toplamında artırılarak hesaplanır.

(3) Birinci fıkranın (b) bendi kapsamında kalanlar için satış bedeli; kendilerine yapılan tebligatta belirtilen ödeme süresinin son gününü izleyen günden, bu Kanun kapsamında ödeme yapmak amacıyla idareye başvurulduğu güne kadar geçecek süre için Türkiye İstatistik Kurumunun her ay için belirlediği tüketici fiyatları endeksi aylık değişim oranları (TÜFE) toplamında artırılarak hesaplanır.

(4) İkinci ve üçüncü fıkralar uyarınca yapılacak hesaplamalarda ay kesirleri dikkate alınmaz.

(5) Bu Kanunun 12 nci maddesi gereğince Hazineye ait tarım arazilerini satın almak isteyenlere, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl başvuru süresi verilir ve daha önce yapılan başvurular da geçerli kabul edilir.

(6) Bu maddede belirtilen süreleri iki katına kadar artırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 5- (1) 6831 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin ikinci fıkrasının (J) bendi kapsamında orman sayılmayan ve tapuda Hazine adına tescil edilen Antalya İli Aksu İlçesi Atatürk Mahallesinde bulunan 13322 ada 2 parsel numaralı taşınmaz ile Döşemealtı İlçesi Kömürcüler Mahallesinde bulunan taşınmazların, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihteki zilyetleri veya fiili kullanıcıları tespit edilmek ve varsa üzerindeki muhdesatın kime veya kimlere ait olduğu ve kim veya kimler tarafından kullanıldığı kadastro tutanağının beyanlar hanesinde

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

(2) Birinci fıkranın (a) bendi kapsamında kalanlar için satış bedeli; Kanunun 6 ncı maddesinin üçüncü fıkrasında belirtilen sürenin son gününü izleyen üç aylık sürenin bittiği günden, bu Kanun kapsamında ödeme yapmak amacıyla idareye başvurulduğu güne kadar geçecek süre için Türkiye İstatistik Kurumunun her ay için belirlediği tüketici fiyatları endeksi aylık değişim oranları (TÜFE) toplamında artırılarak hesaplanır.

(3) Birinci fıkranın (b) bendi kapsamında kalanlar için satış bedeli; kendilerine yapılan tebligatta belirtilen ödeme süresinin son gününü izleyen günden, bu Kanun kapsamında ödeme yapmak amacıyla idareye başvurulduğu güne kadar geçecek süre için Türkiye İstatistik Kurumunun her ay için belirlediği tüketici fiyatları endeksi aylık değişim oranları (TÜFE) toplamında artırılarak hesaplanır.

(4) İkinci ve üçüncü fıkralar uyarınca yapılacak hesaplamalarda ay kesirleri dikkate alınmaz.

(5) Bu Kanunun 12 nci maddesi gereğince Hazineye ait tarım arazilerini satın almak isteyenlere, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl başvuru süresi verilir ve daha önce yapılan başvurular da geçerli kabul edilir.

(6) Bu maddede belirtilen süreleri iki katına kadar artırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

MADDE 65- 6292 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 5- (1) 6831 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin ikinci fıkrasının (J) bendi kapsamında orman sayılmayan ve tapuda Hazine adına tescil edilen Antalya İli Aksu İlçesi Atatürk Mahallesinde bulunan 13322 ada 1 parsel numaralı taşınmazın ifraz ve imar uygulamasından oluşan 13322 ada 2 parsel numaralı taşınmaz ve diğer taşınmazlar ile Döşemealtı İlçesi Kömürcüler Mahallesinde bulunan taşınmazların, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihteki zilyetleri veya fiili kullanıcıları tespit edilmek ve varsa üzerindeki muhdesatın kime veya kimlere

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

gösterilmek suretiyle 3402 sayılı Kanunun ek 4 üncü maddesi hükümlerine göre kadastro tutanağının beyanlar hanesindeki bilgiler tapu kütüğünün beyanlar hanesine de aynen aktarılır. Bu taşınmazlar, tapu kütüğünün beyanlar hanesine göre kullanıcısı ve/veya üzerindeki muhdesatın sahibi olarak gösterilen kişilere ya da bunların kanuni veya akdi haleflerine bu Kanunun 2/B alanlarında kalan taşınmazların hak sahiplerine satışına ilişkin hükümleri kıyasen uygulanmak suretiyle doğrudan satılır.”

MADDE 63- 20/6/2012 tarihli ve 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun 38 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (1) numaralı alt bendinde yer alan “1/7/2016” ibaresi “1/7/2017” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 64- 18/10/2012 tarihli ve 6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanununun geçici 6 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Mülga 2822 sayılı Kanunun 12 nci maddesine göre Bakanlıkça yayımlanan 2009 Temmuz istatistiğinde kurulu bulunduğu işkolunda çalışan işçilerin en az yüzde onunu üyesi bulunduran işçi sendikaları ile 2009 Temmuz istatistiği sonrasında 15/9/2012 tarihine kadar kurulmuş işçi sendikalarının bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl içinde yapacakları yetki tespit başvuruları 41 inci maddede yer alan işyeri veya işletme çoğunluğu şartlarına göre sonuçlandırılır.”

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

ait olduğu ve kim veya kimler tarafından kullanıldığı kadastro tutanağının beyanlar hanesinde gösterilmek suretiyle 3402 sayılı Kanunun ek 4 üncü maddesi hükümlerine göre kadastro yapılır. Kadastro tutanağının beyanlar hanesindeki bilgiler tapu kütüğünün beyanlar hanesine de aynen aktarılır. Bu taşınmazlar, tapu kütüğünün beyanlar hanesine göre kullanıcısı ve/veya üzerindeki muhdesatın sahibi olarak gösterilen kişilere ya da bunların kanuni veya akdi haleflerine bu Kanunun 2/B alanlarında kalan taşınmazların hak sahiplerine satışına ilişkin hükümleri kıyasen uygulanmak suretiyle doğrudan satılır.”

MADDE 66- 20/6/2012 tarihli ve 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun 38 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (1) numaralı alt bendinde yer alan “1/7/2016” ibaresi “1/7/2017” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 67- 18/10/2012 tarihli ve 6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanununun geçici 6 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Mülga 2822 sayılı Kanunun 12 nci maddesine göre Bakanlıkça yayımlanan 2009 Temmuz istatistiğinde kurulu bulunduğu işkolunda çalışan işçilerin en az yüzde onunu üyesi bulunduran işçi sendikaları ile 2009 Temmuz istatistiği sonrasında 15/9/2012 tarihine kadar kurulmuş işçi sendikalarının bu fıkrayı değiştiren Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl içinde yapacakları yetki tespit başvuruları 41 inci maddede yer alan işyeri veya işletme çoğunluğu şartlarına göre sonuçlandırılır.”

MADDE 68- 12/11/2012 tarihli ve 6360 sayılı On Dört İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun’un geçici 1 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 65- 21/2/2013 tarihli ve 6428 sayılı Sağlık Bakanlığınca Kamu Özel İş Birliği Modeli ile Tesis Yapıtırılması, Yenilenmesi ve Hizmet Alınması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(4) İdare, yüklenicinin sözleşme kapsamına giren faaliyetlerini bütün aşamalarda denetler veya denetletir. Bakanlık, yüklenicinin performans denetimi ve işin yönetimine ilişkin olarak bir denetim ve yönetim sistemi kurabilir. Denetimle yetkilendirilecek isteklilerden, ekonomik ve mali yeterlik ile mesleki ve teknik yeterliklerinin belirlenmesine ilişkin olarak gerekli bilgi ve belgeler istenir. Bu amaçlarla isteklinin; bankalardan temin edilecek malî durumu ile ilgili belgeler, ilgili mevzuatı uyarınca yayımlanması zorunlu olan bilançosu veya bilançosunun gerekli görülen bölümleri, yoksa bunlara eşdeğer belgeleri, iş hacmini gösteren toplam cirosu veya ihale konusu iş ile ilgili taahhüdü altındaki ve bitirdiği iş miktarını gösteren belgeler ile ihale konusu işin niteliğine göre yeterlik değerlendirmesinde kullanılmak üzere, ihale dokümanında ve ihale veya ön yeterliğe ilişkin ilân veya davet belgelerinde belirtilen diğer belgeler istenir. Yüklenicinin taahhüdünü ihale dokümanı ve sözleşme hükümlerine uygun olarak yerine getirmemesi veya işi süresinde bitirmemesi halinde, ihale dokümanında belirlenen oranda gecikme cezası uygulanmak üzere, idarenin en az on gün süreli ve nedenleri açıkça belirtilen ihtarına rağmen aynı durumun devam etmesi durumunda, ayrıca protesto çekmeye gerek kalmaksızın kesin teminat ve varsa ek kesin teminatlar gelir kaydedilir ve sözleşme feshedilerek hesabı genel hükümlere göre tasfiye

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“Bu Kanuna göre tüzel kişiliği kaldırılarak tek mahalleye dönüştürülen beldelerde içme ve kullanma suları için alınacak ücret beş yıl süreyle en düşük tarifenin %50’sini geçmeyecek şekilde belirlenir.”

MADDE 69- 21/2/2013 tarihli ve 6428 sayılı Sağlık Bakanlığınca Kamu Özel İş Birliği Modeli ile Tesis Yapıtırılması, Yenilenmesi ve Hizmet Alınması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(4) İdare, yüklenicinin sözleşme kapsamına giren faaliyetlerini bütün aşamalarda denetler veya denetletir. Bakanlık, yüklenicinin performans denetimi ve işin yönetimine ilişkin olarak bir denetim ve yönetim sistemi kurabilir. Denetimle yetkilendirilecek isteklilerden, ekonomik ve mali yeterlik ile mesleki ve teknik yeterliklerinin belirlenmesine ilişkin olarak gerekli bilgi ve belgeler istenir. Bu amaçla isteklinin; bankalardan temin edilecek malî durumu ile ilgili belgeler, ilgili mevzuatı uyarınca yayımlanması zorunlu olan bilançosu veya bilançosunun gerekli görülen bölümleri, yoksa bunlara eşdeğer belgeleri, iş hacmini gösteren toplam cirosu veya ihale konusu iş ile ilgili taahhüdü altındaki ve bitirdiği iş miktarını gösteren belgeler ile ihale konusu işin niteliğine göre yeterlik değerlendirmesinde kullanılmak üzere, ihale dokümanında ve ihale veya ön yeterliğe ilişkin ilân veya davet belgelerinde belirtilen diğer belgeler istenir. Denetimle yetkilendirilen yüklenicinin taahhüdünü ihale dokümanı ve sözleşme hükümlerine uygun olarak yerine getirmemesi veya işi süresinde bitirmemesi halinde, ihale dokümanında belirlenen oranda gecikme cezası uygulanmak üzere, idarenin en az on gün süreli ve nedenleri açıkça belirtilen ihtarına rağmen aynı durumun devam etmesi halinde, ayrıca protesto çekmeye gerek kalmaksızın kesin teminat ve varsa ek kesin teminatlar gelir kaydedilir ve sözleşme feshedilerek hesabı genel

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

edilir. Yüklenicinin ihale dokümanı ve sözleşme ile belirlenen yükümlülüklerini yerine getirmemesinden doğan zarardan, denetimle yetkilendirilenler onbeş yıl süreyle müştereken ve müteselsilen sorumludur.”

MADDE 66- 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesinin üçüncü fıkrasının ikinci cümlesi “Bu fıkra kapsamındaki idarelerin döner sermaye saymanlık hizmetlerini yürüten personele bu fıkroda yer alan mevzuat uyarınca döner sermaye gelirlerinden herhangi bir ad altında ödeme yapılmaz.” şeklinde değiştirilmiş ve aynı ek madde ile söz konusu Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen (I) sayılı Cetvelin “A- Aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa Göre Alanlar” kısmının “1- Kadroları Genel İdare Hizmetleri Sınıfında yer alan personel ile Teknik Hizmetler, Sağlık ve Yardımcı Sağlık Hizmetleri ile Avukatlık Hizmetleri sınıflarında bulunan personelden ek ödeme oranları ilgili gruplarında düzenlenmeyen ve kadro unvanları bu bölümde yer alan personel” bölümünün (g) sırasına “fakülte ve yüksekokul sekreteri,” ibaresinden sonra gelmek üzere “müşavir,” ibaresi eklenmiştir.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

hükümlere göre tasfiye edilir. Denetimle yetkilendirilen yüklenici, hazırladıkları raporlardaki yanlış ve yanıltıcı bilgi ve kanaatler sebebiyle doğabilecek zararlar ile sözleşme kapsamındaki faaliyetleri dolayısıyla idare ve üçüncü kişilere verecekleri zararlardan ve denetime ilişkin olarak idareye sunacakları bilgi ve belgelerin, mali ve teknik tablo ve raporların sözleşmesine ve ilgili mevzuatına uygunluğu ve doğruluğundan, genel kabul görmüş denetim ilke ve esaslarına göre denetiminden onbeş yıl süreyle sorumludur.”

MADDE 70- 14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 20 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Arz güvenliğinin temini için gerekli yedek kapasite de dâhil olmak üzere yeterli kurulu güç kapasitesinin oluşturulması ve/veya sistem güvenliğinin temini için güvenilir kurulu güç kapasitesinin korunması amacıyla yerli kaynaklara öncelik veren kapasite mekanizmaları oluşturulur. Bu mekanizmalar kapsamında TEİAŞ tarafından yapılması gereken ödemeler iletim tarifesi hesaplamalarında dikkate alınır. Kapasite mekanizmalarının oluşturulmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlık görüşü alınarak Kurum tarafından düzenlenir.”

MADDE 71- 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesinin üçüncü fıkrasının ikinci cümlesi “Bu fıkra kapsamındaki idarelerin döner sermaye saymanlık hizmetlerini yürüten personele bu fıkroda yer alan mevzuat uyarınca döner sermaye gelirlerinden herhangi bir ad altında ödeme yapılmaz.” şeklinde değiştirilmiş ve aynı ek madde ile söz konusu Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen (I) sayılı Cetvelin “A- Aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa Göre Alanlar” kısmının “1- Kadroları Genel İdare Hizmetleri Sınıfında yer alan personel ile Teknik Hizmetler, Sağlık ve Yardımcı Sağlık Hizmetleri ile Avukatlık Hizmetleri sınıflarında bulunan personelden ek ödeme oranları ilgili gruplarında düzenlenmeyen ve kadro unvanları bu bölümde yer alan personel” bölümünün (g) sırasına “fakülte ve yüksekokul sekreteri,” ibaresinden sonra gelmek üzere “müşavir,” ibaresi eklenmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 67- 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi ve aynı ek madde ile söz konusu Kanun Hükmünde Kararnamaya eklenen (III) sayılı Cetvelin (1) numaralı sırası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Merkez teşkilatlarında; Dışişleri Meslek Memuru ve Konsolosluk ve İhtisas Memurları, özel yarışma sınavı sonucunda mesleğe yardımcı veya stajyer olarak alınıp belirli süreli yetiştirme döneminden sonra özel bir yeterlik sınavı sonunda müfettiş, uzman, denetçi, kontrolör, aktüer ve stenograf unvanlı kadrolara (mevzuatı uyarınca söz konusu kadrolara atananlar dahil) atananlar ve bunların yardımcı ve stajyerleri ile iç denetçilerden ekli (III) sayılı Cetvelde yer alan unvanlı kadrolarda bulunanlardan,”

Sıra No	Kadro Unvanı	Ücret Göstergesi	Tazminat Göstergesi
1	Kapsama dâhil idarelerin merkez teşkilatına ait genel idare hizmetleri sınıfında yer alan başmüfettiş, müfettiş, başdenetçi, denetçi, başkontrolör, kontrolör ve iç denetçi kadrolarında bulunanlar, Türkiye Büyük Millet Meclisi yasama uzmanları ve stenografları, Hazine Müsteşarlığı sigorta denetleme uzmanları ve aktüerleri, Dışişleri Meslek Memurları ile Konsolosluk ve İhtisas Memurları, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 152 nci maddesinin “II- Tazminatlar” kısmının “A- Özel Hizmet Tazminatı” bölümünün (ğ) bendinde yer alanlardan merkez teşkilatına ait uzman unvanlı kadrolarda bulunanlardan;		
	Kadro Derecesi 1 olanlar	46.450	25.560
	Kadro Derecesi 2 olanlar	43.400	23.870
	Kadro Derecesi 3 olanlar	40.850	22.475
	Kadro Derecesi 4 olanlar	39.300	21.625
	Kadro Derecesi 5 olanlar	37.950	21.000
	Kadro Derecesi 6 olanlar	36.800	20.250
	Kadro Derecesi 7 olanlar	35.550	19.550

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 72- 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi ve aynı ek madde ile söz konusu Kanun Hükmünde Kararnamaya eklenen (III) sayılı Cetvelin (1) numaralı sırası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Merkez teşkilatlarında; Dışişleri Meslek Memuru ve Konsolosluk ve İhtisas Memurları, özel yarışma sınavı sonucunda mesleğe yardımcı veya stajyer olarak alınıp belirli süreli yetiştirme döneminden sonra özel bir yeterlik sınavı sonunda müfettiş, uzman, denetçi, kontrolör, aktüer ve stenograf unvanlı kadrolara (mevzuatı uyarınca söz konusu kadrolara atananlar dâhil) atananlar ve bunların yardımcı ve stajyerleri ile iç denetçilerden ekli (III) sayılı Cetvelde yer alan unvanlı kadrolarda bulunanlardan,”

Sıra No	Kadro Unvanı	Ücret Göstergesi	Tazminat Göstergesi
1	Kapsama dâhil idarelerin merkez teşkilatına ait genel idare hizmetleri sınıfında yer alan başmüfettiş, müfettiş, başdenetçi, denetçi, başkontrolör, kontrolör ve iç denetçi kadrolarında bulunanlar, Türkiye Büyük Millet Meclisi yasama uzmanları ve stenografları, Hazine Müsteşarlığı sigorta denetleme uzmanları ve aktüerleri, Dışişleri Meslek Memurları ile Konsolosluk ve İhtisas Memurları, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 152 nci maddesinin “II- Tazminatlar” kısmının “A- Özel Hizmet Tazminatı” bölümünün (ğ) bendinde yer alanlardan merkez teşkilatına ait uzman unvanlı kadrolarda bulunanlardan;		
	Kadro Derecesi 1 olanlar	46.450	25.560
	Kadro Derecesi 2 olanlar	43.400	23.870
	Kadro Derecesi 3 olanlar	40.850	22.475
	Kadro Derecesi 4 olanlar	39.300	21.625
	Kadro Derecesi 5 olanlar	37.950	21.000
	Kadro Derecesi 6 olanlar	36.800	20.250
	Kadro Derecesi 7 olanlar	35.550	19.550

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 68- 3/6/2011 tarihli ve 638 sayılı Gençlik ve Spor Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 4- (1) Bakanlık bağlı kuruluşlarının taşra teşkilatlarında çalışan tüm personel 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 72 nci maddesi hükümleri çerçevesinde Bakanlıkça belirlenecek tüm bölgelerde rotasyona tabi olarak görev yapar. Bölgelerin tespiti ve buralardaki çalışma süresi ve diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 69- 10/10/2011 tarihli ve 658 sayılı Türkiye Su Enstitüsünün Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 10 uncu maddesinin Anayasa Mahkemesince iptal edilen dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“(4) Uzman olarak atanabilmek için, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak aranacak diğer şartlar Enstitü tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 70- (1) Bakanlar Kurulu; kalkınma planları ve yıllık programlarda öngörülen hedefler doğrultusunda ülkemizin mevcut veya gelecekte ortaya çıkabilecek ihtiyaçlarını karşılama, arz güvenliğini sağlama, dışa bağımlılığını azaltma, teknolojik dönüşümü sağlama, yenilikçi, Ar-Ge yoğun ve katma değeri yüksek olma niteliklerine ayrı ayrı ya da birlikte sahip olan ve proje bazında Ekonomi Koordinasyon Kurulu tarafından desteklenmesine karar verilen yatırımlar için;

a) 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 32/A maddesine göre kurumlar vergisi oranını %100'e kadar indirimli uygulamaya ve yatırıma katkı oranını %200'ü geçmemek üzere belirlemeye veya yatırımın işletmeye geçmesinden itibaren 10 hesap dönemine kadar, yatırımdan elde edilen kazançla sınırlı olmak üzere kurumlar vergisi istisnası tanımaya,

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 73- 3/6/2011 tarihli ve 638 sayılı Gençlik ve Spor Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 4- (1) Bakanlık bağlı kuruluşlarının taşra teşkilatlarında çalışan tüm personel 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 72 nci maddesi hükümleri çerçevesinde Bakanlıkça belirlenecek tüm bölgelerde rotasyona tabi olarak görev yapar. Bölgelerin tespiti ve buralardaki çalışma süresi ve diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 74- 10/10/2011 tarihli ve 658 sayılı Türkiye Su Enstitüsünün Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 10 uncu maddesinin Anayasa Mahkemesince iptal edilen dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“(4) Uzman olarak atanabilmek için, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak aranacak diğer şartlar Enstitü tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 75- (1) Bakanlar Kurulu; kalkınma planları ve yıllık programlarda öngörülen hedefler doğrultusunda ülkemizin mevcut veya gelecekte ortaya çıkabilecek ihtiyaçlarını karşılama, arz güvenliğini sağlama, dışa bağımlılığını azaltma, teknolojik dönüşümü sağlama, yenilikçi, Ar-Ge yoğun ve katma değeri yüksek olma niteliklerine ayrı ayrı ya da birlikte sahip olan ve proje bazında Ekonomi Bakanlığı tarafından desteklenmesine karar verilen yatırımlar için;

a) 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 32/A maddesine göre kurumlar vergisi oranını %100'e kadar indirimli uygulamaya ve yatırıma katkı oranını %200'ü geçmemek üzere belirlemeye veya yatırımın işletmeye geçmesinden itibaren 10 hesap dönemine kadar, yatırımdan elde edilen kazançla sınırlı olmak üzere kurumlar vergisi istisnası tanımaya,

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

b) 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun geçici 80 inci maddesinde yer alan gelir vergisi stopajı teşvikinden yararlandırılmaya,

c) Gümrük vergisi muafiyeti tanımaya,

ç) Yatırımın Hazine taşınmazı üzerinde yapılması halinde, belirlenecek yatırımcı lehine doğrudan, hasılat payı alınmaksızın, 49 yıl süreyle bedelsiz irtifak hakkı tesisi veya kullanma izni verilmesine ve yatırımın tamamlanması ve öngörülen istihdamın 5 yıl sağlanması şartıyla Hazine taşınmazının talep edilmesi halinde bedelsiz devredilmesine,

d) 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Kanununun 2 nci maddesinde yer alan prime esas kazanç alt sınırına bağlı kalınmaksızın 10 yıla kadar sigorta primi işveren hissesinin karşılanmasına,

e) İşletme döneminde yatırıma ilişkin enerji tüketim harcamalarının %50'sine kadarının en fazla 10 yıla kadar karşılanmasına,

f) Sabit yatırım tutarının finansmanında kullanılan yatırım kredisi için 10 yıla kadar faiz veya kâr payı desteği ya da hibe desteği sağlanmasına,

g) Yatırım için özel önem taşıyan belirlenen sayıda her bir nitelikli personel için 5 yılı geçmemek üzere, asgari ücretin aylık brüt tutarının 20 katına kadar ücret desteği verilmesine,

ğ) Yatırım tutarının %49'unu geçmemek üzere ve edinilen payların 10 yıl içerisinde halka arz veya yatırımcıya satış şartıyla yatırıma ortak olunmasına,

karar vermeye ve yukarıdaki desteklerden bir veya birden fazlasını uygulamaya yetkilidir.

(2) Birinci fıkra kapsamındaki destekler Ekonomi Bakanlığı bütçesinden karşılanır.

(3) Proje bazlı yatırım konusu ürüne, süresi ve miktarı Bakanlar Kurulunca belirlenecek alım garantisi verilebilir.

(4) Proje bazlı yatırımlara diğer kanunlarla getirilen izin, tahsis, ruhsat, lisans ve tesciller ile diğer kısıtlayıcı hükümler için Bakanlar Kurulu kararı ile istisna getirilebilir veya yatırımları hız-

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

b) 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun geçici 80 inci maddesinde yer alan gelir vergisi stopajı teşvikinden yararlandırılmaya,

c) Gümrük vergisi muafiyeti tanımaya,

ç) Yatırımın Hazine taşınmazı üzerinde yapılması halinde, belirlenecek yatırımcı lehine doğrudan, hasılat payı alınmaksızın, 49 yıl süreyle bedelsiz irtifak hakkı tesisi veya kullanma izni verilmesine ve yatırımın tamamlanması ve öngörülen istihdamın 5 yıl sağlanması şartıyla Hazine taşınmazının talep edilmesi halinde bedelsiz devredilmesine,

d) 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Kanununun 2 nci maddesinde yer alan prime esas kazanç alt sınırına bağlı kalınmaksızın 10 yıla kadar sigorta primi işveren hissesinin karşılanmasına,

e) İşletme döneminde yatırıma ilişkin enerji tüketim harcamalarının %50'sine kadarının en fazla 10 yıla kadar karşılanmasına,

f) Sabit yatırım tutarının finansmanında kullanılan yatırım kredisi için 10 yıla kadar faiz veya kâr payı desteği ya da hibe desteği sağlanmasına,

g) Yatırım için özel önem taşıyan belirlenen sayıda her bir nitelikli personel için 5 yılı geçmemek üzere, asgari ücretin aylık brüt tutarının 20 katına kadar ücret desteği verilmesine,

ğ) Yatırım tutarının %49'unu geçmemek üzere ve edinilen payların 10 yıl içerisinde halka arz veya yatırımcıya satış şartıyla yatırıma ortak olunmasına,

karar vermeye ve yukarıdaki desteklerden bir veya birden fazlasını uygulamaya yetkilidir.

(2) Birinci fıkra kapsamındaki destekler Ekonomi Bakanlığı bütçesinden karşılanır.

(3) Proje bazlı yatırım konusu ürüne, süresi ve miktarı Bakanlar Kurulunca belirlenecek alım garantisi verilebilir.

(4) Proje bazlı yatırımlara diğer kanunlarla getirilen izin, tahsis, ruhsat, lisans ve tesciller ile diğer kısıtlayıcı hükümler için Bakanlar Kurulu kararı ile istisna getirilebilir veya yatırımları hız-

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

landırmak ve kolaylaştırmak amacıyla yasal ve idari süreçlerde düzenleme yapılabilir.

(5) Projenin gerekli kıldığı hallerde Bakanlar Kurulu kararı ile her türlü altyapı yatırımının yapılması kararlaştırılabilir.

(6) Uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir. Yatırımların belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde gerçekleştirilmemesi halinde, birinci fıkranın (a) ve (b) bentlerinde yer alan indirimli kurumlar vergisi veya istisna uygulaması ile gelir vergisi stopajı teşviki nedeniyle zamanında tahakkuk ettirilmemiş vergiler vergi ziyai cezası uygulanmaksızın gecikme faiziyle birlikte, diğer destekler ise 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri çerçevesinde geri alınır.

(7) Yatırımın devri halinde, devralan kurum, aynı koşulları yerine getirmek kaydıyla belirtilen istisna, muafiyet ve desteklerden yararlanır.

MADDE 71- (1) Hakkari İli kaldırılmıştır. Yüksekova İlçesi merkez olmak üzere Yüksekova adıyla il kurulmuştur.

(2) Eski Hakkari İl merkez ilçesinde Çölemerik adıyla ilçe kurulmuştur.

(3) Ekli (1) sayılı listede adları yazılı köyleri kapsamak ve Derecik Beldesi merkez olmak üzere Yüksekova İlinde Derecik adıyla bir ilçe ve aynı adla belediye kurulmuştur.

(4) Yüksekova İlne Çölemerik, Çukurca, Derecik ve Şemdinli İlçeleri bağlanmıştır.

(5) Bu maddenin üçüncü fıkrası haricinde Yüksekova İlindeki diğer ilçelere bağlı belediye ve köylerin bağlılık durumları ile ilçe sınırları korunmuştur.

MADDE 72- (1) Şırnak İli kaldırılmıştır. Cizre İlçesi merkez olmak üzere Cizre adıyla il kurulmuştur.

(2) Eski Şırnak İl merkez ilçesinde Nuh adıyla ilçe kurulmuştur.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

landırmak ve kolaylaştırmak amacıyla yasal ve idari süreçlerde düzenleme yapılabilir.

(5) Projenin gerekli kıldığı hallerde Bakanlar Kurulu kararı ile her türlü altyapı yatırımının yapılması kararlaştırılabilir.

(6) Uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir. Yatırımların belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde gerçekleştirilmemesi halinde, birinci fıkranın (a) ve (b) bentlerinde yer alan indirimli kurumlar vergisi veya istisna uygulaması ile gelir vergisi stopajı teşviki nedeniyle zamanında tahakkuk ettirilmemiş vergiler vergi ziyai cezası uygulanmaksızın gecikme faiziyle birlikte, diğer destekler ise 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri çerçevesinde geri alınır.

(7) Yatırımın devri halinde, devralan kurum, aynı koşulları yerine getirmek kaydıyla belirtilen istisna, muafiyet ve desteklerden yararlanır.

MADDE 76- (1) Hakkari İli kaldırılmıştır. Yüksekova İlçesi merkez olmak üzere Yüksekova adıyla il kurulmuştur.

(2) Eski Hakkari İl merkez ilçesinde Çölemerik adıyla ilçe kurulmuştur.

(3) Ekli (1) sayılı listede adları yazılı köyleri kapsamak ve Derecik Beldesi merkez olmak üzere Yüksekova İlinde Derecik adıyla bir ilçe ve aynı adla belediye kurulmuştur.

(4) Yüksekova İlne Çölemerik, Çukurca, Derecik ve Şemdinli İlçeleri bağlanmıştır.

(5) Bu maddenin üçüncü fıkrası haricinde Yüksekova İlindeki diğer ilçelere bağlı belediye ve köylerin bağlılık durumları ile ilçe sınırları korunmuştur.

MADDE 77- (1) Şırnak İli kaldırılmıştır. Cizre İlçesi merkez olmak üzere Cizre adıyla il kurulmuştur.

(2) Eski Şırnak İl merkez ilçesinde Nuh adıyla ilçe kurulmuştur.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(3) Cizre İline Beytüşşebap, Güçlükonak, İdil, Nuh, Silopi ve Uludere İlçeleri bağlanmıştır.

(4) İlçelere bağlı belediye ve köylerin bağlılık durumları ile ilçe sınırları korunmuştur.

MADDE 73- (1) Hakkari Belediyesi Çölemerik adıyla, Şırnak Belediyesi Nuh adıyla ilçe belediyesine; Yüksekova ve Cizre Belediyeleri de il belediyesine dönüştürülmüştür.

(2) Hakkari İl Özel İdaresi Yüksekova İl Özel İdaresine, Şırnak İl Özel İdaresi de Cizre İl Özel İdaresine dönüştürülmüştür.

(3) Bu maddenin uygulanmasıyla ilgili te-reddütleri gidermeye, düzenleyici ve yönlendirici işlemler yapmaya İçişleri Bakanlığı yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Kamu kurum ve kuruluşlarının; kaldırılan Hakkari İlindeki kadrolarına atanmış olanlar yeni kurulan Yüksekova İline, kaldırılan Yüksekova İlçesindeki kadrolarına atanmış olanlar yeni kurulan Çölemerik İlçesine, kaldırılan Şırnak İlindeki kadrolarına atanmış olanlar yeni kurulan Cizre İline ve kaldırılan Cizre İlçesindeki kadrolarına atanmış olanlar da yeni kurulan Nuh İlçesine istekleri ve idarenin uygun görmesi halinde görev yapmakta oldukları kurumların atamaya ilişkin mevzuatı dikkate alınmak suretiyle başka bir işleme gerek kalmaksızın bu maddenin yayımlandığı tarihten itibaren kadroları ile birlikte atanmış sayılırlar. Atama işlemi ile birlikte kaldırılan illere ve ilçelere ait dolu kadroları kurumların yeni kurulan illere ve ilçelere ait cetvellerine ilave edilir. Yeni kurulan illere ve ilçelere atanmak istemeyenler veya idare tarafından atanması uygun görülme-yenler durumlarına uygun başka kadrolara atanırlar ve bu atamalar sonucu boşalan kadrolar başka bir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılır.

(2) Kadroları 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye ekli cetvellerde yer alan kamu kurum ve kuruluşlarının; kaldırılan Hakkari iline tahsis edilmiş serbest kadrolarından boş olanları yeni kurulan Yüksekova İline,

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

(3) Cizre İline Beytüşşebap, Güçlükonak, İdil, Nuh, Silopi ve Uludere İlçeleri bağlanmıştır.

(4) İlçelere bağlı belediye ve köylerin bağlılık durumları ile ilçe sınırları korunmuştur.

MADDE 78- (1) Hakkari Belediyesi Çölemerik adıyla, Şırnak Belediyesi Nuh adıyla ilçe belediyesine; Yüksekova ve Cizre Belediyeleri de il belediyesine dönüştürülmüştür.

(2) Hakkari İl Özel İdaresi Yüksekova İl Özel İdaresine, Şırnak İl Özel İdaresi Cizre İl Özel İdaresine dönüştürülmüştür.

(3) Bu maddenin uygulanmasıyla ilgili te-reddütleri gidermeye, düzenleyici ve yönlendirici işlemler yapmaya İçişleri Bakanlığı yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Kamu kurum ve kuruluşlarının; kaldırılan Hakkari İlindeki kadrolarına atanmış olanlar yeni kurulan Yüksekova İline, kaldırılan Yüksekova İlçesindeki kadrolarına atanmış olanlar yeni kurulan Çölemerik İlçesine, kaldırılan Şırnak İlindeki kadrolarına atanmış olanlar yeni kurulan Cizre İline ve kaldırılan Cizre İlçesindeki kadrolarına atanmış olanlar da yeni kurulan Nuh İlçesine istekleri ve idarenin uygun görmesi halinde görev yapmakta oldukları kurumların atamaya ilişkin mevzuatı dikkate alınmak suretiyle başka bir işleme gerek kalmaksızın bu maddenin yayımlandığı tarihten itibaren kadroları ile birlikte atanmış sayılırlar. Atama işlemi ile birlikte kaldırılan illere ve ilçelere ait dolu kadroları kurumların yeni kurulan illere ve ilçelere ait cetvellerine ilave edilir. Yeni kurulan illere ve ilçelere atanmak istemeyenler veya idare tarafından atanması uygun görülme-yenler durumlarına uygun başka kadrolara atanırlar ve bu atamalar sonucu boşalan kadrolar başka bir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılır.

(2) Kadroları 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye ekli cetvellerde yer alan kamu kurum ve kuruluşlarının; kaldırılan Hakkari İline tahsis edilmiş serbest kadrolarından boş olanları yeni kurulan Yüksekova İline,

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

kaldırılan Yüksekova İlçesine tahsis edilmiş serbest kadrolarından boş olanları yeni kurulan Çölemerik İlçesine, kaldırılan Şırnak İline tahsis edilmiş serbest kadrolarından boş olanları yeni kurulan Cizre İline ve kaldırılan Cizre İlçesine tahsis edilmiş serbest kadrolarından boş olanları da yeni kurulan Nuh İlçesine başka bir işleme gerek kalmaksızın bu maddenin yayımlandığı tarihten itibaren devredilmiş sayılır.

(3) Bu Kanunla kurulan il ve ilçelerin personel ihtiyacını karşılamak üzere ekli (2) sayılı listede yer alan çeşitli kurum ve kuruluşlara ait kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye bağlı cetvellerin ilgili bölümlerine eklenmiştir. Bu kadrolara yapılacak atama işlemleri, 2016 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunundaki sınırlamalara bir yıl süreyle tabi değildir. Bu maddenin yayımlandığı tarihten itibaren iki yıl süreyle 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye bağlı olmaksızın bu maddeyle ihdas edilen kadrolarda sınıf, unvan ve derece değişikliği yapmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

(4) Bir defaya mahsus olmak üzere 5/1/1961 tarihli ve 237 sayılı Taşıt Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının uygulanmaması kaydıyla, bu Kanunla yeni kurulacak ilçenin kaymakamlığı için, 2016 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununa bağlı (T) cetvelinin (T02) sırasından bir adet binek otomobil alınır.

(5) Bu Kanuna göre yeni kurulan illerdeki ve ilçelerdeki kamu kurum ve kuruluşlarına ait hizmet binaları ve lojmanların yapımı, satın alınması, kiralanması, bakım ve onarımı için gerekli ödenek, yılı merkezi yönetim bütçe kanununun yedek ödenek tertibinden Maliye Bakanlığınca karşılanır.

(6) Bu maddenin uygulanmasıyla ilgili te reddütleri gidermeye, düzenleyici ve yönlendirici işlemler yapmaya İçişleri Bakanlığı yetkilidir.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

kaldırılan Yüksekova İlçesine tahsis edilmiş serbest kadrolarından boş olanları yeni kurulan Çölemerik İlçesine, kaldırılan Şırnak İline tahsis edilmiş serbest kadrolarından boş olanları yeni kurulan Cizre İline ve kaldırılan Cizre İlçesine tahsis edilmiş serbest kadrolarından boş olanları da yeni kurulan Nuh İlçesine başka bir işleme gerek kalmaksızın bu maddenin yayımlandığı tarihten itibaren devredilmiş sayılır.

(3) Bu Kanunla kurulan il ve ilçelerin personel ihtiyacını karşılamak üzere ekli (2) sayılı listede yer alan çeşitli kurum ve kuruluşlara ait kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye bağlı cetvellerin ilgili bölümlerine eklenmiştir. Bu kadrolara yapılacak atama işlemleri, 9/3/2016 tarihli ve 6682 sayılı 2016 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunundaki sınırlamalara bir yıl süreyle tabi değildir. Bu maddenin yayımlandığı tarihten itibaren iki yıl süreyle 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye bağlı olmaksızın bu maddeyle ihdas edilen kadrolarda sınıf, unvan ve derece değişikliği yapmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

(4) Bir defaya mahsus olmak üzere 5/1/1961 tarihli ve 237 sayılı Taşıt Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının uygulanmaması kaydıyla, bu Kanunla yeni kurulacak ilçenin kaymakamlığı için, 2016 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununa bağlı (T) cetvelinin (T02) sırasından bir adet binek otomobil alınır.

(5) Bu Kanuna göre yeni kurulan illerdeki ve ilçelerdeki kamu kurum ve kuruluşlarına ait hizmet binaları ve lojmanların yapımı, satın alınması, kiralanması, bakım ve onarımı için gerekli ödenek, yılı merkezi yönetim bütçe kanununun yedek ödenek tertibinden Maliye Bakanlığınca karşılanır.

(6) Bu maddenin uygulanmasıyla ilgili te reddütleri gidermeye, düzenleyici ve yönlendirici işlemler yapmaya İçişleri Bakanlığı yetkilidir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 74- Bu Kanunun;

a) 13 üncü ve 57 nci maddeleri 1/1/2017 tarihinden itibaren faaliyete başlayan özel kreş ve gündüz bakımevlerine uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

a) 54 üncü ve 56 ncı maddeleri 1/10/2016 tarihinde,

b) Diğer hükümleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

MADDE 75- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 79- Bu Kanunun;

a) 5 inci ve 59 uncu maddeleri 1/1/2017 tarihinden itibaren faaliyete başlayan özel kreş ve gündüz bakımevlerine uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

b) 55 inci, 56 ncı ve 58 inci maddeleri 1/10/2016 tarihinde,

c) Diğer maddeleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

MADDE 80- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Binali Yıldırım

Başbakan

Başbakan Yardımcısı

N. Canikli

Başbakan Yardımcısı

Y. T. Türkeş

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı

F. B. Sayan Kaya

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

S. Soylu

Ekonomi Bakanı

N. Zeybekci

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı

F. Çelik

Kalkınma Bakanı

L. Elvan

Millî Eğitim Bakanı

İ. Yılmaz

Sağlık Bakanı

R. Akdağ

Başbakan Yardımcısı V.

N. Canikli

Başbakan Yardımcısı

V. Kaynak

Avrupa Birliği Bakanı

Ö. Çelik

Çevre ve Şehircilik Bakanı

M. Özhaseki

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

B. Albayrak

Gümrük ve Ticaret Bakanı

B. Tüfenkci

Kültür ve Turizm Bakanı

N. Avcı

Millî Savunma Bakanı

F. Işık

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı V.

V. Eroğlu

Başbakan Yardımcısı

N. Kurtulmuş

Adalet Bakanı

B. Bozdağ

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı

F. Özlü

Dışişleri Bakanı

M. Çavuşoğlu

Gençlik ve Spor Bakanı

A. Ç. Kılıç

İçişleri Bakanı

E. Ala

Maliye Bakanı

N. Ağbal

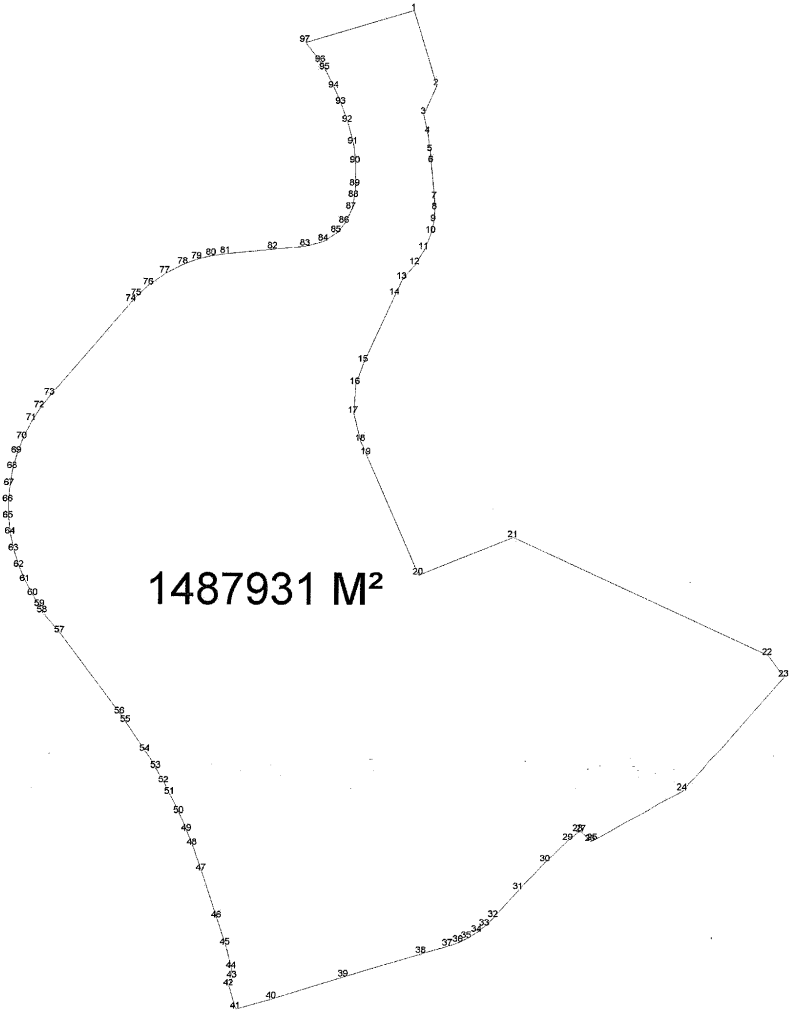
Orman ve Su İşleri Bakanı

V. Eroğlu

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METNE EKLİ KROKİLER VE KOORDİNAT ÇİZELGELERİ

EK-1

İLİ: ANKARA
İLÇESİ: YENİMAHALLE
BEŞTEPE SINIR KOORDİNAT ÇİZELGESİ
TOPLAM BÜYÜKLÜĞÜ: 148,8 HA
PROJEKSİYON: UTM 3
DATUM: EUROPAN 1950
DİLİM NO: 33

EK-1
BEŞTEPE KOORDİNAT ÇİZELGESİ

PROJEKSİYON: UTM 3
DATUM: EUROPAN 1950
DİLİM NO: 33

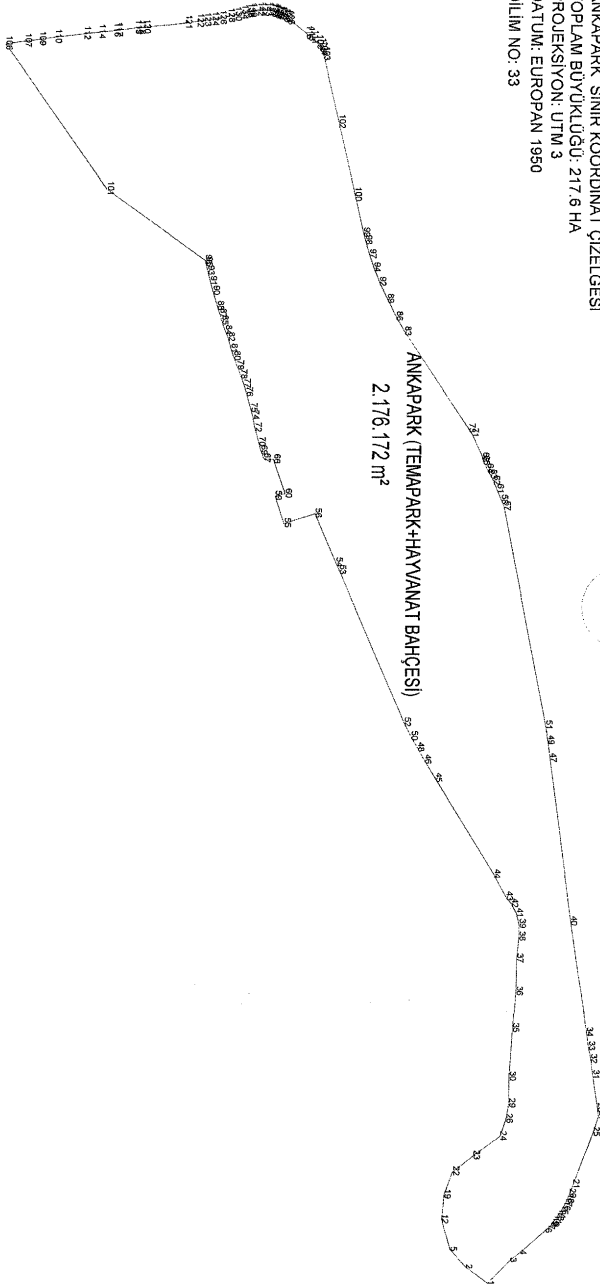
Nokta No	Y	X
1	483203.373	4423255.092
2	483251.865	4423092.788
3	483224.998	4423031.321
4	483233.850	4422990.754
5	483239.202	4422951.115
6	483241.412	4422927.797
7	483248.762	4422850.260
8	483249.531	4422826.410
9	483247.334	4422801.104
10	483242.119	4422776.305
11	483227.856	4422741.024
12	483208.398	4422708.509
13	483181.530	4422676.741
14	483165.841	4422642.378
15	483100.063	4422498.430
16	483082.829	4422450.111
17	483079.022	4422387.484
18	483094.777	4422326.751
19	483107.305	4422297.996
20	483219.777	4422039.839
21	483420.485	4422121.279
22	483966.464	4421870.673
23	484001.786	4421824.477
24	483784.378	4421577.365
25	483593.513	4421468.660
26	483589.111	4421466.470
27	483569.522	4421487.452
28	483562.364	4421487.795
29	483541.288	4421468.650
30	483493.352	4421422.090
31	483436.241	4421360.875
32	483383.438	4421300.201
33	483364.578	4421281.217
34	483348.230	4421268.232
35	483326.618	4421254.770
36	483309.167	4421246.412
37	483286.992	4421238.543
38	483230.471	4421222.107
39	483064.367	4421172.430
40	482910.660	4421125.081
41	482834.257	4421103.751
42	482819.641	4421151.975
43	482826.791	4421168.752

44	482825.158	4421188.728
45	482811.936	4421238.526
46	482793.146	4421296.578
47	482759.985	4421399.031
48	482740.621	4421454.163
49	482728.644	4421484.470
50	482711.934	4421523.127
51	482692.042	4421564.792
52	482679.474	4421589.135
53	482662.204	4421620.494
54	482639.067	4421659.295
55	482597.891	4421721.019
56	482584.857	4421738.930
57	482456.542	4421911.811
58	482419.330	4421955.577
59	482413.257	4421968.574
60	482398.633	4421992.449
61	482382.318	4422022.261
62	482369.203	4422052.307
63	482357.787	4422087.288
64	482349.828	4422123.455
65	482345.708	4422157.612
66	482344.812	4422193.542
67	482347.323	4422228.707
68	482353.565	4422265.263
69	482362.643	4422298.590
70	482374.133	4422329.391
71	482393.863	4422369.070
72	482410.917	4422396.006
73	482432.610	4422424.210
74	482604.270	4422626.472
75	482615.513	4422638.990
76	482640.526	4422662.468
77	482675.486	4422687.674
78	482713.587	4422707.561
79	482742.939	4422718.513
80	482773.272	4422726.344
81	482804.257	4422730.970
82	482905.015	4422740.668
83	482974.492	4422747.355
84	483012.839	4422758.061
85	483040.349	4422776.701
86	483057.717	4422796.873
87	483072.064	4422826.847
88	483077.259	4422851.967
89	483079.996	4422876.488
90	483080.238	4422925.803
91	483075.202	4422966.677

92	483062.984	4423013.406
93	483048.406	4423052.484
94	483033.516	4423086.711
95	483013.897	4423125.949
96	483004.434	4423141.549
97	482971.370	4423184.642

İLİ: ANKARA
İLÇESİ: YENİMAHALLE
ANKAPARK SINIR KOORDİNAT ÇİZELGESİ
TOPLAM BÜYÜKLÜĞÜ: 217,6 HA
PROJEKSİYON: UTM 3
DATUM: EUROPA 1950
DILIM NO: 33

EK-2

EK-2
ANKAPARK (TEMAPARK+HAYVANAT BAHÇESİ)
KOORDİNAT ÇİZELGESİ

PROJEKSİYON: UTM 3
DATUM: EUROPAN 1950
DİLİM NO: 33

Nokta No	Y	X
1	484989.885	4424255.576
2	484935.970	4424182.717
3	484913.661	4424328.443
4	484887.690	4424361.932
5	484878.455	4424131.132
6	484815.810	4424445.632
7	484805.940	4424456.582
8	484796.530	4424464.842
9	484792.620	4424468.222
10	484789.220	4424470.962
11	484781.741	4424476.862
12	484780.622	4424102.079
13	484769.750	4424485.572
14	484761.140	4424491.582
15	484748.770	4424499.552
16	484735.310	4424507.542
17	484723.530	4424513.572
18	484710.960	4424519.472
19	484697.018	4424109.787
20	484693.810	4424526.172
21	484663.520	4424537.542
22	484621.123	4424137.655
23	484567.102	4424206.058
24	484500.945	4424293.600
25	484484.806	4424603.881
26	484442.190	4424313.301
27	484431.880	4424621.692
28	484402.531	4424617.413
29	484389.775	4424321.926
30	484298.917	4424323.345
31	484291.600	4424601.498
32	484237.813	4424594.337
33	484193.093	4424586.414
34	484145.489	4424580.155
35	484133.445	4424334.232
36	484009.719	4424344.629
37	483897.519	4424346.796
38	483822.929	4424353.283
39	483780.264	4424353.929
40	483770.960	4424525.762
41	483743.442	4424344.874
42	483711.156	4424328.270

43	483687.773	4424310.201
44	483613.544	4424268.677
45	483289.181	4424071.902
46	483228.593	4424035.622
47	483220.311	4424453.633
48	483187.307	4424012.444
49	483160.876	4424446.012
50	483148.953	4423990.162
51	483110.658	4424437.912
52	483103.660	4423966.924
53	482591.145	4423746.533
54	482565.228	4423735.330
55	482435.201	4423561.257
56	482400.267	4423664.530
57	482373.494	4424294.248
58	482351.689	4424285.181
59	482343.286	4423531.134
60	482335.530	4423564.442
61	482316.992	4424271.100
62	482287.735	4424259.342
63	482266.979	4424248.617
64	482248.413	4424237.437
65	482221.146	4424223.544
66	482219.320	4423525.052
67	482216.780	4423492.306
68	482209.947	4424221.897
69	482189.696	4423481.941
70	482161.525	4423474.737
71	482127.423	4424185.411
72	482113.492	4423461.495
73	482112.115	4424174.643
74	482070.521	4423453.381
75	482046.829	4423446.955
76	481994.155	4423432.415
77	481965.173	4423424.302
78	481934.672	4423412.887
79	481904.170	4423401.472
80	481872.760	4423389.772
81	481847.530	4423380.712
82	481808.806	4423370.621
83	481785.643	4423959.920
84	481784.789	4423361.145
85	481752.464	4423349.071
86	481735.843	4423931.379
87	481729.810	4423341.737
88	481703.587	4423333.363
89	481676.577	4423900.938
90	481651.400	4423318.564

91	481619.204	4423309.541
92	481619.189	4423874.523
93	481583.829	4423300.519
94	481570.800	4423855.352
95	481555.203	4423293.703
96	481548.005	4423292.132
97	481526.325	4423840.312
98	481479.150	4423826.590
99	481453.856	4423820.134
100	481325.038	4423791.364
101	481311.267	4422964.918
102	481081.759	4423734.966
103	480853.084	4423682.970
104	480834.362	4423673.979
105	480824.392	4423668.820
106	480822.101	4422623.198
107	480812.555	4422687.400
108	480812.238	4423659.229
109	480805.986	4422734.404
110	480798.788	4422786.548
111	480796.074	4423643.165
112	480787.094	4422882.222
113	480785.961	4423631.082
114	480781.100	4422931.565
115	480779.813	4423623.587
116	480775.308	4422981.877
117	480774.903	4422989.358
118	480766.681	4423066.593
119	480766.409	4423053.925
120	480764.043	4423082.790
121	480747.797	4423220.622
122	480742.067	4423259.710
123	480738.527	4423283.669
124	480735.070	4423309.382
125	480730.950	4423561.982
126	480730.500	4423334.922
127	480726.360	4423554.452
128	480724.240	4423362.102
129	480723.090	4423548.332
130	480718.860	4423385.692
131	480718.710	4423539.662
132	480715.850	4423533.662
133	480712.840	4423526.752
134	480712.730	4423407.672
135	480710.390	4423519.922
136	480708.260	4423425.252
137	480707.557	4423513.148
138	480707.151	4423430.393
139	480706.112	4423507.388
140	480705.860	4423436.372
141	480703.541	4423493.272
142	480703.229	4423460.463
143	480703.127	4423485.227
144	480702.652	4423469.341

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METNE EKLİ LİSTELER

(1) SAYILI LİSTE

HAKKARİ İLİ DERECİK İLÇESİNE BAĞLANAN KÖYLER

SIRA NO	BİRİMİN ADI	İLÇESİ
1	Anadağ	Şemdinli
2	Gelişen	Şemdinli
3	Ortaklar	Şemdinli

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU : İÇİŞLERİ BAKANLIĞI

TEŞKİLATI : TAŞRA

İHDASI UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
MİAH	Kaymakam	1	1	1
GİH	Yazı İşleri Müdürü	1	1	1
GİH	Nüfus Müdürü	1	1	1
GİH	Şef	3	1	1
GİH	Şef	5	2	2
TH	Programcı	8	2	2
GİH	Bilgisayar İşletmeni	9	2	2
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	5	3	3
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	9	3	3
GİH	Memur	5	200	200
GİH	Şoför	10	1	1
YH	Hizmetli	11	2	2
YH	Kaloriferci	10	1	1
YH	Dağıtıcı	10	1	1
	TOPLAM		221	221

KURUMU : MALİYE BAKANLIĞI

TEŞKİLATI : TAŞRA

İHDASI UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
GİH	Mal Müdürü	1	1	1
GİH	Şef	4	1	1
GİH	Memur	8	12	12
GİH	Veznedar	8	1	1
GİH	Şoför	10	1	1
YH	Hizmetli	10	1	1
YH	Kaloriferci	10	1	1
	TOPLAM		18	18

KURUMU: MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI
TEŞKİLATI: TAŞRA

İHDASI UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
GİH	İlçe Millî Eğitim Müdürü	1	1	1
GİH	Şube Müdürü	1	1	1
GİH	Şef	4	2	2
GİH	Memur	8	12	12
GİH	Şoför	10	1	1
YH	Hizmetli	10	2	2
	TOPLAM		19	19

KURUMU: SAĞLIK BAKANLIĞI
TEŞKİLATI: TAŞRA

İHDASI UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
GİH	İlçe Sağlık Müdürü	3	1	1
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	9	2	2
GİH	Bilgisayar İşletmeni	9	11	11
GİH	Şoför	10	1	1
SH	Tabip	1-8	3	3
SH	Hemşire	1-12	5	5
SH	Ebe	1-12	5	5
SH	Sağlık Memuru	1-12	2	2
YH	Hizmetli	10	1	1
	TOPLAM		31	31

KURUMU: GIDA, TARIM VE HAYVANCILIK BAKANLIĞI
TEŞKİLATI: TAŞRA

İHDASI UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
GİH	İlçe Müdürü	1	1	1
GİH	Memur	12	12	12
GİH	Şoför	12	1	1
TH	Mühendis	5	1	1
SH	Veteriner Hekim	5	1	1
YH	Hizmetli	12	1	1
	TOPLAM		17	17

KURUMU: SPOR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI: TAŞRA

İHDASI UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
GİH	Gençlik Hizmetleri ve Spor İlçe Müdürü	1	1	1
GİH	Memur	8	11	11
YH	Teknisyen Yardımcısı	10	1	1
	TOPLAM		13	13

KURUMU: DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI: TAŞRA

İHDASI UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
GİH	İlçe Müftüsü	1	1	1
GİH	Memur	8	11	11
GİH	Şoför	10	1	1
YH	Hizmetli	10	1	1
	TOPLAM		14	14

KURUMU: TAPU VE KADASTRO GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI: TAŞRA

İHDASI UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
GİH	Tapu Müdürü	1	1	1
GİH	Tapu Sicil Müdür Yardımcısı	1	1	1
GİH	Bilgisayar İşletmeni	7	11	11
GİH	Bilgisayar İşletmeni	8	1	1
	TOPLAM		14	14

KURUMU: EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI: TAŞRA

İHDASI UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
EH	İlçe Emniyet Müdürü	1	1	1
	TOPLAM		1	1

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METNE EKLİ LİSTELER

(1) SAYILI LİSTE

YÜKSEKOVA İLİ DERECİK İLÇESİNE BAĞLANAN KÖYLER

SIRA NO	BİRİMİN ADI	İLÇESİ
1	Anadağ	Şemdinli
2	Gelişen	Şemdinli
3	Ortaklar	Şemdinli

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU : İÇİŞLERİ BAKANLIĞI

TEŞKİLATI : TAŞRA

İHDASI UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
MİAH	Kaymakam	1	1	1
GİH	Yazı İşleri Müdürü	1	1	1
GİH	Nüfus Müdürü	1	1	1
GİH	Şef	3	1	1
GİH	Şef	5	2	2
TH	Programcı	8	2	2
GİH	Bilgisayar İşletmeni	9	2	2
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	5	3	3
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	9	3	3
GİH	Memur	5	200	200
GİH	Şoför	10	1	1
YH	Hizmetli	11	2	2
YH	Kaloriferci	10	1	1
YH	Dağıtıcı	10	1	1
	TOPLAM		221	221

KURUMU : MALİYE BAKANLIĞI

TEŞKİLATI : TAŞRA

İHDASI UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
GİH	Mal Müdürü	1	1	1
GİH	Şef	4	1	1
GİH	Memur	8	12	12
GİH	Veznedar	8	1	1
GİH	Şoför	10	1	1
YH	Hizmetli	10	1	1
YH	Kaloriferci	10	1	1
	TOPLAM		18	18

KURUMU: MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI
TEŞKİLATI: TAŞRA

İHDASI UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
GİH	İlçe Millî Eğitim Müdürü	1	1	1
GİH	Şube Müdürü	1	1	1
GİH	Şef	4	2	2
GİH	Memur	8	12	12
GİH	Şoför	10	1	1
YH	Hizmetli	10	2	2
	TOPLAM		19	19

KURUMU: SAĞLIK BAKANLIĞI
TEŞKİLATI: TAŞRA

İHDASI UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
GİH	İlçe Sağlık Müdürü	3	1	1
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	9	2	2
GİH	Bilgisayar İşletmeni	9	11	11
GİH	Şoför	10	1	1
SH	Tabip	1-8	3	3
SH	Hemşire	1-12	5	5
SH	Ebe	1-12	5	5
SH	Sağlık Memuru	1-12	2	2
YH	Hizmetli	10	1	1
	TOPLAM		31	31

KURUMU: GIDA, TARIM VE HAYVANCILIK BAKANLIĞI
TEŞKİLATI: TAŞRA

İHDASI UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
GİH	İlçe Müdürü	1	1	1
GİH	Memur	12	12	12
GİH	Şoför	12	1	1
TH	Mühendis	5	1	1
SH	Veteriner Hekim	5	1	1
YH	Hizmetli	12	1	1
	TOPLAM		17	17

KURUMU: SPOR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI: TAŞRA

İHDASI UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
GİH	Gençlik Hizmetleri ve Spor İlçe Müdürü	1	1	1
GİH	Memur	8	11	11
YH	Teknisyen Yardımcısı	10	1	1
	TOPLAM		13	13

KURUMU: DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI: TAŞRA

İHDASI UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
GİH	İlçe Müftüsü	1	1	1
GİH	Memur	8	11	11
GİH	Şoför	10	1	1
YH	Hizmetli	10	1	1
	TOPLAM		14	14

KURUMU: TAPU VE KADASTRO GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI: TAŞRA

İHDASI UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
GİH	Tapu Müdürü	1	1	1
GİH	Tapu Sicil Müdür Yardımcısı	1	1	1
GİH	Bilgisayar İşletmeni	7	11	11
GİH	Bilgisayar İşletmeni	8	1	1
	TOPLAM		14	14

KURUMU: EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI: TAŞRA

İHDASI UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
EH	İlçe Emniyet Müdürü	1	1	1
	TOPLAM		1	1

TBMM Basımevi - 2016